

Europeiska unionens officiella tidning

C 353

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

27 september 2016

Innehållsförteckning

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2015–2016

Sammanträdena den 18–21 maj 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 217, 16.6.2016.

ANTAGNA TEXTER

Sammanträdet den 27 maj 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 237, 30.6.2016.

ANTAGNA TEXTER

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

Tisdagen den 19 maj 2015

2016/C 353/01	Europaparlamentets resolution av den 19 maj 2015 om finansiering för utveckling (2015/2044(INI))	2
2016/C 353/02	Europaparlamentets resolution av den 19 maj 2015 om säkrare hälso- och sjukvård i Europa: förbättrad patientsäkerhet och bekämpning av antimikrobiell resistens (2014/2207(INI))	12
2016/C 353/03	Europaparlamentets resolution av den 19 maj 2015 om möjligheter till grön tillväxt för små och medelstora företag (2014/2209(INI))	27

Onsdagen den 20 maj 2015

2016/C 353/04	Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om kommissionens delegerade direktiv av den 30 januari 2015 om ändring, för anpassning till den tekniska utvecklingen, av bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU vad gäller undantag för kadmium för användning i belysning och displaybelysning (C(2015)00383 – 2015/2542(DEA))	35
---------------	--	----

SV

2016/C 353/05	Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om kommissionens delegerade förordning av den 20 februari 2015 om ändring av förordning (EG) nr 376/2008 vad gäller skyldigheten att uppvisa en licens för import av etanol som framställts av jordbruksprodukter och om upphävande av förordning (EG) nr 2336/2003 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 670/2003 om inrättande av särskilda åtgärder för marknaden för etanol som framställts av jordbruksprodukter (C (2015)00861 – 2015/2580(DEA))	38
2016/C 353/06	Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om mammaledighet (2015/2655(RSP))	39
2016/C 353/07	Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om den förteckning över frågor som FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning har antagit i samband med Europeiska unionens inledande rapport (2015/2684(RSP))	41
2016/C 353/08	Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om utbrottet av Xylella fastidiosa som angriper olivträd (2015/2652(RSP))	46

Torsdagen den 21 maj 2015

2016/C 353/09	Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om fallet med människorättsförsvararen Itai Dzamara i Zimbabwe (2015/2710(RSP))	49
2016/C 353/10	Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om den utsatta situationen för rohingyaflyktingar, inklusive massgravarna i Thailand (2015/2711(RSP))	52
2016/C 353/11	Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om fallet med människorättsaktivisterna Thulani Maseko och Bheki Makhubu i Swaziland (2015/2712(RSP))	55
2016/C 353/12	Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken) (2014/2220(INI))	59
2016/C 353/13	Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om finansieringen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (2014/2258(INI))	68
2016/C 353/14	Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om konsekvenserna av utvecklingen på de europeiska försvarsmarknaderna för säkerhets- och försvarsförmågan i Europa (2015/2037(INI))	74

YTTRANDEN

Europaparlamentet

Onsdagen den 27 maj 2015

2016/C 353/15	Europaparlamentets beslut av den 27 maj 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning ändring av förordning (EU) nr 1308/2013 och förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller stödordningen för utdelning av frukt och grönsaker, bananer och mjölk i skolor (COM(2014)0032 – C8-0025/2014 – 2014/0014(COD))	82
---------------	--	----

II Meddelanden

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet

Tisdagen den 19 maj 2015

2016/C 353/16	Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2015 om begäran om upphävande av Viktor Uspaskichs immunitet (2014/2203(IMM))	106
---------------	---	-----

2016/C 353/17	Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2015 om begäran om upphävande av Jérôme Lavrilleux immunitet (2015/2014(IMM))	108
2016/C 353/18	Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2015 om begäran om upphävande av Janusz Korwin-Mikkos immunitet (2015/2049(IMM))	110
2016/C 353/19	Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2015 om begäran om upphävande av Theodoros Zagorakis immunitet (II) (2015/2071(IMM))	112

III Förberedande akter

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 19 maj 2015

2016/C 353/20	P8_TA(2015)0189 Skyddsåtgärder som föreskrivs i avtalet med Schweiziska edsförbundet ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 maj 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om skyddsåtgärder som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet (kodifiering) (COM(2014)0305 – C8-0009/2014 – 2014/0158(COD)) P8_TC1-COD(2014)0158 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 maj 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/... om skyddsåtgärder som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet (kodifiering)	114
2016/C 353/21	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 maj 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av den europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång (07597/1/2014 – C8-0286/2014 – 2010/0361 (NLE))	115
2016/C 353/22	Europaparlamentets ändringar antagna den 19 maj 2015 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD))	116

Onsdagen den 20 maj 2015

2016/C 353/23	Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 27 april 2015 om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (C(2015) 02802 – 2015/2673(DEA))	168
2016/C 353/24	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 maj 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar av ett tilläggsprotokoll till avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen (07657/2015 – C8-0103/2015 – 2014/0236(NLE))	169
2016/C 353/25	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 maj 2015 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (05933/4/2015 – C8-0109/2015 – 2013/0025(COD))	170

2016/C 353/26	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 maj 2015 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (05932/2/2015 – C8-0108/2015 – 2013/0024(COD))	171
2016/C 353/27	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 maj 2015 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om insolvensförfaranden (omarbetning) (16636/5/2014 – C8-0090/2015 – 2012/0360(COD))	172
2016/C 353/28	Europaparlamentets ändringar antagna den 20 maj 2015 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett unionssystem för självcertifiering av tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan hos ansvarstagande importörer av tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld med ursprung i konfliktdrabbade områden och högriskområden (COM(2014)0111 – C7-0092/2014 – 2014/0059(COD))	173

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarande
- *** Godkännandeförfarande
- ***I Ordinarie lagstiftningsförfarande (första behandlingen)
- ***II Ordinarie lagstiftningsförfarande (andra behandlingen)
- ***III Ordinarie lagstiftningsförfarande (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baseras på den rättsliga grund som angetts i förslaget till akt.)

Parlamentets ändringsförslag:

Ny text markeras med **fetkursiv stil**. Textdelar som utgår markeras med symbolen **■** eller med genomstrykning. Textdelar som ersätts anges genom att ny text markeras med **fetkursiv stil** och text som utgår stryks eller markeras med genomstrykning.

EUROPAPARLAMENTET

SESSIONEN 2015–2016

Sammanträdena den 18–21 maj 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 217, 16.6.2016.

ANTAGNA TEXTER

Sammanträdet den 27 maj 2015

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 237, 30.6.2016.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 19 maj 2015

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2015)0196

Finansiering för utveckling

Europaparlamentets resolution av den 19 maj 2015 om finansiering för utveckling (2015/2044(INI))

(2016/C 353/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av slutdokumenten från den första och andra internationella konferensen om utvecklingsfinansiering, i synnerhet Monterreyöverenskommelsen från 2002 och Dohaförklaringen från 2008,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner 68/204 och 68/279 om den tredje internationella konferensen om utvecklingsfinansiering, som ska hållas i Addis Abeba (Etiopien) den 13 till 16 juli 2015,
- med beaktande av det aspektdokument som medordförandena för förberedelsen av den tredje internationella konferensen om utvecklingsfinansiering lade fram den 21 januari 2015,
- med beaktande av FN:s generalsekreterares sammanfattningsrapport från december 2014 om agendan efter 2015, med titeln *The Road to Dignity by 2030: Ending Poverty, Transforming All Lives and Protecting the Planet*,
- med beaktande av rapporten från den mellanstatliga expertkommittén för finansiering av hållbar utveckling i augusti 2014,
- med beaktande av rapporten från juli 2014 från FN:s öppna arbetsgrupp om mål för en hållbar utveckling,
- med beaktande av dokumentet *UNCTAD's World Investment Report 2014 – Investing in the SDGs: An Action Plan* ⁽¹⁾,
- med beaktande av slutdokumentet från FN:s konferens om hållbar utveckling (Rio+20) från juni 2012 *The Future We Want*,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution om vägen mot upprättande av en multilateral rättslig ram för omstrukturering av statsskulder från september 2014,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 februari 2015 *Ett globalt partnerskap för fattigdomsbekämpning och hållbar utveckling efter 2015* (COM(2015)0044),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juni 2014 *Ett anständigt liv för alla: från vision till kollektiva åtgärder* (COM(2014)0335),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 16 juli 2013 *Efter 2015: mot en bred och integrerad strategi för finansiering av fattigdomsutrotning och hållbar utveckling* (COM(2013)0531),

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/publicationslibrary/wir2014_en.pdf

Tisdagen den 19 maj 2015

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 27 februari 2013 *Ett anständigt liv för alla: Att avskaffa fattigdom och ge världen en hållbar framtid* (COM(2013)0092),
 - med beaktande av rådets slutsatser av den 12 december 2013 om konsekvens i utvecklingspolitiken,
 - med beaktande av rådets (allmänna frågor) slutsatser av den 16 december 2014 om en omdanande agenda för tiden efter 2015 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 12 december 2013 om finansieringen av fattigdomsutrotning och hållbar utveckling efter 2015 ⁽²⁾,
 - med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser om en starkare roll för den privata sektorn i utvecklingssamarbete av den 12 december 2014,
 - med beaktande av rådets (allmänna frågor) slutsatser av den 25 juni 2013 om den övergripande agendan för tiden efter 2015 ⁽³⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 25 november 2014 om EU och den globala utvecklingsramen efter 2015 ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av sin resolution av den 23 september 2008 om uppföljningen av Monterreykonferensen 2002 om utvecklingsfinansiering ⁽⁵⁾,
 - med beaktande av sina resolutioner av den 26 november 2014 om FN:s klimatkonferens 2014 – COP 20 i Lima, Peru (1–12 december 2014) ⁽⁶⁾, av den 26 februari 2014 om att främja utveckling genom ansvarsfulla affärsmetoder, inklusive utvinningsindustrins roll i utvecklingsländerna ⁽⁷⁾, av den 8 oktober 2013 om korruption inom den offentliga och den privata sektorn: inverkan på mänskliga rättigheter i tredjeländer ⁽⁸⁾, av den 21 maj 2013 om bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteparadis ⁽⁹⁾ och av den 16 april 2013 om utveckling som drivs av handel ⁽¹⁰⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 472/2014/EU av den 16 april 2014 om Europaåret för utvecklingssamarbete (2015) ⁽¹¹⁾,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 233/2014 av den 11 mars 2014 om upprättande av ett finansieringsinstrument för utvecklingssamarbete för perioden 2014–2020,
 - med beaktande av artikel 208 i EUF-fördraget, som fastställer att utrotning av fattigdom är det främsta målet för EU:s utvecklingspolitik och föreskriver en konsekvent politik för utveckling,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för utveckling och yttrandet från budgetutskottet (A8-0143/2015), och av följande skäl:
- A. 2015 är ett avgörande år för det globala utvecklingsarbetet eftersom man ska anta mål för en hållbar utveckling och nå en överenskommelse om globala klimatåtgärder, båda med en löptid till 2030.
- B. Den tredje internationella konferensen om utvecklingsfinansiering, som kommer att hållas i Addis Abeba (Etiopien) den 13 till 16 juli 2015, måste skapa förutsättningar för finansiering och genomförande av utvecklingsagendan för tiden efter 2015. Hur framgångsrik denna agenda blir styrs av ambitionsnivån på konferensen.

⁽¹⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_15873_en.htm

⁽²⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_14363_en.htm

⁽³⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_13692_en.htm

⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0059.

⁽⁵⁾ EUT C 8 E, 14.1.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0063.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0163.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0394.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0205.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0119.

⁽¹¹⁾ EUT L 136, 9.5.2014, s. 1

Tisdagen den 19 maj 2015

- C. 1,5 miljarder människor lever i fattigdom med brister i hälso-, utbildnings- och levnadsstandarder, framför allt i konflikttrabbade och instabila stater. Detta är inte acceptabelt i en värld där det finns tillräckligt med resurser för att få ett progressivt slut på denna situation.
- D. Utrotning av fattigdom och orättvisor kan endast nås genom fullständig mobilisering av tillräckliga och lämpliga resurser för alla, samt genom en förbättrad inriktning på marginaliserade grupper såsom barn, kvinnor, äldre och personer med funktionshinder. Trots en betydande minskning av den extrema fattigdomen har framstegen bland barn varit långsammare, vilket gör att behovet av att investera i barn – både genom en inhemsk mobilisering av resurser och genom internationell offentlig finansiering – blir en avgörande faktor.
- E. Man kan inte nå någon hållbar utveckling utan fred och säkerhet, vilket även beskrivs i dokumentet om europeiskt samförstånd från 2005;
- F. Tre fjärdedelar av de fattigaste människorna i världen – ungefär 960 miljoner människor – bor för närvarande i medelinkomstländer, och ett nytt utvecklingsparadigm kräver program som riktar sig till både fattiga människor och till fattiga länder.
- G. FN:s konferens för handel och utveckling beräknar att finansieringsbehoven i utvecklingsländer kommer att uppgå till 3,9 biljoner dollar per år för de kommande målen för hållbar utveckling, men för detta saknas för närvarande 2,5 biljoner dollar per år. Kostnaderna för otillräckliga insatser kommer i slutändan att vara mycket högre än kostnaderna för avgörande insatser för hållbar utveckling.
- H. Omfattningen på finansieringen av målen för hållbar utveckling kräver ett starkt och globalt partnerskap och användande av alla former av finansiering (inhemska, internationella, offentliga, privata och innovativa källor) och icke-finansiella medel. Genom privat finansiering kan man komplettera, men inte ersätta, offentlig finansiering.
- I. Mobilisering av inhemska resurser och offentligt utvecklingsbistånd utgör oersättliga grunder för utvecklingsfinansieringen och måste stärkas.
- J. Utvecklingsländernas potential för inhemsk mobilisering av resurser är betydande, men det finns gränser för vad länderna kan uppnå på egen hand. Skatteresurserna utgör fortfarande en liten andel av BNP i de flesta utvecklingsländer och man måste därför främja välbalanserade, rättvisa och effektiva skattesystem som bygger på betalningsförmågan hos enskilda skattebetalare och företag. En inhemsk mobilisering av resurser kräver även en rättvis och öppen fördelning av de fördelar naturtillgångar ger.
- K. Väldigt få utvecklade länder uppfyller åtagandet om att avsätta 0,7 % av bruttonationalinkomsten (BNI) till officiellt utvecklingsbistånd, varav 0,15–0,20 % till de minst utvecklade länderna. De medlemsstater som gick med i EU under 2004 eller senare har åtagit sig att sträva mot ett mål på 0,33 % av BNI, men ännu har ingen av dem nått detta mål.
- L. Många mindre utvecklade länder är utsatta, eller har blivit utsatta på grund av externa händelser såsom väpnade konflikter, epidemier som ebola och naturkatastrofer, och behöver därför större stöd.
- M. Fattigdomsminskning, ekonomisk tillväxt och säkerhet är till stor del beroende av statens möjligheter att utöva sin makt, säkerställa rättstaten och erbjuda grundläggande tjänster som tillgång till utbildning och hälsovård, samtidigt som ägandeprincipen respekteras. Dessa länder behöver i synnerhet större stöd för att införa robusta hälsovårdssystem.
- N. Utvecklingsagendan blir allt bredare och det är därför viktigt att erkänna och skapa ytterligare incitament för de ansträngningar som görs ovanför och utöver det officiella utvecklingsbiståndet. Trots det svåra skatteläget i många OECD-länder upprätthöll man det höga nivåerna på det offentliga utvecklingsbiståndet, och biståndet nådde rekordsumman 134,8 miljarder dollar 2013. Det offentliga utvecklingsbiståndet kan fungera som en katalysator för att dra till sig privata investeringar och man bör ta del av betydelsen av innovativa ekonomiska instrument i detta sammanhang.

Tisdagen den 19 maj 2015

- O. Den privata sektorn och utländska direktinvesteringar har, när de regleras ordentligt och kopplas till konkreta förbättringar i den inhemska ekonomin, stor potential att bidra till målen för en hållbar utveckling, vilket återspeglas i Unctads förslag till handlingsplan för dessa mål.
- P. Privata kapitalflöden påverkar utvecklingsländerna på många olika sätt och kan ge både positiva och negativa effekter. Det finns ett betydande ekonomiskt flöde från privata källor till utvecklingsländerna, men detta är ojämnt fördelat och ofta kopplat till utflöden vid till exempel hemförande av vinster, vilket sedan 2010 har överstigit inflödet av utländska direktinvesteringar.
- Q. Civilsamhället spelar en nyckelroll för att säkerställa en universell och inkluderande process på både nationell och global nivå, och bidrar till ett gott styre och ansvarstagande. Utvecklingsbistånd och korruption är ömsesidigt oförenliga.
- R. Det är viktigt att främja användandet av banktjänster i utvecklingsländer.
- S. EU och dess medlemsstater måste, i egenskap av de största givarna av utvecklingsbistånd, leda utvecklingsfinansieringen och bidra till att skapa ett trovärdigt svar på de utmaningar som utvecklingsfinansieringen ger, för att på så sätt säkra att utvecklingspolitiken är förenlig med agendan för tiden efter 2015. Andra utvecklade länder och tillväxtländer bör följa EU:s exempel.

Ett globalt partnerskap

1. Europaparlamentet välkomnar det första förslaget till resultatdokument från den tredje konferensen om utvecklingsfinansiering, och uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja det.
2. Europaparlamentet välkomnar FN:s generalsekreterares sammanfattningsrapport och dess omdanande, heltäckande och integrerade synsätt på ett ambitiöst globalt partnerskap för utvecklingsmålen och den tillhörande ekonomiska ramen, där fokus ligger på utrotande av fattigdom, de mänskliga rättigheternas universalitet samt jämställdhet. Parlamentet är övertygat om att det krävs heltäckande och betydande genomförandemedel för att ett sådant ambitiöst partnerskap ska lyckas.
3. Europaparlamentet uppmanar EU att visa sitt politiska ledarskap genom alla förberedelser för att nå en definition av ramen för hållbar utveckling, för ett förnyat avtal för finansiering av utveckling samt för andra genomförandesätt, i enlighet med de åtaganden och värderingar som finns i unionens grundfördrag. Parlamentet anser att tillhandahållandet av utvecklingsstöd från EU inte får användas som villkor av andra partnergivare.
4. Europaparlamentet kräver att EU och dess medlemsstater upprätthåller sina positioner som ledande biståndsgivare, och att samtidigt verka för ett delat ansvar. Parlamentet uppmanar höginkomstländer, medelinkomstländer och tillväxtekonomier att göra betydande åtaganden.
5. Europaparlamentet lovordar kommissionens meddelande *Ett globalt partnerskap för fattigdomsbekämpning och hållbar utveckling efter 2015*, eftersom det är heltäckande, fokuserar på en konsekvent politik och bekräftar att EU åtar sig att spela sin fulla roll i detta globala partnerskap. Parlamentet beklagar dock att det inte finns några åtaganden rörande tidpunkten för framtida ekonomiska mål.

Internationell offentlig finansiering

6. Europaparlamentet betonar att offentligt utvecklingsbistånd fortsatt är ett nyckelinstrument för att finansiera utveckling. EU och dess medlemsstater uppmanas att genast återigen åta sig att följa målet om 0,7 % av BNI för offentligt utvecklingsbistånd, varav minst 50 % av utvecklingsbiståndet och 0,2 % av BNI ska reserveras för de minst utvecklade länderna, samt att lägga fram fleråriga budgettidtabeller för att öka dessa nivåer till 2020. Parlamentet välkomnar EU:s fasta linje för att insatserna ska koncentreras på utvecklingsbiståndets kvantitet och kvalitet. Parlamentet uppmanar de utvecklade parterna och tillväxtländerna att öka sitt bistånd samt kommissionen och medlemsstaterna att övertyga offentliga och privata givare runt om i världen om att infria sina finansiella löften och göra nya åtaganden. Parlamentet understryker att alla givare måste se till att offentligt utvecklingsbistånd utgör en verklig överföring till utvecklingsländer.

Tisdagen den 19 maj 2015

7. Europaparlamentet understryker att EU och andra utvecklade länder måste följa sitt åtagande om att tillhandahålla utökad, ny och ytterligare finansiering för klimatåtgärder för att nå målet om att till 2020 uppbringa 100 miljarder dollar per år från olika källor, både offentliga och privata, bilaterala och multilaterala, och alternativa källor. Parlamentet beklagar djupt att det inte har gjorts några framsteg när det gäller att ge klimatfinansiering utöver det offentliga utvecklingsbiståndet (additionalitet). Parlamentet begär en gemensam internationell insats från utvecklings- och tillväxtländerna för att finna ny och ytterligare klimatfinansiering för utvecklingsländer – dock inte på bekostnad av utvecklingsbudgeten – i den överenskommelse om globala klimatåtgärder som ska ingås vid Pariskonferensen, som kommer att äga rum i december 2015. Parlamentet anser att EU bör föreslå mellanliggande steg på vägen mot fullständig additionalitet. Medlemsstaterna uppmanas att använda de inkomster som genereras genom koldioxidhandeln till klimatåtgärder i utvecklingsländer. Dessutom uppmanas tillväxtekonomierna att uppbringa klimatfinansiering för utvecklingsländer.

8. Europaparlamentet stöder innovativa källor för ytterligare finansiering av utvecklings- och klimatåtgärder, såsom skatter på finansiella transaktioner eller koldioxidskatter på internationella flyg- och sjötransporter, samt automatisk avsättning av inkomsterna från koldioxidmarknaden. Parlamentet välkomnar fler europeiska och internationella försök att identifiera ytterligare källor.

9. Europaparlamentet betonar att officiellt utvecklingsbistånd bör fortsätta att vara grundåtgärden för de finansiella insatserna och stöder införandet av en kompletterande indikator för totalt officiellt stöd för hållbar utveckling, förutsatt att det klargörs helt att denna inte på något sätt ska ersätta eller minska betydelsen av det officiella utvecklingsbiståndet.

10. Europaparlamentet konstaterar att även om större delen av det officiella utvecklingsbiståndet ges i form av bidrag så är subventionerade lån också viktiga. Dessa bidrar dock till att bygga upp skuldbördan och riskerar att leda till en skuldbubbla, i synnerhet i länder i Afrika söder om Sahara och i Västindien, vilka har begränsat med inkomster för att betala sina skulder. Givarna uppmanas således att ge stöd till de minst utvecklade länderna i form av bidrag. Parlamentet anser att subventionerade lån eventuellt inte är lämpliga för investeringar i sociala sektorer där målet inte är att göra vinst. Parlamentet välkomnar överenskommelsen i OECD:s kommitté för utvecklingsbistånd om att modernisera rapporteringen av subventionerade lån genom att införa ett bidragsekvivalent system i syfte att beräkna det officiella utvecklingsbiståndet.

11. Europaparlamentet påpekar att EU är världens ledande givare av utvecklingsbistånd och står för nästan 60 % av världens officiella utvecklingsbistånd. Parlamentet begär ändå att kommissionen ska tillhandahålla tydliga och transparenta uppgifter om hur stor andel av den totala budgeten som avsätts för EU:s utvecklingsbistånd, för att kunna bedöma alla europeiska givares uppföljning av Monterreyöverenskommelsen. Parlamentet uttrycker också sin besvikelse över att nivån på EU:s finansiella bidrag till utvecklingsländer inte är synlig, och uppmanar kommissionen att utveckla lämpliga och riktade kommunikations- och informationsverktyg för att öka synligheten i EU:s utvecklingsbistånd.

12. Europaparlamentet uppmanar EU att beakta långfristiga ekonomiska krav genom att främja och visa vägen för ett mer strategiskt, ambitiöst och universellt tillvägagångssätt, i linje med målen för hållbar utveckling.

13. Europaparlamentet påminner om EU-budgetens bidrag till utvecklingsfinansiering med 19,7 miljarder EUR för utvecklingssamarbete och 6,8 miljarder EUR för humanitärt stöd mellan 2014 och 2020, utöver reserven för katastrofbistånd, som motsvarar 2,2 miljarder EUR. Parlamentet fäster även uppmärksamheten vid Europeiska utvecklingsfonden, som innehåller 30,5 miljarder EUR. Parlamentet förespråkar att fonden ska budgeteras, vilket skulle innebära fördelar såsom ökad transparens, synlighet, effektivitet och ändamålsenlighet. Parlamentet välkomnar det faktum att översynen och revisionen av den fleråriga budgetramen efter valet gör det möjligt att beakta de ökande strukturella behoven i samband med humanitärt bistånd och utvecklingsbehoven i de svagaste och fattigaste länderna.

14. Europaparlamentet noterar att man i budgeten för 2015 anslår 2,4 miljarder EUR i åtaganden (2,1 miljarder EUR i betalningar) till utvecklingssamarbete och 928,8 miljoner EUR i åtaganden (918,8 miljoner EUR i betalningar) till humanitärt bistånd. Parlamentet stöder de åtgärder som vidtagits för att minska eftersläpningen av obetalda räkningar, särskilt för att upprätthålla de svagaste parternas ekonomiska livskraft, och betonar vikten av principen om jämlikhet mellan åtaganden och betalningar när det gäller humanitärt bistånd, eftersom det allt oftare förekommer kriser då medel snabbt måste betalas ut.

Tisdagen den 19 maj 2015

15. Europaparlamentet uppmanar EU att säkerställa att förhandlingarna om den globala utvecklingsagendan för tiden efter 2015, finansiering för utveckling och klimatförändringarna är kopplade på ett trovärdigt sätt till det nya ramverket för katastrofriskreducering 2015–2030 från konferensen i Sendai, så att man kan bygga upp återhämtningsförmågan och beredskapen samtidigt som man uppnår det övergripande målet att inte lämna någon på efterkälken.

16. Europaparlamentet påminner om att utvecklingssamarbete är ett delat ansvar mellan EU och medlemsstaterna och att det behöver respektera begreppen komplementaritet och samordning. Parlamentet betonar behovet av att involvera civilsamhället och lokala myndigheter i samordningsprocessen.

17. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att främja biståndseffektiviteten genom att bygga vidare på åtagandena inom Busanpartnerskapet för ett effektivt utvecklingssamarbete, minska fragmenteringen genom samlade finansieringsmekanismer samt öka samordningen mellan de olika biståndsmekanismerna och biståndsgivarna. Parlamentet betonar att all utvecklingsfinansiering måste gynna de fattiga, ta hänsyn till kön och vara bra ur miljö- och klimatsynpunkt.

18. Europaparlamentet påminner om att EUF-fördraget fastslår att minskning och slutligen utrotning av fattigdomen är EU:s främsta mål på utvecklingsområdet, medan försvaret av mänskliga rättigheter, jämlikhet, social sammanhållning och bekämpning av ojämlikhet bör finnas kvar i kärnan av utvecklingsverksamheten.

19. Europaparlamentet betonar vikten av att fastställa tydliga prioriteringar för utgifter med ett särskilt fokus på åtgärder avseende hälsa, utbildning, energi, vattenförsörjning och infrastruktur. Parlamentet betonar behovet av att göra ytterligare insatser och förbättringar när det gäller biståndets effektivitet genom ökad samordning mellan olika mekanismer och givare.

20. Europaparlamentet understryker att det offentliga utvecklingsbiståndet bör användas för att prioritera grundläggande sociala tjänster åt alla samt för kollektiva nyttigheter som utförs mindre effektivt inom den privata sektorn, såsom grundläggande utbildning, sociala skyddsnet och hälsovård samt infrastruktur för sanitet, vattenförsörjning och energi, så att utvecklingsländerna kan uppfylla sin fulla potential. Parlamentet understryker att tillgänglighet bör vara ett nyckelkriterium vid den internationella offentliga finansieringen för att främja universella och inkluderande tjänster och infrastrukturer.

21. Europaparlamentet betonar behovet av att säkerställa att de mest sårbara befolkningsgrupperna får tillgång till utvecklingsmöjligheter. Parlamentet påminner i detta sammanhang om att kanalisering av bistånd enbart genom stater riskerar att leda till att marginaliserade eller utsatta gemenskaper inte får tillräcklig finansiering.

22. Europaparlamentet betonar vikten av utvecklingsbanker som mobiliserar ytterligare medel för att minska gapet i infrastrukturfinansiering och tillgång till krediter i utvecklingsländer med hjälp av övervaknings- och konsekvensutvärderingsmekanismer.

23. Europaparlamentet understryker att det är absolut nödvändigt att EU strävar efter största möjliga samordning för att uppnå överensstämmelse med övrig gemenskapspolitik (miljö, migration, internationell handel, mänskliga rättigheter, jordbruk etc.) och för att undvika dubbelarbete och inkonsekventa verksamheter. Parlamentet påminner om att en konsekvent politik för utveckling blev en skyldighet i och med Lissabonfördraget (artikel 208 i EUF-fördraget).

Inhemsk mobilisering av resurser och internationellt skattesamarbete

24. Europaparlamentet betonar att inhemsk mobilisering av resurser är mer förutsägbart och hållbart än utländskt bistånd och måste utgöra en grundläggande finansieringskälla. Parlamentet uppmanar utvecklingsländerna att öka denna mobilisering och betonar betydelsen av att förbättra insamlandet av inhemska skatter i utvecklingsländer och av robusta, välbalanserade, rättvisa och effektiva skattesystem som gynnar de fattiga, tar hänsyn till de mest utsatta grupperna och respekterar internationella åtaganden om hållbar utveckling. Skadligt stöd bör avskaffas inom energi (i synnerhet för fossila bränslen), fiske och jordbruk.

Tisdagen den 19 maj 2015

25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka sitt kapacitetsbyggande stöd inom skatteförvaltning, ekonomiskt styre, offentlig ekonomisk förvaltning, korruptionsbekämpning, återvinning av stulna tillgångar och bekämpande av skatteundandragande och felaktig transferprissättning. Parlamentet anser att unionen här har en central roll att spela och påminner om betydelsen av fördelningen av skatteinkomster från naturtillgångar, i synnerhet genom skapandet av statsägda förmögenhetsfonder. Parlamentet understryker att man måste påskynda och öka ansträngningarna för att förbättra budgetrapporteringen, samt efterlyser en ökad harmonisering av rutinerna för budgetrapportering mellan länderna.

26. EU och dess medlemsstater uppmanas att aktivt slå ner på skatteparadis, skatteundandragande och olagliga pengaflöden eftersom dessa motverkar utvecklingsbiståndet och bidrar till utvecklingsländernas skulder, att samarbeta med utvecklingsländerna för att motarbeta det aggressiva skatteunderdragande som vissa transnationella företag ägnar sig åt, samt att söka vägar att hjälpa utvecklingsländerna att motstå påtryckningarna om att konkurrera med skatter, eftersom detta underminerar mobiliseringen av inhemska resurser för utveckling.

27. Europaparlamentet stöder upprättandet av ett mellanstatligt organ för skattesamarbete under FN:s översinseende och uppmantrar ett automatiskt informationsutbyte. Parlamentet vill se offentliga register för verkligt ägande samt landsspecifik redovisning för transnationella företag inom alla branscher, för att kunna säkerställa en rättvis fördelning av skatterättigheterna vid förhandling om skatte- och investeringsavtal med utvecklingsländer.

28. Europaparlamentet anser att internationella regler om företagsskatt bör inkludera principen att skatt ska betalas där värdet utvinns eller skapas.

29. Europaparlamentet understryker den avgörande betydelsen av gott styre, skydd för mänskliga rättigheter, rättsstatlighet, institutionella ramar och regleringsinstrument. Parlamentet stöder i synnerhet investeringar i kapacitetsbyggande, grundläggande samhällstjänster som utbildning och hälsovård (för att säkerställa hälsovård åt alla), inklusive sexuell och reproduktiv hälsa och rätt till detta, kosthållning, offentliga tjänster och socialt skydd samt kampen mot fattigdom och orättvisor, inklusive bland barn och med avseende på kön. Parlamentet erkänner behovet av tillgänglig infrastruktur och selektiva offentliga investeringar, samt av hållbar användning av naturresurser, även från utvinningsindustriernas sida.

30. Europaparlamentet understryker att utvecklingsfinansieringen måste användas för att förstärka de tillgängliga resurserna och främja jämställdhet mellan kvinnor och män, kvinnors rättigheter och kvinnors egenmakt. Parlamentet betonar kvinnornas specifika roll i samhället, och understryker att detta bör inkludera jämställdhetsintegrering i budgetarbetet, riktade investeringar inom nyckelsektorer som hälsa och utbildning samt steg för att säkerställa att man fullt ut tar hänsyn till kvinnors och flickors situation vid all utvecklingsfinansiering.

31. Europaparlamentet vill se mer finansiering av forskning och utveckling inom vetenskap, teknik och innovation i utvecklingsländer, och anser att denna finansiering bör vara både inhemska och internationell. Parlamentet uppmanar till främjande av forskning och utveckling som kan driva utvecklingen framåt när det gäller att möta komplexa utmaningar, och leda till en god förvaltning av kollektiva nyttigheter, såsom teknik och innovation på hälsoområdet. Parlamentet påpekar att mikroföretag och små och medelstora företag spelar en mycket viktig roll i detta sammanhang. Parlamentet vill se en översyn av de intellektuella äganderättigheter som har införts i utvecklingsländer genom frihandelsavtal, så att man kan identifiera eventuella negativa effekter på allmänhälsan, miljön och tekniköverföringen.

Den privata sektorn och civilsamhället

32. Europaparlamentet understryker den stora betydelsen av att upprätta gynnsamma villkor för privata företag och företagande i utvecklingsländer, i synnerhet för mikroföretag och små och medelstora företag, eftersom de spelar en grundläggande roll som motor för sysselsättning och inkluderande tillväxt. Parlamentet efterlyser framför allt ytterligare förstärkningar av mikrofinansieringslån och garantisystem. Parlamentet insisterar på behovet av att vidareutveckla lokala och regionala banker och kreditunioner för att i betydande grad minska de överdrivet höga räntorna för marknadslån, så att samhällsutvecklingen kan stödjas bättre på lokal nivå⁽¹⁾. Den privata sektorn bör anpassa sig till målen för en hållbar utveckling genom lämpliga partnerskap, ekonomiska instrument, incitament, en ansvarsram och ett effektivt system för företagens sociala ansvar. Parlamentet påminner om behoven av att uppfylla internationella standarder såsom internationella arbetsorganisationens standarder och FN:s vägledande principer om företag och mänskliga rättigheter.

⁽¹⁾ Report on Support for SMEs in Developing Countries Through Financial Intermediaries, Dalberg, november 2011, www.eib.org.

Tisdagen den 19 maj 2015

33. Europaparlamentet understryker att man måste göra det lättare för företag att få tillgång till de informations-, utbildnings- och rådgivningsplattformar som krävs för deras utveckling.

34. Europaparlamentet understryker att för att skapa en långsiktig stimulering av ekonomin måste ungdomar och kvinnor ges tillgång till krediter för att starta företag.

35. Europaparlamentet understryker den roll för den sociala sammanhållningen som spelas av producentorganisationernas kollektiva företagande för att förebygga etniska och religiösa konflikter.

36. Europaparlamentet kräver att EU:s stöd och samarbete med den privata sektorn kan, och måste, bidra till att minska fattigdomen och ojämlikheterna samt främja mänskliga rättigheter, miljönormer, klimatåtaganden och social dialog. Parlamentet efterlyser en juridiskt bindande ram för företag, inklusive transnationella företag, med ett varningsförfarande.

37. Europaparlamentet uppmanar EU att, tillsammans med utvecklingsländerna, införa en regleringsram i enlighet med Unctads heltäckande investeringspolitiska ram för hållbar utveckling, som stimulerar ansvarstagande, transparenta och kontrollerbara investeringar och bidrar till utvecklingen av en socialt medveten privat sektor i utvecklingsländer.

38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja en ökad tillgång till finansiering för mikroföretag, små och medelstora företag och kooperativ i utvecklingsländer. Parlamentet understryker behovet av system för mikrolån, i synnerhet för kvinnor. Parlamentet vill se en fortsatt utveckling av lokala och regionala banker och kreditunioner. Kommissionen uppmanas att uppmuntra utvecklingsländer att bedriva en politik och en rättslig ram som främjar utvecklingen av banktjänster. Det finns ett behov av information och utbildning inom ekonomi, banktjänster, försäkring och relevant ny teknik på olika nivåer – bland annat för fattiga, kvinnor och andra utsatta grupper.

39. Europaparlamentet påminner om att offentligt bistånd är långt ifrån tillräckligt för att täcka alla investeringsbehov i utvecklingsländerna. Parlamentet insisterar därför på de hävstångseffekter som kombinationer och offentlig-privata partnerskap kan få för att förbättra utvecklingsbiståndets effekter, attrahera privat finansiering och stödja lokala företag. Parlamentet betonar dock att kombinationsfinansiering inte får ersätta staternas ansvar för att tillgodose sociala behov och att den bör anpassas till nationella utvecklingsmål och principerna om utvecklingseffektivitet. Parlamentet uppmuntrar offentlig-privata partnerskap, särskilt inom forskningen i samband med initiativet för innovativa läkemedel, såsom programmet Ebola+.

40. Europaparlamentet vill se internationella standarder och kriterier samt en skuldriskanalys för kombinerade projekt och offentlig-privata-partnerskap som drar till sig finansiering och stödjer lokala företag, samtidigt som man respekterar Internationella arbetsorganisationens och Världshälsoorganisationens normer och internationella standarder för mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen med kraft, mot bakgrund av dess önskan att kraftigt utöka användningen av kombinerad finansiering i framtiden, att genomföra rekommendationerna i Europeiska revisionsrättens särskilda rapport om att kombinera bidrag och att utvärdera mekanismen för att kombinera lån och bidrag, särskilt när det gäller utvecklingsmässig och finansiell additionalitet, transparens och ansvarighet. Europeiska investeringsbanken och andra institut som finansierar utveckling uppmanas att prioritera investeringar i företag och fonder som offentliggör verkligt ägande och tillämpar en landsspecifik redovisning.

41. Europaparlamentet ger sitt stöd till en ökad marknadstillgång för utvecklingsländer, och då i synnerhet de minst utvecklade länderna, eftersom detta kan bidra till att stärka den privata sektorn och skapa incitament för reformer. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att handels- och investeringsavtal, i synnerhet med utvecklingsländer, de minst utvecklade länderna och instabila stater, anpassas till målen om hållbar utveckling och främjar mänskliga rättigheter och regional integration. Sådana avtal bör vara föremål för konsekvensbedömningar rörande målen. Parlamentet stöder kommissionens förslag om att uppdatera sin strategi för handelsrelaterat bistånd i ljuset av resultaten av förhandlingarna om målen efter 2015, samt att ge en särskild och differentierad behandling till utvecklingsländer, de minst utvecklade länderna och instabila stater i handelsavtalen – samtidigt som man respekterar deras politiska utrymme att fatta självständiga beslut utifrån sitt nationella sammanhang och den egna befolkningens behov.

Tisdagen den 19 maj 2015

42. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för att främja användande av och insyn i nationella offentliga upphandlings-system för verksamhet inom den offentliga sektorn samt för att stärka konkurrensmyndigheterna i utvecklingsländer.

43. Europaparlamentet understryker det positiva bidrag som migranter ger till utvecklingen i sina ursprungsländer och efterlyser ett effektivare och mer innovativt samarbete mellan ursprungs- och mälländer rörande migrationspolitiken. Parlamentet påpekar att de pengar som diasporan skickar hem utgör betydande och ökande ekonomiska flöden och stöder därför skapandet av diasporafonder, samt efterlyser ytterligare åtgärder för att minska kostnaderna för betalningsöver-föringar så att effekterna av dessa överföringar på den lokala utvecklingen i ursprungsländerna ökar.

44. Europaparlamentet vill se ett ökat deltagande från lokala myndigheter och civilsamhället, däribland gemens-kapsbaserade icke-statliga organisationer, i diskussioner om utvecklingsprioritering, i synnerhet vid Addis Abeba-konferensen, samt ett mer inkluderande och ansvarstagande genomförande av agendan för tiden efter 2015. Parlamentet understryker de icke-statliga organisationernas roll i genomförandet av verksamhet på marken och utvecklingen av ansvars-, övervaknings- och översynsmekanismer. Parlamentet är medvetet om att nödvändiga medel måste avsättas om de lokala myndigheterna ska kunna bidra till att uppnå målen om hållbar utveckling. Unga människor måste i större utsträckning inkluderas i diskussionerna om utvecklingsagendan efter 2015, i synnerhet genom användande av innovativ kommunikationsteknik. Parlamentet understryker den roll som EU:s delegationer spelar för att underlätta sådana dialoger.

Global styrning

45. Europaparlamentet påminner om FN:s centrala roll, tillsammans med andra befintliga institutioner och forum som till exempel OECD, i den globala ekonomiska styrningen och utvecklingen. Parlamentet efterlyser en jämställd och könsbalanserad representation från alla länder i multilaterala institutioner och andra normerande organ, däribland internationella finansiella institutioner. Parlamentet påminner om att alla internationella finansiella institutioner måste följa grundläggande transparensnormer – i enlighet med stadgan om transparens i internationella ekonomiska institutioner – och bedriva en politik som ger öppenhet för allmänheten.

46. Europaparlamentet kräver att man måste göra det lättare att hitta lösningar för att nå en hållbar skuldsättning, däribland standarder för ansvarsfullt lånande, genom en multilateral rättslig ram för omstrukturering av statsskulder i syfte att lätta på skuldbördan och undvika en ohållbar skuldsättning. Parlamentet uppmanar EU att aktivt engagera sig i FN-förhandlingarna om denna ram. Parlamentet uppmanar EU att arbeta för ett införande av principerna från FN:s konferens för handel och utveckling om ansvarsfulla transaktioner vid statsskulder, för såväl utlånare som låntagare.

47. Europaparlamentet välkomnar de internationella försöken att lätta de internationella skuldåtagandena för de eboladrabade länderna, för att hjälpa dem att möta den ekonomiska kris som epidemin har orsakat.

48. Europaparlamentet efterlyser en översyn av de internationella organisationernas program och instrument för ekonomiskt utvecklingsstöd för att kunna anpassa dem till de nya målen om hållbar utveckling. Parlamentet uppmanar i synnerhet Europeiska investeringsbanken, Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, Internationella valutafonden och Världsbanken att upprätta högsta möjliga standard för ansvarstagande finansiering samt att i högre grad rikta sina resurser mot utvecklingsländernas behov, inklusive genom ömsesidigt effektiva lånearrangemang för fattiga länder. Parlamentet begär en ökning av beloppen till lån med särskilt förmånliga villkor genom Europeiska investeringsbanken, utöver dess nuvarande mandat, så att dess finansiering till låginkomstländer kan öka ytterligare.

Övervakning, kontrollerbarhet och översyn

49. Europaparlamentet vill vid Addis Abeba-konferensen se en överenskommelse om en gedigen, öppen och tillgänglig övervaknings- och ansvarsram för effektiv spårning och uppföljning av investeringar och framsteg rörande specifika åtaganden och mål. Parlamentet vill se ett internationellt initiativ för att förbättra kvaliteten på statistik, data och information, inklusive data uppdelad efter inkomst, kön, ålder, ras, etnicitet, migrationsstatus, funktionshinder, geografisk plats samt andra egenskaper som är relevanta i det nationella sammanhanget. Parlamentet uppmanar alla parter att säkerställa ett öppet och effektivt genomförande av bistånd och finansiering, i synnerhet genom undertecknande och effektivt genomförande av bestämmelserna i FN:s konvention mot korruption och genom att åta sig att systematiskt offentliggöra precisa, och jämförbara inkomst- och utgiftsuppgifter samt budgetdokument i rätt tid. Parlamentet uppmanar specifikt kommissionen att fortsätta att övervaka och kontrollera finansieringen av biståndsprogram och biståndsprojekt samt att vidta de åtgärder som krävs när det finns bevis för korruption och vanskötsel. Parlamentet uppmanar dessutom bestämt kommissionen att öka stödet till stärkandet av rättsliga och korruptionsbekämpande organ i utvecklingsländerna.

Tisdagen den 19 maj 2015

50. Europaparlamentet efterlyser ett internationellt initiativ för att förbättra kvaliteten på statistik, uppgifter och information för att spåra utgifter, investeringar och framsteg för specifika åtaganden och mål. Parlamentet välkomnar att man i de globala insatserna för att säkerställa genomförandet av målen för hållbar utveckling använder sig av uppgifter som är tillräckligt uppdelade på inkomst, kön, ålder och andra indikatorer, så att effekterna av politiken kan övervakas effektivt.

51. Europaparlamentet upprepar att utöver BNP så behövs det nya indikatorer för att ta hänsyn till de sociala och miljömässiga utmaningarna, och påpekar att detta i synnerhet bör inkludera FN:s index för mänsklig utveckling, ginikoefficienten, ett mått på jämställdheten, koldioxidutsläppen och det ekologiska fotavtrycket.

o

o o

52. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Förenta nationernas generalsekreterare och mötesledarna för förberedelsen av den tredje internationella konferensen om utvecklingsfinansiering.

Tisdagen den 19 maj 2015

P8_TA(2015)0197

Säkrare hälso- och sjukvård i Europa

Europaparlamentets resolution av den 19 maj 2015 om säkrare hälso- och sjukvård i Europa: förbättrad patientsäkerhet och bekämpning av antimikrobiell resistens (2014/2207(INI))

(2016/C 353/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin ståndpunkt av den 23 april 2009 om förslaget till rådets rekommendation om patientsäkerhet och förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 9 juni 2009 om patientsäkerhet och förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/24/EU av den 9 mars 2011 om tillämpningen av patienträttigheter vid gränsöverskridande hälso- och sjukvård,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 november 2011 *Handlingsplan mot antimikrobiell resistens* (COM(2011)0748),
- med beaktande av rådets slutsatser av den 22 juni 2012 *Antimikrobiell resistens och dess inverkan på hälsovårdssektorn och veterinärsektorn – ett samlat hälsoperspektiv*,
- med beaktande av sin resolution av den 11 december 2012 om den mikrobiella utmaningen – allt större hot från antimikrobiell resistens ⁽³⁾,
- med beaktande av rapporterna av den 13 november 2012 och den 19 juni 2014 från kommissionen till rådet på grundval av medlemsstaternas rapporter om genomförandet av rådets rekommendation (2009/C 151/01) om patientsäkerhet och förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner (COM(2012)0658 and COM(2014)0371),
- med beaktande av sin resolution av den 22 oktober 2013 om rapporten från kommissionen till rådet på grundval av medlemsstaternas rapporter om genomförandet av rådets rekommendation 2009/C 151/01 om patientsäkerhet och förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 1082/2013/EU av den 22 oktober 2013 om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa,
- med beaktande av den särskilda Eurobarometerundersökningen 411 om patientsäkerhet och vårdkvalitet,
- med beaktande av lägesrapporten om handlingsplanen mot antimikrobiell resistens (SANTE/10251/2015),
- med beaktande av förslaget av den 10 september 2014 till Europaparlamentets och rådets förordning om veterinärmedicinska läkemedel (2014/0257(COD)),
- med beaktande av Världshälsoorganisationens (WHO) rapport *Conceptual framework for the international classification for patient safety*,
- med beaktande av det lettiska ordförandeskapets insatser för att ta upp frågan om antimikrobiell resistens, särskilt med avseende på tuberkulos och multiresistent tuberkulos,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 1 december 2014 om patientsäkerhet och vårdkvalitet, däribland förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner och mikrobiell resistens,

⁽¹⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 395.

⁽²⁾ EUT C 151, 3.7.2009, s. 1.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0483.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0435.

Tisdagen den 19 maj 2015

- med beaktande av den första gemensamma rapporten från ECDC/Efsa/EMA om en integrerad analys av användningen av antimikrobiella medel och förekomsten av antimikrobiell resistens hos bakterier från människor och livsmedelsproducerande djur – *Joint Interagency Antimicrobial Consumption and Resistance Analysis (JIACRA)*,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A8-0142/2015), och av följande skäl:
 - A. Nyckeln till kvalitet inom hälso- och sjukvården heter patientsäkerhet, vars huvudkomponenter är en hälso- och sjukvårdskultur samt hantering av negativa händelser.
 - B. Mängden tillgängliga uppgifter om prevalens och incidens av negativa händelser i EU-medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem är för närvarande begränsad, men den växer stadigt. De senaste tillgängliga uppgifterna är från 2008.
 - C. Man beräknar att mellan 8 procent och 12 procent av alla patienter som tas in på sjukhus i EU drabbas av negativa händelser under den tid de vårdas. Nästan hälften av dessa händelser skulle kunna undvikas.
 - D. De vanligaste negativa händelserna inom vården är vårdrelaterade infektioner, läkemedelsrelaterade problem och komplikationer som uppstår under eller efter operationer.
 - E. Patientsäkerhet och en kvalitativ hälso- och sjukvård kräver att vårdpersonalen arbetar under anständiga förhållanden och i en säker miljö. I överbelagda och underbemannade vårdmiljöer är det mycket svårt att garantera patientsäkerhet, förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner samt förebyggande av multiresistenta bakterier.
 - F. Den nuvarande ekonomiska krisen har ökat trycket på medlemsstaternas hälso- och sjukvårdsbudgetar, vilket således inverkar på patientsäkerheten eftersom många av medlemsstaterna ganska drastiskt har minskat budgeten och bemanningsnivåerna inom sina hälso- och sjukvårdssystem i stället för att på ett lämpligt sätt ta tag i frågan om effektivitet.
 - G. Den ekonomiska krisen har ytterligare förvärrat rådande ojämlikheter när det gäller tillgång till vårdtjänster.
 - H. Fortbildning av läkare och annan vårdpersonal är avgörande för att undvika negativa händelser, bl.a. läkemedelsbiverkningar, vilka beräknas kosta EU:s hälso- och sjukvårdssystem cirka 2,7 miljarder euro per år i vårdkostnader och stå för 1,1 procent av alla sjukhusvistelser i EU.
 - I. Patientfokuserad elektronisk hälsovård (e-hälsa) och medicinska behandlingar i hemmet har en hög potential att förbättra kvaliteten och effektiviteten i de medicinska behandlingarna, och bidrar samtidigt till att förbättra hälsovården.
 - J. Ett tvärvetenskapligt synsätt ökar chanserna att medicinska behandlingar ger ett positivt resultat.
 - K. Patienter, familjer och patientorganisationer spelar en central roll för att förespråka säkrare vård, och deras roll bör därför främjas genom ökat inflytande och deltagande för patienter i hälsovårdsprocessen och hälsovårdspolitiken på alla nivåer.
 - L. Medicinsk behandling i hemmet kan hjälpa patienterna psykologiskt och leda till en bättre fungerande hälsovård.
 - M. Antibiotika används i högre grad av personer med bristfällig information. Ökade kunskaper om antibiotika skulle kunna få människor att använda dem på ett mer ansvarsfullt sätt.
 - N. 30–50 procent av patienterna tar inte de läkemedel som läkaren skrivit ut eller tar dem på ett annat sätt än vad läkaren föreskrivit.

Tisdagen den 19 maj 2015

- O. Intressekonflikter med anknytning till läkemedelsindustrin förekommer på sjukhus och bland allmänpraktiserande läkare liksom bland veterinärer.
- P. Vårdrelaterade infektioner är ett stort folkhälsoproblem i medlemsstaterna (enligt uppgifter från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) drabbas i genomsnitt 1 av 20 inlagda patienter i EU, det vill säga 4,1 miljoner patienter, varje år av en vårdrelaterad infektion, och av dessa dör 37 000, trots att 20–30 procent av dessa infektioner anses kunna förebyggas genom omfattande hygien- och kontrollprogram). Detta lägger en tung börda på hälso- och sjukvårdsbudgetarna.
- Q. Patienters upplevelser och intryck skiljer sig ofta från vårdpersonalens och kan vara av stort värde för att hitta nya sätt att minska och förebygga vårdrelaterade infektioner.
- R. Antalet vårdrelaterade infektioner som orsakas av multiresistenta bakterier ökar.
- S. Den antimikrobiella resistensen mot bakteriella patogener har ökat i hela världen, vilket leder till en ökande förekomst av vårdrelaterade infektioner och misslyckade behandlingar av infektionssjukdomar hos människor och djur på nationell, europeisk och internationell nivå.
- T. År 2050 beräknas 10 miljoner människor dö varje år i hela världen på grund av antimikrobiell resistens.
- U. Graden av resistens mot antibiotika som vanligtvis används för att behandla orsakande bakterier är 25 procent eller högre i flera av medlemsstaterna. Klyftan ökar mellan antimikrobiell resistens och utvecklingen av ny antibiotika och införandet av den i det kliniska arbetet, och detta är kopplat till vetenskapliga, lagstiftningsmässiga och ekonomiska utmaningar.
- V. De senaste studier som har gjorts visar att antimikrobiell resistens på sjukhus med mycket få undantag har ökat generellt sett i EU under de senaste åren.
- W. EU beräknar att minst 25 000 personer dör varje år på grund av infektioner som orsakats av resistenta bakterier, vilket kostar de offentliga hälso- och sjukvårdssystemen cirka 1,5 miljarder euro enligt uppgifter från 2011 som samlats in av ECDC.
- X. Kostnaderna för läkemedelsresistenta infektioner uppgår uppskattningsvis till 1,5 miljarder euro per år på grund av ökade kostnader för hälsovårdsutgifter samt produktionsförluster. Patienter som har smittats av resistenta bakterier måste isoleras under behandlingen på sjukhus, och denna extra åtgärd kostar 900 miljoner euro och resulterar i 2,5 miljoner extra vårddygn per år.
- Y. En av de största orsakerna till spridningen av antimikrobiell resistens på sjukhus är bristande efterlevnad av allmänt vedertagna metoder för infektionsförebyggande och kontroll.
- Z. Effekten av första generationens läkemedel på bakteriella patogener blir alltmer begränsad på grund av resistens, och andra eller tredje generationens läkemedel finns inte alltid tillgängliga och är ofta mer toxiska, dyrare och mindre effektiva än första generationens läkemedel.
- AA. En av de främsta orsakerna till antimikrobiell resistens är missbruket av antimikrobiella ämnen, däribland antibiotika, och i synnerhet en systematisk och överdriven användning av dessa.
- AB. Den stora rörligheten inom de europeiska hälso- och sjukvårdssystemen och den europeiska hälso- och sjukvårdens allt mer gränsöverskridande karaktär kan bidra till att resistenta mikroorganismer sprids från en medlemsstat till en annan.
- AC. Vaccinationsprogram är ett effektivt verktyg i arbetet med att bekämpa antibiotikaresistens, eftersom de kan bidra till att begränsa användningen av antibiotika och därmed utvecklingen av antimikrobiell resistens.
- AD. Utmaningarna inom forskning och utveckling avseende antibakteriella medel är unika eftersom det krävs ett långsiktigt perspektiv för att utveckla sakkunskap och tillämpa den vid laboratorierna. Det är därför beklagligt att många forskare med sådan sakkunskap har gått över till andra områden till följd av bristande privat och offentlig finansiering.

Tisdagen den 19 maj 2015

- AE. Bristande vidtagande av grundläggande försiktighetsåtgärder för personlig hygien, såväl på som utanför sjukhusen, kan leda till spridning av patogener, framför allt sådana som är resistenta mot antimikrobiella medel.
- AF. Det finns allt fler vetenskapliga belägg för att god handhygien inom vården kräver handtorkningsmetoder som inte främjar mikrobiell korskontaminering via luften och via aerosoler.
- AG. Resistenta bakterier förekommer på medicintekniska produkter även när de har steriliserats enligt tillverkarens instruktioner.
- AH. Användningen av antimikrobiella medel inom human- och veterinärmedicinen bidrar till utvecklingen av resistenser i miljön, som kan utgöra en källa till utveckling av resistens hos både människor och djur. Samma klasser av antibiotika används både inom human- och veterinärmedicinen och liknande resistensmekanismer har utvecklats inom båda sektorerna.
- AI. Intensiv djurhållning kan innebära att boskap, fjäderfä och fisk på ett olämpligt och rutinmässigt sätt ges antibiotika för att de ska växa snabbare. Antibiotika används också i stor utsträckning för profylaktiska ändamål, i syfte att förhindra att sjukdomar sprids till följd av de trånga, avgränsade och stressframkallande förhållanden som djuren hålls i och som hämmar deras immunsystem, och i syfte att kompensera för de ohälsosamma förhållanden som de föds upp under.
- AJ. Enligt konceptet för ett samlat hälsoperspektiv, som stöds av Världshälsoorganisationen (WHO) och Världsoorganisationen för djurhälsa (OIE), är människors och djurs hälsa samt ekosystemen sammanlänkade. Inte minst djur och livsmedel av animaliskt ursprung kan utgöra en direkt källa till resistenta zoonotiska patogener. Därför kan användningen av antibiotika hos djur, särskilt djur som ska bli livsmedel och som hålls på anläggningar för intensiv djurhållning, påverka antibiotikaresistensen hos människor.
- AK. Ett systematiskt genomförande av ett samlat hälsoperspektiv, där både läkare och veterinärer tar initiativ för att förebygga resistenta infektioner och minska användningen av antibiotika, kan bidra till att förebygga vårdrelaterade infektioner, både på och utanför sjukhusen.
- AL. Enligt WHO används antimikrobiella medel mycket mer för djurbesättningar än för människor i vissa EU-medlemsstater ⁽¹⁾.
- AM. Enligt europeiska konsumentorganisationer har över 70 procent av de köttbaserade produkter som testats i sex EU-medlemsstater varit smittade med antibiotikaresistenta bakterier. I ytterligare åtta medlemsstater förekom dessa bakterier i 50 procent av de prover som togs ⁽²⁾.
- AN. Hög resistens mot fluorokinoloner har konstaterats hos *Kampylobakter* och en stor del av *Kampylobactersmittan* hos människor kommer från hantering, beredning och konsumtion av kycklingkött. Dessa höga resistensnivåer minskar de effektiva behandlingsalternativen mot *Kampylobactersmitta* hos människor.
- AO. Inom EU är subterapeutisk användning av antibiotika i låga doser för att främja djurbesättningarnas tillväxt förbjuden sedan 2006.
- AP. De allra flesta foder som innehåller läkemedel och är avsedda för produktionsdjur innehåller antimikrobiella medel.
- AQ. Användningen av antimikrobiella medel på sällskapsdjur är en ytterligare riskfaktor när det gäller utveckling och överföring av antimikrobiell resistens hos människor. En liknande ökning av antimikrobiell resistens som den som påträffats hos sällskapsdjur på veterinärmottagningar har även kunnat konstateras på sjukhus.

⁽¹⁾ Tackling antibiotic resistance from a food safety perspective in Europe, WHO Europe, 2011.

⁽²⁾ Antibiotic use in livestock: Time to act (ståndpunktsdokument), den europeiska konsumentorganisationen (BEUC).

Tisdagen den 19 maj 2015

- AR. Risken för överföring av antimikrobiell resistens från sällskapsdjur till människor kan inte kvantifieras fullt ut och det krävs därför mer forskning på detta område.
- AS. Det är allmänt erkänt att den nuvarande veterinärmedicinska lagstiftningen inte innehåller tillräckliga verktyg för att säkerställa att risker för människors hälsa till följd av användningen av antimikrobiella medel på djur hanteras på lämpligt sätt.
- AT. Icke avsedd användning av antibiotika är ett bekymmer inom både human- och veterinärmedicinen.
- AU. Läkemedelsföretagen har en tendens att lägga till nya antibiotika inom befintliga antibiotikaklasser i stället för att satsa på att upptäcka och utveckla helt nya antibakteriella medel. Till följd av detta utvecklas resistensen mot dessa nya medel snabbare än för läkemedel med helt nya verkningsmekanismer.
- AV. Läkemedelslaboratorier bör uppmuntras att ta fram nya antibiotika genom att man ser över möjligheterna att skapa incitament och alternativa ekonomiska modeller för att belöna innovation.
- AW. Det är ytterst viktigt att uppmuntra läkemedelsföretagen att investera och fortsätta att investera i utvecklingen av nya antimikrobiella medel, särskilt sådana som är aktiva mot sjukdomar där antimikrobiell resistens är ett allvarligt problem, i första hand följande:
- Sjukdomar som orsakas av allmänt förekommande multiresistenta gramnegativa bakterier (såsom *K. pneumoniae*, *Acinetobacter* och *E. coli*) eller av andra multiresistenta bakterier som *Staphylococcus aureus* och tuberkulos.
 - Andra sjukdomar som orsakas av virus (såsom hiv) eller av parasiter (såsom malaria).

Det måste också tas fram andra metoder för att bekämpa vårdrelaterade infektioner utan användning av antibiotika.

- AX. Detta kan uppnås genom att man tar tag i några av viktigaste vetenskapliga, lagstiftningsmässiga och ekonomiska utmaningar som har hämmat utvecklingen av antimikrobiella medel och särskilt genom att man uppmuntrar investeringar i forskning och utveckling som fokuseras på de största folkhälsobehoven, samtidigt som man ser till att de nationella hälso- och sjukvårdssystemen är fortsatt hållbara.
- AY. I artikel 4.2 i direktiv 2001/18/EG anges en tidsfrist för användningen av antibiotikaresistenta gener i transgena växter.
- AZ. Produktspecialister bör aldrig utföra terapeutiska behandlingar, utan bör endast stödja vårdpersonalen när och om vårdpersonalen behöver detta, t.ex. för att sätta ihop eller ta isär ett visst instrument.
- BA. Bestämmelserna om patientrörlighet i direktiv 2011/24/EU genomförs inom hela EU, vilket innebär att det blir allt viktigare att europeiska patienter informeras om patientsäkerheten i de olika medlemsstaterna.
- BB. Det är av yttersta vikt att säkerställa patienternas rättigheter och allmänhetens förtroende för hälso- och sjukvården genom att se till att medlemsstaterna har system för att ge en rättvis ekonomisk ersättning vid försumlighet till följd av felaktig medicinsk behandling.
- BC. Internet är den största oreglerade läkemedelsmarknaden i världen. 62 procent av de läkemedel som köps via nätet är falska eller uppfyller inte gällande normer. En mycket stor andel av de aktörer som bedriver verksamhet via nätet gör det olagligt, och den årliga globala omsättningen från olaglig försäljning av receptbelagda läkemedel över nätet uppskattas till cirka 200 miljarder US-dollar.
- BD. I artikel 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att EU:s insatser ska komplettera den nationella politiken och inriktas på att förbättra folkhälsan, förebygga fysisk och psykisk ohälsa och sjukdomar hos människor och undanröja faror för den fysiska och mentala hälsan.

Tisdagen den 19 maj 2015

Genomförande av rådets rekommendationer om patientsäkerhet*Återkoppling på kommissionens andra genomföranderapport*

1. Europaparlamentet erinrar om att EU:s läkemedelslagstiftning infördes för att värna om patienternas säkerhet. Parlamentet påminner om ovannämnda resolution av den 22 oktober 2013 om rapporten från kommissionen till rådet på grundval av medlemsstaternas rapporter om genomförandet av rådets rekommendation (2009/C 151/01) om patientsäkerhet och förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner.
2. Europaparlamentet välkomnar förbättringen av systemet för övervakning av vårdrelaterade infektioner i EU och de andra åtgärder som nyligen införts av vissa medlemsstater för att förbättra den allmänna patientsäkerheten och minska förekomsten av vårdrelaterade infektioner, i synnerhet de framsteg som gjorts av medlemsstaterna när det gäller att utveckla strategier och program för patientsäkerhet, inbegripet patientsäkerhet inom hälsoskyddslagstiftningen, samt system för rapportering och utbildning.
3. Europaparlamentet konstaterar emellertid att den andra genomföranderapporten visar på fortsatt ojämna framsteg mellan medlemsstaterna när det gäller patientsäkerhet, och beklagar att vissa medlemsstater uppenbarligen har fördröjt genomförandet av rådets rekommendationer, vilket eventuellt beror på finansiella begränsningar till följd av den ekonomiska krisen.
4. Europaparlamentet beklagar att åtstramningsåtgärderna har lett till nedskärningar av städpersonalen på sjukhus och andra vårdinrättningar i Europa, med tanke på städpersonalens viktiga roll för att garantera en god hygien.
5. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i dessa ekonomiska kristider se till att patientsäkerheten inte påverkas av åtstramningsåtgärder och att vårdsystemen beviljas tillräcklig finansiering och, i synnerhet, att undvika de mest skadliga åtgärderna, såsom kortsiktiga besparingar som kommer att leda till höga kostnader på medellång till lång sikt, och i stället koncentrera sig på att vidareutveckla högkvalitativa och högeffektiva vårdssystem. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att det finns tillräckligt med vårdpersonal som är utbildad i eller specialiserad på förebyggande och kontroll av infektioner samt på sjukhushygien, i syfte att få till stånd ett mer patientinriktat förhållningssätt.
6. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att ange konkreta och ambitiösa kvantitativa mål för att minska antibiotikaanvändningen.
7. Europaparlamentet välkomnar det arbete som utförs av EU:s arbetsgrupp för patientsäkerhet och vårdkvalitet, som består av företrädare för samtliga 28 EU-medlemsstater, Eftaländer, internationella organisationer och EU-organ, och som bidrar till att utforma EU:s agenda för patientsäkerhet och vårdkvalitet.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att övervaka genomförandet av bestämmelserna om patientsäkerhet i medlemsstaterna och att vid behov ta fram nya riktlinjer i enlighet med detta.

Möjligheter till förbättringar

9. Europaparlamentet välkomnar de arbete som har samfinansierats av EU och som utförts av OECD om jämförbara indikatorer för att bedöma patientsäkerheten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa sådana indikatorer för att utvärdera patientsäkerheten.
10. Europaparlamentet konstaterar att det är viktigt att patientsäkerhet ingår i vårdpersonalens allmänna utbildning, utbildning på arbetsplatsen och vidareutbildning i alla medlemsstater.
11. Europaparlamentet understryker de möjliga fördelarna med elektronisk hälsovård, som kan minska de negativa händelserna genom att spåra informationsflöden och öka kunskapen om medicinska processer samt genom att tillhandahålla digitala recept och varna för läkemedelsinteraktion. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare utforska vilka möjligheter elektronisk hälsovård har när det gäller patientsäkerhet, inbegripet införandet av elektroniska patientjournaler, och att öka samarbetet för att utbyta erfarenheter, kunskaper och god praxis inom detta område.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bedöma vilken potential mobil hälsa (m-hälsa) har när det gäller värdeffektivitet, antal sjukhusvistelser samt en minskning av de årliga vårdkostnaderna per capita.

Tisdagen den 19 maj 2015

13. Europaparlamentet konstaterar att användningen av antibiotika och förekomsten av antimikrobiell resistens varierar stort mellan medlemsstaterna, och uppmanar medlemsstaterna att tillämpa bästa praxis.
14. Europaparlamentet understryker att det är mycket viktigt att främja forskning och innovation inom veterinärmedicin på EU-nivå och nationell nivå.
15. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra eller utveckla följande åtgärder:
 - a) Att fortsätta sina ansträngningar för att förbättra patientsäkerheten genom att vidta nödvändiga åtgärder för att genomföra rådets rekommendationer fullt ut.
 - b) Att regelbundet samla in uppgifter, enligt standardiserade undersökningar, om prevalens och incidens av negativa händelser inom det egna landets gränser och att förbättra systemen för tidig varning och effektivt samordna utbytet av dessa uppgifter.
 - c) Att säkerställa att vårdcheferna ska utses på grundval av meriter och inte utifrån politisk tillhörighet.
 - d) Att säkerställa kontinuerliga förbättringar och utvärderingar av vårdpersonalens arbetsförhållanden för att förbättra patientsäkerheten.
 - e) Att säkerställa att all vårdpersonal, även personal som inte har direkt kontakt med patienter, får grundläggande utbildning i förebyggande och kontroll av infektioner innan de börjar arbeta på sjukhus eller andra vårdinrättningar, och därefter med regelbundna mellanrum.
 - f) Att säkerställa att läkare och annan vårdpersonal har lämplig och aktuell utbildning och utbyter bästa praxis, i syfte att hålla jämna steg med den senaste tekniken och bästa praxis för sjukhushygien, och att inrätta övervakningssystem för att kontrollera att personalen har aktuella kunskaper, särskilt om genomförandet av WHO:s checklista för säkerhet vid kirurgiska behandlingar. Detta skulle minska förekomsten av felbehandlingar (inklusive vårdrelaterade infektioner) som orsakas av ofullständiga kunskaper och problem med att hålla jämna steg med ny teknik.
 - g) Att se till att ett tvärvetenskapligt synsätt införs när det gäller medicinska behandlingar.
 - h) Att säkerställa en bättre samstämdhet och kontinuitet i patientvården med fokus på övergången från en vårdinstans till en annan och överföringen av information mellan exempelvis sjukhusen och primärvården.
 - i) Att avlasta hälso- och sjukvårdsinrättningarna genom att uppmuntra läkarvård och behandlingar i hemmet.
 - j) Att säkerställa att vårdpersonalen informerar patienterna om ett läkemedel används på icke avsett sätt ("off-label") och ger patienterna information om de potentiella riskerna så att de kan ge sitt samtycke med full kännedom om förhållandena.
 - k) Att sinsemellan utbyta information om bästa tillvägagångssätt för att minska antibiotikaresistens, så att det effektivaste tillvägagångssättet används i hela Europa.
 - l) Att garantera lika tillgång till vårdtjänster och medicinska behandlingar för patienter för att bekämpa den rådande ojämlikheten inom vården.
 - m) Att främja informationskampanjer för patienter om riskerna för negativa händelser inom hälso- och sjukvården och om möjligheterna att vidta förebyggande åtgärder, till att börja med grundläggande hygienåtgärder, samt starta upplysningskampanjer och hälsoutbildningar i skolorna om en förnuftig användning av inte bara antibiotika utan av alla typer av läkemedel och om de risker som den ökade antibiotikaresistensen medför. Dessa kampanjer bör rikta sig till såväl föräldrar och vårdnadshavare med ansvar för små barn som till äldre personer, och de bör alltid följas av en resultatutvärdering.
 - n) Att betona betydelsen av att förebygga vårdrelaterade infektioner inom vården genom att förhindra spridning med hjälp av spårning av patienter och kontakter samt infektionskontrollåtgärder, och att fortsätta att främja god hygienpraxis (exempelvis att tvätta händerna).

Tisdagen den 19 maj 2015

- o) Att förstärka de hygieniska försiktighetsåtgärderna genom att utnyttja hygienspecialister för att kontrollera samtliga aspekter av vårdhygienen vad gäller vårdinrättningar, patienter och kontakter mellan patienter och externa "gäster".
- p) Att aktivt och formellt involvera patientorganisationer och patientföreträdare i alla skeden och på alla nivåer av utformningen av politik och program.
- q) Att utforma en EU-vägledning för patienternas deltagande i strategier och åtgärder för patientsäkerhet i samarbete med berörda aktörer, särskilt patientorganisationer.
- r) Att stödja dem på lämpligt sätt i deras arbete med patientsäkerhet.

16. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utreda eventuella försummelser i samband med reparation och återanvändning av medicintekniska produkter som ursprungligen var utformade och märkta för engångsbruk.

17. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att förbättra informationsprogrammen för läkare och annan vårdpersonal, veterinärer och allmänheten, med inriktning på användning av antibiotika och förebyggande av infektioner.

18. Europaparlamentet uppmanar Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) att ta fram riktlinjer för icke avsedd användning av läkemedel baserade på medicinska behov, och att sammanställa en lista över läkemedel som används på icke avsett sätt trots att det finns godkända alternativ.

19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och ECDC att utforma riktlinjer för vårdpersonal, patienter och deras familjer om effektiv handtvätt och handtorkning och att främja användningen av handtorkningsmetoder som inte främjar mikrobiell korskontaminering via luften och via aerosoler.

20. Europaparlamentet understryker behovet av stora förbättringar på kommunikations- och utbildningsområdet för både veterinärer och jordbrukare.

21. Europaparlamentet uppmanar på nytt kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett lagstiftningsförslag om obligatorisk angivelse av faktarutan om läkemedlet i bipacksedeln. Den information som ska ingå i faktarutan om läkemedlet ska framställas i en form som är fullt läsbar och synlig och som tydligt kan särskiljas från resten av texten. Faktarutan om läkemedlet bör innehålla en kortfattad beskrivning med nödvändiga uppgifter om läkemedlet så att patienterna förstår vad det är avsett för, är medvetna om eventuella risker och kan använda läkemedlet på ett säkert och korrekt sätt. Detta inbegriper bland annat råd om hur antibiotika ska användas på rätt sätt.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja införandet av den europeiska logotyp som anges i genomförandeförordning (EU) nr 699/2014 för att tydligt visa vilka apotek som erbjuder distansförsäljning på nätet till allmänheten för att skydda konsumenterna från falska läkemedel som ofta är hälsofarliga.

23. Europaparlamentet påpekar att medlemsstaterna på grundval av beslut nr 1082/2013/EU om allvarliga gränsöverskridande hot mot människors hälsa ska överlämna en redogörelse till kommissionen om läget i deras nationella beredskaps- och insatsplanering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att redovisa informationen i fråga enligt den tidsplan som anges i det beslutet.

Rapportering och ansvarsfrågor

24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmuntra regelbunden information från vårdpersonal som arbetar med att informera patienterna om hur de kan minimera riskerna för sin säkerhet i kontakterna med vårdsystemet.

25. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att inrätta oberoende organ som samarbetar med vårdpersonal för att öka medvetenheten om hot mot patientsäkerheten och se till att varningar utfärdas om sådana hot uppstår.

26. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra sina rapporteringssystem för negativa händelser och felbehandlingar genom att ta fram åtgärder som uppmuntrar till en noggrann, neutral och anonym rapportering från vårdpersonalens och patienternas sida, och att överväga att inrätta ett e-system som underlättar och förbättrar patienternas rapportering.

Tisdagen den 19 maj 2015

27. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder som ökar kvaliteten på rapporteringen av negativa händelser, inte bara antalet rapporteringar, så att rapporteringen innehåller tillförlitlig information som verkligen kan förbättra patientsäkerheten, och att inrätta ett system som gör det enkelt att hämta ut uppgifter för en grundlig och systematisk utvärdering.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utforma standardiserade undersökningar för insamling av uppgifter om vårdrelaterade infektioner.
29. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vara noggrannare när det gäller att kontrollera och upprätthålla förbudet mot att icke-medicinsk extern personal utför medicinska behandlingar.
30. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att informera patienterna om risker och förebyggande åtgärder i samband med negativa händelser inom vården samt om klagomålsförfaranden och möjligheter till rättslig prövning om en negativ händelse skulle inträffa, t.ex. via patientombudsmän.
31. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att undvika eventuella intressekonflikter för läkare och veterinärer i samband med förskrivning och försäljning av läkemedel.
32. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att fullständig information om befintliga klagomåls- och ersättningsförfaranden finns lätt tillgänglig för patienter som har drabbats av en vårdrelaterad infektion eller en medicinsk felbehandling.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rapportera om nationell praxis när det gäller kollektiv prövning i fall av vårdrelaterade infektioner.
34. Europaparlamentet konstaterar värdet i olika medborgarinitiativ, t.ex. den europeiska stadgan om patienträttigheter som grundar sig på Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och den europeiska dagen för patienters rättigheter, som har anordnats den 18 april varje år sedan 2007. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja den europeiska dagen för patienters rättigheter på lokal och nationell nivå samt EU-nivå.

Bekämpning av antimikrobiell resistens

Lägesrapport och lovande lösningar

35. Europaparlamentet välkomnar kommissionens insatser mot antimikrobiell resistens och för förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner, liksom ECDC:s arbete för samordning och övervakning, särskilt inom ramen för det europeiska nätverket för övervakning av antimikrobiell resistens (EARS-Net), det europeiska nätverket för övervakning av användningen av antimikrobiella medel (ESAC-Net) och nätverket för övervakning av vårdrelaterade infektioner (HAI-Net).
36. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma samordnings- och övervakningsarbete mot antimikrobiell resistens som utförs av ECDC, EMA och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa).
37. Europaparlamentet noterar bekymrat att andelen *K. pneumoniae* som är resistent mot fluorokinoloner, tredje generationens cefalosporiner och aminoglykosider samt den kombinerade resistensen mot alla tre antibiotikagrupperna och resistensen mot karbapenemer, den senaste generationen antibiotika, ökade avsevärt mellan 2010 och 2013 i många av medlemsstaterna och på EU-nivå. Parlamentet noterar vidare att resistensen mot tredje generationens cefalosporiner under samma period ökade avsevärt för *E. coli* i många av medlemsstaterna och på EU-nivå. Parlamentet noterar även att multiresistent tuberkulos i vissa delar av Europa står för så mycket som 20 procent av alla nya tuberkulosfall, samtidigt som behandlingsresultaten för multiresistent tuberkulos är alarmerande låga.
38. Europaparlamentet konstaterar bekymrat att det i länder med hög multiresistens, däribland resistens mot karbapenemer, endast finns få tillgängliga behandlingsalternativ, och ett av dessa är polymyxiner. Parlamentet betonar att förekomsten av bakterier som är resistent mot polymyxiner i dessa länder är en viktig signal om att behandlingsalternativen för de smittade patienterna är på väg att bli ännu mer begränsade.
39. Europaparlamentet konstaterar att infektioner orsakade av bakterier som är resistent mot antimikrobiella medel mycket sannolikt medför kostsamma långvariga sjukhusvistelser samt användning av alternativa och dyrare terapeutiska behandlingar, vilket kommer att öka bördan på medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem.

Tisdagen den 19 maj 2015

40. Europaparlamentet beklagar att det under de senaste 25 åren har funnits en bristande medvetenhet om vikten av rationell användning av antimikrobiella medel, i synnerhet antibiotika, och att utvecklingen av antimikrobiella läkemedel har avstannat. Detta beror framför allt på att vetenskapliga, ekonomiska och juridiska hinder har uppstått.
41. Europaparlamentet konstaterar att både Horisont 2020 och EU:s tredje folkhälsoprogram betonar vårdrelaterade infektioner och antimikrobiell resistens.
42. Europaparlamentet konstaterar att vissa befintliga och effektiva antibiotika inte finns tillgängliga i flera medlemsstater, vilket leder till olämpliga läkemedelsbehandlingar. Parlamentet uppmanar därför medlemsstaterna och kommissionen att undersöka hur effektiva antibiotika kan behållas på marknaden.
43. Europaparlamentet noterar att antibiotikaresistens ofta leder till en försenad antibiotikabehandling och att patienter med svåra infektionssjukdomar får svåra komplikationer och ibland dör på grund av olämplig eller för sent insatt antibiotikabehandling.
44. Europaparlamentet är mycket oroat över det stora antalet djur som smittats med antibiotikaresistenta bakterier och risken för att dessa bakterier överförs från smittat kött till konsumenterna.
45. Europaparlamentet ser med stor oro på kopplingen mellan veterinärmedicinsk användning av antimikrobiella medel och utvecklingen av antimikrobiell resistens hos jordbrukare, och risken för att denna resistens kan spridas till följd av sjukhusbehandlingar.
46. Europaparlamentet välkomnar medlemsstaternas, djurskyddspersonalens och djurägarnas initiativ och åtgärder för en ansvarsfull användning av antimikrobiella medel hos djur och en minskning av sådana medel inom djurhållningen.
47. Europaparlamentet anser att forskningen om nya antimikrobiella läkemedel är ytterst viktig, och uppmanar kommissionen att använda Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) för att stimulera forskning genom att t.ex. stödja befintliga strukturer såsom initiativet för innovativa läkemedel.
48. Europaparlamentet menar att skapandet av nya antimikrobiella medel för nya mål måste uppmärksammas bättre.
49. Europaparlamentet välkomnar och uppmuntrar ytterligare forskning om helt nya antimikrobiella läkemedel, särskilt antibiotika som är aktiva mot allmänt förekommande multiresistenta gramnegativa bakterier och mot sjukdomar som är särskilt utsatta för antimikrobiell resistens såsom *K. pneumoniae*, *Acinetobacter*, *E. Coli*, hiv, *Staphylococcus aureus*, tuberkulos och malaria. Parlamentet betonar dock att det är ytterst viktigt att först och främst säkerställa en ansvarsfull och försiktig användning av antimikrobiella medel. Parlamentet välkomnar och uppmuntrar ytterligare forskning om alternativa metoder för att bekämpa vårdrelaterade infektioner utan användning av antibiotika och för att bekämpa multiresistent tuberkulos.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda FoU-verksamheten för att tillhandahålla nya verktyg för bekämpning av de allt vanligare förekommande bakterieinfektionerna i Europa.
51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka incitamenten för samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn för att få fart på forskningen och utvecklingen avseende antibiotika.
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att intensifiera samarbetet när det gäller patientsäkerhet och kampen mot antimikrobiell resistens i syfte att begränsa och minska spridningen av resistenta mikroorganismer från en medlemsstat till en annan.
53. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda system för "stegvist godkännande" och andra regleringsverktyg så att patienterna får snabbare tillgång till innovativa antibakteriella medel för behandling av resistenta infektioner.

Tisdagen den 19 maj 2015

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att använda Europeiska läkemedelsmyndighetens program för "stegvist godkännande" och att använda alla tillgängliga lagstadgade instrument för att garantera en snabbare tillgång till innovativa antibakteriella behandlingar för patienter.

55. Europaparlamentet betonar att patienterna måste stå i centrum för all hälsopolitik och uppmuntrar hälsokompetens och patienternas medverkan i beslut om behandlingar.

56. Europaparlamentet anser att det är av yttersta vikt att kommissionen säkerställer en fortsättning på EU:s handlingsplan mot antimikrobiell resistens efter år 2016, med betoning på hur de vetenskapliga, lagstiftningsmässiga och ekonomiska problem som är knutna till antimikrobiell resistens ska lösas, med beaktande av förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner.

Rekommendationer för användning av antibiotika inom humanmedicinen

57. Europaparlamentet erinrar om att självmedicinering med antibiotika måste vara strängt förbjuden och betonar att medlemsstaternas nationella behöriga myndigheter måste se till att receptkravet på antibakteriella medel efterlevs.

58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta lämpliga åtgärder för att inom humanmedicinen säkerställa en ansvarsfull och förnuftig användning av alla antimikrobiella medel och i synnerhet av antibiotika som betraktas som senaste generationens behandling av bakterieinfektioner på sjukhus, eftersom olämplig användning av antibiotika i förebyggande syfte, bl.a. på sjukhus, är en av de främsta orsakerna till uppkomsten av antibiotikaresistens.

59. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja tillgången till högkvalitativa läkemedel och att se till att alla patienter fullföljer hela behandlingen, med särskilt stöd till de mest sårbara patienterna, som ett sätt att förebygga utvecklingen av resistens.

60. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att även forska om den så kallade bortglömda antibiotikan för att få fler läkemedel att välja mellan.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att delta i WHO:s arbete med att utveckla en ny ekonomisk modell för att ta hänsyn till farhågor och behov på folkhälsoområdet.

62. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att inleda en diskussionsprocess för att utveckla en ny ekonomisk modell, där försäljningsvolymen frikopplas från den ersättning som betalas för ny antibiotika. Det skulle avspejla samhällsvärdet av ny antibiotika och samtidigt möjliggöra tillräcklig avkastning på investeringen för företaget, medan köparen skulle få rätt att använda produkten och ha full kontroll över volymerna.

63. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra eller utveckla följande åtgärder:

- a) Att påminna läkare om att det är ytterst viktigt att se till att förskrivningen av antibiotika för behandling är lämplig och ansvarsfull.
- b) Att där så är möjligt se till att en lämplig mikrobiologisk diagnos systematiskt görs innan antibiotika förskrivs, t.ex. genom användning av nya diagnosverktyg som möjliggör patientnära snabba diagnoser, och/eller antibiogram, särskilt vid sjukdomar som har en tendens att återkomma, liksom arbete för att avskaffa hinder för lämplig mikrobiologisk diagnos, särskilt inom öppenvården.
- c) Att reglera förskrivningen av antibiotika för behandling och särskilt att strikt tillämpa lagar som förbjuder tillhandahållande av antibiotika för behandling utan förskrivning, så att en lämplig användning av läkemedel säkerställs genom att behandlingens mål specificeras och en lämplig läkemedelsbehandling väljs.
- d) Att genomföra ansvarsfulla marknadsföringsstrategier för att undvika intressekonflikter mellan producenter och förskrivare av läkemedel.
- e) Att främja utvecklingen av nya intäktsmodeller där företagens ekonomiska avkastning frikopplas från volymen förskriven antibiotika, och samtidigt uppmuntra innovation inom läkemedelsindustrin och väga den mot vårdsystemens hållbarhet.

Tisdagen den 19 maj 2015

- f) Att reglera försäljningen och distributionen av antibiotika, så att patienterna endast kan köpa den specifika mängd antibiotika som har förskrivits av deras läkare, eftersom det i vissa medlemsstater fortfarande finns bestämmelser enligt vilka det är möjligt att sälja antibiotika i förpackningar som är större än den dos som är avsedd för en specifik behandling.
- g) Att säkerställa att patienterna i högre grad håller fast vid och rättar sig efter de antibiotikabehandlingar och andra behandlingar som har förskrivits av deras läkare, och utveckla strategier för att öka patienternas förståelse för vikten av en ansvarsfull användning av antibiotikabehandlingar och riskerna för ökad antimikrobiell resistens.
- h) Att övervaka antibiotikaresistens och användningen av antibiotika på sjukhus och se till att antibiotika när de används på sjukhus endast används i enlighet med korrekta indikationer, i rätt mängd och under kortast möjliga tid enligt rekommendationerna i de evidensbaserade riktlinjerna.
- i) Att förstärka infektionskontrollen, särskilt ur ett gränsöverskridande perspektiv, och i synnerhet genom noggrann övervakning av potentiell överföring av multiresistenta bakterier, genom att noggrant spåra patienter som flyttas från ett land, en region eller ett sjukhus med en hög förekomst av multiresistenta bakterier och isolera patienter som har testat positivt i enkelrum eller tillämpa kohortvård.
- j) Att utveckla en strategi för multiresistent tuberkulos som involverar alla berörda aktörer och omfattar viktiga aspekter såsom förebyggande, informationskampanjer, diagnos, lämplig behandling och vikten av att hålla fast vid och rätta sig efter förskrivna läkemedel.
- k) Att förbättra säkerhetsnormerna, framför allt för de medicintekniska produkter som är resistenta mot sterilisering (till exempel endoskop), och genom noggrann övervakning se till att alla säkerhetsnormer följs om medicintekniska produkter som ursprungligen utformats och CE-märkts för engångsbruk återanvänds, i syfte att skydda konsumenternas hälsa.
- l) Att lansera informationskampanjer som vänder sig till en bred publik, inbegripet hälsokurser i skolorna om förnuftig användning av antibiotika, om vilka risker en ökad resistens mot antibiotika innebär och om betydelsen av god personlig hygien. Dessa kampanjer bör rikta sig både till yngre och äldre människor liksom till föräldrar och omsorgsgivare, och de bör följas upp av resultatbedömningar. I detta sammanhang bör man hålla de möjligheter som e-hälsosystem erbjuder i minnet.
- m) Att öka den offentliga finansieringen och skapa nya akademiska tjänster för att utforska och validera nya strategier för behandling av bakterieinfektioner.
- n) Att i synnerhet öka incitamenten för forskning om och utveckling av nya antimikrobiella medel.
- o) Att uppmana ECDC att göra fältstudier för att ge medlemsstaterna vetenskapligt och tekniskt bistånd och utbildning om antimikrobiell resistens i enlighet med artikel 9 i förordning (EG) nr 851/2004 om inrättande av ett europeiskt centrum för förebyggande och kontroll av sjukdomar. De medlemsstater som ännu inte har uppmanat ECDC att göra sådana studier uppmanas att göra det, särskilt de medlemsstater där den antimikrobiella resistensen redan är hög eller ökar på ett oroväckande sätt.
- p) Att göra sjukhusens och andra vårdinrättningsregister över vårdrelaterade infektioner offentligt tillgängliga, så att patienterna kan göra välgrundade val.

64. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga konsekvenserna av den ökade rörligheten enligt direktiv 2011/24/EU med avseende på den ökade antimikrobiella resistens som kan bli följden av att patienter reser inom EU för att genomgå behandlingar.

Rekommendationer för användning av antibiotika inom veterinärmedicinen i allmänhet och inom djuruppfödningen i synnerhet

65. Europaparlamentet är oroat över att Efsas och ECDC:s gemensamma rapport om antimikrobiell resistens visar att de bakterier som oftast orsakar livsmedelsburna infektioner som *Salmonella* och *Kampylobakter* har uppvisat avsevärd resistens mot vanliga antimikrobiella medel.

Tisdagen den 19 maj 2015

66. Europaparlamentet upprepar uppmaningen i sin resolution av den 27 oktober 2011 om det hot mot folkhälsan som antimikrobiell resistens utgör⁽¹⁾, att avveckla användning av antibiotika som profylax inom djuruppfödning. I sin resolution betonar parlamentet också att djurproduktionen och den intensiva fiskodlingen bör inrikta sig på att förebygga sjukdomar genom god hygien, bra anläggningar att hålla djuren i och god djurhållning samt strikta biosäkerhetsåtgärder, snarare än att använda antibiotika profylaktiskt.

67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa eller utveckla följande åtgärder:

- a) Att säkerställa en ansvarsfull och förnuftig användning inom veterinärmedicinen, inklusive foder som innehåller läkemedel, av alla antimikrobiella medel, genom att endast tillåta att de används för behandling efter medicinsk diagnos, med särskilt beaktande av den antibiotika som är upptagen på WHO:s förteckning över antimikrobiella medel som är av avgörande betydelse inom humanmedicinen.
- b) Att införa rättsliga verktyg för att begränsa användningen av antibiotika hos djur om en betydande risk för folkhälsan har identifierats.
- c) Att skärpa kontrollerna för att begränsa användningen av antibiotika inom veterinärmedicinen. Ett sätt att uppnå detta är att begränsa rätten att förskriva antibiotika till yrkeskvalificerade veterinärer och koppla isär veterinärernas rätt att både förskriva och sälja antibiotika i syfte att undanröja alla ekonomiska incitament.
- d) Att lansera informationskampanjer om ansvarsfull användning av antibiotika hos djur, inbegripet sällskapsdjur.
- e) Att minska behovet av antibiotika genom att förbättra djurhälsan med hjälp av biosäkerhetsåtgärder, sjukdomsförebyggande och god förvaltningssed samt fastställa starka och tydligare metoder och prioriteringar för att bekämpa utvecklingen av antimikrobiell resistens.
- f) Att säkerställa att djurhållnings- och vattenbrukssektorerna inriktar sig på att förebygga sjukdomar genom god hygien, bra anläggningar för djuren och god djurhållning samt strikta biosäkerhetsåtgärder, snarare än genom profylaktisk användning av antibiotika. Sundare jordbruks- och djurhållningssystem kan uppnås genom en översyn av bestämmelserna om högsta tillåtna djurtäthet inom djuruppfödning eftersom dagens besättningsstorlek ofta gör det svårt att behandla enskilda djur eller mindre grupper av djur och leder till profylaktisk användning av antimikrobiella medel.
- g) Att begränsa användningen av antibiotika i intensiv djurhållning och uppmuntra ekologiska uppfödningssätt eller uppfödning i det fria.
- h) Att minska användningen av antibiotika hos djur genom att gradvis eliminera förebyggande användning där antibiotika ges till djur i preventivt syfte och minska behovet av metafylax, dvs. massbehandling av djur för att bota de sjuka djuren i besättningarna och förebygga att de friska djuren smittas.
- i) Att utforma och genomföra nationella strategier eller handlingsplaner för att motverka antimikrobiell resistens, som bland annat innehåller åtgärder för att
 - i) genomföra nationella riktlinjer för antimikrobiell behandling av djur för att säkerställa en ansvarsfull användning av antimikrobiella medel, som grundas på de specifika uppgifter och förhållanden som gäller i respektive medlemsstat,
 - ii) genomföra förebyggande djurhälsostrategier för att förbättra djurhälsan och minska behovet av användning av antimikrobiella medel inom djurhållningen,
 - iii) fastställa veterinärernas ansvar på djurhälsoområdet och i fattandet av beslut om användningen av antimikrobiella medel,

⁽¹⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 116.

Tisdagen den 19 maj 2015

iv) anordna fortbildning för djurägare och personer som arbetar med djurhälsa.

j) Att bekräfta förbudet mot användning av antibiotika som tillväxtfrämjande medel för djurbesättningar.

68. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att lösa frågan om eventuella intressekonflikter och ekonomiska incitament som berör veterinärer som både säljer och förskriver antibiotika.

69. Europaparlamentet uppmanar Europeiska läkemedelsmyndigheten att utarbeta en förteckning över antibiotika som används hos djur och som man har kunnat konstatera innebär en betydande risk för folkhälsan.

70. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen de nationella myndigheterna och EMA att genomföra eller utveckla följande åtgärder:

a) Förstärka den befintliga riskbedömningen av nya veterinärmedicinska antimikrobiella ämnen genom att kartlägga de största potentiella riskerna för folkhälsan redan i ett mycket tidigt skede av tillståndsförandet.

b) Övervaka utvecklingen av specifika bakteriers resistens enligt planer som överenskommit mellan lagstiftarna och företagen när ett nytt antimikrobiellt ämne först godkänns inom veterinärmedicinen.

c) Övervaka förändringar i användningen av antimikrobiella medel hos djur som ett led i Esvacs (European Surveillance of Veterinary Antimicrobial Consumption) projekt (som leds av EMA) för att mäta effekten av de vidtagna åtgärderna.

71. Europaparlamentet uppmanar medlagstiftaren att vid förhandlingarna om förslaget till förordning om veterinärmedicinska läkemedel (2014/0257(COD)) följa handlingsalternativ som är i linje med principen om ett samlat hälsoperspektiv, och i synnerhet

— att införa bestämmelser som förbjuder icke avsedd användning hos djur av antimikrobiella medel som endast är godkända inom humanmedicinen,

— att stödja en obligatorisk registrering av de mängder antimikrobiella medel som används inom djuruppfödning, som ska anmälas till de behöriga nationella myndigheterna och årligen offentliggöras av dem,

— att säkerställa att standarderna för veterinärmedicinska läkemedels kvalitet, säkerhet och effektivitet inte sänks i och med den nya lagstiftningen om sådana läkemedel, och se till att dessa höga standarder garanteras under de veterinärmedicinska läkemedlens hela livscykel,

— att upprätta en EU-databas med information om när, var, hur och hos vilka djur antimikrobiella medel används,

— att förbjuda onlineförsäljning av antimikrobiella medel.

72. Europaparlamentet uppmanar medlagstiftaren att under förhandlingarna om förslaget till förordning om tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av foder som innehåller läkemedel och om upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG (2014/0255(COD)) säkerställa att förordningen innehåller bestämmelser som syftar till att avsevärt begränsa användningen av foder som innehåller läkemedel och antimikrobiella medel för livsmedelsproducerande djur, och i synnerhet strängt förbjuda förebyggande användning av antimikrobiella medel i foder som innehåller läkemedel.

73. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och ECDC att genomföra forskning om potentiella skador – direkta eller indirekta – som användningen av antimikrobiella medel kan orsaka hos sällskapsdjur och att utarbeta åtgärder för att minska riskerna för antimikrobiell resistens som eventuellt skulle kunna överföras från sällskapsdjur till människor.

74. Europaparlamentet påpekar att vissa EU-medlemsstater redan framgångsrikt har fasat ut profylaktisk användning på gårdsnivå. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram lagstiftningsförslag om utfasning av profylaktisk användning av antibiotika.

Samarbetsstrategier inom Europeiska unionen

75. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta för att på EU-nivå fastställa miniminormer för patientsäkerhet samt indikatorer för vårdsäkerhet och vårdkvalitet i samråd med alla berörda aktörer, inbegripet patientorganisationer.

Tisdagen den 19 maj 2015

76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att fortsätta att föra en dialog med alla berörda parter och att utveckla en samordnad, övergripande och hållbar strategi för patientsäkerhet inom EU, samt att presentera konkreta lösningar som ska genomföras på europeisk, nationell, regional och lokal nivå och/eller på primärvårdsnivå.

77. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att tillsammans med WHO inleda en diskussionsprocess för att utveckla en ny ekonomisk modell, där den mängd antibiotika som säljs frikopplas från den ersättning som betalas för ny antibiotika, för att garantera att företagen får en rättvis avkastning på investeringarna, samtidigt som de nationella vårdsystemens hållbarhet skyddas.

78. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och läkemedelsindustrin att optimera partnerskapen i EU mellan den akademiska världen och läkemedelsindustrin, vilket initiativet för innovativa läkemedel är ett exempel på.

79. Europaparlamentet uppmuntrar läkemedelsföretag, regeringar och den akademiska världen att bidra med sina främsta tillgångar (infrastruktur, föreningar, idéer och ekonomiska resurser) till banbrytande grundforskning och gemensamma projekt och anser att initiativet för innovativa läkemedel bör ges möjlighet att utforska alla nya rön som kommer fram i dessa projekt.

80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga en lagstiftningsram för att stimulera utvecklingen av nya antibiotika, till exempel i form av ett instrument som reglerar antibiotika för mänskligt bruk liknande det som redan föreslås för antibiotika för användning hos djur.

81. Europaparlamentet uppmuntrar ökad användning av offentlig-privata samarbeten, såsom programmen "New Drugs for Bad Bugs", Combacte, Translocation, Drive AB eller Enable inom ramen för initiativet för innovativa läkemedel, för att utnyttja samarbetets kraft.

82. Europaparlamentet välkomnar det gemensamma programinitiativet mot antimikrobiell resistens, som gör det möjligt för medlemsstaterna att komma överens om forskningsbehov för att undvika dubbelarbete, och begär ökad finansiering för utvecklingen av nya läkemedel som kan utgöra alternativ till antibiotika, i syfte att bekämpa antimikrobiell resistens.

83. Europaparlamentet uppmuntrar EU att ansluta sig till den globala innovationsfond som har föreslagits inom ramen för granskningen "Antibiotic Resistance Review" som utförts i Förenade kungariket, i syfte att stödja banbrytande grundforskning.

84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja lättanvända diagnosverktyg för att öka möjligheten att ställa en lämplig diagnos innan antibiotika förskrivs eller ges, speciellt inom öppenvården.

85. Europaparlamentet uppmanar EU att främja och ta del i alla globala initiativ som kan underlätta bekämpningen av antibiotikaresistens och att stödja forskningen på området.

86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med medlemsstaterna utarbeta rekommendationer om de livsmedelssäkerhetsnormer som ska tillämpas med avseende på förekomsten av (multi)resistenta patogener och/eller specificerade resistensfaktorer.

87. Europaparlamentet betonar att antimikrobiell resistens har blivit ett allvarligt problem som snabbt måste hanteras. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att överväga lagstiftningsförslag om försiktig användning av antibiotika, om små eller inga framsteg har gjorts i medlemsstaterna inom fem år efter offentliggörandet av dessa rekommendationer.

o

o o

88. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Regionkommittén och medlemsstaterna.

Tisdagen den 19 maj 2015

P8_TA(2015)0198

Möjligheter till grön tillväxt för små och medelstora företag**Europaparlamentets resolution av den 19 maj 2015 om möjligheter till grön tillväxt för små och medelstora företag (2014/2209(INI))**

(2016/C 353/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2013 om att förbättra små och medelstora företags tillgång till finansiering ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2014 om en återindustrialisering av Europa för att främja konkurrenskraft och hållbarhet ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 november 2014 om översynen av kommissionens riktlinjer för konsekvensbedömningar och SMF-testets roll ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Tänk småskaligt först – En "Small Business Act för Europa"* (COM(2008) 0394),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Översyn av småföretagsakten för Europa* (COM(2011)0078),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Möjligheter till resurseffektivitet inom byggsektorn* (COM(2014)0445),
- med beaktande av Eurobarometerundersökningen om små och medelstora företag, resurseffektivitet och gröna marknader (Flash Eurobarometer 381) och Eurobarometerundersökningen om det offentliga stödets roll i samband med kommersialiseringen av innovationer (Flash Eurobarometer 394),
- med beaktande av Regionkommitténs yttrande över det industripolitiska paketet (antaget vid det 109:e plenarsammanträdet den 3–4 december 2014),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Grön handlingsplan för små och medelstora företag* (COM(2014)0440),
- med beaktande av manifestet och de politiska rekommendationerna från den europeiska plattformen för resurseffektivitet i mars 2014,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Mot ett kretsloppssamhälle: Program för ett avfallsfritt Europa* (COM(2014) 0398),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Innovation för en hållbar framtid – Handlingsplanen för miljöinnovation* (COM(2011)0899),
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för regional utveckling (A8-0135/2015), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0036.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0032.

⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0069.

Tisdagen den 19 maj 2015

- A. Små och medelstora företag utgör mer än 98 procent av alla företag i EU och står för 67 procent av alla arbetstillfällen i unionen och 58 procent av bruttoföreläggingsvärdet. De utgör ryggraden i EU:s ekonomi och är centrala drivkrafter för en långsiktig ekonomisk tillväxt i Europa och för skapandet av hållbara arbetstillfällen i de 28 medlemsstaterna. Sysselsättningen inom sektorn för miljöanpassade varor och tjänster ökade med 20 procent under åren 2007–2011, trots krisen, och erbjuder en möjlighet för små och medelstora företag att skapa alltmer ekonomisk aktivitet och allt fler arbetstillfällen, även i avfolkningsområden med åldrande befolkning. Därför spelar de en viktig roll inom industrins ekosystem, tillsammans med midcap-företag och multinationella företag. Nio av tio små och medelstora företag har tio eller färre anställda och dessa mikroföretag står för 53 procent av alla arbetstillfällen i Europa.
- B. Världsmarknaden för miljöanpassade varor och tjänster uppgår för närvarande till uppskattningsvis 1 000 miljarder euro per år, ett belopp som uppskattas komma att fördubblas eller rentav tredubblas fram till 2020, något som skapar oerhörda möjligheter, både för Europas små och medelstora företag och för den ekonomiska tillväxten överlag inom EU. EU är världsledande inom både import och export av miljöanpassade varor. Med dessa varor är tjänster är oupplösligt förbundna, men likväl kvarstår icke-tariffära hinder för leverantörer av miljötjänster.
- C. Europeiska unionen har gått in för en återindustrialisering av Europa genom investeringar i och stöd till principerna om hållbarhet, konkurrenskraft och innovation för att nå dithän att industriproduktionens andel av EU-medlemsstaternas BNP fram till 2020 ska uppgå till minst 20 procent. Europeiska rådet har åtagit sig att senast 2030 minska de inhemska utsläppen av växthusgaser med minst 40 procent, öka andelen förnybar energi till minst 27 procent och öka energieffektiviteten med minst 27 procent, varvid syftet är att det sistnämnda målet ska höjas till 30 procent. Små och medelstora företag bör kunna göra sitt för att de här målen ska uppnås, eftersom 93 procent⁽¹⁾ av dessa företag redan vidtar åtgärder för att bli resurseffektivare. Bättre ekodesign, avfallsförebyggande arbete, materialåtervinning och återanvändning skulle enligt kommissionen kunna medföra nettobesparingar för EU:s företag på upp till 600 miljarder euro, eller 8 procent av den årliga omsättningen, samtidigt som de sammanlagda utsläppen av växthusgaser skulle minska med 2–4 procent.
- D. En av principerna i småföretagsakten är att små och medelstora företag ska få möjlighet att omsätta miljöutmaningar i form av ekonomiska möjligheter och samtidigt agera på ett hållbart sätt. Hittills har det dock inte gjorts några större framsteg med politiken och små och medelstora företag ställs ofta inför en inkonsekvent politik när de ska inleda sin verksamhet och genomföra miljönormer.
- E. Både marknaden och lagstiftningen kommer att göra det lättare för små och medelstora företag att rätta sig efter det ökande antalet miljönormer. EU och medlemsstaterna bör minimera den administrativa bördan i ny och befintlig lagstiftning och sträva efter att undvika att lagstiftningens efterlevnad vållar merkostnader för företagen. Nya initiativ har lagts fram för att minska regelbördan för små och medelstora företag och andra sektorer och dessa initiativ bör genomföras av kommissionen och medlemsstaterna.
- F. 90 procent av EU:s företag är mikroföretag. Trots vad som gjorts på sista tiden är det fortfarande svårt för små och medelstora företag att få tag på kompetens, information och kapital, liksom också att få ett tillräckligt mångsidigt urval av kapital- och skuldinstrument som ett företag behöver under sin tillväxtfas, och EU:s program ger fortfarande inte något större bidrag till innovation. Att ansöka om EU-medel är fortfarande alltför byråkratiskt för små och medelstora företag och därför avskräckande för många små och medelstora företag.
- G. Hänsyn måste tas till hur EU:s budget, i egenskap av att vara en investeringsdriven budget, kan underlätta de europeiska små och medelstora företagens tillgång till finansiering med hjälp av minskad byråkrati och särskilda finansieringsverktyg och ökade anslag till Leo (lokala företagsbyråer). Parlamentet betonar att utvecklingen av användarvänliga förfaranden för de olika stödformerna bör förbättras.
- H. Åtgärder som förbättrar resurseffektiviteten är proportionellt sett till större nytta för små företag än för stora och bör därför ägnas ökad uppmärksamhet inom politiken. Nyttan av en förbättrad resurseffektivitet kan, uttryckt i brutto, komma att uppgå till mellan 10 och 17 procent av omsättningen, beroende på vilken verksamhetssektor det handlar om.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_381_en.pdf

Tisdagen den 19 maj 2015

- I. Den digitala tekniken är både ett viktigt verktyg för små och medelstora företag för att uppnå de fördelar som förväntas av ett optimalt resursutnyttjande och en lämplig sektor där små och medelstora företag kan växa fram och utvecklas.
- J. Tyngdpunkten vilar i första hand på små och medelstora företag som verkar inom högteknikbranschen och direkt ger upphov till gröna innovationer, men andra företag behöver också stöd till sitt arbete med att följa miljölagstiftningen, genomföra åtgärder för grön innovation och få bättre miljöprestanda. Miljöinnovation kan vara ett bra uppslag för ett nytt företag, men också ett sätt att förbättra befintliga företag inom ramen för den gröna ekonomin
- K. Det finns visserligen ingen internationellt överenskommen definition av grön tillväxt, men man är allmänt ense om att det handlar om att förena ekonomisk tillväxt med hållbarhet ur miljösynvinkel. Kompetenshöjning och utbildning är en central utmaning för små och medelstora företag som särskilt bör uppmärksammas, i synnerhet när det gäller innovation och resurseffektivitet. Otillräcklig tillgång till riskkapital, särskilt i den inledande fasen, utgör fortfarande ett av de största hindren för att skapa och utveckla tillväxtinriktade företag.
- L. Eftersom mikroföretag genererar tusentals arbetstillfällen inom Europa och hela 53 procent av sysselsättningen och därför behöver andra ramar att arbeta inom måste definitionen av vad mikroföretag är snabbt börja användas konsekvent. Mikroföretag står inför flera stora svårigheter, såsom hinder i upphandlingsreglerna, överdrivet betungande lagstiftning och svårigheter att få kapital.

Allmänna frågor

1. Europaparlamentet stöder begreppet grön tillväxt och kretsloppsekonomi och konstaterar att de möjligheter det ger upphov till hänför sig till olika områden med stor betydelse, såsom förnybara energikällor, särskilt ett effektivt utnyttjande av vindenergi, solenergi, vattenkraft och geotermisk energi, energi- och resurseffektivitet, avfallshantering, utsläppsminskning, elektrifiering och vaggas till vaggas. Parlamentet påpekar vilken stor potential för ekonomi och sysselsättning dessa områden har för olika sektorer. Parlamentet konstaterar att grön tillväxt bör vara ett inslag i en bredare strategi för att främja skapandet av arbetstillfällen och ekonomisk tillväxt bland små och medelstora företag.
2. Europaparlamentet betonar att grön tillväxt bör infogas i ett brett perspektiv och omfatta insatser som gjorts utmed hela värdekedjan och inom hela det ekosystem som företagsvärlden utgör, bland annat insatser gjorda av tillverkningsindustrins aktörer för att minska det ekologiska fotavtrycket av deras produkter, produktionsprocesser, affärsmetoder och tjänster. Parlamentet påminner om rekommendationerna från plattformen för ett resurseffektivt Europa, där man belyste att resurseffektivitet kräver en dynamisk lagstiftningsram som ger lämpliga signaler till producenter och konsumenter om att förbättra produkters prestanda genom hela livscykeln. Parlamentet uppmanar kommissionen att fastställa en övergripande politisk ram med bland annat konkreta politiska mål och bättre integrering och anpassning av befintliga politiska styrmedel för att små och medelstora företag ska få möjligheter inom den gröna ekonomin och kretsloppsekonomi och delta i den.
3. Europaparlamentet framhåller att den globala ekonomin kommer att nödgas försörja en allt talrikare befolkning – nio miljarder människor fram till 2050 – och att våra naturtillgångar är begränsade och därför bör användas hållbart och mycket ändamålsenligt. Parlamentet påpekar att det finns nya innovativa, gröna och hållbara lösningar på dessa utmaningar, såsom nya produkter, produktionsprocesser, affärsmetoder och tjänster, exempelvis genom integrering av innovativ digital teknik, och en ny rättslig ram till stöd för dem.
4. Europaparlamentet påminner kommissionen och medlemsstaterna om att små och medelstora företag i EU är av mycket olika slag (från mycket traditionella familjeföretag till snabbväxande företag, högteknologiföretag, mikroföretag, sociala företag och nystartade företag) och att det därför behövs lika mångskiftande strategier för stöd till dem.
5. Europaparlamentet anser att EU, för att bidra till ekonomisk tillväxt, radikalt måste lägga om sin entreprenörskapskultur, genom att få flera att starta eget och söka efter flera affärsmöjligheter, särskilt inom grön tillväxt, och genom att acceptera misslyckanden och risktagande. Parlamentet betonar att det här måste ställas i centrum vid utformandet av politiken. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att ordna så att företagare kan landa mjukare efter att ha gått i konkurs, genom att ändra konkurslagstiftningen så det går att starta på nytt kort efter ett tidigare misslyckande, framför allt inom nya och innovativa sektorer. Parlamentet uppmanar kommissionen att genom informationskampanjer och utbildning minska rädslan för att misslyckas.

Tisdagen den 19 maj 2015

6. Europaparlamentet betonar EU-budgetens mervärde som ett sätt att hjälpa små och medelstora företag, mikroföretag, sociala företag och kooperativ att få tillgång till finansiering och internationella marknader, framför allt via programmet Cosme och via Horisont 2020 och de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Parlamentet betonar att de nationella tillsynsmyndigheterna måste tillämpa en klar och enhetlig tolkning inom hela EU, och att det behövs öppna regler för offentlig upphandling.

7. Europaparlamentet konstaterar att många europeiska små och medelstora företag i dag konkurrerar internationellt med lösningar som omfattar både produkter och så kallade gröna tjänster, till exempel anläggning, installation, reparation och förvaltning. Dessa tjänster är centrala för utveckling, försäljning och export av gröna produkter. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta upp gröna tjänster både i de pågående förhandlingarna om avtalet om miljöanpassade varor och i bilaterala handelsavtal som det transatlantiska partnerskapet för handel och investeringar för att minska hindren för de europeiska små och medelstora företag och tjänsteleverantörer som vill ut på den internationella marknaden.

8. Europaparlamentet betonar att det är viktigt för uppkomsten av ett företagervänligt klimat och en marknad med lika villkor för små och medelstora företag att hela EU kännetecknas av god förvaltning, ett oberoende rättsväsen, insyn och rättsstat.

Finansiering av gröna initiativ

9. Europaparlamentet påpekar att kommissionen i sin handlingsplan om förbättrad tillgång till finansiering för små och medelstora företag fäster stort avseende vid riskkapital som en möjlighet att finansiera tillväxt i dagens läge, där en av de faktorer som mest hämmar grundandet och utvecklingen av tillväxtinriktade företag fortfarande är att det inte går att i tillräcklig grad komma åt lämpliga källor till riskkapital, framför allt på ett tidigt stadium. Parlamentet understryker dock att riskkapitalfinansiering lämpar sig endast för ett ringa antal små och medelstora företag och att banklån fortfarande är en viktig källa till kapital och att alternativ bör utvecklas av den privata sektorn. I detta sammanhang betonar Europaparlamentet vikten av att främja alternativa låneformer för små och medelstora företag, såsom kreditunioner, och att de tillbudsstående finansieringsmöjligheterna bör utredas via Europeiska fonden för strategiska investeringar.

10. Europaparlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att skapa incitament för utländska investerare genom att undanröja språkhinder. Att godkänna ansökningar och lämna uppgifter på engelska, utöver medlemsstatens egna officiella språk, är ett steg i den riktningen.

11. Europaparlamentet betonar att det inte finns någon finansieringsform som skulle passa lika bra för alla och uppmanar kommissionen att ta hänsyn till de små och medelstora företagens intressen i alla befintliga och eventuellt kommande program, instrument och initiativ, framför allt för nya företagsmodeller inom den gröna ekonomin, där det bör ingå allt från eget kapital (såsom företagsänglar, gräsrotsfinansiering och multilaterala handelsplattformar), kapital likställt med eget kapital (såsom överbrygningsfinansiering) och skuldinstrument (såsom småskaliga företagsobligationer, garantiinstrument och garantiplattformar) till partnerskap mellan banker och andra aktörer som arbetar med att finansiera små och medelstora företag (revisionspersonal, organisationer för näringslivet eller för små och medelstora företag eller handelskamrar), för att små och medelstora företag ska få stöd under start-, tillväxt- och övergångsfasen, med hänsyn tagen till deras storlek, omsättning och behov av finansiering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna att tillförsäkra lämpliga incitament och att erbjuda skatteincitament till dessa finansieringsmodeller, och betonar att de nuvarande instrumenten för stöd till små och medelstora företag måste ses över för att de ska innefatta ytterligare möjligheter till grön tillväxt.

12. Europaparlamentet betonar att finansieringsinstrumenten i EU:s budget måste samordnas och komplettera varandra, framför allt de europeiska struktur- och investeringsfonderna, EU:s program för sysselsättning och social innovation (EaSI) och programmet Life.

13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se efter vilka resultat som uppnåtts av de små och medelstora företag som kommit i fråga för finansiering av gröna innovationer, för att mäta hur effektiv finansieringen varit. Parlamentet uppmanar kommissionen att ofördröjligen vidta förbättringsåtgärder om det skulle visa sig att resultaten inte är tillfredsställande.

14. Europaparlamentet betonar att man, till följd av den mycket tekniska karaktären hos många planer för gröna investeringar måste framhålla vikten av standardiserade risk- och avkastningsmodeller och ta fram nya modeller för nya utmaningar och sektorer.

Tisdagen den 19 maj 2015

15. Europaparlamentet erinrar om att små och medelstora företag kan förväntas få stor betydelse i kretsloppsekonomin eftersom de ger hållbara men ändå arbetskraftsintensiva tjänster som reparationer, renoveringar och materialåtervinning. Parlamentet konstaterar att kommissionen, Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD), Internationella valutafonden (IMF), Internationella arbetsorganisationen (ILO), Europaparlamentet och eurogruppen ger ett brett stöd till principen om en skatteväxling från arbete till utnyttjandet av naturtillgångar och konsumtion. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma konsekvenserna av en skatteväxling från arbete till utnyttjandet av naturtillgångar.

16. Europaparlamentet framhåller att företagare, små och medelstora företag, näringslivsorganisationer och stödorganisationer bör veta mer om vilka möjligheter det finns till finansiering av effektivare teknik eller för att anlita tjänster såsom konsulttjänster, handledning och utbildning om ekodesign, resurshantering, grönt företagande och tillgången till grön teknik samt gröna produkter och tjänster, som skulle kunna bli till nytta för deras verksamhet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra utbudet av tjänster till små och medelstora företag inom dessa områden och framhåller också att det behövs enkla och åtkomliga informationskällor och databaser om dessa produkter och tjänster. Parlamentet erinrar kommissionen och medlemsstaterna om att denna information bör föras ut på ett sätt som bäst motsvarar de små och medelstora företagens företagslogik och arbetsmetoder.

17. Europaparlamentet konstaterar att EU:s program inte bidrar särskilt mycket till vare sig miljöinnovationen eller kretsloppsekonomin och att kommissionen därför måste inrikta sig mera på att anslagen från Cosme och Horisont 2020 ska gå till utveckling av miljöinnovativa lösningar genom försorg av och till nytta för små och medelstora företag, samt till att stödja finansieringen av bättre produktutformning och effektivare processer, med utgångspunkt tagen i de goda erfarenheterna av den förra budgetramen. Parlamentet anser framför allt att det instrument för små och medelstora företag som ingår i Horisont 2020 måste genomföras fullt ut.

18. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska investeringsbanken att under genomförandefasen av investeringsplanen för Europa se till att små och medelstora företag, bland annat gröna och innovativa sådana, blir de huvudsakliga mottagarna av det stöd som ges enligt detta förslag. Tydliga kriterier, bland annat beträffande ett europeiskt mervärde, måste tas fram för att uppnå målet, och rådgivande tjänster om resurseffektivitet och miljöinnovationer måste bli mer tillgängliga för små och medelstora företag. EIB och kommissionen uppmanas att se till att alla kategorier som tas upp i kommissionens rekommendation om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (C(2003)1422) gynnas i tillräcklig utsträckning. Parlamentet påpekar vikten av Horisont 2020 och Cosme för stödet till små och medelstora företag och behovet av att instrumentet för små och medelstora företag i Horisont 2020 genomförs fullt ut.

19. Europaparlamentet anser att man måste samordna de åtgärder som vidtas inom ramen för sammanhållningspolitiken och andra program, såsom Horisont 2020-programmet, både nationellt och regionalt, för att finansieringsinstrumenten för små och medelstora företag verkligen ska komplettera varandra. Parlamentet betonar vikten av en lagstiftning som låter de små och medelstora företagen behålla sin konkurrenskraft.

20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att hitta en snabb och varaktig lösning på de enorma eftersläpningarna med utbetalningar inom regionalpolitiken och med utbetalningar av stödmedel ur de europeiska struktur- och investeringsfonderna för förra finansieringsperioden, för att inte försenade utbetalningar av stödmedel ska avskräcka små och medelstora företag från att som projektpartner delta i dessa stödprogram och projekt.

Kunskapshantering

21. Europaparlamentet framhåller att man aktivt måste eftersträva samarbeten över alla sektorer, längs värdekedjor och inom geografiska områden, som ger möjligheter att få i gång innovation och nya möjligheter för tillväxt genom att idéer och innovativa koncept kommer åt att stimulera varandra. Parlamentet välkomnar den Horisont 2020-åtgärd som heter Klusterdrivna projekt för nya industriella värdekedjor, eftersom man med dess hjälp bättre kan frigöra de små och medelstora företagens innovativa potential, bland annat i form av de miljöinnovativa och resurseffektiva lösningar de har att erbjuda.

22. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av ett europeiskt expertcentrum för resurseffektivitet som kan ge råd till och stödja små och medelstora företag som vill förbättra sin resurseffektivitet. Parlamentet betonar att detta centrum måste göras till ett starkt nätverk av partner från alla regioner i EU och bygga på de erfarenheter som redan gjorts i medlemsstaterna. Centrumet bör vägleda små och medelstora företag till EU:s program och till nationella och regionala program på området samt ge tillgång till expertkunskap, nätverk och infrastruktur.

Tisdagen den 19 maj 2015

23. Europaparlamentet betonar vikten av kunskapsöverföringar och kunskapsdelning mellan flera olika aktörer, också på gränsöverskridande basis, genom informella nätverk, särskilt för små och medelstora företag samt mikroföretag, eftersom man på det viset kan höja medvetenheten om befintlig och ny innovativ teknik samt om bästa praxis, olika sätt att utverka lämplig finansiering, eventuella system för offentligt stöd och om de relevanta rättsliga ramar som är minst betungande ur administrativ synvinkel. De befintliga nationella kontaktpunkterna för EU:s finansieringsprogram och Enterprise Europe Network (EEN) måste medverka fullt ut i arbetet med att stödja de små och medelstora företagen och aktivt informera, vägleda och hjälpa dessa företag att hitta finansieringsmöjligheter på EU-nivå eller på nationell och regional nivå. Parlamentet stöder genomförandet av en europeisk kampanj om resurseffektivitet som ska informera små och medelstora företag om fördelarna och möjligheterna med att arbeta resurseffektivt och om hur man inom näringslivet kan uppnå samverkansvinster om materialåtervinning. Parlamentet uppmanar kommissionen och EEN att samarbeta kring resurseffektivitet tillsammans med branschförbund, fackföreningar, små och medelstora företag, icke-statliga organisationer, forskarvärlden och med regionala initiativ. Kommissionens inriktning på symbios och kluster välkomnas därför i detta hänseende, och kommissionen uppmanas att lägga fram konkreta initiativ för att underlätta sektorsövergripande samarbeten och resurshantering.

24. Europaparlamentet uppmanar med kraft sektorssammanslutningar att spela en mera framträdande roll genom att tillhandahålla lämplig information och rådgivning om grön teknik, finansieringsmöjligheter och relevanta förfaranden och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att täppa de luckor som uppstått där detta stöd inte finns att tillgå och att, i samarbete med branschförbund och företag, ytterligare utreda vilka möjligheter som finns och påskynda hållbara lösningar och investeringar i en ekonomi baserad på miljövänlig teknik, resurseffektivitet och materialåtervinning. Parlamentet konstaterar att klyftan mellan de små och medelstora företagens behov och arbetstagarnas kompetens har ökat. 26 procent av arbetsgivarna i Europa har svårt att hitta arbetskraft med rätt kompetens.

Forskning, utveckling, innovation och kompetens

25. Europaparlamentet betonar att grundläggande forskning och utveckling måste utvecklas effektivare och att de små och medelstora företagen fullständigt måste få medverka vid detta arbete, samt att det behövs ett aktivt stöd till att resultaten av grundläggande forskning och utveckling i högre grad omsätts i form av tekniska framsteg. Parlamentet framhåller att Europa måste återindustrialiseras, eftersom tillverkningsindustrin är så viktig för forskning, utveckling och innovation och således för EU:s framtida konkurrensfördelar. Icke-teknisk innovation, organisatorisk innovation, systeminnovation och innovation inom den offentliga sektorn bör också få tillräcklig uppmärksamhet, vid sidan om teknikbaserade lösningar.

26. Europaparlamentet framhåller vikten av att de europeiska företagen kommersiellt omsätter resultaten av sin forskning och utveckling och låter dem komma till sitt fulla värde. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla ett stabilare regelverk och lämpliga finansieringssystem för att således möjliggöra ekonomiskt initiativtagande och företagande och begränsa tidsåtgången innan nya produkter, tjänster och affärsmetoder kan komma ut på marknaden, framför allt inom den gröna ekonomin.

27. Europaparlamentet understryker den nya europeiska rymdinfrastrukturens potential för innovation och grön tillväxt. Kommissionen uppmanas att främja små och medelstora företags användning av data från denna infrastruktur inom ramen för plantskolor och företagsinkubatorer. Kommissionen uppmanas att se till att det finns ett system för att små och medelstora företag lätt ska få data från denna infrastruktur för forsknings-, utvecklings- och saluföringsändamål.

28. Europaparlamentet konstaterar att det framgått av undersökningen *Innobarometer* i maj 2014 att endast 9 procent av alla företag sagt sig ha fått något offentligt ekonomiskt stöd för sin verksamhet inom forskning, utveckling och innovation sedan januari 2011. Parlamentet påpekar att det behöver utvecklas användarvänliga förfaranden för de olika formerna av stöd.

29. Europaparlamentet noterar att det enhetliga EU-patentet är till nytta för små och medelstora företag, bland annat på området grön teknik. Samtliga medlemsstater uppmanas att ansluta sig till det enhetliga EU-patentet. Medlemsstaterna uppmanas att ofördröjligen ratificera avtalet om en enhetlig patentdomstol, vilket är nödvändigt för tillämpningen av det enhetliga EU-patentet. Kommissionen uppmanas att föreslå ett förenklat förfarande för små och medelstora företag för att väcka åtal för patentintrång vid den enhetliga patentdomstolen.

30. Europaparlamentet efterlyser bättre politiska ramar för kretsloppsekonomin, bland annat genom att det antas och genomförs smart lagstiftning, standarder och uppförandekoder för att internalisera externa kostnader, hantera resursintensiva produkter, skapa lika villkor, belöna föregångare och påskynda övergången till en resurseffektiv och hållbar ekonomi.

Tisdagen den 19 maj 2015

31. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utvidga instrumentet för ekodesign inom paketet för en kretsloppsekonomi så att det även omfattar den dimension som heter resurseffektivitet. Inom ekodesign bör hänsyn tas till livslängd, möjligheten att reparera och återvinna produkter, inklusive standarder för garanterad minimilivslängd och nedmontering.

32. Europaparlamentet uppmuntrar till en utbyggnad av innovativa stödsystem, såsom checkar för grön innovation, som kan hjälpa hållbar teknik samt miljövänliga och klimattåliga lösningar att vinna insteg på marknaden. Parlamentet menar att reglerna för ansökningar om stödmedel måste vara enkla och tydliga och att de inte bör vara administrativt betungande. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen och medlemsstaterna att hitta innovativa finansieringslösningar för de små och medelstora företagen samt att tillhandahålla fullt tillgängliga finansieringsinstrument. Parlamentet erinrar om att de europeiska små och medelstora företagens hållbara tillväxt och innovationskapacitet är en av EU:s huvudsakliga konkurrensfördelar på globaliserade marknader.

Lagstiftning och (av)reglering som tillväxtmotor

33. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att undvika att skapa hinder för den inre marknaden i form av överflödigt lagstiftning, att se över gällande lagstiftning och undanröja eventuella marknadshinder i form av överflödiga eller verkningsslösa regelverk, liksom att se till att unionslagstiftningen konsekvent införlivas med den nationella lagstiftningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att småföretagartestet tillämpas fullt ut vid alla konsekvensbedömningar. Parlamentet uppmanar kommissionen att med större kraft arbeta för att tillsammans med enskilda medlemsstater åtgärda överflödigt lagstiftning. Parlamentet betonar behovet av att unionslagstiftningen överallt inom EU tolkas entydigt och enhetligt av de nationella tillsynsmyndigheterna samt att det behövs öppna regler för offentlig upphandling, även för grön upphandling och e-upphandling, eftersom små och medelstora företag som vill internationalisera sig i dagens läge upplever avsevärda hinder på detta område, som samtidigt erbjuder en oerhörd möjlighet för medlemsstater att tidigt anpassa sig, också när det gäller resurs- och energieffektiva produkter och lösningar.

34. Europaparlamentet välkomnar kommissionens beslut att dra tillbaka föräldrade eller över hövan betungande lagstiftningsförslag. Parlamentet förväntar sig att kommissionen lägger fram ett mer ambitiöst lagstiftningsförslag om avfall, såsom det tillkännagavs av vice ordföranden Timmermans vid parlamentets plenarsammanträde i december 2014. Parlamentet uppmanar kommissionen att inte lägga fram sådana lagstiftningsförslag som skulle bli en onödig administrativ börda för näringslivet och de små och medelstora företagen och att fortlöpande se över befintlig lagstiftning för att minska den nuvarande administrativa bördan, göra lagstiftningen bättre och effektivare, och anpassa den till nya affärsmodeller. Parlamentet betonar dock att uppnåendet av EU:s miljömål förutsätter vittgående åtgärder, tillsammans med att den befintliga lagstiftningen genomförs korrekt och i rätt tid och att aktörer från berörda delar av näringslivet och från små och medelstora företag får medverka i god tid, även vid konsekvensbedömningarna.

35. Europaparlamentet påminner om hur viktigt det är med teknikneutral och innovationsvänlig lagstiftning som låter marknaden pröva och utvärdera olika former av ny teknik. Parlamentet välkomnar utvecklingen av systemet med miljöteknikkontroller som ett nytt verktyg för att hjälpa innovativ miljöteknik att nå ut på marknaden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i sina system för offentligt stöd på lämpligt sätt använda marknadsbaserade instrument och inte miljöfarliga marknadsnedvridande subventioner. Parlamentet erinrar om att offentliga ingripanden bör användas mot marknadsmisslyckanden, såsom att externa kostnader inte vägts in vid prissättningen. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta gemensamma riktlinjer för nationella system för offentligt stöd till gröna investeringsprojekt, för att uppsättningen av åtgärder ska bli mera enhetlig.

36. Europaparlamentet konstaterar att omstörtande industrier och teknik ofta ger en fingervisning om brister i befintlig lagstiftning. Parlamentet betonar att den befintliga lagstiftningen och genomförandet av den fortlöpande behöver övervakas och uppdateras, så att hållbar eller miljöinnovativ teknik och nyutvecklad teknik inte stöter på hinder.

Olika stödåtgärder

37. Europaparlamentet anser att det i grundutbildningssystemen och i systemen för högre utbildning bör införas utveckling av företagarfärdigheter och program för att lära sig hur marknaden, ekonomin och det finansiella systemet arbetar, fungerar och interagerar, tillsammans med miljömedvetenhet och kunskaper om hur ny teknik kan främja effektiva, innovativa och gröna möjligheter och att detta även bör främjas genom aktiviteter utanför schemat och genom livslångt lärande. Parlamentet anser att en noggrant utformad affärsplan är första steget mot bättre tillgång till finansiering och hållbarhet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utan dröjsmål införa entreprenörskap samt finansiell utbildning, ekonomisk utbildning och miljöutbildning som ett ämne i sina utbildningsprogram. I detta sammanhang stöder parlamentet programmet "Erasmus för unga företagare" som syftar till att främja entreprenörskapskultur och utveckling av den inre marknaden och konkurrenskraften.

Tisdagen den 19 maj 2015

38. Europaparlamentet betonar att också mikroföretag och nystartade företag bör erbjudas hjälp och vägledning för en hållbar grön tillväxt. Kommissionen uppmanas att se till att dessa företag på ett lämpligt sätt inkluderas i nya initiativ som är inriktade på gröna tillväxtmöjligheter för små och medelstora företag.

39. Europaparlamentet konstaterar att Erasmus+-programmet innebär att studenter och ungdomar kan utveckla sina företagarfärdigheter genom bland annat finansiering av praktikplatser. Parlamentet stöder programmet "Erasmus för unga företagare", som syftar till att främja entreprenörskapskultur och utveckling av den inre marknaden samt konkurrensförmågan.

40. Europaparlamentet konstaterar att ohållbara konsumtionsmönster måste åtgärdas och att det måste arbetas för en förändring av konsumentbeteendet. Parlamentet påpekar att det behövs lämplig konsumentupplysning och uppmuntran till incitament för en mer hållbar konsumtion. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stärka åtgärder på efterfrågesidan, till exempel att använda offentlig upphandling för att ge resurs- och energieffektiva produkter och lösningar bättre genomslag. Parlamentet betonar vikten av att inkludera resursanvändning i produktinformation och miljömärkning för att ge konsumenterna större inflytande.

41. Europaparlamentet påpekar att man med hjälp av samarbete med tekniska forskningsinstitut, universitet och yrkesskolor måste underlätta uppkomsten av nystartade och avknoppade företag.

42. Europaparlamentet betonar vikten av export för att skapa arbetstillfällen och tillväxt i Europa. Kommissionen uppmanas att påskynda de handelsavtal som är under förhandling med våra partner så att europeiska små och medelstora företag lättare får tillträde till nya marknader.

43. Europaparlamentet anser att kvinnligt entreprenörskap än så länge inte uppskattas till sitt fulla värde för tillväxt och konkurrenskraft i EU och att denna tillgång bör uppmuntras och stärkas och att alla hinder, framför allt lönediskriminering, som kvinnor konfronteras med bör undanröjas, också inom den gröna ekonomin, för att kvinnor och män ska få lika stor nytta. Parlamentet anser att en regelbunden insamling av harmoniserad statistik, också om lagstiftningens könsspecifika konsekvenser och i form av könsuppdelade arbetskraftdata, skulle göra både det politiska beslutsfattandet och övervakningen mera evidensbaserade och täppa till en kunskapslucka i hållbarhetsdebatten.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka och ta reda på inom vilka sektorer av Europas industri och i vilka geografiska områden det finns förutsättningar för inrättandet av nya kluster och knutpunkter samt att stödja framväxten av dem.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att särskilt uppmärksamma och bemöta de möjligheter och utmaningar som landsbygden har att erbjuda för små och medelstora företag, grön tillväxt och miljöinnovation.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att (på nationell, regional och lokal beslutsfattare- och förvaltningsnivå) oavslåtligen främja hållbar tillväxt, inom ramen för de smarta specialiseringsstrategierna och med medverkan från huvudsakliga berörda parter, som främjar kluster, samverkansvinster och nätverk kring den verksamhet som bedrivs i den gröna ekonomin. Parlamentet uppmanar kommissionen att, när så är lämpligt, rapportera till parlamentet om genomförandet av de smarta specialiseringsstrategierna på nationell och/eller regional nivå, och särskilt om de olika mönster för "insatser i senare led" som används i unionen och i medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge information om vilka praktiska åtgärder som vidtagits för att utveckla färdigheter för miljöinnovativa små och medelstora företag genom att sammankoppla regionala innovationscentrum och de centrala stödnätverken.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom regionalpolitiken skapa specifika program som innefattar allt som hör samman med grön tillväxt för små och medelstora företag. Parlamentet betonar att man inom ramen för grön tillväxt inom små och medelstora företag fullt ut måste ta till vara unga människors företagarpotential. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbereda åtgärder för att skapa en koppling mellan utbildningsinstitutioner, europeiska program och åtgärder för stöd till grön ekonomi. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att utnyttja alla till buds stående medel för att ge råd till arbetstagare i små och medelstora företag och att höja deras kunskaper och färdigheter. Parlamentet uppmanar till stöd för fortbildning med fokus på ungdomar och de mest missgynnade grupperna.

o

o o

48. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0205

Invändning mot en delegerad akt: undantag för kadmium för användning i belysning och displaybelysning

Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om kommissionens delegerade direktiv av den 30 januari 2015 om ändring, för anpassning till den tekniska utvecklingen, av bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU vad gäller undantag för kadmium för användning i belysning och displaybelysning (C(2015)00383 – 2015/2542(DEA))

(2016/C 353/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av kommissionens delegerade direktiv (C(2015)00383)
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning, särskilt artiklarna 4 och 5.1 a och 22 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 105.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. I artikel 4.1 i direktiv 2011/65/EU om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (nedan kallat *RoHS-direktivet*) begränsas bland annat användningen av kadmium i elektrisk och elektronisk utrustning (se förteckningen i bilaga II till RoHS-direktivet).
 - B. I bilaga III till RoHS-direktivet föreskrivs undantag från de begränsningar som fastställs i artikel 4.1.
 - C. I punkt 39 i bilaga III förtecknas ett undantag för "kadmium i färgväxlande lysdioder med II–VI halvledare (< 10 µg Cd per mm² av den ljusemitterande ytan) för användning i SSL-belysning eller displaysystem". Undantaget är avsett att upphöra att gälla den 1 juli 2014.
 - D. I artikel 5 ingår föreskrifter om anpassning till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen av bilaga III, varvid undantag kan tilläggas eller utgå.
 - E. Kommissionen angav att den i december 2012 mottagit en ansökan om förnyelse av undantag 39 och, i maj 2013, en närstående ansökan om ett mer inskränkt och specifikt undantag för kadmium i kvantprickar i displaysystem.
 - F. Enligt artikel 5.1 a ska undantagen införas i bilaga III, förutsatt att detta inte leder till att det miljö- och hälsoskydd som erbjuds av förordning (EG) nr 1907/2006 försvagas samt att följande villkor uppfylls: Det är från vetenskaplig eller teknisk synpunkt inte praktiskt möjligt att ta bort eller substituera dem genom en förändrad konstruktion eller genom material och komponenter som inte kräver sådana material eller ämnen som förtecknas i bilaga II. Substitutens tillförlitlighet är inte säkrad. De sammanlagda negativa miljö- eller hälsokonsekvenser eller konsekvenser för konsumentssäkerhet som orsakas av substitution med andra ämnen kommer sannolikt att vara större än de sammanlagda fördelar för miljö, hälsa och konsumentssäkerhet som en sådan substitution kan medföra.
 - G. I kommissionens delegerade direktiv utsträcks giltighetstiden för undantag 39 till och med den 30 juni 2017 och det får en ny beteckning, nämligen 39 a. Där införs också ett mera specifikt undantag 39 b för "[k]admium i nanokristallina kvantprickar av halvledarmaterial för transformering av displaybelysning (< 0,2 µg Cd per mm² displayyta)", avsett att upphöra att gälla den 30 juni 2018.

⁽¹⁾ EUT L 174, 1.7.2011, s. 88.

Onsdagen den 20 maj 2015

- H. Såväl förlängningen av undantag 39 som det nya undantaget 39 b berör kadmium i kvantprickar, trots att det bara i undantag 39 b talas uttryckligen om kvantprickar.
- I. Förlängningen av undantag 39 berör två olika tillämpningar av kadmium i kvantprickar, nämligen dels användningen i SSL-belysning (nedan kallad *belysning*) och dels displaysystem.
- J. Det nya undantaget 39 b berör däremot bara displayer.
- K. Kommissionen säger uttryckligen ifrån att det ännu inte finns att tillgå lysdioder med kvantprickar (med eller utan kadmium) för belysningsändamål och medger att man därför ännu inte kunnat påvisa vilken positiv inverkan de skulle ha på miljön. Kommissionen utsträckte trots detta det generella undantaget för belysningstillämpningar baserade på kvantprickar med kadmium så att det upphör att gälla den 30 juni 2017, för att belysningsindustrin skulle hinna ansöka om ett särskilt undantag, eftersom sådana tillämpningar redan skulle finnas i förproduktionsfasen.
- L. De oberoende konsulter som bedömde tillämpningarna för kommissionens räkning drog den slutsatsen att man utgående från den information som ställts till förfogande inte kunde sluta sig till att det för närvarande vore berättigat med ett undantag för belysning och avrådde därför i sin rekommendation uttryckligen från det ⁽¹⁾.
- M. De informella uppgifter som släppts av kommissionen den 12 maj 2015 ändrar ingenting på den här punkten, eftersom det inte ges något belägg för att dessa produkter skulle finnas att tillgå på den europeiska marknaden och inte heller görs någon bedömning av deras egenskaper mot bakgrund av villkoren i artikel 5.1 a.
- N. Eftersom det inte fanns några relevanta belysningsprodukter att tillgå kunde sökanden inte bevisa att något enda av villkoren i artikel 5.1 a uppfyllts i fråga om användning av kvantprickar med kadmium i belysning. Alltså finns det ingenting som berättigar till en förlängning av undantaget för belysning.
- O. Visserligen kan det bli aktuellt med ett sådant undantag i framtiden, men det kan beviljas bara utgående från en ordentlig bedömning, och någon sådan har ännu inte gjorts.
- P. I sitt delegerade direktiv beviljade kommissionen dessutom ett nytt specifikt undantag för kvantprickar i displayer, med den motiveringen att de redan användes för detta ändamål, att de totalt sett skulle bli till fördel, till följd av sin låga energiförbrukning, och att kadmiumfria kvantprickar ännu inte var tekniskt tillgängliga.
- Q. De oberoende konsulterna som för kommissionens räkning bedömde ansökningarna rekommenderade i april 2014 att det skulle beviljas ett särskilt undantag för kvantprickar med kadmium i displayer och att undantaget skulle gälla under en kortare tid än vad det ansökts om (fram till den 30 juni 2017, alltså ett år kortare tid än vad kommissionen antagit), mot bakgrund av att man kommit fram till att forskningen kring både tillämpningar där det finns mindre mängder kadmium och kadmiumfria substitut befinner sig i slutstadiet. Med andra ord byggde rekommendationen på att det vid den tidpunkten inte fanns kadmiumfria kvantprickar i displayer.
- R. Sedan dess har det dock skett en viktig utveckling på marknaden. Under 2015 släppte en av världens ledande tv-tillverkare ut en hel serie nya modeller av tv-apparater på unionsmarknaden. De var baserade på kadmiumfria kvantprickar och fanns till salu hos större detaljhandlare i ett flertal medlemsstater (åtminstone Tyskland, Storbritannien och Belgien).
- S. Å andra sidan verkar det inte längre finnas kvar på unionens marknad några tv-apparater med kvantprickar som innehåller kadmium och det är svårt att hitta någon detaljhandlare som säljer den enda bärbara dator av typ notebook som bygger på teknik med kvantprickar som innehåller kadmium.

⁽¹⁾ Öko-Institut, Fraunhofer, Eunomia (2014): *Assistance to the Commission on technological socio-economic and cost-benefit assessment related to exemptions from the substance restrictions in electrical and electronic equipment* (s. 89) – http://rohs.exemptions.oeko.info/fileadmin/user_upload/RoHS_IX/20140422_RoHS2_Evaluation_Ex_Requests_2013-1-5_final.pdf

Onsdagen den 20 maj 2015

- T. Man kan förvänta sig att de energisparande egenskaperna hos kadmiumfria kvantprickar är av liknande slag som hos kvantprickar som innehåller kadmium. Enligt miljömärkningsinformation har det framgått vid en jämförelse av tv-apparater av liknande storlek att en tv-bildskärm med kadmiumfria kvantprickar förbrukar mindre energi än en modell som bygger på kvantprickar som innehåller kadmium. Enligt upplysningar från industrin har det visat sig, när man testat färgskärpan mot relevanta standarder, att bildskärmar med kadmiumfria kvantprickar är lika bra, om inte rentav bättre.
- U. Kommissionens huvudargument för att bevilja det nya specifika undantaget är att kadmiumfria kvantprickar ännu inte är tekniskt tillgängliga.
- V. Detta har uppenbart inte fog för sig, inte bara därför att kadmiumfria kvantprickar faktiskt är tekniskt tillgängliga, utan också för att en hel serie av tv-apparater som bygger på denna teknik har blivit tillgänglig på bred bas på unionens marknad, där de saluförs av välkända större detaljhandlare.
- W. De informella uppgifter som släpptes av kommissionen den 12 maj 2015 ändrar ingenting på den här punkten. De exempel som kommissionen räknar upp på produkter med bildskärmar med kvantprickar som innehåller kadmium finns antingen inte att tillgå i dag (TCL 55" TV), eller också säljs de bara i Förenta staterna (ASUS Notebook, tv-apparater av märket Sony) eller också berör de bara produkter som är på väg att lanseras (Konka, Phillips, AOC).
- X. Alltså finns det ingenting som berättigar, vare sig till att det nuvarande undantag 39 förlängs eller till att ett nytt undantag 39 b införs, eftersom inget av villkoren i artikel 5.1 a uppfylls. De relativt korta tiderna fram till att undantagen ska upphöra gälla är ingen orsak till att man inte skulle rätta sig efter villkoren i artikel 5.1 a.
- Y. Enligt artikel 5.5 i RoHS-direktivet ska det befintliga undantaget 39 förbli giltigt till dess att kommissionen fattat ett beslut om ansökan om förnyelse.
- Z. Om en ansökan om förnyelse av ett undantag avslås eller ett undantag dras tillbaka ska, enligt artikel 5.6 i RoHS-direktivet, undantaget upphöra att gälla tidigast 12 månader och senast 18 månader efter den dag då beslutet fattats.
- AA. Om det delegerade direktivet förkastas kommer således inte kvantprickar som innehåller kadmium att förbjudas, utan den enda konsekvensen blir att en ny bedömning måste göras. Följaktligen uppkommer inga snedvridningar av marknaden, eftersom det nuvarande undantaget förblir giltigt till dess att det upphävs, och därefter ska en ytterligare frist beviljas.
- AB. Utvecklingen har på senaste tiden gått avsevärt framåt så att produkter som bygger på teknik med kadmiumfria kvantprickar nu finns att tillgå i kommersiell skala. Denna teknik kräver en ny bedömning.
1. Europaparlamentet invänder mot kommissionens delegerade direktiv.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och informera den om att det delegerade direktivet inte kan träda i kraft.
 3. Europaparlamentet anser att kommissionens delegerade direktiv inte uppfyller villkoren i artikel 5.1 a i direktiv 2011/65/EU, för båda undantagen, som den infogar i 39 a och 39 b i bilaga III till direktiv 2011/65/EU.
 4. Europaparlamentet anser framför allt att undantag 39 b motiveras med föråldrade skäl när det gäller de praktiska möjligheterna att ersätta kadmium i kvantprickar. Parlamentet vill därför att det befintliga undantag 39 i bilaga III till direktiv 2011/65/EU snabbt ska omprövas mot bakgrund av villkoren i artikel 5.1 a, i syfte att det ska upphävas.
 5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny delegerad akt som tar hänsyn till parlamentets ståndpunkt.
 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0206

Invändning mot en delegerad akt: licens för import av etanol som framställts av jordbruksprodukter

Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om kommissionens delegerade förordning av den 20 februari 2015 om ändring av förordning (EG) nr 376/2008 vad gäller skyldigheten att uppvisa en licens för import av etanol som framställts av jordbruksprodukter och om upphävande av förordning (EG) nr 2336/2003 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 670/2003 om inrättande av särskilda åtgärder för marknaden för etanol som framställts av jordbruksprodukter (C(2015)00861 – 2015/2580(DEA))

(2016/C 353/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning C(2015)00861,
- med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 177.1 a, 223.2 och 227.5,
- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling,
- med beaktande av artikel 105.3 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Uppföljningen av uppgifter om etanol som framställts av jordbruksprodukter garanterar både öppenhet och kunskap om utvecklingen av marknaden, som fortfarande är instabil och möter hård konkurrens, särskilt på grund av import från länder utanför EU.
 - B. Sådana uppgifter är också ytterst användbara i samband med förhandlingar om internationella avtal och antidumpningsundersökningar.
 - C. Eurostat tillhandahåller inte lika exakta uppgifter, vilket innebär att det inte finns något annat sätt för aktörer, medlemsstater och EU-institutioner att få fullständig kunskap om marknadssituationen.
- 1. Europaparlamentet invänder mot kommissionens delegerade förordning.
- 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen och informera den om att den delegerade förordningen inte kan träda i kraft.
- 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0207

Mammaledighet**Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om mammaledighet (2015/2655(RSP))**

(2016/C 353/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2 och 3.3 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och artiklarna 8 och 294 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
 - med beaktande av rådets direktiv 92/85/EEG av den 19 oktober 1992 om åtgärder för att förbättra säkerhet och hälsa på arbetsplatsen för arbetstagare som är gravida, nyligen har fött barn eller ammar ⁽¹⁾ (direktivet om mammaledighet),
 - med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktivet om mammaledighet (COM(2008)0637,
 - med beaktande av sin ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 20 oktober 2010 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om ändring av direktivet om mammaledighet ⁽²⁾,
 - med beaktandet av sina upprepade uttalanden i frågan, bland annat sin resolution av den 10 mars 2015 om jämställdheten mellan kvinnor och män i Europeiska unionen 2013 ⁽³⁾,
 - med beaktandet av det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁴⁾ och det kommande avtalet om samma ämne,
 - med beaktande av frågorna till rådet och kommissionen om mammaledighet (O-000049/2015 – B8-0119/2015 och O-000050/2015 – B8-0120/2015),
 - med beaktande av EU-domstolens dom av den 14 april 2015 om bland annat kommissionens rätt att återkalla ett förslag (mål C.409/13),
 - med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Principen om likabehandling av kvinnor och män innebär att det inte får förekomma någon som helst diskriminering, varken direkt eller indirekt, på grund av kön, och inte heller på grund av moderskap, faderskap eller familjeåtaganden.
- B. Europa 2020-strategin för en smart och hållbar ekonomisk tillväxt för alla innehåller ambitiösa mål, såsom en sysselsättningsgrad på 75 % och en minskning av antalet personer som är drabbade av eller hotas av fattigdom och social utestängning med minst 20 miljoner före 2020.
- C. Fler kvinnor än män lever i fattigdom och utanförskap, särskilt äldre kvinnor, vars genomsnittspension är 39 procent lägre än mäns, och ensamstående mödrar. Det är vanligare att kvinnor arbetar deltid av familjeskäl och har tidsbegränsade eller tillfälliga arbeten. Anställningar med minimala garantier är en starkt bidragande faktor till kvinnors fattigdom.
- D. Födelseletalen i EU minskar och detta förvärras av krisen då arbetslösheten, anställningar med minimala garantier och en osäker framtid och ekonomi får par och framför allt yngre kvinnor att skjuta upp barnafödandet, vilket förstärker trenden mot befolkningens åldrande i EU i ännu högre grad.

⁽¹⁾ EUT L 348, 28.11.1992, s. 1.⁽²⁾ EUT C 70 E, 8.3.2012, s. 163.⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0050.⁽⁴⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Onsdagen den 20 maj 2015

- E. Kvinnor lägger ned tre gånger så lång tid som män på hushållsarbete (bland annat omvårdnad av barn, äldre och personer med funktionsnedsättning samt hushållssysslor). Den kvinnliga arbetslösheten underskattas eftersom många kvinnor inte registreras som arbetslösa, särskilt inte sådana som ägnar sig helt och hållet åt hushållssysslor och barnomsorg.
- F. Att kvinnor och män delar på familje- och hushållsansvaret är avgörande för att uppnå jämställdhet. En fjärdedel av medlemsstaterna erbjuder inte pappaledighet.
- G. Rådet har ännu inte svarat officiellt på parlamentets ståndpunkt vid första behandlingen av den 20 oktober 2010 om förslaget till direktiv om ändring av direktivet om mammaledighet.
1. Europaparlamentet beklagar blockeringen i rådet av direktivet om mammaledighet. Medlemsstaterna uppmanas att återuppta förhandlingarna.
 2. Europaparlamentet beklagar den interinstitutionella instabiliteten till följd av rådets underlåtenhet att agera. Parlamentet har avslutat sin första behandling men diskussionerna i rådet har avstannat, vilket därmed äventyrar hela lagstiftningsförloppet.
 3. Europaparlamentet upprepar sin beredvillighet att bryta blockeringen och uppmanar kommissionen att spela sin roll som "opartisk medlare" och att på ett konstruktivt sätt aktivt arbetar med medlagstiftarna i syfte att sammanjämka parlamentets och rådets ståndpunkter, med vederbörlig respekt för balansen mellan institutionerna och sin roll enligt fördragen.
 4. Europaparlamentet beklagar att den föreslagna översynen av direktivet kan dras tillbaka av kommissionen inom ramen för Refit-programmet, och om detta till slut visar sig bli fallet, begär parlamentet ett lagstiftningsinitiativ som syftar till att ändra rådets direktiv 92/85/EEG som ett direkt alternativ, något som bör inledas under det luxemburgiska rådsordförandeskapet, så att hälsan och säkerheten för gravida kvinnor och arbetstagare som nyligen fött barn eller ammar förbättras, och så att man därmed tar sig an de demografiska utmaningarna samtidigt som ojämlikheten mellan män och kvinnor minskas.
 5. Europaparlamentet noterar domstolens dom av den 14 april 2015 om kommissionens rätt att återkalla ett förslag (mål C-409/13), i vilken de särskilda villkor som kommissionen ska uppfylla bekräftas, bland annat att den ska iaktta skyldigheten att delge parlamentet och rådet skälen till återkallandet och respektera principerna om tilldelade befogenheter, institutionell jämvikt och lojalt samarbete i enlighet med EU-fördraget.
 6. Europaparlamentet upprepar att man är beredd att utarbeta ett separat direktiv som föreskriver en betald pappaledighet på minst 10 arbetsdagar och uppmuntrar till lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som kan få män, i synnerhet fäder, att utöva sin rätt att uppnå balans mellan arbetsliv och privatliv.
 7. Europaparlamentet väntar på den slutliga utvärderingen av rådets direktiv 2010/18/EU om föräldraledighet och begär, i ljuset av de provisoriska studierna som finns tillgängliga, en översyn av det direktivet eftersom det inte uppnår sitt mål att förena privat- och yrkesliv så att båda föräldrar kan uppnå balans mellan arbetsliv och privatliv, och särskilt inte för kvinnor, som påverkas av könsklyftorna när det gäller lön, pensioner och fattigdom.
 8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0208

FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om den förteckning över frågor som FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning har antagit i samband med Europeiska unionens inledande rapport (2015/2684(RSP))

(2016/C 353/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som trädde i kraft i EU den 21 januari 2011 i enlighet med rådets beslut 2010/48/EG av den 26 november 2009 om ingående från Europeiska gemenskapens sida av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ⁽¹⁾,
- med beaktande av uppförandekoden mellan rådet, medlemsstaterna och kommissionen om fastställande av interna ordningar för Europeiska unionens genomförande av och representation när det gäller Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ⁽²⁾,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument *Report on the implementation of the UN Convention on the Right of Persons with Disabilities (CRPD) by the European Union* (rapport om Europeiska unionens genomförande av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning) (SWD(2014)0182),
- med beaktande av den förteckning över frågor som FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning har antagit i samband med Europeiska unionens inledande rapport ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 november 2010 *EU:s handikappstrategi 2010–2020: Nya åtgärder för ett hinderfritt samhälle i EU* (COM(2010)0636),
- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om rörlighet och integrering av personer med funktionsnedsättning och EU:s handikappstrategi 2010–2020 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Europeiska ombudsmannens årsrapport 2013,
- med beaktande av artiklarna 2, 9, 10, 19 och 168 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artiklarna 3, 15, 21, 23 och 26 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ⁽⁵⁾,
- med beaktande av artikel 123.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 23, 27.1.2010, s. 35.

⁽²⁾ EUT C 340, 15.12.2010, s. 11.

⁽³⁾ CRPD/C/EU/Q/1.

⁽⁴⁾ EUT C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 303, 2.12.2000, s. 16.

Onsdagen den 20 maj 2015

- A. Som fullvärdiga medborgare har personer med funktionsnedsättning lika rättigheter och en oförtytlig rätt till värdighet, likabehandling, ett självständigt liv och full delaktighet i samhället.
- B. Det finns cirka 80 miljoner personer med funktionsnedsättning i EU.
- C. Samstämmiga uppgifter från EU:s byrå för grundläggande rättigheter visar att personer med funktionsnedsättning diskrimineras och hindras från att utöva sina rättigheter på lika villkor som andra.
- D. Personer med funktionsnedsättning är en av de mest utsatta grupperna i vårt samhälle, och insatserna för att integrera dem på arbetsmarknaden utgör en av de största utmaningarna för social- och arbetsmarknadspolitiken.
- E. För att få till stånd en fullständig integrering och ett lika deltagande av personer med funktionsnedsättning är det nödvändigt att på alla nivåer av EU:s besluts-, genomförande- och tillsynsförfaranden, inklusive inom institutionerna, anamma ett människorättsbaserat synsätt på funktionsnedsättningar. Kommissionen måste ta vederbörlig hänsyn till detta i sina kommande förslag.
- F. EU:s byrå för grundläggande rättigheter uppger att 21 av de 28 medlemsstaterna fortfarande tillämpar restriktioner för ett fullständigt utövande av rättskapaciteten.
- G. Kommissionen lade 2008 fram ett förslag till EU-direktiv mot diskriminering men det är alltså blockerat i rådet.
- H. Principerna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (nedan kallad *konventionen*) handlar inte bara om diskriminering, utan är mycket mer långtgående än så. I principerna slås det nämligen fast att alla personer med funktionsnedsättning fullt ut ska åtnjuta mänskliga rättigheter i ett inkluderande samhälle. Dessutom syftar principerna till att tillhandahålla nödvändigt stöd och bistånd för att göra det möjligt för familjer att bidra till att personer med funktionsnedsättning kan åtnjuta sina rättigheter fullt ut och på ett likvärdigt sätt.
- I. EU har formellt ratificerat konventionen, som även har undertecknats av alla EU:s 28 medlemsstater och ratificerats av 25 av dem.
- J. Parlamentets utskott för framställningar tar varje år emot framställningar som handlar om att personer med funktionsnedsättning utsatts för diskriminering i samband med tillträde till arbetsmarknaden och verksamhet som egenföretagare och till offentlig service och utbildning.
- K. Personer med funktionsnedsättning är inte en homogen grupp, och den politik och de insatser som planeras till förmån för dem bör beakta denna bristande homogenitet samt det faktum att vissa grupper – såsom kvinnor, barn och enskilda individer med särskilt stort stödbehov – måste kämpa mot ytterligare svårigheter och flera olika former av diskriminering.
- L. Parlamentet måste ta hänsyn till att bestämmelserna i konventionen är minimistandarder som gör det möjligt för EU-institutionerna att gå längre än dem för att skydda personer med funktionsnedsättning och bekämpa diskriminering.
- M. Tillgång till jobb, i kombination med icke-diskriminering på arbetsplatsen, är en grundförutsättning för ett självständigt och oberoende liv. Sysselsättningsgraden för personer mellan 20 och 64 år högre än 70 procent, men trots alla de program, initiativ och strategier som finns på EU-nivå är sysselsättningsgraden för personer med funktionsnedsättning lägre än 50 procent. Sysselsättningsgraden för kvinnor utan funktionsnedsättning är 65 procent, jämfört med 44 procent för kvinnor med funktionsnedsättning.
- N. Personer med funktionsnedsättning måste ha ett avlönat arbete för att kunna leva självständiga liv, och medlemsstaterna bör därför sträva efter att utöka tillträdet till arbetsmarknaden för personer med funktionsnedsättning så att de kan bidra till det samhälle de lever i. Medlemsstaterna bör vara skyldiga att ge inkluderande utbildning till alla barn med funktionsnedsättning, även dem med inlärningssvårigheter, så att de får en god utbildning redan i grundskolan. Målsättningen är att de ska kunna följa en undervisningsgång som är anpassad efter deras inlärningsförmåga och som, genom att ge dem en gedigen utbildningsbakgrund, kan hjälpa dem att göra karriär eller få ett bra jobb som i ett senare skede gör det möjligt för dem att leva självständiga liv.

Onsdagen den 20 maj 2015

- O. Funktionsnedsättning är ett begrepp som ständigt förändras och som formas av samspelet mellan personer med funktionsnedsättning och de faktorer, både i form av omvärldens attityder och hinder i den fysiska miljön, som hindrar dessa personer från att till fullo och i praktiken delta i samhället på lika villkor och med samma värdighet som andra.
- P. På grundval av artikel 7 i förordningen om gemensamma bestämmelser är det särskilt viktigt att beakta tillgängligheten för personer med funktionsnedsättning under förberedandet och genomförandet av program som finansieras av de europeiska struktur- och investeringsfonderna. Samma frågor bör beaktas när andra EU-fonder förbereds och genomförs.
- Q. I några medlemsstater ökar efterfrågan på sociala tjänster på grund av demografiska och samhälleliga förändringar, såsom ökad arbetslöshet, fattigdom och social utestängning, och det finns även en bristande tillgång på tjänster av hög kvalitet för personer med funktionsnedsättning, vilket gör det svårare för dessa personer att leva självständigt och integrerat och på lika villkor som andra.
- R. Den nuvarande EU-lagstiftningen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning bör genomföras och efterlevas bättre, så att tillgängligheten för alla personer med funktionsnedsättning i EU förbättras.
- S. Parlamentet ingår i EU:s ram för att främja, skydda och övervaka genomförandet av konventionen, i enlighet med artikel 33.2 i konventionen.
- T. Flera organisationer i det civila samhället har lämnat in information till FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning (nedan kallad *kommittén*) i samband med förteckningen över frågor.
- U. Kommissionen, som är en kontaktpunkt enligt artikel 33.1 i konventionen, har anförtratts uppgiften att besvara de frågor som förs upp på förteckningen av kommittén.
- V. Parlamentet är det enda direktvalda EU-organ som företräder EU-medborgarna och är därför helt förenligt med Parisprinciperna, som fastställs i artikel 33 i konventionen.
1. Europaparlamentet lovar kommittén att besvara de frågor som direkt ställs till parlamentet och uppmanar eftertryckligen kommissionen att ta hänsyn till parlamentets synpunkter när den sammanställer sina svar till kommittén.
 2. Europaparlamentet beklagar att kommissionen och rådet antog uppförandekoden utan att göra parlamentet delaktigt, vilket lett till att parlamentet har begränsade befogenheter när det gäller övervakningen av konventionen.
 3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att formellt samråda med alla relevanta institutioner och byråer – däribland parlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén, ombudsmannen och EU:s byrå för grundläggande rättigheter – när det gäller kommissionens svar till förteckningen över frågor.
 4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bjuda in EU-ramen att formellt delta i den konstruktiva dialogen.
 5. Europaparlamentet påpekar att förslaget till EU-direktiv mot diskriminering syftar till att skydda personer med funktionsnedsättning mot diskriminering i samband med socialt skydd, hälso- och sjukvård och (re)habilitering, utbildning och tillgång till och utbud av varor och tjänster, såsom bostäder, transporter och försäkringar. Parlamentet beklagar djupt att det inte gjorts några framsteg i rådet angående detta förslag och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att sträva efter att anta en gemensam ståndpunkt så snart som möjligt.
 6. Europaparlamentet konstaterar att bristen på uppdelade data och statistiska uppgifter för specifika grupper av personer med funktionsnedsättning utgör ett hinder för utformningen av en lämplig politik. Kommissionen uppmanas därför att samla in och sprida statistiska uppgifter om funktionsnedsättning, uppdelade på ålder och kön, för att övervaka situationen för personer med funktionsnedsättning i hela EU på relevanta områden i det dagliga livet och inte bara på sysselsättningsområdet.

Onsdagen den 20 maj 2015

7. Europaparlamentet konstaterar att flera organisationer i det civila samhället har lämnat in information till kommittén beträffande förteckningen över frågor. Kommissionen uppmanas eftertryckligen att fortsätta att utveckla en strukturerad dialog och att, som ett led i översynsprocessen, samråda och samarbeta med organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning, bland annat i samband med svaren till kommitténs förteckning över frågor och i samband med utarbetandet, genomförandet och övervakningen av EU:s politik på detta område.

8. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har ratificerat konventionen att göra det utan dröjsmål.

9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett ambitiöst förslag till en europeisk tillgänglighetslag och att göra personer med funktionsnedsättning fullt delaktiga under hela lagstiftningscykeln. Det är viktigt att detta förslag omfattar alla politikområden när det gäller tillgängligheten till varor och tjänster för alla EU-medborgare och främjar ett självständigt liv och full delaktighet för personer med funktionsnedsättning samt skapar en löpande, effektiv och oberoende övervaknings- och efterlevnadsmekanism.

10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att i den nationella lagstiftningen inlemma de skyldigheter som följer av artikel 12 i konventionen och att, mer specifikt, lätta på eventuella restriktioner när det gäller dessa personers rätt att rösta och ställa upp i val.

11. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen rådet att påskynda sitt arbete med förslaget till direktiv om tillgängligheten till offentliga myndigheters webbplatser, så att man kan komma överens om en gemensam ståndpunkt och ta vidare steg på väg mot att anta denna rättsakt och därigenom öka tillgången till handlingar, videor och webbplatser och skapa alternativa format och kommunikationsmedel.

12. Europaparlamentet rekommenderar att EU-medel används till att främja tillgänglighet och e-tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning, främja en övergång från institutionsbaserad till samhällsbaserad omsorg, utveckla sociala tjänster och hälsovårdstjänster av hög kvalitet och satsa på kapacitetssupplebyggnad för organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning.

13. Europaparlamentet påminner om sina svar och åtgärder när det gäller förteckningen över de frågor som tagits upp i samband med EU:s inledande rapport inom ramen för översynen av konventionen:

- a) Parlamentet har tillsatt en arbetsgrupp för samordning mellan utskott, vilken består av ledamöter från vart och ett av de berörda utskotten. Arbetsgruppen har anordnat medvetandehöjande evenemang för anställda och ledamöter, inklusive fortbildningskurser i teckenspråk.
- b) Parlamentet har i sin resolution av den 5 juli 2011 ⁽¹⁾ och sin förklaring av den 17 november 2011 ⁽²⁾, som var en milstolpe i utvecklingen av fordonsbaserade e-callsystem, framhållit behovet av tillgänglighet i samband med samhällsomfattande tjänster och larmnumret 112.
- c) Antalet Europaparlamentsledamöter med funktionsnedsättning steg kraftigt efter valet 2014.
- d) Parlamentet åtar sig att aktivt arbeta med de berörda aktörerna för att hitta en praktisk lösning på anslutningen till Marrakechavtalet.
- e) Det är viktigt att förbättra genomförandet av EU-lagstiftningen för att se till att personer med funktionsnedsättning kan resa självständigt med alla transportsätt, inklusive kollektivtrafiken.

⁽¹⁾ EUT C 33 E, 5.2.2013, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 153 E, 31.5.2013, s. 165.

Onsdagen den 20 maj 2015

- f) Kommissionen uppmanas att förklara hur den i nuvarande och framtida lagstiftning kan se till att personer med funktionsnedsättning garanteras lika möjligheter, grundläggande rättigheter, lika tillgång till tjänster och arbetsmarknaden och samma rättigheter och skyldigheter när det gäller tillgång till socialförsäkringsförmåner som medborgarna i den medlemsstat där de är försäkrade, i linje med principen om likabehandling och icke-diskriminering, så att alla personer med funktionsnedsättning kan åtnjuta den rätt till fri rörlighet som tillkommer alla EU-medborgare.
- g) Medlemsstaterna och kommissionen uppmanas att se till att tillgången till rättslig prövning i fråga om EU-lagstiftningen är helt förenlig med konventionen, så att grundläggande rättigheter är tillgängliga för alla.
14. Europaparlamentet betonar vikten av ett utökat politisk samarbete inom EU-ramen med de ekonomiska och mänskliga resurser som krävs för att den ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt rådets ovannämnda beslut. Aktörerna inom EU-ramen uppmanas eftertryckligen att avsätta de resurser som begärts för denna uppgift.
15. Europaparlamentet gläder sig över att vissa ledamöter begärt att utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för sysselsättning och sociala frågor och utskottet för framställningar regelbundet ska utarbeta ett gemensamt betänkande som svar på kommitténs rekommendationer.
16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och kommittén för rättigheter för personer med funktionsnedsättning samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.
-

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0209

Utbrott av *Xylella fastidiosa* som drabbar olivträd

Europaparlamentets resolution av den 20 maj 2015 om utbrottet av *Xylella fastidiosa* som angriper olivträd (2015/2652(RSP))

(2016/C 353/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾,
- med beaktande av det vetenskapliga yttrandet av den 26 november 2013 och 6 januari 2015 från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa), där myndigheten beskrev den risk för växters hälsa inom Europeiska unionen som *Xylella fastidiosa* utgör, och där olika alternativ för att minska riskerna även identifierades och bedömdes,
- med beaktande av kommissionens genomförandebeslut av den 13 februari 2014, 23 juli 2014 och 28 april 2015 om åtgärder för att förhindra att *Xylella fastidiosa* införs i och sprids inom unionen,
- med beaktande av rapporterna från kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor om granskningar som gjorts i februari 2014 och november 2014,
- med beaktande av frågan till kommissionen om utbrottet av *Xylella fastidiosa* som drabbar olivträd (O-000038/2015 – B8-0117/2015),
- med beaktande av direktiv 2009/128/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel ⁽²⁾,
- med beaktande av artiklarna 128.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. *Xylella fastidiosa* är ett mycket farligt och omedelbart hot mot produktionen av vissa grödor i södra Europa, bland annat olivträd, mandelträd, persikoträd och prydnadsväxter. Beroende på bakterietyp är det ett potentiellt hot mot vinodlingar, citronträd och andra grödor och kan leda till enorma och förödande förluster med dramatiska ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenser. Den stam som angriper olivträd i regionen Apulien skiljer sig från de isolat som orsakar sjukdomar hos vinrankor och citrusfruktträd i andra delen av världen.
 - B. Bakterien har redan orsakat allvarliga skador på olivodlingarna i regionen Apulien i södra Italien, och utgör ett potentiellt hot mot andra grödor och regioner.
 - C. Olivproduktionen är en av regionen Apuliens viktigaste jordbrukssektorer och stod för 11,6 procent (motsvarande 522 miljoner euro) av det totala värdet av jordbruksproduktionen år 2013 i regionen och 30 procent av värdet av Italiens olivproduktion.
 - D. *Xylella fastidiosa* orsakar allvarliga ekonomiska skador, inte enbart för olivproducenterna utan även för hela produktionskedjan, däribland kooperativa och privata kvarnar, turismnäringen och marknadsföringen.
 - E. Första rapporten om ett utbrott av *Xylella fastidiosa* kom från de italienska myndigheterna den 21 oktober 2013, sedan dessa har ett oroväckande stort antal träd smittats.
 - F. De inspektioner som utfördes i Italien i februari och november 2014 av kontoret för livsmedels- och veterinärfrågor (FVO) inom kommissionens generaldirektorat för hälsa och livsmedelssäkerhet, bekräftar att situationen har försämrats dramatiskt och att en ytterligare spridning av bakterien inte kan uteslutas.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 309, 24.11.2009, s. 71.

Onsdagen den 20 maj 2015

G. Ingen behandling finns för närvarande tillgänglig för att bota de angripna växterna på fältet, och de drabbade växterna förblir oftast smittade under hela sin livstid eller dör snabbt.

H. Ett stort antal växter, däribland symptomfria vilda växter, skulle kunna vara värdväxter för sjukdomen i EU.

I. Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) har betonat att eftersom det är så svårt att stoppa spridningen av *Xylella fastidiosa* när ett produktionsområde väl är drabbat, bör man prioritera förebyggande åtgärder som fokuserar på import och begränsning av utbrotten tillsammans med en förstärkning av samarbetet kring forskning.

1. Europaparlamentet noterar att de genomförandebeslut som kommissionen tagit före april 2015 huvudsakligen har fokuserats på interna åtgärder för att bekämpa utbrottet, och inte omfattat kraftfulla åtgärder för att förhindra att sjukdomen förs in i EU från tredjeländer.

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta kraftfulla åtgärder mot *Xylella fastidiosa* för att förhindra import av smittat material till EU. Parlamentet välkomnar kommissionens beslut i april 2015 om att stoppa importen av smittade kaffeplantor från Costa Rica och Honduras, och även besluten om restriktioner när det gäller import av växter från smittade områden i andra tredjeländer. Om det visar sig behövas vill parlamentet dessutom se kraftfullare åtgärder, såsom att man endast tillåter import från obesmittade produktionsplatser.

3. Europaparlamentet beklagar att kommissionen mycket ofta inte reagerar tillräckligt snabbt för att kunna hindra att växtsjukdomar förs in i EU från tredjeländer, och parlamentet uppmanar därför kommissionen att kontrollera infektkällan och att se över EU:s officiella fytosanitära kontrollsystem i syfte att skydda och bevara vårt territorium.

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, särskilt med tanke på att sommaren närmar sig, att vidta effektiva åtgärder för att undvika att *Xylella fastidiosa* sprider sig inom EU, i synnerhet genom att inrikta sig på de odlingar för vilka risken att smittas är störst, samtidigt som man inte förbiser andra grödor som också kan komma att drabbas allvarligt, samt understryker i detta sammanhang betydelsen av bestämmelserna i artikel 9 i genomförandebeslutet från 2015.

5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att kompensera producenterna för att de tvingas utplåna sina odlingar och för deras inkomstbortfall – åtgärder som medför förluster inte bara av jordbruksproduktion utan även av kulturarv, historia och turismrelaterad verksamhet.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och behöriga myndigheter att utnyttja alla medel och instrument som står till förfogande för att bidra till den ekonomiska återhämtningen i de drabbade områdena. Kommissionen uppmanas att fastställa incitament för producenter som vidtar förebyggande åtgärder.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att tillräckliga finansiella och mänskliga resurser ställs till förfogande för genomförandet av de relevanta åtgärderna, däribland ekonomiskt stöd till jordbrukare så att de kan tillämpa de jordbruksmetoder som krävs för att hantera *Xylella fastidiosa* och dess vektorer. Parlamentet uppmanar bestämt kommissionen att utan dröjsmål främja intensifierade forskningsinsatser, bland annat genom utökade internationella nätverk och genom att ställa medel till förfogande för forskningsinstitut, öka de vetenskapliga kunskaperna om *Xylella fastidiosa* samt förhoppningsvis kunna identifiera kopplingarna mellan patogen, symptom och sjukdomsutveckling.

8. Europaparlamentet understryker behovet av att bedriva informationskampanjer i EU-områden som riskerar att ha drabbats, för att informera inte bara aktörer inom jordbruket, utan även inom trädgårdsbruk, inklusive återförsäljare av prydnadsväxter, trädgårdsmästare och deras kunder.

9. Europaparlamentet anser, särskilt med hänsyn till att sommaren snart är här, att kommissionen och medlemsstaterna bör varna resenärer om riskerna med att införa angripna växter från länder som är drabbade av *Xylella fastidiosa* till EU.

10. Europaparlamentet anser att ökade medel bör ställas till förfogande för att se till att skadliga organismer kan upptäckas redan vid införseln till EU. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att öka antalet regelbundna inspektioner för att förebygga spridningen av *Xylella fastidiosa* utanför de avgränsade områdena.

Onsdagen den 20 maj 2015

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en öppen databas, med en förteckning över institutioner och behöriga myndigheter på unions- och medlemsstatsnivå, för utbyte av information, erfarenheter och bästa praxis, och även för att man snabbt ska kunna varna de behöriga myndigheterna och vidta nödvändiga åtgärder.
 12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta tydliga och övergripande riktlinjer för vidtagande av förebyggande och sjukdomskontrollerande åtgärder, med klara angivelser av tillämpningsområde och varaktighet och med utgångspunkt i befintliga erfarenheter och bästa praxis, så att riktlinjerna kan användas som ett stödverktyg för behöriga myndigheter och tjänster i medlemsstaterna.
 13. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att rapportera till parlamentet varje år, eller så snart situationen förändras, om hotet mot EU-producenterna från Xylella fastidiosa och andra organismer som utgör en fara för jordbruket.
 14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 21 maj 2015

P8_TA(2015)0210

Fallet med människorättsförsvararen Itai Dzamara i Zimbabwe**Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om fallet med människorättsförsvararen Itai Dzamara i Zimbabwe (2015/2710(RSP))**

(2016/C 353/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Zimbabwe, särskilt resolutionen av den 7 februari 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av EU:s lokala uttalanden av den 11 mars 2015 och den 9 april 2015 om bortförandet av Itai Dzamara,
 - med beaktande av uttalandet av den 19 februari 2014 från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om översynen av förbindelserna mellan EU och Zimbabwe,
 - med beaktande av rådets beslut 2014/98/Gusp av den 17 februari 2014 ⁽²⁾ och 2015/277/Gusp av den 19 februari 2015 ⁽³⁾ om ändring av beslut 2011/101/Gusp om restriktiva åtgärder mot Zimbabwe,
 - med beaktande av uttalandet från talespersonen för kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter av den 18 januari 2013 om den senaste tidens attacker mot människorättsförsvarare inför valet,
 - med beaktande av den övergripande politiska överenskommelse som 2008 undertecknades av de tre största politiska partierna Zanu-PF, MDC-T och MDC,
 - med beaktande av rådets slutsatser om Zimbabwe av den 23 juli 2012 och rådets genomförandebeslut 2012/124/Gusp av den 27 februari 2012 ⁽⁴⁾ om restriktiva åtgärder mot Zimbabwe,
 - med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter av den 27 juni 1981, som Zimbabwe har ratificerat,
 - med beaktande av Zimbabwes författning,
 - med beaktande av Cotonouavtalet,
 - med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
- A. Den 9 mars 2015 uppgavs Itai Dzamara, framstående zimbabwisk människorättsaktivist, ledare för rörelsen Occupy Africa Unity Square och motståndare till president Mugabe, ha bortförts av fem okända beväpnade män i en förort till Harare. Det är fortfarande okänt var han befinner sig och man kan allvarligt ifrågasätta hans säkerhet och huruvida hans rättigheter tillvaratas.
- B. Under de månader som föregick bortförandet hade Itai Dzamara lett en rad fredliga protester mot det försämrade politiska och ekonomiska läget i Zimbabwe. Två dagar innan han bortfördes hade han talat vid ett politiskt möte som anordnades av oppositionspartiet MDC-T och manat till massprotester mot det förvärrade förtrycket och den försämrade ekonomiska situationen i landet. Han uppmanade president Mugabe att avgå och efterlyste reformer av valsystemet.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0059.

⁽²⁾ EUT L 50, 20.2.2014, s. 20.

⁽³⁾ EUT L 47, 20.2.2015, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT L 54, 28.2.2012, s. 20.

Torsdagen den 21 maj 2015

- C. Regeringen har hittills inte uttalat sig om Dzamaras försvinnande, vilket har fått allmänheten att misstänka att regeringen ligger bakom. Det styrande partiet Zanu-PF förnekar att han skulle ha bortförts med våld och menar att det hela har iscensatts av oppositionspartierna.
- D. I en dom från Högsta domstolen av den 13 mars 2015 beordrades de zimbabwiska myndigheterna att söka efter Itai Dzamara och att varannan vecka tills han återfunnits rapportera resultaten till domstolen. Denna order från Högsta domstolen har ignorerats av de myndigheter den riktar sig till, och de statliga myndigheterna har hittills inte följt denna dom.
- E. Itai Dzamara hade vid flera tillfällen angripits av anhängare av det ledande partiet Zanu-PF och uniformerad polis. I november 2014 belades Dzamara med handfängsel av omkring tjugo uniformerade poliser som slog honom medvetslös och som även angrep hans advokat Kennedy Masiye.
- F. Den 27 april 2015 greps elva personer i Harare efter att de deltagit i en demonstration till stöd för den saknade Itai Dzamara. Aktivisterna arresterades och hölls i sex timmar.
- G. Efter bortförandet uppmanade hans fru, Sheffra Dzamara, Harares högsta domstol att tvinga polisen och den centrala säkerhetstjänsten att söka efter hennes make. Under förhöret sade sig polisen och säkerhetstjänsten inte ha någon vetskap om var Dzamara befann sig. I början av april rapporterade Sheffra Dzamara att okända män ständigt bevakade henne och att hon var rädd att bli dödad.
- H. Situationen för mänskliga rättigheter och demokrati i Zimbabwe blir allt sämre, och det kommer ständigt uppgifter om trakasserier och människorättsövergrepp mot människorättsaktivister, journalister och medlemmar av det civila samhället i Zimbabwe.
- I. Polisen missbrukar ofta befintliga lagar, t.ex. lagen om allmän ordning och säkerhet (POSA) och lagen om tillgång till information och skydd av den personliga integriteten (AIPPA), för att förbjuda lagliga politiska möten och sammankomster.
- J. Mötes- och föreningsfrihet liksom yttrandefrihet är viktiga beståndsdelar i en demokrati.
- K. I februari 2015 återupptog EU sitt stöd till Zimbabwe, i form av ett nationellt vägledande program på 234 miljoner euro för att hjälpa Zimbabwe att bli ett mer demokratiskt och välmående land. Samtidigt beslutade Europeiska rådet att upprätthålla några av sanktionerna mot Zimbabwe. Endast president Robert Mugabe, hans fru och ett försvarsföretag har fortfarande sina tillgångar frysta och omfattas av reseförbudet. Även ett EU-vapenembargo är fortfarande i kraft.
- L. Den 16 mars 2013 antogs en ny författning genom en folkomröstning, med det uttalade syftet att städa upp inom politiken, men i praktiken sker framstegen långsamt och människorättsituationen är fortsatt ostadig.
1. Europaparlamentet fördömer med kraft det påtvingade försvinnandet av människorättsaktivisten Itai Dzamara och begär att han omedelbart och villkorslöst ska släppas.
 2. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck regeringen i Zimbabwe att vidta alla nödvändiga åtgärder för att hitta Itai Dzamara och lagföra alla ansvariga. Parlamentet uppmanar regeringen att till fullo efterkomma Högsta domstolens order som anmodar den att söka efter Dzamara.
 3. Europaparlamentet uppmanar de zimbabwiska myndigheterna att säkerställa hans frus och familjs, liksom hans kollegors och anhängares säkerhet och skydd.
 4. Europaparlamentet är djupt oroat över rapporter från människorättsorganisationer om ökat politiskt våld och ökade trakasserier mot den politiska oppositionen, och över de stränga restriktioner och de hot som människorättsaktivister är föremål för. Dessa blir ofta slagna av polisen och arresteras på falska grunder. Parlamentet beklagar att det sedan det senaste valet och antagandet av den nya författningen 2013 har skett få framsteg vad gäller rättsstatsprincipen och särskilt vad gäller en ändring av förutsättningarna för mänskliga rättigheter.

Torsdagen den 21 maj 2015

5. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck de zimbabwiska myndigheterna att utreda påståenden om överdriven våldsanvändning och andra människorättsövergrepp från polisens och statstjänstemäns sida, och att ställa dem till svars.
 6. Europaparlamentet påminner om den zimbabwiska regeringens övergripande ansvar för att garantera säkerheten för samtliga medborgare i landet. Parlamentet uppmanar Zimbabwe myndigheter att genomföra den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, Afrikanska stadgan om mänskliga rättigheter och folkens rättigheter samt regionala människorättsinstrument som Zimbabwe har ratificerat.
 7. Europaparlamentet påminner om att Zimbabwe enligt den övergripande politiska överenskommelsen åtog sig att se till att både dess lagstiftning och dess förfaranden och praxis är förenliga med internationella människorättsprinciper och folkrättsliga lagar, inbegripet mötes- och föreningsfriheten samt yttrandefriheten.
 8. Europaparlamentet uttrycker sin erkänsla för inrättandet av Zimbabwes människorättskommission, men oroas över att den inte getts någon betydande kapacitet att arbeta oberoende och uppfylla sina mål i de brännande människorättsfrågor som landet brottas med.
 9. Europaparlamentet efterlyser därför en gemensam insats från det internationella samfundet, särskilt Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC). Parlamentet anser att denna regionala organisation har en viktig roll som garant för den övergripande politiska överenskommelsen, bland annat genom att insistera på att överenskommelsen, i synnerhet artikel 13, omsätts i praktiken för att polis och andra säkerhetsstyrkor ska agera opartiskt.
 10. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck Zimbabwes regering och president Mugabe att fullgöra sina internationella skyldigheter och följa bestämmelserna i de internationella konventioner som Zimbabwe har undertecknat och som garanterar respekten för rättsstatsprincipen och iakttagandet av medborgerliga och politiska rättigheter.
 11. Europaparlamentet uppmanar EU att intensifiera sin politiska dialog om mänskliga rättigheter på grundval av artikel 8 i Cotonouavtalet, och särskilt att uppmuntra regeringen att häva eller på lämpligt sätt ändra lagen om allmän ordning och säkerhet och lagen om tillgång till information och skydd av den personliga integriteten, i syfte att se till att de inte längre missbrukas.
 12. Europaparlamentet beklagar djupt avsaknaden av en kraftfull och bindande människorättsklausul i det interimsavtal om ekonomiskt partnerskap (EPA) som ingåtts med fyra länder i östra och södra Afrika, däribland Zimbabwe.
 13. Europaparlamentet noterar att EU har beslutat att häva vissa sanktioner, och stöder de riktade åtgärder som fortfarande är i kraft mot presidenten och hans fru, liksom vapenembargot, vilket är ett svar på den politiska situationen och människorättsituationen i Zimbabwe.
 14. Europaparlamentet anser att det är viktigt att främja demokrati och skyddet av mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen om Zimbabwe ska bli ett fritt och blomstrande land.
 15. Europaparlamentet uppmanar EU:s delegation i Harare att fortsätta att erbjuda stöd till Zimbabwe för att förbättra människorättsituationen. Parlamentet trycker på att EU måste se till att utvecklingsstödet till Zimbabwe verkligen tillgodoser befolkningens behov, särskilt genom organisationer i det civila samhället, och att de politiska och ekonomiska reformer som finansieras med detta stöd genomförs.
 16. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden för kommissionen/ unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europeiska utrikestjänsten, Zimbabwes regering och parlament, regeringarna i Södra Afrikas utvecklingsgemenskap, Afrikanska unionens kommission, Panafrikanska parlamentet, den gemensamma parlamentariska AVS-EU-församlingen och Samväldets generalsekreterare.
-

Torsdagen den 21 maj 2015

P8_TA(2015)0211

Den svåra situationen för rohingya-flyktingar, inbegripet massgravar i Thailand

Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om den utsatta situationen för rohingya-flyktingar, inklusive massgravarna i Thailand (2015/2711(RSP))

(2016/C 353/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Myanmar/Burma och rohingya, särskilt resolutionerna av den 20 april 2012 ⁽¹⁾, den 13 september 2012 ⁽²⁾, den 22 november 2012 ⁽³⁾ och den 13 juni 2013 ⁽⁴⁾, samt resolutionen av den 23 maj 2013 om återinförande av allmänna tullförmåner för Myanmar/Burma ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 februari 2009 om situationen för burmesiska flyktingar i Thailand ⁽⁶⁾,
- med beaktande av uttalandet av den 6 maj 2015 från FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) om massgravar för rohingya i Thailand,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter från 1966,
- med beaktande av 1951 års FN-konvention om flyktingars rättsliga ställning och det tillhörande protokollet från 1967,
- med beaktande av förklaringen om de mänskliga rättigheterna från Sydostasiatiska nationers förbund (Asean), särskilt punkterna 13, 15, 16 och 18,
- med beaktande av UNHCR:s vädjan av den 15 maj 2015 till de regionala regeringarna om att göra sök- och räddningsinsatser, i vilken man varnade för en "potentiell humanitär katastrof",
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. I en tilltagande regionövergripande kris beräknas tusentals rohingya och andra flyktingar fortfarande befinna sig i båtar i Andamansjön och Malackasundet, en del övergivna av sina människohandlare med bara lite mat eller vatten, och de tvingas tillbaka ut på havet när deras båtar kommer in på territorialvatten.
 - B. Den 1 och 4 maj 2015 upptäckte militärpolisen kropparna av minst 30 etniska rohingyamuslimer i ett misstänkt läger för människohandel i Sadaodistriktet i Songkhlaprovinen nära gränsen mellan Thailand och Malaysia. Ett annat läger med minst fem andra gravar påträffades några dagar senare.
 - C. Rohingya är alltjämt utsatta för förföljelse och diskriminering och godtyckligt berövade sitt medborgarskap i Myanmar/Burma och är därför fortsatt statslösa. Den 1 april 2015 drog den burmesiska regeringen in deras tillfälliga identitetskort och berövade dem deras rösträtt. Straffrihet råder alltjämt i fall där de utsatts för brott och grymheter.

⁽¹⁾ EUT C 258 E, 7.9.2013, s. 79.

⁽²⁾ EUT C 353 E, 3.12.2013, s. 145.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0464.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0286.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0228.

⁽⁶⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 144.

Torsdagen den 21 maj 2015

- D. Rohingyafolket har lämnat Myanmar/Burma i stora skaror sedan ett våldsutbrott 2012 jämnade hela områden med marken och krävde hundratals människoliv. Många av dem som flytt har råkat i klorna på gäng som bedriver människohandel i Bengaliska viken.
- E. Enligt UNHCR:s återkommande utvärdering av den 8 maj 2015 blev omkring 25 000 rohingya och bangladeshier ombord på smugglarbåtar mellan januari och mars 2015. Det är nästan en fördubbling jämfört med samma period 2014.
- F. Flera tusen rohingya har flytt sjövägen för att undkomma förföljelserna, och hundratals har mist livet då deras båtar sjunkit eller då de tvingats tillbaka ut på havet.
- G. Efter kraftåtgärderna har människohandlarna gått över till sjörutten. Det förekommer allt fler fall av migranter som överges till havs av sina smugglare.
- H. Tusentals rohingya och andra migranter smugglas fortsatt genom Thailand och från andra länder i regionen av människohandlare, i vissa fall med inblandning av korrupta lokala thailändska myndigheter, och hålls fångna under omänskliga förhållanden i läger i jungeln i södra Thailand, där de torteras, svälts och slås ihjäl av sina tillfångatagare, som försöker pressa deras familjer och anhöriga på lösesummor, eller så säljs de som slavar.
- I. UNHCR har efterlyst en gemensam reaktion efter upptäckten av massgravar med rohingya i Thailand och uppmanat länderna i regionen att stärka samarbetet kring åtgärder mot smuggling och människohandel och att samtidigt garantera skydd för offren.
- J. Rohingyafrågan diskuterades inte under Aseans 26:e toppmöte den 26–28 april 2015 i Malaysia.
- K. Mellan 2010 och 2015 försgå kommissionens generaldirektorat för humanitärt bistånd och civilskydd (Echo) utsatta människor i delstaten Rakhine med runt 57,3 miljoner euro i humanitärt bistånd. Under 2015 finansierar Echo projekt över hela Rakhine för att tillgodose några av de mest akuta behoven för rohingyabefolkningen i de norra distrikten, bland annat i fråga om livsmedel och näring, grundläggande hälso- och sjukvård och tillhandahållande av andra bashushållsartiklar, och för att stödja befolkningen, som varit fördriven sedan 2012.
- L. Echo har sedan 2013 anslagit 325 000 euro till Internationella organisationen för migration (IOM) för ett erbjudande livsmedel, bashushållsartiklar, hälso- och sjukvård och skydd för runt 3 000 män, kvinnor och barn ur rohingyabefolkningen som hålls kvar i Thailand.
1. Europaparlamentet uttrycker sin allra djupaste oro över den utsatta situationen för rohingyaflyktingarna och den pågående humanitära krisen på öppet hav och på territorialvattnet mellan Myanmar, Bangladesh, Thailand och Indonesien, och är bestört över de fynd som gjorts den senaste tiden i samband med uppgrävningarna av dussintals kroppar från massgravar i närheten av läger för människohandel i södra Thailand. Parlamentet uttrycker sitt deltagande med offrens anhöriga.
 2. Europaparlamentet uppmanar de thailändska myndigheterna att omedelbart genomföra fullständiga och trovärdiga brottsutredningar om massgravarna med rohingyamuslimer, om nödvändigt med bistånd av FN, för att se till att de ansvariga ställs inför rätta.
 3. Europaparlamentet välkomnar den thailändska regeringens erkännande av problemet med människohandel i Thailand och regionen och av vissa korrupta myndigheters delaktighet i smugglingen av människor. Parlamentet uppmanar den thailändska regeringen och dess tjänstemän att sätta stopp för all eventuell samverkan med de kriminella gäng som bedriver handel med rohingya och andra migranter i Thailand.
 4. Europaparlamentet uppmanar länderna i regionen att stärka samarbetet kring åtgärder mot smuggling och människohandel och att samtidigt garantera skydd för offren. Parlamentet framhåller vilken viktig roll Asean kan spela i detta avseende. Parlamentet uppmanar regeringarna i staterna i regionen att delta i det kommande regionala möte om migranternas situation som under thailändskt värdskap kommer att hållas i Bangkok den 29 maj 2015. Parlamentet välkomnar utarbetandet av Aseans konvention mot handel med människor, särskilt kvinnor och barn, som bör godkännas av Aseanledarna under 2015.

Torsdagen den 21 maj 2015

5. Europaparlamentet uppmanar alla länder i regionen att underteckna och ratificera FN:s konvention om flyktingars rättsliga ställning och att bevilja rohingyaasylsökande åtminstone tillfälligt skydd, och att samtidigt stödja den burmesiska regeringen i arbetet med att finna långsiktiga, rättvisa lösningar på de bakomliggande orsakerna.
 6. Europaparlamentet uppmanar vidare regeringen i Myanmar/Burma att ändra strategi och att vidta alla nödvändiga åtgärder för att få ett slut på förföljelsen och diskrimineringen av rohingyaminoriteten. Parlamentet upprepar sina tidigare krav på en ändring eller ett upphävande av 1982 års medborgarskapslag så att rohingya har lika möjlighet att få burmesiskt medborgarskap.
 7. Europaparlamentet välkomnar det senkomna uttalandet av den 18 maj 2015 från talespersonen för Aung San Suu Kyis oppositionsparti, Nationella demokratiska förbundet, om att regeringen i Myanmar/Burma bör bevilja rohingyaminoriteten medborgarskap.
 8. Europaparlamentet uppmanar med kraft ledarna i Indonesien, Malaysia och Thailand att göra det till en topprioritering att rädda livet på migranter och flyktingar som lämnats vind för våg i båtar i Bengaliska viken och Andamansjön, och välkomnar Malaysias och Indonesiens uttalande av den 20 maj 2015 om att de kommer att ge migranter som påträffas till havs tillfällig fristad.
 9. Europaparlamentet välkomnar hjälpen från Europeiska unionen och internationella organisationer, såsom UNHCR, till rohingya i Myanmar/Burma och Thailand samt EU:s humanitära bistånd till internflyktingar i delstaten Arakan/Rakhine, till papperslösa rohingya och utsatta värdbefolkningar i Bangladesh och till rohingyamigranter och bangladeshiska migranter som för närvarande sitter fast i invandringsläger (män) och socialcentrum (kvinnor och barn) i Thailand.
 10. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att ta upp denna fråga på högsta möjliga politiska nivå i sina kontakter med Thailand och Myanmar/Burma och med andra länder som är medlemmar i Asean.
 11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Myanmar/Burmas regering och parlament, Thailands regering och parlament, generalsekreteraren för Sydasiatiska nationers förbund (Asean), Aseans mellanstatliga kommission för mänskliga rättigheter, FN:s särskilda representant för mänskliga rättigheter i Myanmar, FN:s flyktingkommissarie, FN:s råd för mänskliga rättigheter samt regeringarna och parlamenten i andra stater i regionen.
-

Torsdagen den 21 maj 2015

P8_TA(2015)0212

Fallet med människorättsaktivisterna Thulani Maseko och Bheki Makhubu i Swaziland**Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om fallet med människorättsaktivisterna Thulani Maseko och Bheki Makhubu i Swaziland (2015/2712(RSP))**

(2016/C 353/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Cotonouavtalet,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av Afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter,
- med beaktande av Swazilands lag om anställningsförhållanden (Industrial Relations Act), 2000 (ändrad),
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) landsprogram för anständigt arbete för Swaziland,
- med beaktande av den allmänna återkommande utvärderingen av Swaziland inför FN:s råd för mänskliga rättigheter den 4 oktober 2011,
- med beaktande av EU:s allmänna preferenssystem (GSP), som godkändes av parlamentet den 31 oktober 2012,
- med beaktande av EU:s uttalande vid Internationella arbetskonferensens 103:e möte i Genève den 6 juni 2014,
- med beaktande av uttalandet av den 30 juli 2014 från talespersonen för vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om domarna mot redaktören för tidskriften The Nation, Bheki Makhubu, och människorättsadvokaten Thulani Maseko,
- med beaktande av resolution 286 från Afrikanska kommissionen för mänskliga och folkens rättigheter om yttrandefrihet i Konungariket Swaziland,
- med beaktande av EU:s lokala uttalande av den 1 april 2014 om den senaste tidens gripande och fortsatta fängslande av redaktören för tidskriften The Nation, Bheki Makhubu, och människorättsadvokaten Thulani Maseko,
- med beaktande av det pressmeddelande av den 28 mars 2014 om gripandet av Thulani Rudolf Maseko och Bheki Makhubu som utfärdats av den särskilda rapportör om yttrandefrihet och tillgång till information i Afrika som utsetts av Afrikanska kommissionen för mänskliga och folkens rättigheter,
- med beaktande av artiklarna 135.5 och 123.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Swaziland är en absolut monarki under kung Mswati III, som 1973 utlyste ett undantagstillstånd som fortfarande – 41 år senare – är i kraft, som utövar absolut myndighet över regeringens, parlamentets och rättsväsendets arbete och under vars styre det har skett en betydande försämring av situationen för de mänskliga rättigheterna och levnadsstandarden och en ökning av den kroniska fattigdomen, samtidigt som respekten för rättsstaten har minskat, vilket i synnerhet framgår av att politiska partier är förbjudna. Kränkningarna av arbetstagares grundläggande rättigheter har blivit systematiska, och under det senaste årtiondet har Swazilands regering åsidosatt fackliga och mänskliga rättigheter samt underlåtit att respektera ILO:s interventioner om tillämpningen av dess konvention nr 87.

Torsdagen den 21 maj 2015

- B. Thulani Maseko, en advokat som arbetar för fackföreningskongressen i Swaziland, greps den 17 mars 2014 efter att ha skrivit en artikel där han kritiserade frånvaron av ett oberoende rättssystem i Swaziland. Den 19 mars 2015, efter publiceringen av ett fängelsebrev där han kritiserar förhållandena i fängelset, <http://www.okayafrica.com/news/swazi-human-rights-lawyer-thulani-maseko-prison-letter/> ställdes han inför en disciplinnämnd i fängelset utan närvaro av advokat och förflyttades därefter med våld till en isoleringscell. Han har överklagat beslutet, men inget datum har ännu meddelats för rättegången.
- C. Bheki Makhubu, kolumnist och chefredaktör för The Nation, som anses vara landets enda oberoende tidning, greps anklagad för "smutskastning av rättssystemet" och "domstolstrots" efter publiceringen av den artikel som kritiserade rättssystemet.
- D. Den 17 juli 2014 befanns Thulani Maseko och Bheki Makhubu skyldiga till domstolstrots av High Court i Swaziland och dömdes till två års fängelse, en dom som förefaller oproportionerlig jämfört med den gängse domen – 30 dagars fängelse med möjlighet att betala böter – i liknande fall. Den domare som ledde rättegången, Mpendulo Simelane, hade namngetts i en av de artiklar som publicerats av Masekos tidning, och detta utgör en uppenbar intressekonflikt och ett hinder för en rättvis rättegång.
- E. De juridiska trakasserierna mot kritiska röster i Swaziland är inte begränsade till fallet Maseko och Makhubu, utan utgör en del av en oroande trend att kringskära yttrandefriheten i landet, där 32 lagar innebär inskränkningar av yttrandefriheten och av tillgången till information och politiska partier har varit förbjudna sedan 1973.
- F. Utöver anklagelser om domstolstrots mot sina kritiker utnyttjar Swazilands myndigheter flitigt lagen om bekämpande av terrorism från 2008 och lagen om uppvigling och omstörtande verksamhet från 1938 för att skrämja aktivister och begränsa rätten till yttrandefrihet, föreningsfrihet och frihet att delta i fredliga sammankomster, och myndigheterna inledde en rättegång enligt lagen om uppvigling och omstörtande verksamhet mot Maseko i september 2014, efter en anklagelse om uppvigling som först riktades mot honom 2009. Internationella organisationer har fördömt bestämmelserna i lagen om bekämpande av terrorism som oförenliga med Swazilands skyldigheter på människorättsområdet på ett antal olika grunder.
- G. I april 2014 blev sju personer gripna och åtalade för terrorhandlingar enbart för att de burit t-shirts med politiska budskap. När Swazilands premiärminister, Barnabas Sibusiso Dlamini, talade inför parlamentet den 7 augusti 2014 sade han att två fackliga ledare som hade närvarat vid det afrikanska toppmötet i Washington borde strypas för att ha kritiserat regeringen och att endast erkända fackföreningar borde tillåtas att fira Första maj.
- H. Den 8 oktober 2014 stängde Winnie Magagula, Swazilands arbetsmarknads- och socialförsäkringsminister, av alla förbund med omedelbar verkan och upplöste fackföreningskongressen i Swaziland (TUCOSWA), Swazilands förenade fackföreningar (ATUSWA), Swazilands förbund för arbetsgivare och handelskammare (FSE&CC) och ett antal andra lagstadgade organ. I artikel 5 i ILO:s konvention nr 87 om föreningsfrihet, som ratificerats av Swazilands regering, erkänns rätten för arbetstagarorganisationer att ansluta sig till förbund och sammanslutningar som de själva väljer.
- I. Swazilands regering har fullständigt ignorerat rekommendationerna och de upprepade uppmaningarna från den internationella fackföreningsrörelsen om att respektera de rättigheter som garanteras i internationella konventioner som ratificerats av Swaziland, i synnerhet ILO:s konvention nr 87, och har i stället fullständigt upphävt rätten för arbetstagarare att fritt organisera sig och bedriva fackliga verksamhet.
- J. Efter ett undersökningsuppdrag i Swaziland som anordnades av Internationella fackliga samorganisationen den 14–16 maj 2015 för att bedöma framstegen för föreningsfriheten och besöka politiska aktivister och människorättsförkämpar har TUCOSWA äntligen registrerats på nytt. Trots detta har myndigheterna inte lämnat någon försäkran om att de inte kommer att blanda sig i driften och organisationen av fackföreningar, och polisen har också infunnit sig vid fackliga möten.

Torsdagen den 21 maj 2015

- K. Den 15 juli 2014 avslutade EU förhandlingarna om ett avtal om ekonomiskt partnerskap med länderna i Södra Afrikas utvecklingsgemenskap (SADC) (inklusive Swaziland), som väntas landa på Europaparlamentets bord under andra halvåret 2015 för eventuellt godkännande.
- L. I november 2014 förlorade Swaziland sitt avtal om förmånshandel med USA enligt African Growth and Opportunity Act, då regeringen inte vidtagit reformåtgärder som den frivilligt hade åtagit sig att göra 2013, bland annat att åtgärda begränsningarna av föreningsfriheten, mötesfriheten och yttrandefriheten, såsom fängslandet av Maseko och Makhubu, och att ändra lagen om bekämpande av terrorism, lagen om allmän ordning och lagen om anställningsförhållanden.
- M. Inom ramen för den elfte Europeiska utvecklingsfonden (EUF) har EU avsatt 62 miljoner euro till det nationella vägledande programmet för perioden 2014–2020, med prioriteringar som omfattar främjande av goda styrelseformer, öppenhet, ansvarsskyldighet, rättsväsendets oberoende, rättsstatsprincipen och stärkt säkerhet.
1. Europaparlamentet begär ett omedelbart och ovillkorligt frigivande av Maseko och Makhubu, eftersom deras frihetsberövande är direkt förknippat med det lagenliga utövandet av deras yttrande- och åsiktsfrihet. Parlamentet begär också ett omedelbart och ovillkorligt frigivande av samtliga samvetsfångar och politiska fångar, inbegripet Mario Masuku, ordförande för Folkets förenade demokratiska rörelse, och Maxwell Dlamini, generalsekreterare för Swazilands ungdomskongress. Parlamentet fördömer de svåra fängelseförhållandena för båda fångarna och uppmanar myndigheterna i Swaziland att garantera deras fysiska och psykiska integritet under alla omständigheter.
 2. Europaparlamentet erinrar om de åtaganden som Swaziland gjort inom ramen för Cotonouavtalet om att respektera demokratin, rättsstaten och människorättsprinciperna, som omfattar yttrandefrihet och mediefrihet. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över urholkningen av demokratin och de grundläggande rättigheterna i Swaziland och det alltmer brutala sätt på vilket regeringen svarar sina kritiker.
 3. Europaparlamentet noterar att den avkunnade domen mot Maseko och Makhubu är mycket strängare än andra domar i liknande fall, och anser att detta är ett uppenbart försök att tysta aktivisterna och ska tjäna som avskräckande exempel för andra, enligt den ansvarige domarens ord. Parlamentet kräver att Swazilands regering omedelbart sätter stopp för myndigheternas hotelser mot journalister, advokater, oberoende domare, fackliga tjänstemän och parlamentsledamöter, som har hotats med våld, gripande, åtal eller andra former av påtryckningar till följd av sitt arbete för mänskliga rättigheter, respekt för rättsstaten eller politiska reformer.
 4. Europaparlamentet uppmanar Swazilands regering att inleda en verklig dialog med fackföreningarna om lagstiftningsreformer som garanterar respekten för arbetstagarnas rättigheter, i överensstämmelse med internationella förpliktelser.
 5. Europaparlamentet uppmanar Swazilands myndigheter att vidta konkreta åtgärder för att respektera och främja yttrandefriheten, garantera demokrati och mångfald och skapa rättsliga ramar som gör det möjligt för politiska partier att registrera sig, verka och fullt ut delta, i överensstämmelse med internationella och regionala förpliktelser på människorättsområdet och landets konstitution, särskilt artikel 24.
 6. Europaparlamentet betonar att rättsväsendets oberoende är en grundläggande demokratisk princip som måste respekteras.
 7. Europaparlamentet anser att fängslandet av politiska aktivister och förbudet mot fackföreningar står i uppenbar strid med Swazilands åtaganden enligt Cotonouavtalet om att respektera demokratin, rättsstaten och de mänskliga rättigheterna, och även enligt kapitlet om hållbar utveckling i SADC-avtalet om ekonomiskt partnerskap, för vilket Europaparlamentets stöd kommer att vara avhängigt av respekten för de åtaganden som görs, inbegripet åtagandet att följa internationella konventioner, i synnerhet grundläggande ILO-normer som konventionerna nr 87 och 98.
 8. Europaparlamentet påminner om att EU beviljar förmåner inom ramen för det allmänna preferenssystemet till Swaziland för att ge incitament för handel i syfte att säkerställa respekten för grundläggande mänskliga rättigheter och arbetstagar rättigheter och goda styrelseformer. Parlamentet anser att förbudet mot fackföreningar och fängslandet av politiska motståndare strider mot dessa mål.

Torsdagen den 21 maj 2015

9. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen att leva upp till sin skyldighet att övervaka att Swaziland respekterar de mänskliga rättigheterna och följer människorätts-, arbetsrätts- och miljökonventionerna inom det allmänna preferenssystemet och att inleda en utredning för att fastställa huruvida det föreligger en allvarlig och systematisk kränkning av de arbetstagarrättigheter som skyddas enligt det allmänna preferenssystemet.

10. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Swazilands regering, regeringarna i medlemsstaterna i Södra Afrikas utvecklingsgemenskap, Internationella arbetsorganisationen, Afrikanska unionen och Förenta nationernas generalsekreterare.

Torsdagen den 21 maj 2015

P8_TA(2015)0213

Genomförande av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken**Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken) (2014/2220(INI))**

(2016/C 353/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) (baserat på årsrapporten från rådet till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken),
- med beaktande av årsrapporten från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik till Europaparlamentet om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (12094/2014), särskilt de delar som rör den europeiska säkerhets- och försvarspolitiken,
- med beaktande av artiklarna 2 och 3 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och av avdelning V i det fördraget, särskilt artiklarna 21, 24 och 36,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19-20 december 2013,
- med beaktande av slutsatserna från den interparlamentariska konferensen om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken av den 4 april 2014 och den 7 november 2014,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin *Ett säkert Europa i en bättre värld*, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och av rapporten om dess genomförande *Att skapa säkerhet i en värld i förändring*, som godkändes av Europeiska rådet den 11–12 december 2008,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 november 2013 och den 18 november 2014 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken,
- med beaktande av lägesrapporten av den 7 juli 2014 från vice ordföranden/den höga representanten och chefen för Europeiska försvarsbyrån om genomförandet av Europeiska rådets slutsatser från december 2013,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen om EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser och av rådets tillhörande slutsatser av den 12 maj 2014,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet *EU:s strategi för cybersäkerhet: en öppen, säker och trygg cyberrymd* och av rådets tillhörande slutsatser av den 25 juni 2013 samt av ramen för EU:s politik för it-försvar, som antogs den 18 november 2014,
- med beaktande av EU:s strategi för sjöfartsskydd av den 24 juni 2014, och dess handlingsplan från december 2014,

Torsdagen den 21 maj 2015

- med beaktande av rådets beslut av den 24 juni 2014 om närmare bestämmelser för unionens genomförande av solidaritetsklausulen,
- med beaktande av den policyram för ett systematiskt och långsiktigt försvarssamarbete som antogs den 18 november 2014,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 juli 2013 *Mot en mer konkurrenskraftig och effektiv försvars- och säkerhetssektor* (COM(2013)0542) och av färdplanen för genomförandet av den 24 juni 2014 (COM(2014)0387),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG ⁽²⁾,
- med beaktande av sina resolutioner om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, särskilt resolutionerna av den 21 november 2013 om genomförandet av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ⁽³⁾ och om det europeiska försvarets industriella och tekniska bas ⁽⁴⁾ samt av den 12 september 2013 om den maritima dimensionen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ⁽⁵⁾ och om EU:s militära strukturer: nuläge och framtidsutsikter ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 22 november 2012 om it-säkerhet och it-försvar ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 3 april 2014 om den EU-övergripande strategin och dess konsekvenser för samstämdheten i EU:s yttre åtgärder ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin rekommendation av den 13 juni 2013 till vice ordföranden/den höga representanten, rådet och kommissionen om översynen 2013 av Europeiska utrikestjänstens organisation och funktionssätt ⁽⁹⁾ samt av rådets slutsatser av den 17 december 2013 om översynen 2013 av Europeiska utrikestjänsten ⁽¹⁰⁾,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av artikel 132.1 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A8-0054/2015).

Allmän säkerhetssituation

1. Europaparlamentet anser att säkerhetssituationen för EU och dess östra och södra grannskap blir alltmer instabil och osäker på grund av de många långvariga och nya utmaningarna på säkerhetsområdet och betraktar konflikten i östra Ukraina, konflikterna i Syrien och Irak, uppsvinget för terrororganisationen IS, krisen i Libyen och terroristhotet i Afrika (särskilt i Sahel och Libyen och på Afrikas horn) som direkta hot mot unionens säkerhet. Parlamentet anser också att USA:s fokusering på Asien-Stillahavsområdet och finanskrisens följder för medlemsstaternas försvarsbudgetar och militära kapacitet belyser hur viktigt det är att unionen och medlemsstaterna nu axlar ett större ansvar för sin egen säkerhet och sitt försvar. Parlamentet betonar att det enda sättet för EU att effektivt bemöta de nya ovannämnda säkerhetsutmaningarna är genom att samlas EU:s och medlemsstaternas strukturer i en gemensam och verkligt samordnad insats inom ramen för Gusp/GSFP.

⁽¹⁾ EUT L 146, 10.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 216, 20.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0513.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0514.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0380.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0381.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2012)0457.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0286.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0278.

⁽¹⁰⁾ http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_sv.pdf

Torsdagen den 21 maj 2015

2. Europaparlamentet anser att det sedan GSFP inrättades i slutet av 1990-talet aldrig har rått så stor osäkerhet vid EU:s gränser och i dess omedelbara grannskap. Parlamentet är oroat över att unionen inte kommer att kunna vara en gemensam central aktör när det gäller att möta vart och ett av dessa hot och att den alltför ofta måste förlita sig på initiativ från en eller flera medlemsstater eller på tillfälliga allianser där unionen bara har en marginell eller kompletterande roll.

3. Europaparlamentet anser att unionen och dess medlemsstater snarast måste anpassa sig efter de nya utmaningarna på säkerhetsområdet, särskilt genom att effektivt utnyttja de befintliga GSFP-instrumenten, bland annat genom att förbättra kopplingarna mellan dem och EU:s instrument för utrikespolitiska frågor, det humanitära biståndet och utvecklingspolitiken, förbättra samordningen av de nationella åtgärderna och sammanförandet av resurser och, vid behov, se till att det på ett pragmatiskt och flexibelt sätt införs nya mekanismer för att uttrycka europeisk solidaritet. Parlamentet betonar att gränserna mellan yttre och inre säkerhet blir allt tydligare. Därför efterlyser parlamentet ökad samordning mellan externa och interna instrument och mer samarbete och samordning mellan medlemsstaterna, särskilt i fråga om terrorismbekämpning, organiserad brottslighet, it-försvar och migration, under ledning av vice ordföranden/den höga representanten.

4. Europaparlamentet understryker att unionens styrka och relevans består i dess förmåga att uppbåda resurser och samtidigt mobilisera en bred uppsättning instrument inom diplomati, säkerhet, försvar, ekonomi, handel, utveckling och humanitära frågor utan att tumma på någon av bestämmelserna i FN-stadgan. Parlamentet vidhåller att de militära och civila GSFP-instrumenten utgör integrerade delar av denna omfattande strategi.

Från rådets möte i december 2013 till juni 2015: är GSFP en verklig prioritering?

5. Europaparlamentet välkomnar Europeiska rådets slutsatser från december 2013, där det erkändes att man bör utöka effektiviteten, synligheten och genomslagskraften för GSFP samt förbättra kapacitetsutvecklingen och stärka den europeiska försvarsindustrin.

6. Europaparlamentet beklagar, särskilt med tanke på den ökande externa instabiliteten, att de politiska impulser som gavs 2013 inte ledde till förstärkt samarbete och till ett betydande och snabbt genomförande av praktiska åtgärder som motsvarar den uttalade ambitionsnivån. I dagsläget har unionen knappast de operativa och industriella resurser eller den kapacitet som krävs för att den på ett avgörande sätt ska kunna bidra till förebyggandet och hanteringen av internationella kriser och hävda sin egen strategiska autonomi och sina egna strategiska intressen, i linje med de värden och normer som anges i artikel 21 i Lissabonfördraget. Medlemsstaterna uppmanas att snabbt åtgärda detta genom konkreta åtgärder.

7. Europaparlamentet välkomnar utnämningen av Federica Mogherini till kommissionens nya vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik. Parlamentet välkomnar hennes första uttalanden och hennes beslut att vara ordförande för rådskonstellationerna med ansvar för utrikes frågor och försvar, vilket tyder på att hon är intresserad av GSFP. Parlamentet hoppas att hennes ställningstaganden på ett positivt sätt kommer att stimulera utvecklingen av GSFP. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att inta en ledarroll i det fortsatta genomförandet av GSFP och sammanslagningen och utbytet av EU:s försvarskapacitet. Kommissionen uppmanas att fortsätta det arbete som utförts av försvarsarbetsgruppen på kommissionärnivå under ledning av vice ordföranden/den höga representanten för att säkerställa politisk vägledning och kontroll.

8. Europaparlamentet förväntar sig att det på Europeiska rådets möte i juni 2015, då försvarsfrågor återigen står på dagordningen, ska bli möjligt för medlemsstaterna och EU-institutionerna att vidta konkreta åtgärder som överensstämmer med de åtaganden som de gjorde i december 2013. Parlamentet är nöjt över att stats- och regeringscheferna har bekräftat att försvarsrådet kommer att mötas den 25–26 juni 2015, och uppmanar dem att kritiskt granska orsakerna till det dåliga genomförandet och att öka pressen på försvarsbyråkratierna så att de genomför de beslut som fattades på högsta politiska nivå i december 2013. Parlamentet framhåller att man på Europeiska rådets möte i juni 2015 måste uppmuntra motsträviga medlemsstater att satsa mer på försvaret, och koncentrera sina insatser på de krishanteringsområden där EU verkligen kan tillföra mervärde.

9. Europaparlamentet anser att Europeiska rådet vid sitt kommande möte om försvarsfrågor bör fatta beslut som leder till en förbättring av unionens och medlemsstaternas kapacitet när det gäller territorialförsvaret, i full komplementaritet med Nato, och när det gäller kapaciteten att möta interna säkerhetsutmaningar och att utveckla den snabbinsatskapacitet som är nödvändig för att säkra ett meningsfullt EU-bidrag till krishanteringen, stärka Europeiska försvarsbyrån och det europeiska försvarets industriella bas och inleda utarbetandet av ett övergripande säkerhetskoncept som integrerar de inre och yttre säkerhetsdimensionerna.

Torsdagen den 21 maj 2015

Uppdrag och insatser inom GSFP

10. Europaparlamentet är bekymrat över att de senaste civila och militära insatserna inom GSFP fortfarande lider av de strukturella brister som har varit uppenbara i många år, nämligen ineffektivitet i omedelbara reaktioner på civila och militära insatser, långa och stelbenta beslutsgångar, behovet av ökad solidaritet mellan medlemsstaterna i finansieringen av uppdrag, uppdragsmandat som är olämpliga för den operativa miljön, budgetbegränsningar, styrkebidragsproblemet samt brist på logistisk beredskap och ekonomiska medel.

11. Europaparlamentet anser att frågan om finansiering av uppdrag och insatser inom GSFP är avgörande om man vill trygga framtiden för denna politik. Tyvärr har den debatt som rådet inledde i december 2013 om denna fråga hittills inte lett fram till några konkreta förslag. Parlamentet begär att Athenamekanismen systematiskt ska stå för kostnaderna för utplaceringen av insatser och uppdrag inom GSFP, särskilt när det gäller användning av EU-stridsgrupper, inkvarteringsinfrastruktur för styrkor, kostnader i samband med upprättande av ankomstplatser för trupper i insatsområdena och säkerhetslager av livsmedel och bränsle när så behövs. Parlamentet begär även att samma mekanism ska användas för att förvalta de ekonomiska medel som kommer från medlemsstaterna bilateralt eller från tredjeländer eller internationella organisationer, så att det blir möjligt för dem att bidra ekonomiskt till en viss insats och, i vederbörligen motiverade fall, stödja tredjeländers deltagande i EU:s krisberedskapsinsatser och krisberedskapsuppdrag.

12. Europaparlamentet uppmuntrar till ytterligare insatser för att påskynda tillhandahållandet av finansiering för civila uppdrag och för att förenkla beslutsfattandet och genomförandet. I detta sammanhang anser parlamentet att kommissionen genom delegerade akter och i enlighet med artikel 210 i budgetförordningen bör införa särskilda upphandlingsregler för krishanteringsinsatser inom GSFP så att insatserna kan genomföras snabbt och effektivt.

13. Europaparlamentet efterlyser en förhandsfinansieringsmekanism som gör det möjligt att hjälpa de medlemsstater som vill delta i ett GSFP-uppdrag genom att betala kostnaderna och på så sätt underlätta deras beslut om huruvida ett uppdrag ska inledas.

14. Europaparlamentet betonar att EU:s bidrag till säkerhet, krishantering och fredsbevarande på internationell nivå genom EU:s civila och militära uppdrag och insatser är ett viktigt inslag i unionens helhetsstrategi. Parlamentet konstaterar att de civila och militära uppdrag som EU sjösatt sedan 2009 alltför ofta har utformats för att stärka unionens krishanteringsprofil. Däremot har man inte vidtagit några strategiska åtgärder som bygger på utförlig analys och planering. Dessa uppdrag – där personalens professionalism och hängivenhet på fältet måste belysas och berömmas – bör vara verkliga och effektiva politiska verktyg som används på ett ansvarsfullt sätt och som ingår i en övergripande handlingsstrategi, särskilt i EU:s grannskap. Parlamentet stöder den pågående översynen av krishanteringsstrukturerna inom Europeiska utrikestjänsten. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att se till att de befintliga strukturerna blir mycket effektivare, så att de kan reagera snabbare och lämpligare på begynnande kriser, bland annat genom att minska antalet parallella strukturer.

15. Europaparlamentet anser att en viktig förutsättning för att uppdragen ska bli lyckade är att det finns personal som är tillräcklig och som har erforderlig utbildning, kompetens och ledarskapsförmåga.

16. Europaparlamentet undrar till exempel om det är relevant att utplacera och upprätthålla ett gränsövervakningsuppdrag i Libyen (EU BAM Libyen) i en institutionell och säkerhetsmässig miljö som aldrig gjort det möjligt för uppdraget att uppfylla de grundläggande målen. Parlamentet efterlyser en omvärdering av behoven för Libyen mot bakgrund av den senaste tidens oroande utveckling så att säkerhetsutmaningarna kan hanteras på lämpligt sätt, även i samband med de pågående terrorismbekämpningsinsatserna i Mali och Sahelregionen.

17. Europaparlamentet anser att det bör göras en utvärdering av effektiviteten i EU:s 17 pågående utlandsuppdrag.

18. Europaparlamentet beklagar också, med tanke på situationen i Gaza, att rådets diskussioner om gränsövervakningsuppdraget i Rafah (EU BAM Rafah) hittills har varit resultatlösa. Parlamentet begär att uppdraget ska aktiveras på nytt och att man ska ompröva dess mandat och se över dess personalresurser och medel, så att det kan spela en roll vid övervakningen av gränserna mellan Gaza och Egypten och Israel.

19. Europaparlamentet välkomnar EU:s omfattande engagemang på Afrikas horn, bland annat genom GSFP-uppdragen och insatserna EUTM Somalia, Eunavfor Atalanta och Eucap Nestor. I detta sammanhang konstaterar parlamentet att Eucap Nestors insatser sker i en komplex institutionell och operativ miljö där det finns en mängd olika internationella aktörer, däribland EU. Rådet och Europeiska utrikestjänsten uppmanas att rationalisera uppdragets mål.

Torsdagen den 21 maj 2015

20. Europaparlamentet hoppas att de båda civila uppdrag som inletts detta år – rådets uppdrag för att reformera den civila säkerhetssektorn i Ukraina (EUAM Ukraina) och uppdraget att stödja de interna säkerhetsstyrkorna i Mali (EUCAP Sahel Mali) – verkligen ska uppfylla sina mandat och fokusera på tydligt fastställda, mätbara och långsiktiga mål.

21. Europaparlamentet konstaterar att det sedan juni 2013 har funnits ett lager som har till syfte att möjliggöra snabba utsändningar av nödvändiga medel till de civila uppdragen inom GSFP. För att detta lager ska utnyttjas på ett ändamålsenligt sätt bör det inte sortera under kommissionen, utan stå till förfogande för det berörda uppdragets chef och tillgodose de behov som han eller hon identifierar. Parlamentet efterlyser en årlig verksamhetsrapport för lagret, så att man ordentligt kan utvärdera om det tillför ett mervärde genom att påskynda de civila uppdragen.

22. Europaparlamentet välkomnar de pågående studierna för att inrätta ett gemensamt servicecentrum, som ska samla medlen till civila GSFP-uppdrag och bidra till ett effektivare genomförande av uppdragen. Parlamentet begär att ett gemensamt servicecentrum inrättas. Den effektivaste lösningen vore att inom ramen för Europeiska utrikestjänsten skapa en enda institutionell struktur som samlar och rationaliserar servicen till de civila uppdragen (männsliga resurser, it-system, logistik etc.), vilken i dag är utspridd inom de enskilda uppdragen.

23. Europaparlamentet konstaterar att de militära insatserna inom GSFP i allt större utsträckning är uppdrag som är inriktade på att bygga upp väpnade styrkor (EUTM Mali och EUTM Somalia). Parlamentet hyllar beslutet att genomföra dessa insatser, men kräver att mandatet för varje uppdrag ska anpassas till omständigheterna i varje enskild situation. Parlamentet anser att de enheter som bildas måste vara fullständigt operativa, dvs. med offensiv kapacitet. Parlamentet beklagar att det nu sällan planeras uppdrag med verkställande mandat. Med tanke på de fortsatta hoten i EU:s grannskap kan unionen inte tillåta sig att fokusera enbart på instrument som används efter kriser eller på instrument som ska göra det lättare att ta sig ur kriser. I stället måste unionen i enlighet med FN-stadgan kunna gripa in i varje etapp av krishanteringen.

24. Europaparlamentet beklagar djupt de bestående styrkebidragsproblem som uppkommit i samband med att militära uppdrag har inletts. Med undantag för uppdraget EUTM Mali, som bygger på reella bidrag från 23 medlemsstater, berör ingen av unionens pågående militära insatser mer än sex medlemsstater. Medlemsstaterna uppmanas att bidra med fler styrkor till insatserna när den nationella kapacitet som krävs finns tillgänglig. Parlamentet betonar behovet av en gemensam och samarbetsinriktad ansats för att lösa styrkebidragsproblemen. Parlamentet välkomnar tredjeländernas delaktighet, som vittnar om att partnerskapen inom GSFP är livskraftiga. Medlemsstaterna uppmanas att engagera sig djupare i EU:s militära insatser och att bidra utifrån de resurser och den kapacitet som de kan anslå för detta.

25. Med tanke på att unionens uppdrag – såväl de civila uppdragen (Eucap) som de militära (EUTM) – är inriktade på utbildning anser Europaparlamentet att det bör skapas en strukturpolitik som syftar till att långsiktigt upprätthålla dessa uppdrag, med effektiva mandat och mål som är lämpliga för de situationer som de ställs inför, och ge dem stöd i form av budgetmedel och utrustning. Denna nya politik, som bör vara en del av unionens samarbete och utveckling, skulle göra det möjligt att genomföra de pågående arbetena inom ramen för initiativen "Train and Equip" och "E2I", som syftar till att stärka tredjeländernas kapacitet (i fråga om utrustning, vapen, infrastruktur och löner), så att deras väpnade styrkor är operativa. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att söka efter innovativa finansieringskällor.

26. Europaparlamentet konstaterar att rådet i november 2013 sade sig vilja stärka EU-stridsgruppernas modularitet och flexibilitet, så att de kan sättas in i samband med alla slags krishanteringsuppgifter. Parlamentet konstaterar dock att det enda – mycket begränsade – framsteg som hittills gjorts i detta avseende har varit att man föreslagit att Athenamekanismen ska svara för de strategiska transporterna av EU:s stridsgrupper till insatsområdena. Parlamentet erkänner att avsaknaden av en konstruktiv inställning bland alla medlemsstater har blivit ett politiskt och operativt hinder för utplaceringen av EU:s stridsgrupper.

27. Europaparlamentet välkomnar det positiva beskedet från försvarsministrarnas senaste informella rådsmöte, nämligen att man ska undersöka potentialen i artikel 44 i EU-fördraget. Parlamentet beklagar dock att motsättningarna i denna fråga för tillfället inte har möjliggjort några framsteg när det gäller att fastställa hur bestämmelserna i artikel 44 ska tillämpas. Genomförandet av artikel 44 skulle göra det möjligt att kraftigt förbättra unionens flexibilitet och möjligheter att agera snabbt och därmed även dess förmåga att möta de omgivande hoten. De medlemsstater som inte är intresserade av att delta i GSFP-insatser, eller som inte har råd att göra det, uppmanas eftertryckligen att agera konstruktivt genom att göra det möjligt för andra att agera om de så önskar.

28. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att undersöka potentialen även i andra relevanta artiklar i Lissabonfördraget, särskilt dem som gäller startfonden (artikel 41 i EU-fördraget), det permanenta strukturerade samarbetet (artikel 46 i EU-fördraget), solidaritetsklausulen (artikel 222 i EUF-fördraget) och klausulen om ömsesidigt försvar (artikel 42 i EU-fördraget).

Torsdagen den 21 maj 2015

29. Europaparlamentet begär att man noga ska undersöka möjligheten att – på ett sätt som säkerställer en nödvändig modularitet – använda sig av multilaterala militärstaber som inrättats och visat sin effektivitet på fältet, till exempel Eurocorps i Strasbourg.

30. Europaparlamentet är förvånat över att det ännu inte finns någon gemensam EU-strategi för att tackla de nya hoten mot EU:s säkerhet. Parlamentet välkomnar rådets föresats och vice ordförandens/den höga representantens åtagande att inleda en process för strategisk reflektion om utrikes- och säkerhetspolitikens utmaningar och möjligheter. Parlamentet påminner om att denna process syftar till att ta fram en ny gemensam europeisk säkerhetsstrategi för att fastställa de nya geostrategiska scenarier, hot och globala utmaningar som har uppkommit och att definiera de åtgärder som EU kan vidta som svar på detta, särskilt inom ramen för Gusp och GSFP. Vidare uppmanas vice ordföranden/den höga representanten att ta initiativ till en heltäckande process för att utarbeta en ännu ambitiösare vitbok om säkerhet och försvar i Europa för att strama upp EU:s strategiska ambitioner och kapacitetsutvecklingsmekanismer. Parlamentet inväntar det kommande meddelandet från vice ordföranden/den höga representanten om utvärderingen av förändringarnas konsekvenser för den globala miljön och identifiering av de hot och möjligheter som dessa innebär för EU.

31. Europaparlamentet välkomnar antagandet den 18 november 2014 av ramen för EU:s politik för it-försvar, med fem prioriteringar för it-försvar i samband med GSFP och ett klargörande av de olika aktörernas roll. Parlamentet välkomnar ramens mål att stödja utvecklingen av en nationell it-försvarskapacitet och stärka skyddet av de kommunikationsnät som används för GSFP-verktygen. Parlamentet understryker att det är viktigt att uppnå en gemensam nivå för it-säkerheten bland medlemsstaterna så att samarbetet på it-försvarsområdet kan vidareutvecklas på lämpligt sätt och så att vi kan förstärka vår kapacitet när det gäller it-angrepp och it-terrorism. Parlamentet hoppas att denna handlingsplan ska bli startpunkten för en mer systematisk integrering av it-försvarsfrågor i medlemsstaternas nationella säkerhetsstrategier och för en medvetenhet om riskerna för it-försvaret på EU-institutionsnivå. Vidare efterlyser parlamentet en konsekvent europeisk strategi för att säkra kritisk (digital) infrastruktur mot it-angrepp, samtidigt som medborgarnas digitala rättigheter och friheter skyddas och främjas. Parlamentet påminner om att det krävs större tydlighet och en verklig rättslig ram på detta område, med tanke på svårigheterna med att finna förövarna av it-angrepp och behovet av ett proportionellt och nödvändigt agerande i alla sammanhang.

32. Europaparlamentet pekar på det överhängande hotet mot it-området och understryker att det är viktigt att EU har motståndskraft och beredskap för att bemöta it-kriser även inom ramen för GSFP. Parlamentet uppmuntrar därför samtliga medlemsstater att utan dröjsmål avsevärt påskynda utvecklingen av sin it-försvarskapacitet. Det är nödvändigt att satsa på högkvalificerat humankapital och på forskning och innovation (FoI). Parlamentet framhåller behovet av synergier och komplementaritet mellan de civila och militära områdena för it-säkerhet och it-försvar i EU. Parlamentet understryker också att det är viktigt att utöka it-försvarssamarbetet med Nato.

33. Europaparlamentet framhåller vikten av säkerhets- och försvarssamarbete mellan EU och andra internationella institutioner, särskilt FN, Nato, Afrikanska unionen och OSSE. Parlamentet välkomnar förklaringen från Natotoppmötet i Wales i september 2014, där Nato återigen bekräftade sitt stöd för utvecklingen av GSFP. Parlamentet efterlyser åtgärder som stärker de båda organisationerna.

Kapacitetsfrågor

34. Europaparlamentet anser att de nationella försvarsbudgetarna har skurits ner i kölvattnet av den ekonomiska och finansiella krisen 2008. Nedskränkningarna har genomförts utan någon samordning mellan medlemsstaterna, vilket utgör ett hot mot unionens strategiska autonomi och medlemsstaternas förmåga att tillgodose sina försvarsmakters kapacitetsbehov och inverkar menligt på unionens ansvar och potential som en global aktör på säkerhetsområdet. Det är viktigt att medlemsstaterna planerar strategiska investeringar i förvärv och förnyelse av material på förhand.

35. Europaparlamentet är av den bestämda uppfattningen att EU har ett stort intresse av en säker, öppen och ren havsmiljö som möjliggör fri passage för varor och personer och en fredlig, laglig, rättvis och hållbar användning av havens rikedomar. Parlamentet anser därför att EU:s institutionella ram – både den civila och militära – bör vidareutvecklas så att EU:s strategi för sjöfartsskydd kan genomföras. Parlamentet konstaterar att de flesta strategiska tillgångar, kritiska infrastrukturer och annan kapacitet står under medlemsstaternas kontroll, och att deras vilja att utöka samarbetet är avgörande för Europas säkerhet.

Torsdagen den 21 maj 2015

36. Europaparlamentet välkomnar rådets antagande den 18 november 2014 av en politisk ram för systematiskt och långsiktigt försvarssamarbete med utgångspunkt i en samordnad kapacitetsplanering och i informationsutbyte. Medlemsstaterna bör fortsätta att genomföra Europeiska försvarsbyråns uppförandekod i fråga om samutnyttjande och delning av utrustning för att avhjälpa framtida kapacitetsbrister på ett mycket effektivare sätt och systematisera samarbetet när det gäller kapacitetsutveckling. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att lägga fram dokumentation om specifika åtgärder som kommer att vidtas för att stärka försvarssamarbetet. När det gäller den icke samordnade ökningen av bilateralt och multilateralt försvarssamarbete uppmanas medlemsstaterna att inrätta en permanent samarbetsstruktur som ett medel för bättre samordning och använda EU-medel för samarbete i fredstider. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas vidare att ta fram realistiska planer för en framgångsrik lansering av den permanenta samarbetsstrukturen.

37. Europaparlamentet gläder sig över att rådet i november 2014 antog Europeiska försvarsbyråns kapacitetsutvecklingsplan för 2014, där det fastställs 16 prioriteringar i fråga om kapacitetsutvecklingen. Parlamentet välkomnar också det arbete som Europeiska försvarsbyrån gjort med hjälp av samarbetsdatabasen Codaba, som kartlägger möjligheterna till samarbete mellan medlemsstaterna och därmed banar väg för olika former av samarbete. Medlemsstaterna uppmanas eftertryckligen att ta vederbörlig hänsyn till dessa verktyg när de utvecklar sin militära kapacitet. Parlamentet påpekar att det är mycket viktigt att undvika överlappning med initiativ som redan pågår på andra håll och att i högre grad kartlägga hur verkligt mervärde kan tillföras.

38. Europaparlamentet förvånas över att det på EU-nivå ännu inte finns några skatteincitament för samarbete och samutnyttjande av resurser. Parlamentet noterar att rådet i december 2013 tyckte att man borde undersöka sådana incitament och beklagar att diskussionerna fortfarande inte, efter ett år, har lett till något konkret resultat på detta område. Den belgiska regeringen beviljar redan provisorisk momsbefrielse under de förberedande faserna av några av Europeiska försvarsbyråns projekt (till exempel för satellitkommunikation). En sådan momsbefrielse bör beviljas systematiskt och utvidgas till att omfatta infrastruktur och konkreta kapacitetsrelaterade program. Den bör vara utformad som den nuvarande Natomekanismen eller den nuvarande EU-mekanismen för civil forskningsinfrastruktur. Parlamentet ser gärna att det tas fram andra incitament som skulle kunna främja ett samarbete mellan europeiska aktörer.

39. Europaparlamentet välkomnar de befintliga samarbetsmodellerna, såsom EU-kommandot för flygtransporter, och gläder sig över att detta system fortsätter att utvidgas till nya medlemsstater. Parlamentet beklagar att den modell som funnits i flera år ännu inte har anpassats till andra typer av försvarskapacitet. Parlamentet begär att den modell som använts för EU-kommandot för flygtransporter ska tillämpas inom andra områden för operativt stöd som ett sätt att avhjälpa de största kapacitetsbristerna.

40. Europaparlamentet noterar att minimala framsteg gjorts när det gäller projekt för sammanslagning och gemensamt utnyttjande. Parlamentet gläds bland annat åt att det skett framsteg på lufttankningsområdet genom förvärvet av en flotta av lufttanknings- och transportflygplan (MRTT). Parlamentet beklagar att mycket få medlemsstater hittills har deltagit i detta projekt. De medlemsstater som saknar kapacitet på detta område uppmanas att ansluta sig till projektet. Parlamentet anser att medlemsstaterna bör genomföra projekt för samutnyttjande och delning och inrikta sig på de 16 kapacitetsområden som de har identifierat tillsammans med Europeiska försvarsbyrån och Europeiska unionens militära stab (EUMS) via GSFP.

41. Europaparlamentet konstaterar att rådet vill utarbeta projekt för att öka EU:s kapacitet, bland annat i fråga om ett fjärrstyrt luftfartygssystem (RPAS) och statlig satellitkommunikation. Det behövs en lagstiftningsram för den inledande integreringen av RPAS i Europas luftfartssystem senast 2016 med hänsyn till de civila och militära behoven och till kravet på att följa internationell rätt. Kommissionen uppmanas att informera om hur Horisont 2020-medlen för civil-militär forskning kan användas för att inbegripa RPAS i det europeiska luftrummet.

42. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som gjorts när det gäller EU:s satellittjänster (Galileo, Copernicus, Egnos). Dessa rymdtjänster, bland annat Copernicus, bör tas i bruk för att tillgodose behoven av högupplösta satellitbilder i samband med uppdragen och insatserna inom GSFP. Parlamentet välkomnar lanseringen av projektet Ariane 6. Parlamentet beklagar att unionen av tekniska och kommersiella skäl fortsätter att förvärva ryska bärraketer, vilket strider mot dess målsättning att uppnå en viss strategisk autonomi. Parlamentet understryker därför behovet av framsteg i utvecklingen av tekniker som har både civila och militära tillämpningar och som garanterar vårt oberoende.

43. Europaparlamentet uppmanar unionen att uppmuntra medlemsstaterna att uppfylla Natos kapacitetsrelaterade mål, som innebär att minst 2 procent av BNP ska gå till försvarskostnader och att minst 20 procent av försvarsbudgeten ska gå till större utrustningsbehov, inklusive forskning och utveckling.

Torsdagen den 21 maj 2015

Försvarsindustrin

44. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag för att förbättra de små och medelstora företagens tillträde till försvarsmarknaderna. Dessa marknader är för närvarande mycket specifika, vilket bland annat beror på att efterfrågan nästan uteslutande utgörs av offentliga upphandlingar men också på det begränsade antalet företag på marknaden, den långa utvecklings- och användningsperioden för produkterna och den strategiska karaktären för viss teknik.

45. Europaparlamentet har tagit del av kommissionens meddelande från juli 2013 *Mot en mer konkurrenskraftig och effektiv försvars- och säkerhetssektor* och den färdplan för genomförandet som offentliggjordes i juni 2014, samt av de tillhörande förslagen, bland annat förslaget om att förbättra genomförandet av direktiven 2009/81/EG och 2009/43/EG om den inre marknaden utan att inkräkta på medlemsstaternas suveräna rättigheter enligt artikel 346 i EUF-fördraget.

46. Innan man vidtar alla dessa åtgärder är det enligt Europaparlamentet nödvändigt att gemensamt bestämma vad som omfattas av det europeiska försvarets industriella och tekniska bas, så att man kan avgöra vilka företag eller vilken strategisk verksamhet som ska kunna dra fördel av åtgärderna, med hänsyn till kapacitetsskillnaderna mellan medlemsstaternas försvarsindustrier. Denna definition skulle framför allt kunna bygga på vissa kriterier, såsom utveckling av utrustning och teknik i EU, företagens kontroll över ägande- och nyttjanderätt till den utrustning och teknik som utvecklas och, i de fall då ägarna är utländska, garantier för att utländska ägare inte kommer att ha alltför stor rösträtt, vilket skulle kunna hota företagets kontroll över sin verksamhet. Parlamentet betonar behovet av att definiera EU:s kritiska försvarstillgångar (dvs. viktig industriell kapacitet och kritiska tekniker).

47. Europaparlamentet påminner om att EU:s industripolitik, rymdpolitik och forskningspolitik utsträcker sig till försvarsektorn i och med Lissabonfördragets ikraftträdande. Unionens program på andra områden – t.ex. intern säkerhet och gränssäkerhet, katastrofhantering och utveckling – erbjuder avsevärda möjligheter till gemensam utveckling av kapacitet som är relevant för dessa politikområden och för genomförandet av GSFP-uppdrag. Kommissionen uppmanas att inrätta permanenta förfaranden för samarbete mellan kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska försvarsbyrån och medlemsstaterna om den gemensamma marknaden samt industri-, rymd- och FoU-områdena. Kommissionen uppmanas dessutom att skapa en permanent koppling mellan EU:s organ och byråer för intern säkerhet (Frontex, Europol, Enisa) och extern säkerhet och försvar (Europeiska försvarsbyrån, Europeiska utrikestjänsten).

48. Europaparlamentet har tagit del av kommissionens förslag för att förbättra genomförandet av direktiven 2009/81/EG (tilldelning av kontrakt på försvars- och säkerhetsområdet) och 2009/43/EG (överföring av försvarsrelaterade produkter inom den inre marknaden). Parlamentet anser att det också bör fastställas vad som räknas som utrustning och teknik av stort strategiskt värde och som inte omfattas av vare sig direktiv 2009/81/EG (utrustning av väsentligt säkerhetsintresse) eller direktiv 2004/18/EG (utrustning som har anknytning till, men inte är specifik för försvarsområdet). De företag i EU som är verksamma inom denna sektor behöver en särskild rättslig och finansiell ordning som gör det möjligt för dem att vara konkurrenskraftiga samtidigt som EU:s strategiska autonomi garanteras.

49. Europaparlamentet konstaterar att rådet vill genomföra ett europeiskt system för försörjningstrygghet där det fastställs att medlemsstaterna ska hjälpa varandra och snabbt tillgodose varandras behov på försvarsområdet. Parlamentet inväntar kommissionens färdplan, som kommer att innehålla olika relevanta möjligheter när det gäller genomförandet av denna ordning samt den grönbok som ska offentliggöras om kontrollen av utländska investeringar i strategiska försvarsföretag. Parlamentet välkomnar antagandet av Europeiska försvarsbyråns förstärkta ramarrangemang för försörjningstrygghet mellan medlemsstaterna. Detta är en viktig, frivillig och icke-bindande mekanism för medlemsstaterna som syftar till att öka det ömsesidiga stödet och biståndet när det gäller försörjningstrygghet. Europeiska försvarsbyrån och kommissionen uppmanas att gemensamt utforma ytterligare resurser och initiativ för att främja försörjningstrygghet i hela EU och stödja medlemsstaterna i genomförandet av det nya ramavtalet.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tydligt identifiera och mobilisera EU-medel och instrument för att inrätta en europeisk gemensam försvarsindustrimarknad.

51. Europaparlamentet välkomnar ändringarna av Wassenaar-arrangemangets exportkontrollistor när det gäller övervaknings- och intrångstekniker, som nyligen även har genomförts på EU-nivå. Parlamentet betonar dock att mer behöver göras för att förebygga okontrollerad produktion och export av tekniker som kan användas för att angripa EU:s kritiska infrastruktur och kränka de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att så snart som möjligt lägga fram ett förslag om översyn av förordningen om produkter med dubbla användningsområden.

Torsdagen den 21 maj 2015

52. Europaparlamentet anser inte att någon regering på egen hand kan lansera storskaliga program för forskning och teknisk utveckling. Parlamentet påminner om rådets uttalande från december 2008 om kapacitetsuppbyggnad och medlemsstaternas åtagande att uppnå det gemensamma målet att 2 procent av försvarsutgifterna ska gå till finansiering av forskning. Vice ordföranden/den höga representanten och Europeiska försvarsbyråns chef uppmanas att lämna uppgifter om det aktuella läget i denna fråga. Parlamentet gläder sig därför över kommissionens förslag om utveckling av synergier mellan civil och försvarsrelaterad forskning. Parlamentet betonar i detta sammanhang att säkerhetsforskningsprogrammet inom Horisont 2020 erbjuder avsevärda möjligheter när det gäller att bygga upp kapacitet på detta område. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att stödja det forskningsuppdrag som ger stöd till unionens yttre politik, inbegripet teknisk utveckling på området teknik med dubbla användningsområden, för att främja samverkansförmågan mellan civilskyddet och militären i enlighet med det särskilda programmet om inrättande av Horisont 2020. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att inbegripa respektive forskningsverksamheter i de årliga arbetsprogrammen. Parlamentet välkomnar lanseringen av förberedande åtgärder och hoppas att nästa steg inom GSFP ska vara finansiering av ett forskningstema i nästa fleråriga budgetram. Parlamentet betonar att det är viktigt att ett pilotprojekt om GSFP-forskning genomförs gemensamt av kommissionen och Europeiska försvarsbyrån, vilket parlamentet föreslog i budgeten för 2015, med tanke på att byrån genomför unionens mål och dess budget. Parlamentet beklagar i detta sammanhang att kommissionen inte försåg parlamentet med en bedömning av potentialen i artikel 185 i EUF-fördraget, vilket begärdes i parlamentets resolution av den 21 november 2013 om det europeiska försvarets industriella och tekniska bas.

53. Europaparlamentet uppmanar samtidigt till största tänkbara vaksamhet när det gäller förvaltningsfrågor, immateriella rättigheter eller samfinansiering och reglerna för deltagande i denna förberedande åtgärd på försvarsområdet. Parlamentet begär att medlemsstaterna ska göras fullt delaktiga i beslutsfattandet, så att man undviker onödig byråkrati och ser till att de program som ingår motsvarar de strategiska behoven för GSFP och medlemsstaterna.

54. Europaparlamentet påminner om att försvarsforskningen är mycket känslig och strategisk, för både industrins konkurrenskraft och EU:s strategiska autonomi, och efterlyser en ändamålsenlig politik för immateriella rättigheter i samband med säkerhet och försvar för att skydda forskningsresultaten. Parlamentet inväntar förslag om detta från både kommissionen och försvarsindustrin.

55. Europaparlamentet har tagit del av kommissionens förslag om att främja ett fastställande av gemensamma normer och förfaranden för certifiering av försvarsutrustning. Parlamentet inväntar Europeiska försvarsbyråns och kommissionens färdplan för utarbetande av industriella normer på försvarsområdet samt Europeiska försvarsbyråns och Easas alternativ för att förbättra det ömsesidiga erkännandet av militär certifiering inom EU. Parlamentet beklagar att europeiska standardiseringsorganisationer är motvilliga att utforma standardiseringsmärkningar för försvarsprodukter.

o

o o

56. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament och regeringar, Natos generalsekreterare, talmannen i Natos parlamentariska församling, FN:s generalsekreterare, tjänstgörande ordföranden för Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE), talmannen i OSSE:s parlamentariska församling, talmannen i Afrikanska unionens församling och generalsekreteraren för Sydostasiatiska nationers förbund.

Torsdagen den 21 maj 2015

P8_TA(2015)0214

Finansiering av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken

Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om finansieringen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (2014/2258(INI))

(2016/C 353/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artiklarna 21, 24, 41, 42, 43, 44, 45 och 46,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 ⁽³⁾ och dess senare ändringar,
- med beaktande av revisionsrättens särskilda rapport nr 18/2012 *Europeiska unionens stöd till Kosovo på rättsstatsområdet*,
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 18 december 2013,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 25 november 2013 och den 18 november 2014 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken,
- med beaktande av lägesrapporten av den 7 juli 2014 från vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten och chefen för Europeiska försvarsbyrån om genomförandet av Europeiska rådets slutsatser från december 2013,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från vice ordföranden för kommissionen/den höga representanten och kommissionen om EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser och rådets slutsatser om samma ämne av den 12 maj 2014,
- med beaktande av årsrapporten för 2014 och 2013 års finansiella rapport för Europeiska försvarsbyrån,
- med beaktande av sin resolution av den 3 april 2014 om den EU-övergripande strategin och dess konsekvenser för samstämdheten i EU:s yttre åtgärder ⁽⁴⁾,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser, som antogs av Europeiska rådet i Helsingfors den 11 december 1999 (kapacitetsmålet för 2003), och av kapacitetsmålet för 2010, som antogs av rådet den 17 maj 2004,
- med beaktande av det civila kapacitetsmålet för 2010, som godkändes vid ministerkonferensen om förbättringar av civila resurser och noterades av rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 19 november 2007,

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 884.

⁽²⁾ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 298, 26.10.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0286.

Torsdagen den 21 maj 2015

- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för utrikesfrågor och budgetutskottet, i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och budgetutskottet (A8-0136/2015), och av följande skäl:
 - A. Den allt svårare säkerhetsmiljön inom och utanför unionen, som präglas av nya risker och hot som ingen medlemsstat kan hantera på egen hand, kräver en förstärkning av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP) så att den blir ett mer effektivt politiskt instrument och en verklig garanti för EU-medborgarnas säkerhet och för främjandet av europeiska intressen och värderingar. Unionen bör stärka säkerheten vid sina yttre gränser.
 - B. Nedskärningarna i försvarsutgifterna och det dubbelarbete som utförs idag kräver ett nytänkande kring finansieringen av GSFP-uppdrag och GSFP-insatser. De avsatta budgetmedlen måste användas på ett bättre och mer kostnadseffektivt sätt och EU-institutionerna måste utföra en ordentlig demokratisk kontroll av alla uppdrag och insatser.
 - C. Vid Europeiska rådets möte i december 2013 beslutade man att undersöka de finansiella aspekterna av EU:s uppdrag och insatser, bland annat en översyn av Athena, i syfte att säkerställa att förfaranden och regler gör det möjligt för unionen att agera snabbare och bli mer flexibel och effektiv i förbindelse med sina civila uppdrag och militära operationer.
 - D. Enligt bestämmelserna i Lissabonfördraget är EU:s höga representant även vice ordförande för kommissionen, chef för Europeiska försvarsbyrån och ordförande för Europeiska unionens råd i konstellationen utrikes frågor. Enligt artikel 45 i EU-fördraget ska Europeiska försvarsbyrån "vid behov fullgöra sina uppgifter i samråd med kommissionen".
 - 1. Europaparlamentet noterar att EU och dess medlemsstater är viktiga finansiärer av ett stort antal freds- och krisförvaltningsuppdrag över hela världen, och att civila och militära GSFP-uppdrag och GSFP-insatser utgör en mycket liten del av den totala finansieringen. Parlamentet bekräftar GSFP-ingripandenas betydelse för att skapa fred, och uppmanar medlemsstaterna att mer aktivt verka för att förebygga konflikter, bidra till återuppbyggnad efter konflikter och skapa varaktig fred i konfliktdrabbade områden. Parlamentet är övertygat om att EU inte uteslutande bör koncentrera sig på instrument som är inriktade på efterkrissituationen eller på hjälp att ta sig ur en kris.
 - 2. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten och medlemsstaterna att utnyttja Lissabonfördragets fulla potential, särskilt artikel 44 om att anförtro genomförandet av ett GSFP-uppdrag åt en grupp medlemsstater och artikel 46 om det permanenta strukturerade samarbetet, för att möjliggöra en snabbare och mer flexibel användning av GSFP-uppdrag och GSFP-insatser.
 - 3. Europaparlamentet konstaterar med oro att medlemsstaterna, trots en sammanlagd årlig försvarsbudget på omkring 190 miljarder euro, fortfarande inte uppfyller 1999 års kapacitetsmål från Helsingfors. Parlamentet påminner om EU:s högt satta civila kapacitetsmål. Parlamentet kräver att EU stärks som en verklig försvarsaktör inom ramen för Nato, och beklagar avsaknaden av en doktrin, som verkställer de uppgifter som förtecknas i artikel 43 i EU-fördraget (de utökade Petersbergsuppgifterna). Parlamentet förespråkar starkt närmare samordning och samarbete på säkerhets- och försvarsområdet inom ramen för Nato, både mellan medlemsstaterna och på EU-nivå, särskilt genom en sammanslagning och ett gemensamt utnyttjande av resurser, kapacitet och tillgångar. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt göra en analys av utmaningarna och behoven inom säkerhet och försvar.
 - 4. Europaparlamentet noterar att finansieringsnivån för civila GSFP-uppdrag i Gusp-kapitlet i EU:s budget har sjunkit under de senaste åren och förväntas förbli stabil inom den fleråriga budgetramen för 2014–2020. Parlamentet beklagar att de civila uppdragen har påverkats av den allmänna bristen på betalningsbemyndiganden, vilket har tvingat kommissionen att skjuta upp betalningen av 22 miljoner euro till 2015 för att minska problemen. Parlamentet gläder sig dock över de möjliga besparingarna på cirka 16 miljoner euro, vilket gör det möjligt att finansiera nya uppdrag om behov skulle uppstå inom en nära framtid.

Torsdagen den 21 maj 2015

Initiativ till kostnadsbesparingar och ökad effektivitet

5. Europaparlamentet välkomnar de konkreta åtgärder och pragmatiska lösningar som nyligen presenterades av kommissionen inom ramen för de befintliga finansiella reglerna i syfte att korta ned de finansiella förfarandena för de civila GSFP-uppdragen. Parlamentet beklagar dock de fortsatta avsevärda förseningarna i upphandlingen av viktig utrustning och viktiga tjänster för GSFP-uppdragen inom ramen för Gusp, vilka delvis beror på rådets ofta långsamma process för beslutsfattande, men också på en delvis avsaknad av en samlad syn på hur de finansiella reglerna ska tillämpas för GSFP-uppdragen och de negativa konsekvenser detta får för genomförandet av uppdragen och för personalen, samt eventuellt för säkerheten i förbindelse med uppdragen.

6. Europaparlamentet uppmanar bestämt kommissionen att åtgärda dessa brister genom att utarbeta en särskild mall för de finansiella reglerna för civila GSFP-uppdrag och anpassa de befintliga riktlinjerna till deras behov, i syfte att främja ett snabbt, flexibelt och mer effektivt genomförande av uppdragen och samtidigt säkra en sund ekonomisk förvaltning av EU:s resurser och ett tillräckligt skydd av unionens ekonomiska intressen. Parlamentet anser att budgeten bör delegeras till den civila insatschefen, i likhet med vad som gjorts för EU-delegationernas chefer.

7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att göra en årlig utvärdering av de totala kostnaderna för säkerhets- och försvarspolitik, vilken ska omfatta en transparent översikt över offentliga upphandlingar för att möjliggöra en mer effektiv förvaltning av budgeten till detta område i framtiden.

8. Europaparlamentet stöder med kraft inrättandet av ett gemensamt servicecenter och ett integrerat resursförvaltningssystem, för att påskynda de civila uppdragen och göra dem mer kostnadseffektiva. Parlamentet beklagar att detta initiativ för närvarande hamnat i ett dödläge. Parlamentet noterar att man nu överväger införandet av en plattform för stöd till uppdragen, men uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att vidta ytterligare åtgärder i riktning mot inrättandet av ett verkligt gemensamt servicecenter.

9. Europaparlamentet anser att de konstanta begränsningarna av den administrativa budgeten för Europeiska utrikestjänsten och den civila planerings- och ledningskapaciteten måste lättas, eftersom det årliga budgetanslaget fortfarande är för litet för att täcka alla planerings-, lednings- och stöduppgifter, särskilt vid en tidpunkt då flera uppdrag inleds nästan samtidigt.

10. Europaparlamentet anser att det permanenta GSFP-lagret, som för närvarande endast används för nya civila GSFP-uppdrag, snabbt bör utvidgas till att också omfatta befintliga uppdrag, samtidigt som tillgången till den lagrade utrustningen förbättras och urvalet i fråga om den nödvändiga utrustningen diversifieras. Parlamentet föreslår att GSFP-lagret förvaltas av det framtida gemensamma servicecentrumet.

11. Europaparlamentet understryker behovet av en tillräcklig personalstyrka för uppdragen i linje med de olika åtaganden som gjorts av medlemsstaterna i detta avseende (t.ex. det civila kapacitetsmålet för 2010 eller den fleråriga planen för utveckling av civil kapacitet). Parlamentet beklagar dock svårigheterna med att rekrytera – och behålla – ett tillräckligt antal kvalificerade medarbetare till GSFP-uppdragen. Parlamentet vill främja en omfattande användning av civila insatsgrupper som snabbt kan sättas in, vilket skulle öka EU:s kapacitet till snabba reaktioner, påskynda inrättandet av uppdrag och bidra till effektivare krishanteringsberedskap.

12. Europaparlamentet beklagar den bristande insynen och de höga kostnaderna i samband med urvalet av de privata företag som ska garantera säkerheten för de civila GSFP-uppdragens personal. Parlamentet kräver att ett särskilt ramavtal för säkerhetstjänster i samband med civila GSFP-uppdrag, i syfte att sänka de privata säkerhetsföretagens avgifter och göra urvalsförfarandet mer transparent. Parlamentet anser att europeiska företag bör prioriteras i detta sammanhang.

Torsdagen den 21 maj 2015

Samstämmighet och komplementaritet

13. Europaparlamentet anser att GSFP är en del av den bredare externa Gusp-dimensionen och av EU:s yttre åtgärder som helhet samt av den interna dimensionen av politiken för den inre marknaden, industri, rymdfart och forskning och utveckling. Parlamentet är fast övertygat om att samstämmighet och komplementaritet måste säkerställas mellan de olika instrumenten så att stordriftsfördelar kan uppnås och verkningarna av EU:s utgifter kan maximeras. Parlamentet är vidare övertygat om EU har fler verktyg och större hävstångspotential än någon annan överstatlig institution, eftersom EU:s säkerhets- och försvarspolitik med hjälp av en sammanhängande strategi kan förstärkas med andra typer av EU-instrument och finansieringsmekanismer. Parlamentet anser därför att medlen till Gusp bör användas på ett smartare sätt, särskilt genom ökad samordning mellan GSFP-instrumenten och EU:s olika stödprogram som förvaltas av kommissionen.

14. Europaparlamentet efterlyser större militära och civila synergier, när detta är möjligt, vilka särskilt bör beaktas i början av planeringsprocessen, framför allt när det gäller lokaler, sjukvårdstjänster, logistik, transport och säkerheten i förbindelse med uppdrag, samtidigt som de olika kommandostrukturerna respekteras och en tydlig åtskillnad görs mellan de civila uppdragens och de militära operationernas karaktär, mål och funktion.

15. Europaparlamentet betonar de potentiella besparingar som kan göras genom att på EU-nivå främja synergieffekter på det militära området, bland annat i fråga om transport, utbildning och sjukvård. Parlamentet framhäver Europeiska försvarsbyråns roll för att främja samverkansförmåga och synergieffekter inom försvarsutrustning och insatskapacitet bland medlemsstaterna, men beklagar djupt att byrån, trots att den leds av EU:s vice ordförande/höga representant, fortfarande omfattas av rådets behörighet och helt finansieras utanför EU:s budget, vilket innebär att den inte underställs EU:s demokratiska kontroll.

16. Europaparlamentet välkomnar den översyn av krishanteringsförfarandena som beslutades 2013, eftersom den ledde till förbättringar av planeringen och inledandet av GSFP-uppdrag. Parlamentet understryker dock att mer måste göras för att övervinna de bestående avgränsningarna mellan de olika delarna av EU:s utrikespolitiska maskineri.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fastställa permanenta finansiella förfaranden för samarbetet mellan kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska försvarsbyrån, Europeiska rymdorganisationen och medlemsstaterna på området för GSFP och för den inre marknaden, industri, rymdfart, forskning och utveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att fastställa permanenta finansiella regler för att sammankoppla EU-aktörerna på området för inre säkerhet (t.ex. Frontex, Europol och Enisa) med aktörerna på området för det externa försvaret (t.ex. Europeiska försvarsbyrån och Europeiska utrikestjänsten).

18. Europaparlamentet välkomnar kommissionens och Europeiska försvarsbyråns gemensamma genomförande av ett pilotprojekt om GSFP-forskning, i enlighet med parlamentet förslag i 2015 års budget, så att Europeiska försvarsbyrån uppfyller unionens mål och genomför dess budget. Parlamentet beklagar i detta sammanhang att kommissionen inte har förelagt parlamentet en utvärdering av potentialen i artikel 185 i EUF-fördraget, vilket parlamentet begärde i sin resolution av den 21 november 2013 om det europeiska försvarets industriella och tekniska bas ⁽¹⁾.

19. Europaparlamentet välkomnar kommissionens färdplan för genomförandet av meddelandet om EU:s försvars- och säkerhetssektor, vilken antogs den 24 juni 2014. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang kommissionen att i en utvärdering av de berörda parterna beskriva på vilket sätt potentiella stödmottagare och nationella och regionala myndigheter tänker utnyttja de berörda åtgärderna (europeiska struktur- och investeringsfonderna, Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Interreg V). Parlamentet beklagar i detta avseende att kommissionens förslag kan ha kommit för sent för att kunna påverka de nationella och regionala myndigheternas pågående resursfördelning eller omfördela EU-medel för att stärka det europeiska försvarets industriella och tekniska bas.

20. Europaparlamentet välkomnar initiativet för utbildning och utrustning, vilket skulle säkerställa kapacitetsuppbyggnaden i partnerländerna, som ett led i en övergångs- eller tillbakadragandestrategi, genom att bidra till finansieringen av olika typer av materiel och icke-dödande utrustning till tredjeländers säkerhets- och försvarsstyrkor, och ställer sig positivt till en gemensam strategi för utrikestjänsten och kommissionen på detta område. Parlamentet stöder inrättandet av projektceller, som intresserade medlemsstater eller tredjeländer skulle kunna bidra till, och som skulle hjälpa till att säkerställa snabba leveranser och inköp av säkerhetsutrustning till värdländerna genom att tillhandahålla projektstöd, och anser att sådana celler bör användas systematiskt.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0514.

Torsdagen den 21 maj 2015

21. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag, som syftar till att förbättra genomförandet av direktiv 2009/81/EG (om offentliga kontrakt) och direktiv 2009/43/EG (om överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen). Parlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till att europeiska företag som är verksamma inom försvarsområdet behöver särskilda rättsliga och finansiella bestämmelser för att kunna vara konkurrenskraftiga och att stödja nationella insatser för att stärka försvarskapaciteten.

Finansiering av militära insatser

22. Europaparlamentet är medvetet om att militära insatser finansieras av medlemsstaterna utanför EU-budgeten och att de gemensamma kostnaderna för insatserna täcks av Athena. Parlamentet understryker att Athena är väsentligt för att dessa insatser ska kunna utföras och utgör samtidigt ett instrument för solidaritet mellan medlemsstaterna genom att uppmuntra dem, särskilt de medlemsstater som saknar ekonomiska och operativa resurser, att bidra till GSFP-insatser. Parlamentet beklagar dock att den nuvarande andelen av de gemensamma kostnaderna fortfarande är mycket låg (ungefär 10–15 % av alla kostnader), och att den höga andelen nationella utgifter och ansvar i förbindelse med militära insatser, baserad på principen om att var och en ska stå för sina egna kostnader, strider mot principerna om solidaritet och bördefördelning, vilket ytterligare avskräcker medlemsstaterna från att delta aktivt i GSFP-insatser. Parlamentet är bekymrat över att denna situation, särskilt mot bakgrund av medlemsstaternas bristande vilja att bidra till uppbyggnaden av insatsstyrkorna, hindrar ett snabbt insättande av GSFP-insatser och undergräver deras övergripande effektivitet. Parlamentet anser att den långsiktiga finansieringen av militära uppdrag måste säkerställas.

23. Europaparlamentet beklagar i detta sammanhang att översynen av Athena, som skulle ha gjorts före utgången av 2014, endast har gett ett mycket begränsat resultat, såsom införandet av en form av förfinansiering av vissa kostnader för att påskynda insatserna. Parlamentet beklagar vidare att rådet inte nådde en överenskommelse om införandet av en finansiering av kostnaderna för strategisk utplacering av EU:s stridsgrupper i förteckningen över gemensamma kostnader som systematiskt ska bäras av Athena, utan i stället enbart antog ett förnybart beslut för en tvåårsperiod. Parlamentet uppmanar Europeiska rådets kommande möte om försvarspolitik att överväga en utvidgning av de gemensamma kostnader som kan omfattas av Athena, såsom automatisk finansiering av utgifter för GSFP-insatser och GSFP-uppdrag (infrastruktur för inkvartering av styrkor, utgifter i samband med upprättande av inresevägar för trupper i insatsområdena och säkerhetslager av livsmedel och bränsle när så behövs).

24. Europaparlamentet stöder initiativ som syftar till att undersöka möjligheten att locka till sig och förvalta finansiella bidrag från tredjeländer eller internationella organisationer inom Athena. Parlamentet stöder dessutom möjligheten till "gemensam finansiering", där ett mindre antal deltagande länder skulle finansiera vissa av uppdragens operationella kostnader, under förutsättning att deras bidrag förvaltas av Athena och att de kompletterar snarare än ersätter de gemensamma kostnaderna.

25. Europaparlamentet påminner om att EU i och med Lissabonfördraget fick nya GSFP-bestämmelser som ännu inte har utnyttjats. Parlamentet uppmantrar rådet att använda sig av artikel 44 i EU-fördraget, enligt vilken en grupp medlemsstater får gå vidare med genomförandet av en GSFP-uppgift om de så önskar. Parlamentet anser att det finns ett akut behov av en snabbare beslutsprocess. Parlamentet anser att ad hoc-mekanismerna för finansiering av en militär insats bör omfatta mer än de traditionella gemensamma kostnader som återbetalas via Athena.

26. Europaparlamentet uppmanar rådet att under innevarande budgetår påbörja inrättandet av startfonden (i enlighet med artikel 41.3 i EU-fördraget) för brådskande finansiering av de inledande faserna i militära operationer, vilken också skulle kunna användas som ett effektivt verktyg för kapacitetsutveckling. Parlamentet uppmanar vidare rådet att lägga fram ett förslag om hur man kan möjliggöra snabba samråd med Europaparlamentet i krissituationer. Parlamentet noterar att civila uppdrag förfogar över särskilda budgetar för förberedande åtgärder, medan utnyttjandet av militära uppdrag och deras effektivitet kommer att begränsas strukturellt så länge denna möjlighet inte utnyttjas för dem också. Parlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att delta i det permanenta strukturerade samarbete som föreskrivs i artikel 46 i EU-fördraget, varvid man också skulle säkra den mycket nödvändiga förbättringen av EU:s förmåga att reagera snabbt. Parlamentet beklagar i detta sammanhang bristen på konkret innehåll i rådets policyram för ett systematiskt och långsiktigt försvarssamarbete, som antogs den 18 november 2014 och som enbart beskriver nuvarande praxis. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram de förslag som behövs för att klargöra hur EU:s budget kan underlätta inrättandet av det permanenta strukturerade samarbetet och ett militärt samarbete i fredstid inom ramen för det permanenta strukturerade samarbetet.

Torsdagen den 21 maj 2015

27. Europaparlamentet är förvånat över att det på EU-nivå ännu inte finns några skatteincitament för samarbete och gemensamt utnyttjande av resurser. Parlamentet noterar att rådet i december 2013 tyckte att man borde undersöka sådana incitament, och beklagar att diskussionerna fortfarande – efter ett år – inte har lett till några konkreta åtgärder på detta område. Parlamentet konstaterar att den belgiska regeringen redan beviljar provisorisk momsbefrielse under de förberedande faserna av vissa av Europeiska försvarsbyråns projekt, t.ex. för satellitkommunikation. Parlamentet anser att en sådan momsbefrielse bör beviljas systematiskt och utvidgas till att även omfatta infrastruktur och specifika kapacitetsrelaterade program, och bör baseras på den redan befintliga Nato-mekanismen eller den befintliga EU-mekanismen för civil forskningsinfrastruktur. Parlamentet uppmuntrar utvecklingen av alla andra incitament som kan främja ett europeiskt samarbete i fråga om kapacitet.

Transparens och ansvar

28. Europaparlamentet betonar att transparens och ansvar är centrala krav, inte bara för demokratisk kontroll utan också för att de uppdrag som utförs under EU-flagg ska kunna fungera och vara trovärdiga. Parlamentet påminner om den betydelse som parlamentet fäster vid att övervaka hur de olika GSFP-uppdragen och GSFP-insatserna budgeteras. Parlamentet välkomnar de rapporteringsmekanismer som föreskrivs i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013, såsom de rapporter om budgetläget för Gusp som ska avläggas varje kvartal och de gemensamma samrådsmötena om Gusp. Parlamentet välkomnar vice ordföranden/den höga representantens åtagande att blåsa nytt liv i ovannämnda möten och att säkra lämplig flexibilitet i fråga om deras omfattning, för att se till att parlamentet hålls fullt informerat om militära uppdrag och om det arbete som kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik bedriver och om dess agenda. Parlamentet vidhåller att eventuella åtgärder för att öka flexibiliteten och effektiviteten i samband med finansieringen och genomförandet av uppdrag och insatser inte får äventyra den positiva utveckling som skett i fråga om transparens och ansvarighet i samband med GSFP-ingripanden. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en bred tolkning av artikel 49.1 g i budgetförordningen, att föreslå specifika budgetposter för varje civilt GSFP-uppdrag inom Gusp-kapitlet och att införa ett obligatoriskt krav på en detaljerad översikt av varje enskilt uppdrag, dess deltagare och uppkomna kostnader i den årliga verksamhetsrapporten.

29. Europaparlamentet ser fram emot alla initiativ som kan ge tydliga och konsekventa regler för hur de civila uppdragen ska finansieras och fungera. Parlamentet välkomnar, mot bakgrund av de pågående diskussionerna om flexibilitet i de finansiella reglerna, kommissionens åtagande att ta fram en specifik mall för alla GSFP-uppdrag och att anpassa de befintliga riktlinjerna till de krav som uppdragen ställer.

Överensstämmelse mellan ord och handling

30. Europaparlamentet uppmuntrar vice ordföranden/den höga representanten att påta sig ledarskapet inom GSFP och att spela en ledande roll för att integrera olika områden, genom att säkra samordning mellan rådet, kommissionen och Europeiska utrikestjänsten och säkerställa samstämmighet mellan de två sistnämnda organen. Parlamentet föreslår att EU:s särskilda representanter ges i uppdrag att förbättra dialogen och samarbetet mellan de olika EU-aktörerna i världen, för att öka sammanhanget i EU:s åtgärder och göra de många finansieringskällorna till en tillgång i stället för en utmaning.

31. Europaparlamentet anser att man vid Europeiska rådets nästa möte om försvar bör ta tillfället i akt att föra en djupgående diskussion och ta fram konkreta förslag till hur finansieringsarrangemangen för GSFP-uppdrag och GSFP-insatser kan reformeras för att bli mer effektiva och framgångsrika. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att fullgöra sina åtaganden från Europeiska rådets möte i december 2013. Parlamentet anser att konkreta åtgärder måste antas vid Europeiska rådets kommande möte om försvar för att stärka EU:s försvarskapacitet som komplement till Nato, stärka och stödja Europeiska försvarsbyrån och stödja en gemensam industriell och teknisk bas.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja medlemsstaternas insatser för att genomföra Europeiska rådets beslut om konsolidering av försvarskapaciteten, med beaktande av de budgetmässiga begränsningar som några medlemsstater står inför.

o

o o

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, vice ordföranden/den höga representanten, rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Natos generalsekreterare samt talmannen i Natos parlamentariska församling.

Torsdagen den 21 maj 2015

P8_TA(2015)0215

Säkerhets- och försvarsförmågan i Europa

Europaparlamentets resolution av den 21 maj 2015 om konsekvenserna av utvecklingen på de europeiska försvarsmarknaderna för säkerhets- och försvarsförmågan i Europa (2015/2037(INI))

(2016/C 353/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 19–20 december 2013 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 november 2014 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 juli 2013 *Mot en mer konkurrenskraftig och effektiv försvars- och säkerhetssektor* (COM(2013)0542) och den därtill hörande färdplanen för genomförandet av den 24 juni 2014 (COM(2014)0387),
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen ⁽¹⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggtreprenader och anläggningsarbeten, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp av den 8 december 2008 om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel,
- med beaktande av policyramen för systematiskt och långsiktigt försvarssamarbete, som antogs av rådet den 18 november 2014,
- med beaktande av det uppdaterade ramarrangemanget för försörjningstrygghet mellan medverkande medlemsstater, som antogs av Europeiska försvarsbyråns styrelse i november 2013, och den därtill hörande uppförandekoden om prioritering, som antogs av Europeiska försvarsbyråns styrelse i maj 2014,
- med beaktande av sina resolutioner av den 21 november 2013 om det europeiska försvarets industriella och tekniska bas ⁽³⁾ och av den 14 december 2011 om finanskrisens följder för försvarssektorn i EU:s medlemsstater ⁽⁴⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A8-0159/2015), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT L 146, 10.6.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 216, 20.8.2009, s. 76.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0514.

⁽⁴⁾ EUT C 168 E, 14.6.2013, s. 9.

Torsdagen den 21 maj 2015

- A. Ny lagstiftning avseende den europeiska försvarsmarknaden infördes inom ramen för försvarspaketet 2009, och samtliga 28 medlemsstater har införlivat de nya bestämmelserna i sina nationella rättsordningar. Kärnan i denna nya lagstiftning är inrättandet av ett regelverk som grundar sig på öppenhet, icke-diskriminering och konkurrens och som beaktar försvarssektorns särdrag.
- B. Medlemsstaterna är överens om att en europeisk marknad för försvarsmateriel och försvarstjänster måste utvecklas. Europeiska rådet har till och med efterlyst inrättandet av ett EU-omfattande system för försörjningstrygghet. Lämpliga resurser, tillhandahållande av utrustning och EU:s strategiska autonomi är av avgörande betydelse för unionens säkerhet och säkerheten i grannområdet.
- C. Framgången i de fredsbevarande och säkerhetsrelaterade GSFP-uppdragen är till stor del beroende av deras förmåga att reagera snabbt och direkt. Det är därför mycket viktigt att skapa en verklig europeisk försvarsmarknad för att undvika dubbelarbete och minska byråkratin.
- D. Bristande konsolidering, bristande kostnadseffektivitet och bristande öppenhet på de europeiska försvarsmarknaderna leder till att den europeiska försvarssektorns externa beroende kan öka ytterligare, och detta sker vid en tidpunkt då flera och direkta hot, utan motstycke sedan det kalla krigets slut, riktas mot den europeiska säkerheten.
- E. Investeringar i forskning och teknik inom försvarssektorerna i alla medlemsstater samt gemensamma investeringar i forskning och teknik inom försvarssektorn inom ramen för det europeiska samarbetet har minskat i alarmerande takt under de senaste åren.

Utvecklingen på försvarsmarknaderna hotar den europeiska autonomi

1. Europaparlamentet är fortsatt mycket oroad över de utbredda och till stor del icke samordnade nedskärningarna i de flesta medlemsstaters försvarsbudgetar. Parlamentet betonar att minskningarna av försvarsbudgetarna försvagar medlemsstaternas och EU:s försvarsförmåga och sätter frågetecken för deras nivå av beredskap att garantera nationell och europeisk säkerhet. Parlamentet anser att dessa icke samordnade nedskärningar tillsammans med strukturella problem och orättvisa rutiner med bristande transparens utsätter EU för en risk genom att unionen lämnar ifrån sig strategiska tillgångar och kapaciteter och går miste om de möjligheter som en samordning av försvarspolitik och en sammanslagning och ett gemensamt utnyttjande av försvarsresurserna skulle kunna erbjuda när det gäller att upprätthålla EU:s välfärd och fred, i enlighet med artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen, EU:s försörjningstrygghet och försvaret av dess medborgare och intressen.
2. Europaparlamentet är djupt oroad över den plötsliga ökningen av väpnade konflikter, lågintensiva kriser, hybridkrig och krig "via ombud", stater i upplösning, instabilitet, de utbredda kränkningarna av de mänskliga rättigheterna i EU:s omedelbara grannskap samt terroristhotet inom och utanför EU. Parlamentet anser att de nuvarande säkerhetshoten riktar sig mot hela EU och bör angripas på ett enat och samordnat sätt genom att civila och militära resurser sammanslås och utnyttjas gemensamt. Parlamentet är i detta avseende fast övertygat om att det är absolut nödvändigt att inte slösa resurser och att det är synnerligen viktigt att bättre utnyttja skattemedel och uppnå framsteg när det gäller inrättandet av en europeisk marknad för försvarsmateriel och utvecklingen av en konkurrenskraftig industriell och teknisk bas för det europeiska försvaret som kan skapa synergieffekter genom en större gränsöverskridande samordning och genom att ge GSFP nödvändig kapacitet. Parlamentet anser även att detta kommer att bli avgörande för att öka ändamålsenligheten och kostnadseffektiviteten för europeiska åtgärder inom ramen för Natos operationer för att garantera säkerhet och stabilitet i Europa och dess närområde.
3. Europaparlamentet uttrycker därför sin oro över medlemsstaternas långsamma och inkonsekventa genomförande av de direktiv som ingår i försvarspaketet 2009, och uppmanar kommissionen att vidta specifika åtgärder för att se till att direktiven genomförs på rätt sätt genom att övervaka de nationella införlivandena i syfte att undvika marknadssnedvridningar. Parlamentet erkänner att införandet av ny lagstiftning är en lång process, men varnar för att en inkorrekt och urvattnad tillämpning riskerar att generera dåliga rutiner och därmed äventyra uppnåendet av de mål som fastställts i direktiven, något som i sin tur kan undergräva inrättandet av en europeisk marknad för försvarsmateriel och försvåra utvecklandet av en industriell och teknisk bas för det europeiska försvaret. Parlamentet understryker att försvarspaketet också bör bidra till att skapa incitament för försvarssamarbete i Europa, och uppmanar kommissionen och Europeiska försvarsbyrån att samarbeta nära i detta avseende. Parlamentet påminner om att den gemensamma upphandlingen inom försvarssektorn dessvärre har stagnerat och till och med sjunkit under de senaste åren.

Torsdagen den 21 maj 2015

4. Europaparlamentet varnar för riskerna för externt beroende inom den europeiska försvarssektorn vid en tidpunkt då säkerhetsmiljön blir alltmer komplicerad och utmanande. Parlamentet varnar särskilt för kombinationen av medlemsstaternas icke samordnade försvarsbudgetar, den bestående marknadsfragmenteringen trots nya regler för den inre marknaden, försvarsindustrins ökade beroende av export till länder utanför EU och ökade utländska investeringar i EU:s försvarssektor i vissa länder, vilket kan leda till bristande insyn och tvinga EU att avstå från kontrollen över strategiska nationella och europeiska försvarsindustrier, försvarstillgångar och försvarsteknik.

5. Europaparlamentet anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas den inverkan vissa projekt har på EU:s autonomi och självständighet, såsom samarbete med Ryssland på känsliga områden som uppskjutning av satelliter med Sojuz-raketer och strategiska flygtransporter. Parlamentet betonar att medlemsstaterna behöver genomföra en prioritetsöversyn av sina försvarsindustrier och införa incitament för deras utveckling inom den utsträckning som är godtagbar enligt EU:s lagstiftning.

6. Europaparlamentet framhåller att en mycket konkurrenskraftig, modern och integrerad europeisk strategi för försvarsindustrin är av central betydelse för att säkerställa Europas försvarskapacitet och för att indirekt positivt påverka andra relaterade ekonomiska sektorer. Parlamentet påpekar att ett ökat samarbete mellan ekonomiska resurser och mänskligt kapital är helt avgörande för att man ska göra framsteg inom forskningen om produkter med dubbla användningsområden, vilken minimerar vårt externa beroende och tryggar försörjningen och råmaterialen för industrin, särskilt sådan försörjning och sådana råmaterial som är av central betydelse.

7. Europaparlamentet konstaterar att även om Europeiska rådet vid sitt decembermöte 2013 inte förmådde ge ett adekvat svar på dessa utmaningar lyckades det ändå skissera upp ett antal handlingslinjer för att förbättra den gemensamma europeiska säkerhets- och försvarspolitik och åtog sig att se över framstegen i juni 2015. Parlamentet beklagar att man trots den fortsatt försämrade säkerhetsmiljön, både internt och öster och söder om EU, som utgör säkerhetsrisker för EU, inte har gjorts några verkliga framsteg när det gäller att tackla de nuvarande säkerhetsmässiga utmaningarna och hoten.

8. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att dra nytta av lärdomarna och vidta konkreta åtgärder för att få bukt med fragmenteringen av den europeiska försvarsmarknaden. Parlamentet uppmanar Europeiska rådet att lägga fram specifika riktlinjer för försvarspolitiken och den europeiska försvarsmarknaden, och samtidigt beakta försvarssektorns särskilda särdrag, i syfte att stärka den inre marknads konkurrenskraft och öka dess transparens, försäkra sig om att de försvarsresurser som behövs för att garantera säkerheten i Europa finns tillgängliga samt uppnå målen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

Minskad europeisk efterfrågan på grund av budgetnedskärningar: behovet av utvidgat samarbete

9. Europaparlamentet anser att åren av icke samordnade nationella försvarsbudgetar i Europa måste kompenseras genom ökat samarbete och bättre samordning mellan medlemsstaterna, vilket bl.a. omfattar utformningen av en försvarsbudgetpolitik och samordningen av strategiska val när det gäller införskaffandet av militär utrustning och utrustning med dubbla användningsområden i enlighet med transparenta regler för offentlig upphandling. Parlamentet betonar att medlemsstaterna på förhand måste planera strategiska investeringar i förvärv och förnyelse av utrustning. Parlamentet upprepar sitt krav på en konsolidering av efterfrågan i hela EU för att främja och upprätthålla en konkurrenskraftig och oberoende industriell och teknisk bas för det europeiska försvaret. Parlamentet betonar att utformandet av en effektiv och transparent industriell och teknisk bas för det europeiska försvaret är avgörande för EU:s möjligheter att skydda sina medborgare, intressen och värderingar i enlighet med målen i fördraget och fullgöra sina skyldigheter som en säkerhetsskapande aktör. Parlamentet uppmanar kommissionen att utforma en industristrategi som definierar nyckelkapaciteter på vilka en industriell och teknisk bas för det europeiska försvaret skulle kunna byggas upp.

10. Europaparlamentet påminner om att EU:s 28 medlemsstater tillsammans fortfarande är näst störst i världen när det gäller både försvarsutgifter och vapenexport. Parlamentet anser att detta visar att EU:s medlemsstater och unionen fortfarande spelar en nyckelroll i den globala vapenförsäljningen och försvarsupphandlingen. Parlamentet ser de sammanlagda årliga försvarsutgifterna på 190 miljarder euro som en enorm mängd av skattebetalarnas pengar. Parlamentet påminner också om att många nya studier visar att det största problemet ligger i att försvarsbudgetarna i många av EU:s 28 medlemsstater används på ett mycket ineffektivt sätt som leder till kraftiga förseningar, ökade kostnader och i många fall till inköp av helikoptrar, stridsflygplan och annan teknik som inte är funktionsduglig trots att den är splitterny. Parlamentet betonar behovet av att i grunden omstrukturera förhållandena mellan de nationella försvarsförvaltningarna och försvarsindustrierna, liksom att införa strikta kvalitetskriterier för slutprodukten från upphandlingsprojekt.

Torsdagen den 21 maj 2015

11. Europaparlamentet anser att de nuvarande budgetbegränsningarna i EU:s medlemsstater borde utgöra en möjlighet till mer och bättre samarbete på området för förvärv av försvarsmateriel, vilket skulle ge bättre valuta för skattebetalarnas pengar och garantera adekvat militär kapacitet i hela EU och ett hållbart system för försörjningstrygghet. Parlamentet anser att medlemsstaterna står inför ett val mellan att samarbeta effektivt för att möta gemensamma utmaningar eller att förlora strategisk kapacitet och inte kunna försvara nationella och europeiska medborgare och intressen.

12. Europaparlamentet påminner om behovet av ökad samstämmighet mellan nationella försvarsplaneringsprocesser, och välkomnar i detta sammanhang rådets antagande av policyramen för systematiskt och långsiktigt försvarssamarbete. Parlamentet beklagar emellertid dess icke-bindande karaktär och det faktum att det i policyramen inte fastställts någon klar och strukturerad process. Parlamentet understryker att detta dokument bör välkomnas av Europeiska rådet för att bli en viktig drivkraft. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att ta hjälp av Europeiska försvarsbyrån i sina nationella försvarsöversyner och att utbyta information om nationella investeringsplaner och prioriteringar inom EU:s militära kommitté. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inrätta en permanent samarbetsstruktur som ett verktyg för bättre samordning och att använda EU-finansiering för samarbete i fredstid. Parlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att ta fram realistiska planer för en framgångsrik lansering av den permanenta samarbetsstrukturen.

13. Europaparlamentet begär att samarbete och sammanslagning och gemensamt utnyttjande i fråga om initiativ prioriteras och att incitament introduceras i detta syfte. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag för att klargöra hur skatteincitament som inte snedvrider marknaden skulle kunna tjäna dessa mål. Parlamentet noterar Belgiens beslut att bevilja momsbefrielse för Europeiska försvarsbyråns ad hoc-projekt, och anser att denna befrielse bör utökas till byråns alla samarbetsaktiviteter. Parlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns arbete för en mekanism för gemensam upphandling och förväntar sig att denna ska innefatta åtgärder för att uppmuntra samarbetsinriktat förvärv av och stöd för försvarsmateriel.

14. Europaparlamentet påminner om att försvarsindustrierna och särskilt små och medelstora företag, inom ramen för Horisont 2020, Cosme samt de europeiska struktur- och investeringsfonderna, kan ansöka om EU-medel för dubbla användningsområden och andra projekt. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att bistå företag, i synnerhet små och medelstora företag, att på lämpligt sätt utnyttja europeiska finansieringsmöjligheter för försvarsrelaterade projekt.

15. Europaparlamentet konstaterar att EU på senare tid i allt högre grad har ställts inför hot och utmaningar på internet, vilket utgör ett allvarligt hot mot de enskilda medlemsstaternas säkerhet och mot EU som helhet. Parlamentet anser att man noggrant bör utvärdera sådana hot och på EU-nivå vidta åtgärder som i sin tur medför tekniska och andra säkerhetsåtgärder i medlemsstaterna.

16. Europaparlamentet begär att Europeiska rådet på sitt möte i juni 2015 ska ta upp behovet att effektivisera den offentliga upphandlingen och avtalstilldelningen i samband med it-säkerhet och att öka samordningen mellan medlemsstaterna i syfte att göra det möjligt för EU att snabbt möta stora globala hot såsom it-terrorism och it-angrepp.

17. Europaparlamentet upprepar sin vädjan till vice ordföranden/den höga representanten och rådet om att utarbeta en gemensam EU-ståndpunkt om användningen av bestyckade drönare, varvid man bör lägga yttersta vikt vid respekten för mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt och ta upp frågor som de rättsliga ramarna, proportionalitet, ansvarsutkrävande, skydd av civila och öppenhet.

Ökat externt beroende: behovet av en gemensam strategi

18. Europaparlamentet varnar för att europeiska försvarsföretag i allt större utsträckning kompenserar sin minskade omsättning i Europa med export till länder utanför EU. Parlamentet är bekymrat över de eventuella negativa effekter som detta kan leda till, såsom överföring av känslig teknik och immateriella rättigheter till företagens framtida konkurrenter och flytt av produktionen utanför EU, vilket äventyrar den europeiska försörjningstryggheten. Parlamentet anser att det är ett allvarligt strategiskt misstag att utsätta EU för den risk som uppstår då den industriella och tekniska basen för det europeiska försvaret blir beroende av kunder i tredjeländer som har andra strategiska intressen.

Torsdagen den 21 maj 2015

19. Europaparlamentet påminner om att samsyn när det gäller kontrollen av export av militär teknik och försvarsmateriel fastställs i EU:s gemensamma ståndpunkt om vapenexport, i syfte att underlätta samordningen av nationella exportkontrollsystem. Parlamentet anser att en mer enhetlig tillämpning av de åtta kriterierna är nödvändig för att garantera dels att övergripande mål för utrikes- och säkerhetspolitiken har företräde framför kortsiktiga ekonomiska vinster, dels att det råder lika villkor för europeiska företag.

20. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att respektera principerna i den gemensamma ståndpunkten och att till fullo, och i samband med årsrapporterna, rapportera om läget för sin export av försvarsmateriel till tredjeländer. Parlamentet uppmanar rådet och vice ordföranden/den höga representanten att hitta sätt att förbättra efterlevnaden av rapporteringsskyldigheten och öka insynen i den offentliga granskningen av systemet för exportkontroll. Parlamentet påminner om att iakttagandet av den gemensamma ståndpunkten är av grundläggande betydelse för att medlemsstaterna ska kunna uppfylla EU:s principer och värderingar, särskilt inom områdena för internationell människorättslagstiftning och internationell humanitär rätt, och EU:s åtaganden avseende lokal, regional och global säkerhet.

21. Europaparlamentet noterar kommissionens meddelande om översynen av systemet för exportkontroll avseende produkter med dubbla användningsområden, och framhåller i detta sammanhang nödvändigheten att garantera kontrollmetoder som inte utgör ett hinder för den fria rörligheten för varor och teknik på den inre marknaden och som förhindrar olika tolkningar av EU:s bestämmelser. Parlamentet uppmanar kommissionen att snarast lägga fram ett nytt lagstiftningsförslag för att uppdatera systemet för exportkontroll av produkter med dubbla användningsområden i syfte att göra det mer sammanhållet, effektivt, insynsvänligt och erkänna konsekvenserna för de mänskliga rättigheterna, samtidigt som man säkerställer lika villkor. Parlamentet betonar att detta förslag måste ta hänsyn till säkerhetsutmaningarnas föränderliga natur och den snabba tekniska utvecklingen, särskilt när det gäller programvara och utrustning för övervakning och intrång och handel med sårbarheter i programvara.

22. Europaparlamentet konstaterar att även om den växande betydelsen för teknik med dubbla användningsområden medför fördelar när det gäller synergier mellan försvarssektorn och kommersiell produktion leder denna situation samtidigt till ökat beroende av civila distributionskedjor, vars produktion ofta finns utanför Europa. Parlamentet begär information av kommissionen och Europeiska försvarsbyrån om de eventuella riskerna med ökad internationalisering, de eventuella följderna av ägarförändringar inom försvarssektorn kan få för försörjningstryggheten i EU samt de ökade riskerna för europeisk och nationell säkerhet, även för EU:s digitala infrastruktur. Parlamentet uppmanar kommissionen att i god tid informera parlamentet om hur det ligger till med grönboken om kontroll av industriella tillgångar för försvar och känslig säkerhet, vilken enligt planerna skulle offentliggöras i slutet av 2014, och begär information om resultatet av de aviserade samråden med intressenter.

23. Europaparlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns och kommissionens arbete när det gäller ett EU-omfattande system för försörjningstrygghet, enligt mandatet från Europeiska rådet, och ser fram emot en färdplan med specifika steg, vilken ska läggas fram för stats- och regeringschefernas godkännande i juni 2015. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska försvarsbyrån att ge detaljerad information om i vilken utsträckning parlamentets förslag om "ett vidsträckt, ambitiöst och unionsomfattande system för försörjningstrygghet [...] utgående från ett system med ömsesidiga garantier samt en risk- och behovsanalys som eventuellt har det permanenta strukturerade samarbetet som rättslig grund" ⁽¹⁾ har ingått i det förberedande arbetet. Parlamentet anser att de metoder som använts av kommissionen, såsom kartläggning och övervakning, har varit otillräckliga. Parlamentet framhåller behovet av att fokusera på nya lösningar för att säkra den fria rörligheten för militär utrustning för de väpnade styrkorna i EU:s 28 medlemsstater.

24. Europaparlamentet anser att ömsesidiga garantier för försörjningstrygghet mellan medlemsstaterna är en av hörnstenarna för en integrerad europeisk försvarsmarknad. Parlamentet välkomnar Europeiska försvarsbyråns uppdaterade ram för försörjningstrygghet som ett instrument som förstärker det ömsesidiga förtroendet och den ömsesidiga solidariteten, men beklagar att denna ram inte medför några rättsliga förpliktelser. Parlamentet anser att det EU-omfattande systemet för försörjningstrygghet måste grunda sig på genomförandet av befintliga lagar, och i synnerhet på ett fullständigt genomförande av direktivet om överföringar inom EU, för att man ska kunna undanröja hindren för fri rörlighet för försvarsmateriel inom EU.

Utnyttjande av inre marknadsreglernas fulla potential

25. Europaparlamentet betonar att syftet med det försvarspaket som lanserats av kommissionen är att stärka den europeiska försvarssektorns konkurrenskraft, och att ett av dess mål är att begränsa de problem som härrör från fragmenteringen av den europeiska försvarsmarknaden, från viss protektionism vid tilldelningen av försvarskontrakt och från bristen på samordning mellan olika medlemsstaters kontrollsystem när det gäller överföring av försvarsrelaterade produkter.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2013)0514.

Torsdagen den 21 maj 2015

26. Europaparlamentet betonar att en verklig inre försvarsmarknad skulle garantera en fullständig öppenhet och förhindra sådant dubbelarbete som skapar snedvridningar på marknaden. Parlamentet påpekar att framgången med GSFP:s freds- och säkerhetsuppdrag i hög grad är avhängig av deras kapacitet till omedelbar reaktion och att bättre integrering är en nyckelfaktor för att strama upp förfaranden och dra ned på kostnader.

27. Europaparlamentet anser att för att uppnå en inre försvarsmarknad krävs det en mycket konkurrenskraftig europeisk industri som bygger på innovation och teknik och som kan skapa synergieffekter genom ett större gränsöverskridande samarbete. Vidare anser parlamentet att det är nödvändigt att nå framsteg när det gäller forskning om produkter med dubbla användningsområden för att säkerställa vårt oberoende och garantera försörjningstrygghet, särskilt när det gäller kritiskt materiel.

28. Europaparlamentet påpekar att man för att stärka det europeiska försvaret, främja teknisk innovation och göra betydande besparingar måste skapa stordriftsfördelar och en gemensam europeisk marknad för försvarsupphandlingar, detta även i syfte att främja en modern, integrerad och konkurrenskraftig europeisk försvarsindustri. Parlamentet framhåller att inre marknadsreglernas fulla potential bör utnyttjas genom ökat gränsöverskridande samarbete för att motverka den pågående fragmenteringen av den europeiska försvars- och säkerhetssektorn, som leder till en överlappning av försvarsmaterielprogram och brist på insyn i förbindelserna mellan nationella försvarsmyndigheter och försvarsindustrin. Medlemsstaterna uppmanas med kraft att upphäva nationella bestämmelser som inte är förenliga med direktiven 2009/43/EG och 2009/81/EG och som hindrar den inre marknaden för försvarsupphandling, och att på ett korrekt sätt genomföra och verkställa direktiv 2009/81/EG när det gäller upphandling på områdena försvar och känslig säkerhet och direktiv 2009/43/EG när det gäller överföring av försvarsrelaterade produkter. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta särskilda åtgärder som garanterar att direktiven genomförs korrekt, genom att kontrollera och övervaka införlivandet i de nationella lagstiftningarna, i syfte att undvika snedvridningar på marknaden.

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, i syfte att använda resurserna på bästa möjliga sätt, uppmuntra medlemsstaterna att göra gemensamma förvärv via inköpscentraler som Europeiska försvarsbyrån, i enlighet med direktiv 2009/81/EG.

30. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att intensifiera sina ansträngningar för att åstadkomma lika villkor inom de europeiska försvarsmarknaderna för att motverka protektionistisk praxis i medlemsstaterna, genom att främja gränsöverskridande samarbete och bättre tillgång till försvarsindustrins leveranskedjor och genom att vidta åtgärder för att motverka att vissa medlemsstater blir enbart leverantörer och andra enbart mottagare av försvarsteknik. I detta sammanhang anser parlamentet att undantag enligt direktiv 2009/81/EG måste vara välmotiverade. Parlamentet uppmanar kommissionen att lämna information om konsekvenserna av de sju riktlinjer ("guidance notes") som redan offentliggjorts (om tillämpningsområden, undantag, forskning och utveckling, försörjningstrygghet, informationssäkerhet, underentreprenad och kompensation) och noterar att kommissionen planerar att lägga fram ytterligare två under 2015. Parlamentet anser att dessa riktlinjer är ett utmärkt tillfälle för kommissionen att inleda en dialog med medlemsstaterna om ämnen som inte tidigare tagits upp på ett strukturerat och öppet sätt, och parlamentet begär att få information om resultatet av denna dialog med medlemsstaterna.

31. Europaparlamentet anser att artikel 346 i EUF-fördraget, i dess nuvarande lydelse och i praktiken, fortfarande ger medlemsstaterna stor handlingsfrihet när det gäller att tillämpa den och därigenom avstå från att i försvarsavtal tillämpa EU:s lagstiftning om försvarsupphandling. Medlemsstaterna uppmanas därför att tillämpa artikel 346 i EUF-fördraget på ett korrekt och effektivt sätt som är förenligt med de krav som anges i EU:s bestämmelser, direktiven om den inre marknaden och reglerna för försvarsupphandlingar. Parlamentet påminner om att enligt EU-domstolens rättspraxis bör åtgärder enligt artikel 346 begränsas till exceptionella och väl avgränsade fall, och de får inte gå utöver gränserna för dessa förhållanden. Parlamentet varnar för att det finns risk för att en felaktig tillämpning av undantaget från inre marknadsreglerna aktivt försämrar konkurrensen inom EU, minskar insynen, underlättar korruption och därigenom skadar inrättandet av en EU-försvarsmarknad, vilket är till nackdel för det europeiska försvarets industriella och tekniska bas och utvecklingen av en trovärdig militär kapacitet.

32. Europaparlamentet noterar att en fullständig utfasning av kompensation på lång sikt kommer att bidra till att förbättra den inre marknads funktionssätt inom den europeiska försvarssektorn. Därför uppmanas kommissionen att fortsätta att kontrollera att medlemsstaterna successivt drar in kompensationer som inte är välmotiverade på grundval av artikel 346 i EUF-fördraget. Parlamentet anser att detta är absolut nödvändigt för att säkra en välfungerande och insynsvänlig inre marknad inom den europeiska försvarssektorn med lika villkor för alla leverantörer, särskilt för små och medelstora företag.

Torsdagen den 21 maj 2015

33. Europaparlamentet påminner om att ramavtal, underleverantörer och uppdelning av avtal bör vara ett sätt att öppna etablerade leverantörskedjor för små och medelstora företag. Parlamentet påminner dock om att principerna om öppenhet i underleverantörskedjan och om gemensamt ansvar måste garanteras. Medlemsstaterna, Europeiska försvarsbyrån och kommissionen uppmanas att arbeta både gemensamt och tillsammans med huvudleverantörer för att se till att de små och medelstora företagen är helt insatta i värdekedjans olika länkar, eftersom detta kommer att hjälpa till med att förbättra och underlätta deras tillträde till försvarsupphandlingar och med att motverka den geografiskt sett ojämna utvecklingen av det europeiska försvarets industriella och tekniska bas.

34. Europaparlamentet konstaterar att industrin endast i mycket begränsad omfattning har tagit till sig de huvudsakliga instrumenten i direktivet om överföring av försvarsutrustning, i synnerhet allmänna tillstånd och certifiering av företag på försvarsområdet, och att det finns luckor i det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna för att säkerställa lämpliga kontrollåtgärder i syfte att förhindra överträdelse av villkoren för överföringslicenser. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas med eftertryck att se till att dessa instrument verkligen används i praktiken, och parlamentet välkomnar därför kommissionens initiativ att tillsammans med medlemsstaterna inrätta en arbetsgrupp för harmonisering av direktivet om överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen.

35. Europaparlamentet välkomnar kommissionens färdplan från 2014. Mot en mer konkurrenskraftig och effektiv försvars- och säkerhetssektor liksom kommissionens åtagande, som fastställs i färdplanen, att studera hur man ska mildra eventuella negativa konsekvenser av kompensationer som tredjeländer kräver och hur de påverkar den inre marknaden och den europeiska industrin. Parlamentet framhåller vikten av att färdplanen genomförs i god tid och att ytterligare nödvändiga åtgärder vidtas. Parlamentet stöder helt och fullt kommissionens arbete med att ge praktisk vägledning till små och medelstora företag som använder EU-medel för projekt med dubbla användningsområden.

36. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna omgående måste se till att kommissionen och EU-organen får bättre insyn i upphandlingspraxis inom försvarssektorn. Parlamentet understryker att särskilda upphandlingsförfaranden, till exempel det förhandlade förfarandet utan offentliggörande av meddelande om upphandling, bör vara begränsade till undantagsfall och bör motiveras enbart av tvingande hänsyn till ett allmänintresse inom försvars- och säkerhetsområdet, i överensstämmelse med direktiv 2009/81/EG. Kommissionen uppmanas med kraft att garantera lämplig övervakning som möjliggör fullständig rapportering i fråga om de båda direktiven, till parlamentet och till rådet, enligt planerna under 2016.

37. Europaparlamentet påminner om att det är viktigt att behöriga tillsynsmyndigheter regelbundet kontrollerar försvars- och säkerhetsmateriel, bland annat redovisningen.

38. Europaparlamentet understryker att samarbete mellan strategiska partner är avgörande för EU:s försörjningstrygghet och uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till försvarsupphandlingar när de förhandlar fram internationella handelsavtal.

Översyn av försvarsupphandlingspaketet

39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina genomföranderapporter till parlamentet och rådet 2016 med avseende på direktiven 2009/81/EG och 2009/43/EG noggrant utvärdera om och i vilken utsträckning direktivens bestämmelser har verkställts korrekt och om direktivens mål har uppnåtts, och att lägga fram lagstiftningsförslag i enlighet med detta om rapporternas resultat pekar i denna riktning.

40. Europaparlamentet betonar att ytterligare särskilda rapporteringskrav bör ställas på medlemsstaterna, tillsammans med krav på lämpliga sekretessgarantier.

41. Europaparlamentet påminner om att syftet med uppdateringen av EU:s upphandlingsbestämmelser genom direktiven 2014/24/EU och 2014/25/EU, som antogs 2014, är att uppnå öppenhet i underleverantörskedjan och efterlevnad av miljö-, social- och arbetsmarknadslagstiftningen. Parlamentet betonar att de nya riktlinjerna erbjuder möjligheter till enhetligare förfaranden, bland annat genom elektronisk upphandling, samlade inköp och användning av det ekonomiskt mest fördelaktiga anbudet, vilka kan anpassas efter försvars- och säkerhetssektorns särskilda karaktär.

Torsdagen den 21 maj 2015

42. I syfte att bygga upp en innovativ och konkurrenskraftig europeisk industri och utnyttja säkerhets- och försvarsbudgetarna på bästa sätt efterlyser Europaparlamentet att det nya förfarandet för "innovationspartnerskap" ska börja tillämpas vid försvarsupphandlingar. Detta gör det möjligt för upphandlande myndigheter att införa detta förfarande för utveckling och efterföljande köp av nya, innovativa produkter, tjänster eller byggentreprenader, samtidigt som man ger marknaden de nödvändiga incitamenten och stöder utvecklingen av innovativa lösningar utan att marknaden för den skall sätts ur spel.

43. Europaparlamentet betonar att säkerställandet av största möjliga skydd och säkerhet för civilbefolkningen måste beaktas vid upphandlingar som avser försvars- och säkerhetsmateriel.

o

o o

44. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådets ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, Natos parlamentariska församling samt Natos generalsekreterare.

Onsdagen den 27 maj 2015

YTTRANDEN

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2015)0216

Stödordningen för utdelning av frukt och grönsaker, bananer och mjölk i skolor (Beslut om inledande av och mandat för interinstitutionella förhandlingar)

Europaparlamentets beslut av den 27 maj 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning ändring av förordning (EU) nr 1308/2013 och förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller stödordningen för utdelning av frukt och grönsaker, bananer och mjölk i skolor (COM(2014)0032 – C8-0025/2014 – 2014/0014 (COD))

(2016/C 353/15)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av förslaget från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling,
- med beaktande av artiklarna 73.2 och 74 i arbetsordningen.

Europaparlamentet beslutar att inleda interinstitutionella förhandlingar på grundval av följande mandat:

MANDAT**Ändringsförslag 1****Förslag till förordning****Skäl 2***Kommissionens förslag*

- (2) Erfarenheterna från tillämpningen av nuvarande program, tillsammans med slutsatserna i de externa utvärderingarna **och** efterföljande analyser av olika alternativ, har lett till slutsatsen att **de skäl som ledde till att** de båda skolprogrammen **inrättades fortfarande äger giltighet**. I den rådande situationen med sjunkande konsumtion av frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölkprodukter, **vilket förvärras av bland annat den moderna trenden med konsumtion av** starkt bearbetade livsmedel, som dessutom ofta innehåller mycket tillsatt socker, salt **och** fett, bör **unionen fortsätta med sitt** stöd för utdelning av vissa jordbruksprodukter till skolbarn.

Ändringsförslag

- (2) Erfarenheterna från tillämpningen av nuvarande program, tillsammans med slutsatserna i de externa utvärderingarna, efterföljande analyser av olika alternativ **samt de svåra sociala förhållandena i många av medlemsstaterna**, har lett till slutsatsen att de båda skolprogrammen **absolut måste fortsätta och förstärkas**. I den rådande situationen med sjunkande konsumtion av **färs** frukt och **färska** grönsaker, inklusive bananer, och mjölkprodukter, **särskilt bland barn, och med allt fler överviktiga barn som ett resultat av konsumtionsvanor som är inriktade på** starkt bearbetade livsmedel, som dessutom ofta innehåller mycket tillsatt socker, salt, fett **och/eller livsmedelstillsatser**, bör **unionsstödet** för utdelning av vissa jordbruksprodukter till skolbarn **i högre grad bidra till att främja hälsosamma kostvanor och konsumtion av lokala produkter**.

Onsdagen den 27 maj 2015

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringförslag 6. Denna kompromiss framhåller dels betydelsen av skolprogrammen, dels skälen till varför de bör fortsätta och förstärkas. Dessutom är det viktigt att parlamentet antar en stark ståndpunkt för en fortsättning av programmen, eftersom kommissionen har beslutat att utvärdera förslaget en gång till.

Ändringsförslag 2

Förslag till förordning

Skäl 3

Kommissionens förslag

- (3) Analysen av olika alternativ ger vid handen att ett enhetligt system inom en gemensam rättslig och finansiell ram är ett lämpligare och ändamålsenligare sätt att uppfylla de särskilda mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som eftersträvas inom de två skolprogrammen. Detta skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att optimera effekterna av utdelningen inom en fast budget och öka **förvaltningens effektivitet**. För att ta hänsyn till skillnaderna mellan frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölkprodukter och deras respektive försörjningskedjor bör dock vissa element förbli separata, till exempel budgetramarna. Mot bakgrund av erfarenheterna från nuvarande program bör det också i fortsättningen vara frivilligt för medlemsstaterna att delta i programmet. Med tanke på de olika konsumtionsförhållandena i olika medlemsstater bör de deltagande medlemsstaterna ha möjlighet att välja om de vill dela ut alla eller bara en av de produkter som är stödberättigande för utdelning till skolbarn.

Ändringsförslag

- (3) Analysen av olika alternativ ger vid handen att ett enhetligt system inom en gemensam rättslig och finansiell ram är ett lämpligare och ändamålsenligare sätt att uppfylla de särskilda mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som eftersträvas inom de två skolprogrammen. Detta skulle göra det möjligt för medlemsstaterna att optimera effekterna av utdelningen inom en fast budget och öka **förvaltningseffektiviteten**. För att ta hänsyn till skillnaderna mellan frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölkprodukter och deras respektive försörjningskedjor bör dock vissa element förbli separata, till exempel budgetramarna. Mot bakgrund av erfarenheterna från nuvarande program bör det också i fortsättningen vara frivilligt för medlemsstaterna att delta i programmet. Med tanke på de olika konsumtionsförhållandena i olika medlemsstater bör de deltagande medlemsstaterna ha möjlighet att, **i överens-kommelse med berörda regioner**, välja om de vill dela ut alla eller bara en av de produkter som är stödberättigande för utdelning till skolbarn. **Medlemsstaterna skulle även kunna överväga att införa riktade åtgärder för att ta itu med den minskande mjölkkonsumtionen bland unga.**

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 3
Förslag till förordning
Skäl 4

Kommissionens förslag

- (4) Det finns en trend mot minskande konsumtion av i synnerhet färsk frukt och färska grönsaker, inklusive bananer, och konsumtionsmjölk. Utdelningen inom skolprogrammen bör därför koncentreras på dessa produkter. Detta skulle bidra till en minskad organisatorisk börda för skolorna och öka effekten av utdelningen inom en fast budget; likaså skulle det vara i linje med nuvarande praxis eftersom det är dessa produkter som vanligen delas ut.

Ändringsförslag

- (4) Det finns en trend mot minskande konsumtion av i synnerhet färsk frukt och färska grönsaker, inklusive bananer, och konsumtionsmjölk. Utdelningen inom skolprogrammen bör därför koncentreras på dessa produkter **som en prioritetsfråga**. Detta skulle bidra till en minskad organisatorisk börda för skolorna och öka effekten av utdelningen inom en fast budget; likaså skulle det vara i linje med nuvarande praxis eftersom det är dessa produkter som vanligen delas ut. **För att kunna följa näringsrekommendationerna för kalciumupptagning, och med beaktande av de ökande problemen med intolerans mot laktos i mjölk, bör medlemsstaterna emellertid ges möjlighet att dela ut andra mjölkprodukter, såsom yoghurt och ost, som har oomtvistade positiva effekter på barns hälsa. Dessutom bör man säkerställa utdelning av lokala och regionala produkter.**

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringförslag 1 – del 3.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 4
Förslag till förordning
Skäl 5

Kommissionens förslag

- (5) För att programmet på ett effektivt sätt ska kunna nå målen på kort och lång sikt att öka konsumtionen av vissa jordbruksprodukter och skapa hälsosammare kostvanor måste utdelningen kompletteras med utbildningsinsatser. Med tanke på betydelsen av dessa insatser bör de gälla **både** utdelningen av frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk. De bör också berättiga till unionsstöd. Eftersom **kompletterande åtgärder** utgör ett viktigt verktyg för att göra barn mer medvetna om jordbruket och **dess produkter** och för att uppfylla programmets mål, bör medlemsstaterna ha rätt att låta fler jordbruksprodukter omfattas av sådana tematiska insatser. För att främja hälsosamma kostvanor bör dock de nationella **hälsomyndigheterna** delta i denna process och godkänna förteckningen över de berörda produkterna, liksom de två produktgrupper som är stödberättigande för utdelning, samt fatta beslut beträffande deras näringsmässiga egenskaper.

Ändringsförslag

- (5) För att programmet på ett effektivt sätt ska kunna nå målen på kort och lång sikt att öka konsumtionen av vissa jordbruksprodukter och skapa hälsosammare kostvanor måste utdelningen kompletteras med **åtföljande** utbildningsinsatser. Med tanke på betydelsen av dessa insatser bör de gälla utdelningen av **både** frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk **och mjölkprodukter**. De bör också berättiga till unionsstöd. Eftersom **åtföljande utbildningsinsatser** utgör ett viktigt verktyg för att göra barn mer medvetna om jordbruket och **det breda utbudet av EU-jordbruksprodukter, särskilt sådana som produceras i barnens egen region, med hjälp av till exempel näringsexperten och jordbrukare, och** för att uppfylla programmets mål, bör medlemsstaterna ha rätt att låta fler jordbruksprodukter, **som till exempel bearbetade frukter och grönsaker utan tillsatt socker, salt, fett eller sötningsmedel, och andra lokala, regionala och nationella specialiteter, som honung, bordsoliver, olivolja och torkad frukt,** omfattas av sådana tematiska insatser. För att främja hälsosamma kostvanor bör dock de nationella **myndigheter som ansvarar för kost och/eller hälsa** delta i denna process och godkänna förteckningen över de berörda produkterna, liksom de två produktgrupper som är stödberättigande för utdelning, samt fatta beslut beträffande deras näringsmässiga egenskaper.

*Motivering**AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 2 – del 5.*

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 5
Förslag till förordning
Skäl 6

Kommissionens förslag

- (6) För att säkerställa en sund budgetförvaltning bör det fastställas ett tak för unionens stöd för utdelning av frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk samt för **kompletterande** utbildningsinsatser och därmed sammanhängande kostnader. Detta tak bör återspegla den rådande situationen. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och för att förenkla förvaltningen bör finansieringsmodellerna göras mer lika varandra och baseras på samma princip beträffande nivån på unionens ekonomiska bidrag. Det är därför lämpligt att begränsa nivån på unionens stöd beträffande produkternas pris genom att fastställa ett maximalt unionsstöd per **portion**, både för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk, och att överge principen om obligatorisk samfinansiering för frukt och grönsaker, inklusive bananer. Med tanke på prisvolatiliteten hos dessa produkter bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av **nivån** på unionens **prisstöd för en portion av produkterna samt med avseende på definitionen av en portion**.

Ändringsförslag

- (6) För att säkerställa en sund budgetförvaltning bör det fastställas ett tak för unionens stöd för utdelning av frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk samt för **åtföljande** utbildningsinsatser och därmed sammanhängande kostnader. Detta tak bör återspegla den rådande situationen. Mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och för att förenkla förvaltningen bör finansieringsmodellerna göras mer lika varandra och baseras på samma princip beträffande nivån på unionens ekonomiska bidrag. Det är därför lämpligt att begränsa nivån på unionens stöd beträffande produkternas pris genom att fastställa ett maximalt **belopp för** unionsstöd per **barn och utdelningsinsats**, både för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk, och att överge principen om obligatorisk samfinansiering för frukt och grönsaker, inklusive bananer. Med tanke på prisvolatiliteten hos dessa produkter bör befogenheten att anta vissa akter **i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt** delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av **ett tak** på unionens **stöd**.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 6
Förslag till förordning
Skäl 7

Kommissionens förslag

- (7) I syfte att säkerställa en effektiv och riktad användning av unionens medel bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av vägledande anslag av unionens stödmedel till varje medlemsstat och om metoder för omfördelning av stöd mellan medlemsstater på grundval av inkomna stödansökningar. De vägledande anslagen bör fastställas separat för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk, i linje med den frivilliga modellen för utdelning. Fördelningsnyckeln för frukt och grönsaker, inklusive bananer, bör återspegla de nuvarande anslagen från medlemsstaterna, baserat på det objektiva kriteriet antal barn i åldersgruppen 6–10 år som andel av befolkningen, samtidigt som de berörda regionernas utvecklingsstatus också beaktas. För att medlemsstaterna ska kunna bibehålla omfattningen av de nuvarande programmen och för att uppmuntra andra att börja med utdelning av mjölk är det lämpligt att använda en kombination av **två** nycklar vid fördelningen av medel för mjölk, nämligen medlemsstaternas tidigare användning av medel inom skolmjölksprogrammet **och** samma objektiva kriterium som används för frukt och grönsaker inklusive bananer, dvs. antal barn i åldersgruppen 6–10 år som andel av befolkningen. För att de **två** nycklarna ska få lämpliga proportioner bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på tilläggsregler om balansen mellan de **två** kriterierna. Med tanke på att den demografiska situationen och utvecklingsläget för medlemsstaternas regioner ständigt förändras bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på att, utifrån nämnda kriterier, vart tredje år bedöma om medlemsstaternas tilldelning behöver uppdateras.

Ändringsförslag

- (7) I syfte att säkerställa en effektiv och riktad användning av unionens medel bör befogenheten att anta vissa akter **i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt** delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av vägledande anslag av unionens stödmedel till varje medlemsstat och om metoder för omfördelning av stöd mellan medlemsstater på grundval av inkomna stödansökningar. De vägledande anslagen bör fastställas separat för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk, i linje med den frivilliga modellen för utdelning. Fördelningsnyckeln för frukt och grönsaker, inklusive bananer, bör återspegla de nuvarande anslagen från medlemsstaterna, baserat på det objektiva kriteriet antal barn i åldersgruppen 6–10 år som andel av befolkningen, samtidigt som de berörda regionernas utvecklingsstatus också beaktas. För att medlemsstaterna ska kunna bibehålla omfattningen av de nuvarande programmen och för att uppmuntra andra att börja med utdelning av mjölk är det lämpligt att använda en kombination av **fyra** nycklar vid fördelningen av medel för mjölk, nämligen medlemsstaternas tidigare användning av medel inom skolmjölksprogrammet – **förutom för Kroatien, för vilket ett fast belopp ska fastställas på grundval av denna förordning** –, samma objektiva kriterium som används för frukt och grönsaker inklusive bananer, dvs. antal barn i åldersgruppen 6–10 år som andel av befolkningen, **utvecklingsnivån i regionerna i den berörda medlemsstaten och fastställande av en miniminivå för användning av unionsstöd per barn och år**. För att de **fyra** nycklarna ska få lämpliga proportioner bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på tilläggsregler om balansen mellan de **fyra** kriterierna. Med tanke på att den demografiska situationen och utvecklingsläget för medlemsstaternas regioner ständigt förändras bör befogenheten att anta vissa akter **i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt** delegeras till kommissionen med avseende på att, utifrån nämnda kriterier, vart tredje år bedöma om medlemsstaternas tilldelning behöver uppdateras. **Unionsstödet bör höjas med 5 % när programmet genomförs i de yttersta randområdena, med tanke på att diversifieringen av jordbruket där är begränsad och att det ofta är omöjligt att hitta vissa produkter i den berörda regionen, vilket innebär högre transport- och lagringskostnader.**

Onsdagen den 27 maj 2015

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringförslag 4 – del 3.

Ändringsförslag 7

Förslag till förordning

Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) För att medlemsstater med begränsad befolkningsstorlek ska kunna genomföra programmet på ett kostnadseffektivt sätt bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av de minimibelopp för unionens stöd som medlemsstaterna har rätt att erhålla för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk.

Ändringsförslag

- (8) För att medlemsstater med begränsad befolkningsstorlek ska kunna genomföra programmet på ett kostnadseffektivt sätt bör befogenheten att anta vissa akter **i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt** delegeras till kommissionen med avseende på fastställandet av de minimibelopp för unionens stöd som medlemsstaterna har rätt att erhålla för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk **och mjölkprodukter**.

Ändringsförslag 8

Förslag till förordning

Skäl 9

Kommissionens förslag

- (9) För att åstadkomma en god förvaltning och en sund budgetförvaltning bör de medlemsstater som vill delta i utdelningen av frukt och grönsaker, inklusive bananer, och/eller mjölk ansöka om unionsstödet varje år. För att förenkla förfarandena och förvaltningen bör **denna ansökan** göras på grundval av separata stödansökningar. **Kommissionen bör på** medlemsstaternas **begäran** besluta om de definitiva anslagen för frukt och grönsaker, inklusive bananer, **och** mjölk inom de anslag som finns tillgängliga i budgeten och med beaktande av begränsade överföringar mellan anslagen; detta stimulerar till prioriteringar för fördelningen utifrån näringsbehovet. Befogenheten att anta vissa akter bör delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av villkor och begränsningar för **sådana** överföringar.

Ändringsförslag

- (9) För att åstadkomma en god förvaltning och en sund budgetförvaltning bör de medlemsstater som vill delta i utdelningen av frukt och grönsaker, inklusive bananer, och/eller mjölk **och mjölkprodukter** ansöka om unionsstödet varje år. För att förenkla förfarandena och förvaltningen bör **dess ansökningar** göras på grundval av separata stödansökningar. **Efter att ha mottagit** medlemsstaternas **ansökningar bör kommissionen** besluta om de definitiva anslagen för frukt och grönsaker, inklusive bananer, **och/eller** mjölk **och mjölkprodukter** inom de anslag som finns tillgängliga i budgeten och med beaktande av begränsade överföringar mellan anslagen; detta stimulerar till prioriteringar för fördelningen utifrån näringsbehovet. Befogenheten att anta vissa akter **i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt** bör delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av villkor och begränsningar för **dess** överföringar.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 9
Förslag till förordning
Skäl 9a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

- (9a) *I syfte att förenkla de administrativa och organisatoriska förfarandena för de skolor som deltar i de två programmen bör befogenheten att anta vissa akter delegeras till kommissionen i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, med avseende på införande av enhetliga förfaranden för skolors ansökningar om att delta och för övervakning.*

Motivering

Det är viktigt att minska sådan byråkrati som avskräcker skolor från att delta, särskilt genom att säkerställa att skolor som vill delta i båda programmen inte behöver fylla i två separata formulär eller tvingas genomgå olika övervakningsförfaranden.

Ändringsförslagen 10 och 57
Förslag till förordning
Skäl 10

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

- (10) Den nationella strategin bör betraktas som ett villkor för en medlemsstats deltagande i programmet, **och det bör finnas ett flerårigt strategidokument som anger vilka mål som medlemsstaterna ska uppfylla och vad de ska prioritera.** Medlemsstaterna bör tillåtas uppdatera dessa dokument regelbundet, särskilt mot bakgrund av utvärderingar och omvärderingar av prioriteringar eller mål.
- (10) Den nationella strategin bör betraktas som ett villkor för en medlemsstats deltagande i programmet. **Medlemsstater som önskar delta bör vara skyldiga att lägga fram ett strategidokument som omfattar en period av sex år och som kvantifierar det befintliga problemet och** anger vilka mål som medlemsstaterna ska uppfylla, **vilka metoder som ska lösa det angivna problemet och vad som ska prioriteras.** Medlemsstaterna bör tillåtas uppdatera dessa dokument regelbundet, särskilt mot bakgrund av utvärderingar och omvärderingar av prioriteringar eller mål **samt utifrån programmets framgång. När medlemsstaterna uppdaterar sin nationella strategi bör de vara skyldiga att formellt samråda med de parter som berörs i den egna medlemsstaten.**

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 11
Förslag till förordning
Skäl 11a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

- (11a) *I syfte att synliggöra programmet för stödmottagare i hela unionen bör en gemensam identitet och en unionslogotyp tas fram som måste användas på affischer om skolors deltagande i de båda programmen och i informationsmaterial till elever i samband med de åtföljande utbildningsinsatserna. I detta syfte bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av särskilda kriterier för den grafiska profilens och unionslogotypens utformning, innehåll, storlek och förevisande.*

Motivering

Ändringsförslag i linje med AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 5.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 12
Förslag till förordning
Skäl 12

Kommissionens förslag

- (12) För att säkerställa att priset på de produkter som delas ut till barn inom ramen för programmet helt återspeglar det utdelade stödbeloppet och att subventionerade produkter används på avsett sätt, bör kommissionen ges befogenhet att anta vissa akter om genomförande av prisövervakning inom programmet.

Ändringsförslag

- (12) För att säkerställa att priset på de produkter som delas ut till barn inom ramen för programmet helt återspeglar det utdelade stödbeloppet och att subventionerade produkter används på avsett sätt, bör kommissionen ges befogenhet att ***i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt*** anta vissa akter om genomförande av prisövervakning inom programmet. ***Dessa akter bör inte hindra medlemsstaterna från att köpa in lokala frukter och grönsaker.***

Motivering

Ändringsförslag i linje med AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 5.

Ändringsförslag 13
Förslag till förordning
Skäl 12a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

- (12a) ***För att verifiera hur ändamålsenliga programmen är i medlemsstaterna bör åtgärder finansieras för övervakning och utvärdering av de uppnådda resultaten, med särskild uppmärksamhet på förändringar i konsumtionen på medellång sikt.***

Ändringsförslag 14
Förslag till förordning
Skäl 13a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

- (13a) ***Denna förordning bör inte påverka uppdelningen av regionala och lokala befogenheter inom medlemsstaterna, inbegripet regionalt och lokalt självstyre.***

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 15**Förslag till förordning****Artikel 1 – punkt 1 – led 3**

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – rubriken

Kommissionens förslag

Stöd för utdelning av frukt och grönsaker, bananer **och** mjölk samt **stöd för** utbildningsinsatser och därmed sammanhängande kostnader

Ändringsförslag

Stöd för utdelning av frukt och grönsaker, bananer, mjölk **och vissa mjölkprodukter** samt **åtföljande** utbildningsinsatser och därmed sammanhängande kostnader

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringförslag 1 – del 1.

Ändringsförslag 16**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 3**

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – punkt 1 – led a

Kommissionens förslag

(a) för utdelning av frukt och grönsaker, bananer **och** mjölk,

Ändringsförslag

(a) för utdelning av frukt och grönsaker, **inklusive** bananer, mjölk **och mjölkprodukter enligt vad som avses i punkt 2,**

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringförslag 1 – del 1. Denna kompromiss stöder kommissionens förslag att medlemsstaterna även i fortsättningen bör kunna dela ut färska produkter. Begreppet "frukt och grönsaker" omfattar färska och kyllda produkter, konsumtionsfärdiga portioner (till exempel skalade/skivade morötter i små påsar), och ger också skolor möjlighet att pressa produkterna för att göra färska juicer. Det är upp till medlemsstaterna att besluta om och fastställa i sina strategier vilka färska produkter som ska delas ut, och på vilket sätt.

Ändringsförslag 17**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 3**

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – punkt 1 – led b

Kommissionens förslag

(b) för **stöd till** utbildningsinsatser, och

Ändringsförslag

(b) för **åtföljande** utbildningsinsatser, och

Onsdagen den 27 maj 2015

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringförslag 2 – del 1. Ersättandet av "stöd till" med "åtföljande" syftar till att klargöra att det inte är lärarna som är ansvariga för utbildningsinsatser som stöds av EU inom ramen för skolprogrammen, utan utomstående talare, som exempelvis näringsexperter och jordbrukare.

Ändringsförslag 18

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 3

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – punkt 1 – led c

Kommissionens förslag

- (c) för att täcka **vissa** därmed sammanhängande kostnader knutna till logistik och distribution, utrustning, publicitet, övervakning **och** utvärdering.

Ändringsförslag

- (c) för att täcka därmed sammanhängande kostnader knutna till logistik och distribution, utrustning, **kommunikation och** publicitet, övervakning, utvärdering **och annan verksamhet som har en direkt koppling till programmets genomförande.**

Ändringsförslag 19

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 3

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Medlemsstater som vill delta i det stödprogram som inrättas i punkt 1 (nedan kallat skolprogrammet) får dela ut **antingen** frukt och grönsaker, inklusive bananer, **eller** mjölk enligt KN-nummer 0401, **eller bådaddera**.

Ändringsförslag

2. Medlemsstater som vill delta i det stödprogram som inrättas i punkt 1 (nedan kallat skolprogrammet) får dela ut

- a) frukt och grönsaker, inklusive bananer, **och/eller**
- b) mjölk **och mjölkprodukter som tillhör följande kategorier (nedan kallade mjölkprodukter):**
- i) **mjölk och grädde** enligt KN-nummer 0401,
- ii) **kärnmjölk, filmjölk, yoghurt, kefir och annan fermenterad eller syrad mjölk och grädde som omfattas av KN-nummer 0403, förutom de som innehåller tillsatta smaktillsatser eller material som inte är mjölksyra som omfattas av KN-nummer 0403 10 51–99 och 0403 90 71–99,**
- iii) **ost och ostmassa som omfattas av KN-nummer 0406,**
- iv) **laktosfri mjölk där mjölkens naturliga sammansättning har ändrats i fråga om laktosinnehåll och som inte innehåller andra ämnen utan mjölksyra enligt KN-nummer 0404 90.**

Onsdagen den 27 maj 2015

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringförslag 1 – del 2. Syftet med dessa program är att uppmuntra till konsumtion av jordbruksprodukter och hälsosamma kostvanor. Dessutom har vi konkreta bevis för en nedåtgående trend för konsumtionsmjölk. Ost och naturell yoghurt är de näst bästa alternativen vid laktosintolerans.

Ändringsförslag 20

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 3

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Som ett villkor för att få delta i skolprogrammet ska medlemsstaterna, innan de börjar delta och därefter vart sjätte år, upprätta en strategi på nationell eller regional nivå för programmets genomförande. En medlemsstat får ändra denna strategi, särskilt med hänsyn till vad som framkommer under övervakningen och utvärderingen. Som ett minimum ska strategin ange vilka behov som ska tillgodoses, hur dessa behov ska prioriteras inbördes, målgrupp, förväntade resultat och vilka kvantifierade mål som ska uppnås i förhållande till utgångsläget, samt fastställa vilka instrument och åtgärder som är lämpligast för att nå dessa mål.

Ändringsförslag

3. Som ett villkor för att få delta i skolprogrammet ska medlemsstaterna, innan de börjar delta och därefter vart sjätte år, upprätta en strategi på nationell eller regional nivå för programmets genomförande. En medlemsstat **eller en regional myndighet** får ändra denna strategi, särskilt med hänsyn till vad som framkommer under övervakningen och utvärderingen **och utifrån uppnådda resultat, så att unionsmedlen används väl**. Som ett minimum ska strategin ange vilka behov som ska tillgodoses, hur dessa behov ska prioriteras inbördes, målgrupp, förväntade resultat och vilka kvantifierade mål som ska uppnås i förhållande till utgångsläget, samt fastställa vilka instrument och åtgärder som är lämpligast för att nå dessa mål.

Motivering

Detta ändringsförslag syftar till att ge regionala myndigheter större möjlighet att kontrollera programmet i linje med den konstitutionella befogenhetsfördelningen i medlemsstaterna. Detta ändringsförslag återspeglar också Regionkommitténs yttrande.

Ändringsförslag 21

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 3

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – punkt 4

Kommissionens förslag

4. För att skolprogrammet ska fungera ska medlemsstaterna också fastställa **kompletterande** utbildningsåtgärder som kan inbegripa åtgärder och verksamheter med syfte att öka barns medvetenhet om jordbruket och ett större urval av dess produkter, **utbildning** om närliggande frågor såsom hälsosamma kostvanor, åtgärder mot att mat slängs, lokala livsmedelskedjor **eller** ekologiskt jordbruk.

Ändringsförslag

4. För att skolprogrammet ska fungera ska medlemsstaterna också fastställa **åtföljande** utbildningsåtgärder, som kan inbegripa åtgärder och verksamheter med syfte att öka barns medvetenhet om jordbruket, **till exempel besök på gårdar, och utdelning av** ett större urval av dess produkter, **såsom bearbetade frukter och grönsaker och andra lokala, regionala och nationella specialiteter såsom honung, oliver och olivolja, och torkad frukt. Detta kommer att bidra till utbildningen** om närliggande frågor såsom hälsosamma kostvanor, åtgärder mot att mat slängs, lokala livsmedelskedjor, ekologiskt jordbruk **och hållbar produktion**.

Onsdagen den 27 maj 2015

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 2 – del 2. Med tanke på att utbildningsinsatser gör det möjligt att tillfälligtvis dela ut andra produkter inför detta kompromissändringsförslag lokala, regionala och nationella specialiteter såsom honung, oliver, olivolja och torkad frukt.

Ändringsförslag 50

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 1 – led 3

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – punkt 5

Kommissionens förslag

5. När medlemsstaterna upprättar sina strategier ska de sammanställa en förteckning över jordbruksprodukter, utöver frukt och grönsaker, bananer **och** mjölk, som tillfälligtvis också kan **omfattas av de kompletterande** utbildningsinsatserna.

Ändringsförslag

5. När medlemsstaterna upprättar sina strategier ska de sammanställa en förteckning över jordbruksprodukter, utöver frukt och grönsaker, bananer, mjölk **och mjölkprodukter**, som tillfälligtvis också kan **komma i fråga för utdelning enligt de åtföljande** utbildningsinsatserna. **När det gäller bearbetade frukter och grönsaker ska produkter som innehåller tillsatt socker, fett, salt, sötningsmedel och/eller artificiella smaker/stärkare (koderna E620–E650 för artificiella livsmedelstillsatser) inte tillåtas.**

Motivering

Livsmedelstillsatser med nummer E620–E650 inverkar skadligt på konsumenternas hälsa om de konsumeras i större mängder. Eftersom syftet med programmet är att främja hälsosamma livsmedel skulle det strida mot dess mål att tillåta tillsatser med tveksamma hälsoeffekter.

Ändringsförslag 23

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 3

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – punkt 6

Kommissionens förslag

6. Medlemsstaterna ska välja ut de produkter som ska delas ut eller omfattas av **kompletterande** utbildningsinsatser på grundval av objektiva kriterier som **kan** inbegripa hälso- och miljöaspekter, årstidsaspekter, variation eller tillgänglighet för lokala produkter, varvid prioritet ska ges, **där så är möjligt**, till produkter med ursprung i unionen, och särskilt till lokalt upphandlade produkter, ekologiska produkter, **korta leveranskedjor** eller miljöfördelar.

Ändringsförslag

6. Medlemsstaterna ska välja ut de produkter som ska delas ut eller omfattas av **åtföljande** utbildningsinsatser på grundval av objektiva kriterier som **ska** inbegripa hälso- och miljöaspekter, **etiska aspekter**, årstidsaspekter, variation eller tillgänglighet för lokala produkter, varvid prioritet ska ges till produkter med ursprung i unionen, och särskilt till lokalt **eller regionalt producerade och** upphandlade produkter, **korta leveranskedjor**, ekologiska produkter eller miljöfördelar **och kvalitetsprodukter enligt vad som avses i förordning (EU) nr 1151/2012. I fråga om bananer får rättvisemärkta produkter från tredjeländer ges prioritet enbart när det inte går att få tag i motsvarande produkter med ursprung i unionen.**

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 3.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 24

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 3

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23 – punkt 7

Kommissionens förslag

7. För att främja hälsosamma kostvanor ska medlemsstaterna se till att deras **behöriga hälsomyndigheter godkänner** förteckningen över **alla** produkter som delas ut inom skolprogrammet och fattar beslut om deras näringsmässiga egenskaper.

Ändringsförslag

7. För att främja hälsosamma kostvanor, **även hos barn med laktosintolerans**, ska medlemsstaterna se till att deras **myndigheter med ansvar för kost och/eller hälsa samtycker till** förteckningen över **de** produkter som delas ut inom skolprogrammet och fattar beslut om deras näringsmässiga egenskaper.

Ändringsförslag 25

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 1 – stycke 1 inledningen

Kommissionens förslag

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 får **inte** stöd enligt skolprogrammet för utdelning av produkter, **kompletterande** utbildningsinsatser och de därmed sammanhängande kostnader som avses i artikel 23.1 överstiga följande belopp:

Ändringsförslag

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 4 **i den här artikeln** får stöd enligt skolprogrammet för utdelning av produkter, **åtföljande** utbildningsinsatser och de därmed sammanhängande kostnader som avses i artikel 23.1 **inte** överstiga följande belopp:

Motivering

Ändringsförslag i linje med AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 2.

Ändringsförslag 26

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 1 – stycke 1 led b

Kommissionens förslag

(b) För mjölk: **80** miljoner EUR per läsår,

Ändringsförslag

(b) För mjölk **och mjölkprodukter**: **100** miljoner EUR per läsår,

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 4 – del 4. En höjning av mjölkanslaget med 20 miljoner euro förutses i syfte att göra det möjligt att införa en miniminivå för användning av unionsstöd per barn och år för alla medlemsstater, och för att säkerställa att införandet av de nya kriterierna inte får negativa effekter för medlemsstaterna.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 27

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 1 – stycke 2

Kommissionens förslag

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på fastställande av nivån på det unionsstöd som kan betalas ut i fråga om priset för en portion av frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk som delas ut och med avseende på fastställande av definitionen av en portion. Kommissionen ska också ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på fastställande av ett minimibelopp och ett maximibelopp för finansieringen av kompletterande utbildningsinsatser från medlemsstaternas årliga definitiva anslag.

utgår

Ändringsförslag

Motivering

Befogenheterna flyttas till artikel 24.1a i syfte att göra texten enhetlig.

Ändringsförslag 28

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 2 – stycke 1 led a

Kommissionens förslag

- (a) För frukt och grönsaker, inklusive bananer: **de** objektiva **kriterierna**, som ska baseras på
- (i) antalet barn i åldersgruppen 6–10 år som andel av befolkningen,
- (ii) utvecklingsnivån hos de regioner som ingår i en medlemsstat, för att säkerställa högre stöd till mindre utvecklade regioner i den mening som avses i artikel 3.5 i denna förordning, de yttersta randområden som förtecknas i artikel 349 i **fördraget och** de mindre öar i Egeiska havet som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 229/2013.

Ändringsförslag

- (a) För frukt och grönsaker, inklusive bananer: objektiva kriterier som ska baseras på
- (i) antalet barn i åldersgruppen 6–10 år som andel av befolkningen **i den berörda medlemsstaten**,
- (ii) utvecklingsnivån hos de regioner som ingår i en medlemsstat, för att säkerställa **tillhandahållande av** högre stöd till mindre utvecklade regioner i den mening som avses i artikel 3.5 i denna förordning, **till** de yttersta randområden som förtecknas i artikel 349 i **EU-fördraget och/eller till** de mindre öar i Egeiska havet som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 229/2013,
- (iii) **en ytterligare höjning med 5 % av unionsstödet som ska gå till de yttersta randområdena, med ännu en höjning med 5 % om dessa regioner importerar produkter från andra yttersta randområden som ligger i närheten.**

Onsdagen den 27 maj 2015

Motivering

AGRI Kompromissändringförslag 4 – del 1. Objektiva kriterier baserade på antalet barn i åldersgruppen 6–10 år som andel av befolkningen och utvecklingsläget för en medlemsstats regioner bör behållas eftersom de tycks utgöra ett rättvist system som svarar på medlemsstaternas behov.

Ändringsförslag 29

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 2 – stycke 1 led b

Kommissionens förslag

- (b) För mjölk: *den historiska användningen av medel inom tidigare program för utdelning av mjölk och mjölkprodukter till barn samt objektiva kriterier baserade på antalet barn i åldersgruppen 6–10 år som andel av befolkningen.*

Ändringsförslag

- (b) För mjölk *och mjölkprodukter, en kombination av följande kriterier som ska tillämpas under en övergångsperiod av sex år från det att det nya programmet är i drift:*
- (i) *antalet barn i åldersgruppen 6–10 år som andel av befolkningen i den berörda medlemsstaten,*
- (ii) *utvecklingsnivån hos de regioner som ingår i en medlemsstat, för att säkerställa tillhandahållande av högre stöd till mindre utvecklade regioner i den mening som avses i artikel 3.5 i denna förordning, till de yttersta randområden som förtecknas i artikel 349 i EUF-fördraget och/eller till de mindre öar i Egeiska havet som avses i artikel 1.2 i förordning (EU) nr 229/2013,*
- (iii) *den historiska användningen av medel inom tidigare program för utdelning av mjölk och mjölkprodukter till barn, utom för Kroatien, för vilket ett system med schablonbelopp ska införas; i syfte att säkerställa en rättvis fördelning av medel mellan medlemsstaterna ska detta kriterium uppvägas av införandet av ett årligt minimibelopp av unionsstöd per barn i den åldersgrupp som avses i led (i) och fastställas på basis av den genomsnittliga användningen av medel per barn per medlemsstat,*
- (iv) *en ytterligare höjning med 5 % av unionsstödet som ska gå till de yttersta randområdena, och ännu en höjning med 5 % om dessa regioner importerar produkter från andra yttersta randområden som ligger i närheten.*

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringförslag 4 – del 2. Syftet med detta kompromissändringförslag är att med beaktande av ingivna ändringsförslag, särskilt de där det historiska kriteriet för mjölk utgår, utforma ett mer rättvist fördelningssystem utan att straffa medlemsstater som fram till i dag effektivt har tillämpat skolprogrammet för utdelning av mjölk och erhållit mer stöd. Denna kompromiss är baserad på beräkningar som GD AGRI har gjort på begäran av föredraganden.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 30
Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 2 – stycke 1a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

Efter den övergångsperiod som avses i led (b) ska kriterierna i leden (i) och (ii) i led (a) tillämpas på mjölk och mjölkprodukter.

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 4 – del 2.

Ändringsförslag 31
Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 2 – stycke 2

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

Kommissionen ska minst vart tredje år bedöma om de vägledande anslagen för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och för mjölk fortfarande är förenliga med de objektiva kriterier som avses i denna punkt.

Kommissionen ska minst vart tredje år bedöma om de vägledande anslagen för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och för mjölk **och mjölkprodukter** fortfarande är förenliga med de objektiva kriterier som avses i denna punkt.

Motivering

Ändringsförslag i linje med AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 1.

Ändringsförslag 32
Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

2a. Medlemsstaterna ska se till att minst 10 % och högst 20 % av de medel som avsätts till dem årligen enligt skolprogrammet öronmärks för åtföljande utbildningsinsatser.

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 2 – del 4. Syftet med detta kompromissändringsförslag är att, med beaktande av den grundläggande betydelsen av utbildningsinsatser enligt det nya programmet och av ingivna ändringsförslag, fastställa att minst 10 % och högst 20 % ska finansiera utbildningsinsatser.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 33

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 4

Kommissionens förslag

4. Medlemsstaterna får, utan att överskrida det övergripande tak på **230** miljoner EUR som är kopplat till de belopp som avses i punkt 1 a och 1 b, överföra upp till **15** % av sina vägledande anslag för frukt och grönsaker, inklusive bananer, eller för mjölk till den andra sektorn, på de villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter som antas i enlighet med artikel 227.

Ändringsförslag

4. Medlemsstaterna får, utan att överskrida det övergripande tak på **250** miljoner EUR som är kopplat till de belopp som avses i punkt 1 a och 1 b, överföra upp till **10** % av sina vägledande anslag för frukt och grönsaker, inklusive bananer, eller för mjölk **och mjölkprodukter** till den andra sektorn, **och denna överföring får uppgå till högst 20 % när det gäller yttersta randområden**, på de villkor som ska fastställas av kommissionen genom delegerade akter som antas i enlighet med artikel 227.

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 4 – del 5. En höjning av mjölkanslaget med 20 miljoner euro förutses i syfte att göra det möjligt att införa en minimnivå för användning av unionsstöd per barn och år för alla medlemsstater, och för att säkerställa att införandet av de nya kriterierna inte får negativa effekter för medlemsstaterna. Avseende budgetöverföringar är kompromissändringsförslaget en medelväg mellan ingivna ändringsförslag om detta ämne.

Ändringsförslag 34

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 4

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 5a (ny)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

5a. Unionsstöd som tillhandahålls i enlighet med punkt 1 ska inte användas till att ersätta finansiering av befintliga nationella program för frukt eller mjölk i skolan genom vilka frukt och grönsaker, bearbetade frukter och grönsaker, bananer, mjölk och mjölkprodukter tillhandahålls, eller andra program som omfattar sådana produkter som ska delas ut i skolor. Unionsstödet ska komplettera nationell finansiering.

Motivering

Återinförande av artikel 23.6 i förordningen om en samlad marknadsordning, det vill säga att EU-medlen verkligen ska vara ett tillägg till den nationella finansieringen, för att undvika dödviktseffekt.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 35**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 6a (ny)

*Kommissionens förslag**Ändringsförslag*

6a. Medlemsstaterna kan i enlighet med sina respektive strategier bestämma att inte bevilja det anhängliga stödet om beloppet i stödsökan är lägre än det minimibelopp som fastställts av den berörda medlemsstaten.

Ändringsförslag 36**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 7

*Kommissionens förslag**Ändringsförslag*

7. Unionen får även, i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 1306/2013, finansiera åtgärder för information, övervakning och utvärdering avseende skolprogrammet, inbegripet åtgärder **för att** öka allmänhetens medvetenhet om **programmet**, samt därmed sammanhängande nätverkande.

7. Unionen får även, i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) nr 1306/2013, finansiera åtgärder för information, **kommunikation och publicitet**, övervakning och utvärdering avseende skolprogrammet, inbegripet åtgärder **som ska** öka allmänhetens medvetenhet om **programmets syfte och som särskilt riktar sig till föräldrar och lärare**, samt därmed sammanhängande nätverkande **och annan verksamhet som är direkt knuten till programmets genomförande**.

Ändringsförslag 37**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 4**

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 23a – punkt 8

*Kommissionens förslag**Ändringsförslag*

8. Medlemsstater som deltar i skolprogrammet ska på de platser där livsmedel delas ut ge publicitet åt sin medverkan i programmet och åt det faktum att det subventioneras av unionen. Medlemsstaterna ska i samband med serveringen av andra måltider i skolor säkerställa mervärde och synlighet för unionens skolprogram.

8. Medlemsstater som deltar i skolprogrammet ska på de platser där livsmedel delas ut ge publicitet åt sin medverkan i programmet och åt det faktum att det subventioneras av unionen **med hjälp av affischer i skolentréer. Medlemsstaterna får dessutom använda andra lämpliga kommunikationsmedel såsom särskilda webbplatser, informativt bildmaterial, informationskampanjer och kampanjer för att höja medvetenheten. En grafisk profil och en unionslogotyp ska användas på allt tillhörande informationsmaterial.** Medlemsstaterna ska i samband med serveringen av andra måltider i skolor säkerställa mervärde och synlighet för unionens skolprogram.

Onsdagen den 27 maj 2015

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 5 – del 1. Medlemsstater som fördelar EU-stödet bör använda affischer i skolentréer för att göra EU-åtgärden mer synlig i enlighet med de nuvarande genomförandebestämmelserna för programmen. Med tanke på programmets mervärde på EU-nivå, är det viktigt att göra det mer synligt och känt bland allmänheten, särskilt i en tid då fler och fler medborgare känner besvikelse över EU.

Ändringsförslag 38

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 24 – punkt 1 – led c

Kommissionens förslag

(c) upprättande av nationella eller regionala strategier och **kompletterande** utbildningsinsatser.

Ändringsförslag

(c) upprättande av nationella eller regionala strategier och **åtföljande** utbildningsinsatser.

Motivering

Ändringsförslag i linje med AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 2.

Ändringsförslag 39

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 24 – punkt 2 – inledningen

Kommissionens förslag

2. I syfte att säkerställa att EU-medlen används effektivt och målinriktat ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

Ändringsförslag

2. I syfte att säkerställa att EU-medlen används effektivt och målinriktat **och att de fördelas rättvist mellan medlemsstaterna samt för att begränsa det administrativa arbetet för skolor som deltar i programmet och för medlemsstaterna** ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 med avseende på

Ändringsförslag 40

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 24 – punkt 2 – led –a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(-a) det maximala beloppet unionsstöd per barn och utdelningsinsats i form av bidrag till kostnaden för de frukter och grönsaker, inklusive bananer, och den mjölk och de mjölkprodukter som delas ut,

Onsdagen den 27 maj 2015

Motivering

De delegerade befogenheterna flyttas från artikel 23a.1 i syfte att göra texten enhetlig. För att åstadkomma en sund budgetförvaltning för programmen vore det lämpligare att inrätta ett maxstöd per utdelning snarare än ett stöd per portion, som är svårkontrollerat (se ändringsförslaget till skäl 6).

Ändringsförslag 41

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 24 – punkt 2 – led a

Kommissionens förslag

- (a) den vägledande fördelningen av stöd mellan medlemsstaterna för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk och, **i förekommande fall, den reviderade fördelningen efter den bedömning som avses** i artikel 23a.2 andra stycket, minimibelopp för unionens stöd till varje medlemsstat, metoden för omfördelning av stöd mellan medlemsstater på grundval av erhållna stödansökningar, och de tilläggsregler som gäller hur de kriterier som avses i artikel 23a.2 första stycket ska beaktas vid fördelningen av medel,

Ändringsförslag

- (a) den vägledande fördelningen av stöd mellan medlemsstaterna för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk och **mjölkprodukter, minimibelopp för unionens årliga stöd per barn enligt vad som avses i led b** i artikel 23a.2, minimibelopp för unionens stöd till varje medlemsstat, metoden för omfördelning av stöd mellan medlemsstater på grundval av erhållna stödansökningar, och de tilläggsregler som gäller hur de kriterier som avses i artikel 23a.2 första stycket ska beaktas vid fördelningen av medel,

Ändringsförslag 42

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 24 – punkt 2 – led b

Kommissionens förslag

- (b) villkoren för överföringar mellan anslagen för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk,

Ändringsförslag

- (b) villkoren för överföringar mellan anslagen för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och mjölk **och mjölkprodukter,**

Motivering

Ändringsförslag i linje med AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 1.

Ändringsförslag 43

Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 24 – punkt 2 – led c

Kommissionens förslag

- (c) kostnader och/eller åtgärder som berättigar till unionsstöd och möjligheten att fastställa **minimibelopp och** maximibelopp för specifika kostnader,

Ändringsförslag

- (c) kostnader och/eller åtgärder som berättigar till unionsstöd och möjligheten att fastställa maximibelopp för specifika kostnader,

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 44
Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 24 – punkt 2 – led ca (nytt)

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

(ca) **införande av enhetliga ansökningsförfaranden för skolor som önskar delta, och enhetliga kontrollförfaranden,**

Motivering

Utöver de tekniska kriterier som fastställs i genomförandeakten i enlighet med artikel 25 c skulle det vara lämpligt att för varje delegerad akt utarbeta enhetliga ansökningsförfaranden för skolor som önskar delta, och enhetliga kontrollförfaranden, i syfte att minska den administrativa börda som för närvarande avskräcker eventuella deltagare, särskilt skolor som önskar delta i båda programmen.

Ändringsförslag 45
Förslag till förordning

Artikel 1 – led 5

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 24 – punkt 3 – inledningen

Kommissionens förslag

Ändringsförslag

3. I syfte att öka medvetenheten om skolprogrammet ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227 genom vilka medlemsstater med skolprogram åläggs att **ge publicitet åt unionsstödet subventionerande roll.**

3. I syfte att **främja och** öka medvetenheten om skolprogrammet **och göra unionsstödet mer synligt** ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 227, genom vilka medlemsstater med skolprogram åläggs att **tydligt publicera att de erhåller unionsstöd för genomförandet av programmet, med avseende på regler om**

(a) **särskilda kriterier i samband med användningen av affischer och annat informationsstöd,**

(b) **fastställande av särskilda kriterier för presentation, utformning, storlek och design av den grafiska profilen och unionslogotypen.**

Motivering

AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 5 – del 2. Delegerade befogenheter i linje med ändringsförslag till artikel 23a.8.

Onsdagen den 27 maj 2015

Ändringsförslag 46**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 5**

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 25 – led a

Kommissionens förslag

- (a) den definitiva fördelningen av stöd för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och/eller mjölk mellan de deltagande medlemsstaterna, inom de gränser som anges i artikel 23a.1 och med beaktande av de överföringar som avses i artikel 23a.4,

Ändringsförslag

- (a) den definitiva fördelningen av stöd för frukt och grönsaker, inklusive bananer, och/eller mjölk **och mjölkprodukter** mellan de deltagande medlemsstaterna, inom de gränser som anges i artikel 23a.1 och med beaktande av de överföringar som avses i artikel 23a.4,

*Motivering**Ändringsförslag i linje med AGRI-utskottets kompromissändringsförslag 1.***Ändringsförslag 47****Förslag till förordning****Artikel 1 – led 5**

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 25 – led fa (nytt)

*Kommissionens förslag**Ändringsförslag*

- (fa) **metoder för att hantera brister i genomförandeprocessen, för att undvika hinder som orsakas av onödigt betungande byråkrati,**

Ändringsförslag 48**Förslag till förordning****Artikel 1 – led 7**

Förordning (EU) nr 1308/2013

Artikel 217 – stycke 1

Kommissionens förslag

Medlemsstaterna får, **som komplement till** unionsstödet enligt artikel 23, lämna nationellt stöd för utdelning av produkter till skolbarn eller för de därmed sammanhängande kostnader som avses i artikel 23.1 c.

Ändringsförslag

Medlemsstaterna får, **utöver att erhålla och tillämpa** unionsstödet enligt artikel 23, lämna nationellt **eller regionalt** stöd **till** utdelning av produkter till skolbarn, **tillsammans med åtföljande utbildningsinsatser**, eller för **att täcka** de därmed sammanhängande kostnader som avses i **led c i artikel 23.1.**

Tisdagen den 19 maj 2015

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2015)0191

Begäran om upphävande av Viktor Uspaskichs immunitet

**Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2015 om begäran om upphävande av Viktor Uspaskichs immunitet
(2014/2203(IMM))**

(2016/C 353/16)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av begäran om upphävande av Viktor Uspaskichs immunitet, vilken framförts den 1 oktober 2014 av Litauens riksåklagare och tillkännagetts i plenum den 12 november 2014,
- efter att ha hört Viktor Uspaskich i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 samt den 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 62 i Republiken Litauens statsförfattning,
- med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0149/2015), och av följande skäl:

A. Litauens riksåklagare har begärt att den parlamentariska immuniteten för en ledamot av Europaparlamentet, Viktor Uspaskich, ska upphävas med anledning av en förundersökning av ett påstått brott.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.)

Tisdagen den 19 maj 2015

- B. Enligt artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska ledamöter av Europaparlamentet på sin egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
- C. I artikel 62 i Republiken Litauens statsförfattning och i artikel 22 tredje stycket i det litauiska parlamentets (Seimas) stadga föreskrivs det att straffrättsliga förfaranden inte får inledas mot en ledamot av Seimas och att ledamoten inte får gripas eller få sin personliga frihet inskränkt på något annat sätt utan Seimas samtycke, utom i det fall att ledamoten ertappats på bar gärning.
- D. Viktor Uspaskich står anklagad för otillbörligt uppträdande inför rätten, enligt artikel 232 i Republiken Litauens strafflag.
- E. Det föreligger inga bevis för *fumus persecutionis*, det vill säga en välgrundad misstanke om att det rättsliga förfarandet har inletts i avsikt att vålla honom politisk skada.
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Viktor Uspaskichs immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till Republiken Litauens riksåklagare och till Viktor Uspaskich.
-

Tisdagen den 19 maj 2015

P8_TA(2015)0192

Begäran om upphävande av Jérôme Lavrilleux immunitet

Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2015 om begäran om upphävande av Jérôme Lavrilleux immunitet (2015/2014(IMM))

(2016/C 353/17)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Jérôme Lavrilleux immunitet som översändes av den franska justitieministern den 23 december 2014 på begäran av chefsåklagaren vid Paris appellationsdomstol och som tillkännagavs i kammaren den 15 januari 2015,
- efter att ha hört Jérôme Lavrilleux i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 26 i Republiken Frankrikes konstitution,
- med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0152/2015), och av följande skäl:
 - A. Chefsåklagaren vid Paris appellationsdomstol har begärt upphävande av immuniteten för Jérôme Lavrilleux, ledamot av Europaparlamentet, i samband med en pågående förundersökning avseende misstanke om urkundsförfalskning, brukande av falsk urkund, trolöshet mot huvudman, bedrägeriförsök samt medhjälp till och delaktighet i dessa brott, och olaglig finansiering av valkampanj samt medhjälp och delaktighet i detta brott. De franska domarna skulle i detta sammanhang vilja vidta frihetsberövande eller delvis frihetsinskränkande åtgärder mot Jérôme Lavrilleux.
 - B. Enligt artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska ledamöter av Europaparlamentet på sin egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
 - C. I artikel 26 andra och tredje styckena i den franska konstitutionen fastställs att ingen parlamentsledamot i samband med anklagelser om brottmål får häktas eller utsättas för någon annan form av frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärder, såvida inte tillstånd har utfärdats av presidiet i den parlamentsförsamling som ledamoten tillhör. Sådant tillstånd krävs dock inte om ledamoten grips på bar gärning eller vid lagakraftvunnen dom. Parlamentsförsamlingen har rätt att begära att häktning, frihetsberövande eller frihetsinskränkande åtgärder eller rättsliga förfaranden som avser en av dess ledamöter skjuts upp.
 - D. Jérôme Lavrilleux misstänks för att ha medverkat i ett system med falsk fakturering för utgifter i samband med valkampanjer.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C 200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tisdagen den 19 maj 2015

- E. Upphävandet av Jérôme Lavrilleux immunitet bör omfattas av de villkor som anges i artikel 9.6 i arbetsordningen.
 - F. Anklagelserna har inget att göra med Jérôme Lavrilleux ställning som ledamot av Europaparlamentet utan härrör från hans tidigare ställning som vice direktör för valkampanjen vid det senaste presidentvalet i Frankrike.
 - G. De rättsliga åtgärderna gäller inte yttranden som Jérôme Lavrilleux gjort eller röster som Jérôme Lavrilleux avlagt under utövandet av sitt ämbete som ledamot av Europaparlamentet, i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
 - H. Parlamentet har inte i detta fall funnit några bevis för *fumus persecutionis*, det vill säga en tillräckligt allvarlig och konkret misstanke om att förfarandet har inletts för att skada ledamotens politiska verksamhet.
 - 1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Jérôme Lavrilleux immunitet.
 - 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Republiken Frankrike och till Jérôme Lavrilleux.
-

Tisdagen den 19 maj 2015

P8_TA(2015)0193

Begäran om upphävande av Janusz Korwin-Mikkés immunitet

Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2015 om begäran om upphävande av Janusz Korwin-Mikkés immunitet (2015/2049(IMM))

(2016/C 353/18)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Janusz Korwin-Mikkés immunitet som översändes den 29 december 2014 av den allmänne åklagaren i Republiken Polen i samband med ett straffrättsligt förfarande som inletts av distriktsåklagarmyndigheten i Warszawa (fall nr V Ds 223/14) och som tillkännagavs i kammaren den 28 januari 2015,
 - efter att ha hört Janusz Korwin-Mikke i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
 - med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
 - med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 och 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artikel 105.2 i Republiken Polens författning och artiklarna 7b.1 och 7c.1 i Polens lag av den 9 maj 1996 om utövandet av mandatet som ledamot av sejmen och senaten,
 - med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0150/2015), och av följande skäl:
- A. Den allmänne åklagaren i Polen har översänt en begäran från distriktsåklagarmyndigheten i Warszawa om tillstånd att väcka straffrättsligt åtal mot en ledamot av Europaparlamentet, Janusz Korwin-Mikke, med avseende på ett brott enligt artikel 222.1 i den polska strafflagen. Förfarandet rör i synnerhet den påstådda kränkningen av en offentlig tjänstemans fysiska integritet.
- B. Enligt artikel 8 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier får Europaparlamentets ledamöter inte förhöras, kvarhållas eller lagföras på grund av yttranden de gjort eller röster de avlagt under utövandet av sitt ämbete.
- C. Enligt artikel 9 i protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska ledamöter av Europaparlamentet på sin egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras stat.
- D. Enligt artikel 105.2 i Republiken Polens författning får en ledamot inte bli föremål för straffrättsligt ansvar utan sejmens samtycke.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C 200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tisdagen den 19 maj 2015

- E. Det är parlamentets ensak att besluta om immuniteten ska upphävas eller inte i ett enskilt fall. Parlamentet kan rimligen beakta ledamotens ståndpunkt när det beslutar om ledamotens immunitet ska upphävas eller inte ⁽¹⁾.
- F. Såsom bekräftades under utfrågningen av Korwin-Mikke hade det påstådda brottet inget direkt eller uppenbart samband med hans utövande av sitt uppdrag som ledamot av Europaparlamentet, och det utgjorde inte heller ett yttrande som gjorts eller en röst som avlagts under utövandet av uppdraget som ledamot av Europaparlamentet i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.
- G. I detta fall har parlamentet inte funnit något belägg för *fumus persecutionis*, det vill säga en tillräckligt allvarlig och precis misstanke om att ärendet har inletts i avsikt att orsaka den berörda ledamoten politisk skada.
1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Janusz Korwin-Mikkens immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Republiken Polen och till Janusz Korwin-Mikke.
-

⁽¹⁾ Mål T-345/05, Mote/parlamentet (nämnt ovan), punkt 28.

Tisdagen den 19 maj 2015

P8_TA(2015)0194

Begäran om upphävande av Theodoros Zagorakis immunitet

Europaparlamentets beslut av den 19 maj 2015 om begäran om upphävande av Theodoros Zagorakis immunitet (II) (2015/2071(IMM))

(2016/C 353/19)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av den begäran om upphävande av Theodoros Zagorakis immunitet som översändes den 10 mars 2015 av den biträdande allmänna åklagaren vid Greklands högsta domstol med anledning av det pågående förfarandet nr ABM A2011/5382, B2012/564 i förstainstansrätten i Thessaloniki, och som tillkännagavs i kammaren den 25 mars 2015,
- med beaktande av att Zagorakis av sagt sig rätten att höras i enlighet med artikel 9.5 i arbetsordningen,
- med beaktande av artiklarna 8 och 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,
- med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 12 maj 1964, 10 juli 1986, 15 och 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011 samt den 17 januari 2013 ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 62 i Republiken Greklands konstitution,
- med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0151/2015), och av följande skäl:
 - A. Greklands allmänna åklagare har begärt att Europaparlamentsledamot Theodoros Zagorakis immunitet ska upphävas med anledning av eventuella rättsliga åtgärder till följd av ett påstått brott.
 - B. Enligt artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier ska ledamöter av Europaparlamentet på sin egen stats territorium åtnjuta den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.
 - C. I artikel 62 i Republiken Greklands konstitution föreskrivs det att parlamentsledamöter under valperioden inte får åtalas, gripas, fängslas eller på annat sätt kvarhållas utan föregående tillstånd från parlamentet.
 - D. Zagorakis anklagas för att ha gjort sig skyldig till finansiella oegentligheter mellan 2007 och 2012 vid fotbollsklubben PAOK, där han var ordförande vid den tidpunkten.
 - E. Det påstådda brottet har inget samband med Zagorakis uppdrag som ledamot av Europaparlamentet, utan är snarare kopplat till hans ställning som ordförande för fotbollsklubben PAOK.
 - F. Åtalet rör inte yttranden som gjorts eller röster som avlagts under utövandet av uppdraget som ledamot av Europaparlamentet i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 12 maj 1964, Wagner/Fohrmann och Krier, 101/63, ECLI:EU:C:1964:28, domstolens dom av den 10 juli 1986, Wybot/Faure m.fl., 149/85, ECLI:EU:C:1986:310, tribunalens dom av den 15 oktober 2008, Mote/parlamentet, T-345/05, ECLI:EU:T:2008:440, domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23.

Tisdagen den 19 maj 2015

G. Det finns ingen anledning att misstänka att avsikten bakom brottsförfarandena är att skada ledamotens politiska verksamhet (*fumus persecutionis*), med tanke på att åtalet inleddes ett antal år innan ledamoten påbörjade sitt ämbete.

1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Theodoros Zagorakis immunitet.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den allmänna åklagarmyndigheten vid Greklands högsta domstol och till Theodoros Zagorakis.
-

Tisdagen den 19 maj 2015

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

P8_TA(2015)0189

Skyddsåtgärder som föreskrivs i avtalet med Schweiziska edsförbundet *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 maj 2015 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om skyddsåtgärder som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet (kodifiering) (COM(2014)0305 – C8-0009/2014 – 2014/0158(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

(2016/C 353/20)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2014)0305),
 - med beaktande av artiklarna 294.2 och 207.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0009/2014),
 - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽¹⁾,
 - med beaktande av artiklarna 103 och 59 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0145/2015), och av följande skäl:
- A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinnehåll.
1. Europaparlamentet antar sin ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2014)0158

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 19 maj 2015 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/... om skyddsåtgärder som föreskrivs i avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet (kodifiering)

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) 2015/1145).

⁽¹⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

Tisdagen den 19 maj 2015

P8_TA(2015)0190

Europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 19 maj 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av den europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång (07597/1/2014 – C8-0286/2014 – 2010/0361(NLE))

(Godkännande)

(2016/C 353/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (07597/1/2014),
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 98/84/EG av den 20 november 1998 om det rättsliga skyddet för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång ⁽¹⁾,
 - med beaktande av den europeiska konventionen av den 24 januari 2001 om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång ⁽²⁾,
 - med beaktande av rådets beslut 2014/243/EU av den 14 april 2014 om undertecknande, på Europeiska unionens vägnar, av den europeiska konventionen om rättsligt skydd för tjänster som bygger på eller utgörs av villkorad tillgång ⁽³⁾,
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 207.4 första stycket samt artikel 218.6 andra stycket a led v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0286/2014),
 - med beaktande av domstolens dom av den 22 oktober 2013 ⁽⁴⁾,
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena och 99.2 samt artikel 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A8-0071/2015).
1. Europaparlamentet godkänner att konventionen ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och Europarådet.

⁽¹⁾ EGT L 320, 28.11.1998, s. 54.

⁽²⁾ EUT L 336, 20.12.2011, s. 2.

⁽³⁾ EUT L 128, 30.4.2014, s. 61.

⁽⁴⁾ Domstolens dom av den 22 oktober 2013 i mål C-137/12, Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd, ECLI:EU:C:2013:675.

Tisdagen den 19 maj 2015

P8_TA(2015)0195

Index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal ***I

Europaparlamentets ändringar antagna den 19 maj 2015 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal (COM(2013)0641 – C7-0301/2013 – 2013/0314(COD)) ⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 353/22)

[Ändring nr 1]

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG (*)

till kommissionens förslag

till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Prissättningen av finansiella instrument och finansiella avtal är i många fall beroende av att referensvärdena är rättvisande och inte kan utsättas för otillbörlig påverkan. **Allvarliga** fall av otillbörlig påverkan av referensräntor såsom Libor, Euribor **och referensvärden för utländsk valuta, vilka har orsakat konsumenter och investerare avsevärda förluster och ytterligare försämrat medborgarnas förtroende för finanssektorn**, liksom påståenden att referensvärden för energi, olja och utländsk valuta otillbörligen har påverkats, **visar** att referensvärden **kan vara föremål för** intressekonflikter **och diskretionära** och svaga **styrelseformer, som är** utsatta för otillbörlig påverkan. Brister i index eller tvivel på om de är rättvisande eller har utsatts för otillbörlig påverkan kan undergräva marknadens förtroende, orsaka förluster för konsumenter och investerare och snedvrider den reala ekonomin. Det är därför nödvändigt att se till att referensvärdena och processerna för att fastställa dem är rättvisande, väl underbyggda och inte kan utsättas för otillbörlig påverkan.

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 61.2 andra stycket i arbetsordningen (A8-0131/2015).

(*) Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■.

⁽¹⁾ EUT C 177, 11.6.2014, s. 42.

⁽²⁾ EUT C 113, 15.4.2014, s. 1.

Tisdagen den 19 maj 2015

- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument⁽¹⁾ innehåller vissa krav på tillförlitligheten i de referensvärden som används för att prissätta ett noterat finansiellt instrument. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som ska offentliggöras när värdepapper erbjuds allmänheten eller tas upp till handel⁽²⁾ innehåller vissa krav på referensvärden som används av emittenter. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)⁽³⁾ innehåller vissa krav på fondföretags användning av referensvärden. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi⁽⁴⁾ innehåller vissa bestämmelser som förbjuder manipulering av referensvärden som används för grossistenergi produkter. Men dessa rättsakter omfattar bara vissa aspekter av vissa referensvärden och täcker inte alla svagheter i referensvärdesprocessen.
- (3) Referensvärden är avgörande vid prissättningen av gränsöverskridande transaktioner och bidrar därmed till en effektivt fungerande inre marknad för ett stort antal olika finansiella instrument och tjänster. Många referensvärden som används som referensräntor i finansiella avtal, i synnerhet bolån, konstrueras i en medlemsstat men används av kreditinstitut och konsumenter i andra medlemsstater. Dessutom säkrar dessa kreditinstitut ofta sina risker eller erhåller finansiering för beviljandet av dessa finansiella avtal på den gränsöverskridande interbankmarknaden. Bara två medlemsstater har infört nationell lagstiftning om referensvärden, men deras respektive rättsliga ramar för referensvärden visar redan skillnader vad gäller sådana aspekter som tillämpningsområdets omfattning. Dessutom **kom** den internationella organisationen för värdepapperstillsyn, Iosco, **2013** överens om principer för referensvärden och, eftersom dessa principer ger viss flexibilitet i fråga om deras exakta räckvidd **och** medel för genomförandet, är det sannolikt att medlemsstaterna kommer att anta lagstiftning på nationell nivå som skulle genomföra sådana principer på olika sätt.
- (3a) *Användningen av finansiella referensvärden begränsas inte till att utfärda och skapa finansiella instrument och avtal. Finansindustrin använder också referensvärden för att bedöma en investeringsfonds resultat i syfte att spåra avkastning, fastställa en portföljs tillgångsallokering eller beräkna de resultatrelaterade avgifterna. Att fastställa och granska olika indexvikter inom en kombination av index i syfte att fastställa utbetalningen eller värdet av ett finansiellt instrument eller ett finansiellt avtal, eller mäta en investeringsfonds resultat, räknas också som användning, eftersom en sådan aktivitet inte är diskretionär, till skillnad från konstruktionen av referensvärden. Innehav av finansiella instrument som prissätts på basis av ett visst referensvärde bör inte betraktas som användning av referensvärdet.*
- (4) Dessa olika tillvägagångssätt skulle leda till en fragmentering av den inre marknaden, eftersom administratörer och användare av referensvärde skulle omfattas av olikartade regler i olika medlemsstater. **Därför skulle** referensvärden som konstrueras i en medlemsstat kunna hindras från att användas i andra medlemsstater. I avsaknad av en harmoniserad ram för att säkerställa att referensvärden som tillämpas för finansiella instrument och finansiella avtal i unionen är rättvisande och utan otillbörlig påverkan är det därför troligt att skillnader i medlemsstaternas lagstiftning kommer att skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad vid fastställandet av referensvärden.
- (5) EU:s konsumentskyddsbestämmelser omfattar inte frågan om referensvärdens lämplighet i finansiella avtal. Till följd av konsumenternas klagomål och tvister som rör tillämpningen av olämpliga referensvärden i flertalet medlemsstater är det sannolikt att olikartade åtgärder, som bygger på legitima farhågor beträffande konsumentskyddet, skulle komma att antas på nationell nivå, vilket kan leda till fragmentering av den inre marknaden till följd av de olikartade konkurrensvillkor som är kopplade till de olika nivåerna av konsumentskydd.

⁽¹⁾ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 345, 31.12.2003, s. 64.

⁽³⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

⁽⁴⁾ EUT L 326, 8.12.2011, s. 1.

Tisdagen den 19 maj 2015

- (6) För att den inre marknaden ska fungera korrekt och för att förbättra förutsättningarna för dess funktion, särskilt när det gäller finansmarknaderna, samt för att säkra ett starkt konsument- och investerarskydd är det lämpligt att fastställa ett gemensamt regelverk för referensvärden på unionsnivå.
- (7) Det är lämpligt och nödvändigt att bestämmelserna antas i form av en förordning för att medföra direkta skyldigheter när det gäller fastställande, rapportering och användning av referensvärden som tillämpas på samma sätt inom hela unionen. Eftersom en rättslig ram för konstruktion av referensvärden av nödvändighet omfattar åtgärder som anger exakta krav på alla olika aspekter som är kopplade till konstruktionen av referensvärden, kan även små skillnader om det tillvägagångssätt som vidtagits avseende en av dessa aspekter leda till betydande hinder vid gränsoverskridande konstruktion av referensvärden. Därför bör användningen av en förordning som är direkt tillämplig, utan att det krävs nationell lagstiftning, minska risken för att olikartade åtgärder vidtas på nationell nivå, och bör säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt, större rättssäkerhet och förhindra förekomsten av betydande hinder vid gränsoverskridande konstruktion av referensvärden.
- (8) Förordningen bör ha ett tillräckligt brett tillämpningsområde för att utgöra ett förebyggande regelverk. Konstruktion av referensvärden inbegriper godtycke när det gäller fastställandet och är till sin natur föremål för vissa typer av intressekonflikter, vilket innebär att det finns möjligheter och incitament att på ett otillbörligt sätt påverka dessa referensvärden. Dessa riskfaktorer är gemensamma för alla referensvärden, och alla referensvärden bör omfattas av lämplig styrning och kontrollkrav. **Graden av risk varierar emellertid och detta kräver alltid olika åtgärder som är anpassade efter varje situation.** Eftersom referensvärdenas sårbarhet och betydelse varierar över tiden skulle en begränsning av tillämpningsområdet med hänvisning till index som för närvarande är viktiga eller sårbara inte undanröja de risker som varje referensvärde kan innebära i framtiden. Särskilt kan referensvärden som för närvarande inte används i någon större utsträckning komma att användas i framtiden, så att även en mindre otillbörlig påverkan kan få betydande konsekvenser vid användningen av dem.
- (9) Den kritiska faktorn för den här förordningens tillämpningsområde är om produktionsvärdet för referensvärden fastställer värdet på ett finansiellt instrument **eller** ett finansiellt avtal⁽¹⁾. Därför bör inte tillämpningsområdet vara beroende av typen av ingångsinformation. Referensvärden som beräknas utifrån ekonomisk ingångsinformation, t. ex. aktiekurser och icke-ekonomiska siffrvärden eller andra värden, som exempelvis väderparametrar, bör därför inkluderas. Regelverket bör omfatta referensvärden som kan påverkas av sådana risker, men **det stora antal referensvärden i världen och de olika följder dessa har för den finansiella stabiliteten och den reala ekonomin bör också uppmärksammas. Denna förordning** bör även göra det möjligt att vidta åtgärder som står i proportion till de risker som olika referensvärden medför. Den här förordningen bör därför omfatta referensvärden som används för att prissätta finansiella instrument som är börsnoterade eller omfattas av handel på reglerade handelsplatser. **Alla hänvisningar till dagar i denna förordning bör avse kalenderdagar.**
- (10) Många konsumenter är parter i finansiella avtal, särskilt konsumentkreditavtal säkrade genom hypotekslån, som är knutna till referensvärden som är föremål för samma risker. Den här förordningen bör därför omfatta de index eller referensräntor som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU⁽¹⁾.
- (11) **Ett index eller en kombination av index som inte innehåller någon ny ingångsinformation och som används för att mäta resultat i en fond eller i en finansiell produkt bör betraktas som användning av ett referensvärde.**
- (12) Alla administratörer av referensvärden kan vara föremål för intressekonflikter, utöva godtycke och ha inrättat olämpliga styrnings- och kontrollsystem. Vidare gäller att eftersom administratörer kontrollerar referensvärdesprocessen är kravet på auktorisation **eller registrering** och tillsyn av administratörer det mest effektiva sättet att säkerställa att referensvärden inte utsätts för otillbörlig påverkan.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

Tisdagen den 19 maj 2015

- (13) Rapportörer är föremål för potentiella intressekonflikter, utövar godtycke och kan därigenom vara källan till otillbörlig påverkan. Rapportering om referensvärden är en frivillig verksamhet. Om eventuella initiativ kräver att rapportörerna på ett betydande sätt ändrar sina affärsmodeller, kan de upphöra med rapporteringen. För entiteter som redan omfattas av reglering och tillsyn förväntas inte krav på goda styrelseformer och kontrollsystem leda till betydande kostnader eller oproportionerlig administrativ börda. Därför införs genom denna förordning vissa skyldigheter om att rapportörer ska omfattas av tillsyn.
- (14) En administratör är den fysiska eller juridiska person som har **frivillig** kontroll över konstruktionen av ett referensvärde och som särskilt administrerar referensvärdet, samlar in och analyserar ingångsinformation, fastställer referensvärdet och **antingen direkt** offentliggör referensvärdet **eller lägger ut offentliggörandet av referensvärdet på en tredje part**. Om en person bara offentliggör eller hänvisar till ett referensvärde som en del av hans eller hennes journalistiska verksamhet, men inte har kontroll över fastställandet av detta referensvärde, bör inte den personen omfattas av de krav som åläggs administratörer i denna förordning.
- (15) Ett index beräknas med en formel eller någon annan metod på grundval av underliggande värden. Godtycke förekommer vid utarbetandet av denna formel, beräkningen eller fastställandet av ingångsinformation. Detta godtycke medför en risk för otillbörlig påverkan och därför bör alla referensvärden som delar dessa egenskaper omfattas av denna förordning. Om ett enda pris eller värde används för prissättning av finansiella instrument, till exempel när priset på ett enda värdepapper är referenspriset för en option, det inte finns någon beräkning, ingångsinformation eller godtycke. Därför bör enskilda priser eller referenspriser för enskilda värden inte betraktas som referensvärden för ändamålet med denna förordning. Referenspriser eller avräkningspriser som konstruerats av centrala motparter bör inte betraktas som referensvärden, eftersom dessa används för att fastställa avräkning, marginaler och riskhantering och därför inte fastställer det belopp som ska betalas inom ramen för ett finansiellt instrument eller värdet av ett finansiellt instrument.
- (16) *Europeiska centralbankens oberoende och oberoendet för de nationella centralbankerna inom ramen för Europeiska centralbankssystemet då de utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och skyldigheter som har tilldelats dem genom fördragen, samt de nationella centralbankernas oberoende som följer av den berörda medlemsstatens eller tredjelandets konstitutionella strukturer bör till fullo respekteras vid genomförandet av denna förordning.*
- (17) ■ För att se till att referensvärdena inte kan utsättas för otillbörlig påverkan, bör administratörer av referensvärden vara skyldiga att ha lämpliga styrningsarrangemang för att kontrollera sådana intressekonflikter och skydda förtroendet för att referensvärdena inte kan utsättas för otillbörlig påverkan. Även när det finns en effektiv ledning kan de flesta administratörer drabbas av intressekonflikter och tvingas göra bedömningar och fatta beslut som påverkar en grupp av sinsemellan olika berörda parter. Det är därför **viktigt** att administratörerna har någon självständig funktion för att övervaka genomförandet och effektiviteten i de styrningssystem som ger effektiv tillsyn.
- (18) Om referensvärden utsätts för otillbörlig påverkan eller inte är tillförlitliga, kan det ge upphov till skador för investerare och konsumenter. Därför bör denna förordning innehålla en ram för bevarande av uppgifter från administratörer och rapportörer samt ge insyn i fråga om ett referensvärdes syfte och ingångsinformation som underlättar en mer effektiv och rättvis lösning på alla potentiella ersättningsanspråk i enlighet med nationell lagstiftning eller unionens lagstiftning.
- (19) Kravet på revision, och den faktiska tillämpningen av denna förordning förutsätter analyser och bevisning i efterhand. **Därför bör denna förordning innehålla en ram för en ändamålsenlig dokumentering från administratörernas sida av referensvärdesberäkningen** under en tillräckligt lång tidsperiod. Den ekonomiska realitet som ett referensvärde är avsett att mäta och den omgivning i vilken den mäts förändras med största sannolikhet över tid. För att upptäcka brister och möjliga förbättringar är det därför nödvändigt att man regelbundet gör en revision eller översyn av processen och metoden för att konstruera referensvärden. Brister i konstruktionen av referensvärden kan drabba många berörda aktörer och dessa kan bidra till att dessa brister upptäcks. **I denna förordning bör därför en ram fastställas för ett formellt och oberoende klagomålsförfarande som genomförs av administratörer**, så att ■ berörda parter kan anmäla klagomål till administratören av referensvärdet och **se till** att administratören sakligt prövar de omständigheter som ligger till grund för klagomålet.

Tisdagen den 19 maj 2015

- (20) Konstruktionen av referensvärden innebär ofta att man utkontrakterar viktiga funktioner, som t.ex. beräkning av referensvärdet, insamling av ingångsinformation och spridning av referensvärdet. För att styrningsarrangemangen ska vara effektiva är det nödvändigt att se till att sådan utkontraktering inte befriar administratörer av referensvärden från deras skyldigheter och ansvar, och att det sker på ett sätt som vare sig inkräktar på administratörernas förmåga att fullgöra dessa skyldigheter och påta sig detta ansvar eller på den relevanta behöriga myndighetens förmåga att övervaka dem.
- (21) Administratörer av referensvärden är huvudmottagare av ingångsinformation och ska fortlöpande kunna bedöma om den är rättvisande och inte har utsatts för otillbörlig påverkan.
- (22) Anställda hos administratörer kan identifiera möjliga överträdelser av denna förordning eller potentiella sårbarheter som kan leda till otillbörlig påverkan eller försök till otillbörlig påverkan. Denna förordning bör därför **fastställa en ram** som gör det möjligt för de anställda att konfidentiellt varna administratörer om möjliga överträdelser av denna förordning.
- (23) Allt utrymme för godtycke vid lämnandet av ingångsinformation skapar möjligheter till otillbörlig påverkan av ett referensvärde. Om ingångsinformationen utgörs av transaktionsuppgifter finns det mindre utrymme för godtycke och därför inte samma möjlighet att uppgifterna påverkas på ett otillbörligt sätt. Administratörer av referensvärden bör därför använda transaktionsuppgifter som ingångsinformation, men även andra uppgifter kan användas i de fall transaktionsuppgifterna inte är tillräckliga för att säkerställa ett referensvärde som är rättvisande och inte har utsatts för otillbörlig påverkan.
- (24) Om referensvärdet är ett rättvisande och tillförlitligt mått på den ekonomiska realitet som det är avsett att mäta beror på vilken metod och vilken ingångsinformation som används. Det är därför nödvändigt att anta en **transparent** metod som säkerställer referensvärdets tillförlitlighet och korrekthet.
- (25) Metoden kan även i fortsättningen behöva ändras för att se till att referensvärdet är rättvisande, men varje ändring av metoden får konsekvenser för användare och berörda parter. Det är därför nödvändigt att ange vilka förfaranden som ska följas vid övergång från referensmetodik, inbegripet behovet av samråd, så att användare och berörda parter kan vidta nödvändiga åtgärder mot bakgrund av dessa ändringar eller lämna synpunkter till administratören om de har betänkligheter om dessa ändringar.
- (26) För att referensvärden ska vara rättvisande och skyddade mot otillbörlig påverkan krävs även att rapportörernas ingångsinformation är rättvisande och skyddad mot otillbörlig påverkan. Det är mycket viktigt att det tydligt fastställs vilka skyldigheter rapportörerna har när det gäller **sådan** ingångsinformation och att den är tillförlitlig och överensstämmer med referensvärdesadministratörens kontroller och metod. Administratörer av referensvärden **bör därför, när det är lämpligt och möjligt, och i samarbete med sina rapportörer, utarbeta en uppförandekod för att specificera dessa krav och rapportörernas ansvar när det gäller att lämna ingångsinformation.**
- (27) Många referensvärden fastställs **genom tillämpning av en formel som beräknas med hjälp av** ingångsinformation som tillhandahålls av reglerade handelsplatser, **godkända publiceringsarrangemang eller rapporteringsmekanismer**, auktioner för energiutbyte **eller** utsläppsrätter. **I dessa fall säkerställer befintliga regler och tillsyn att** ingångsinformationen inte utsatts för otillbörlig påverkan **och att den är transparent, samtidigt som de** fastställer krav på styrning och förfaranden för anmälan av överträdelser. **Under förutsättning att de kommer från källor som lyder under krav på transparens efter handel, inklusive marknader i tredjeländer som anses vara likvärdiga med reglerade marknader i unionen, bör dessa referensvärden därför inte omfattas av vissa av skyldigheterna i denna förordning,** för att undvika dubbel reglering och eftersom tillsynen av dem säkrar att ingångsinformationen inte utsatts för otillbörlig påverkan.
- (28) Rapportörer kan vara föremål för intressekonflikter och utöva godtycke vid fastställandet av ingångsinformation. Rapportörer måste därför, **där detta är möjligt och ändamålsenligt,** omfattas av styrningsarrangemang som ser till att sådana konflikter hanteras och att ingångsinformationen är korrekt, överensstämmer med administratörens krav och kan valideras.

Tisdagen den 19 maj 2015

- (29) Olika typer av referensvärden och olika referensvärdessektorer kännetecknas av olika egenskaper, typer av sårbarheter och risker. Bestämmelserna i denna förordning bör preciseras ytterligare för särskilda sektorer och typer av referensvärden. Råvaruindex är vanligt förekommande och har sektorsspecifika egenskaper och det är därför nödvändigt att närmare ange hur dessa bestämmelser ska tillämpas på referensvärdena i denna förordning. **Dessutom bör en viss grad av flexibilitet föreskrivas i denna förordning, i syfte att medge en uppdatering i rätt tid av de olika krav som gäller för olika referensvärdessektorer mot bakgrund av den pågående internationella utvecklingen, särskilt i fråga om arbetet inom Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco).**
- (29a) **För att ett referensvärde ska anses vara av kritisk betydelse enligt denna förordning måste det anses vara systemviktigt till sin natur eller användas i hela systemet och vara sårbart för otillbörlig påverkan, för att regleringen ska vara proportionerlig.**
- (30) Brister i vissa referensvärden kan få betydande konsekvenser för den finansiella stabiliteten, för ordnade marknadsförhållanden och för investerare, varför ytterligare krav måste ställas när det gäller referensvärden som är av kritisk betydelse för att se till att de är väl underbyggda och inte har utsatts för otillbörlig påverkan. **Dessa eventuellt destabiliserande effekter av referensvärden av kritisk betydelse kan påverka en enda medlemsstat eller flera medlemsstater. De nationella behöriga myndigheterna bör tillsammans med Esma definiera vilka referensvärden som ska anses vara av kritisk betydelse.**
- (30a) **Med hänsyn till att kritiska referensvärden har en strategisk betydelse för hur den inre marknaden fungerar bör Esma ges befogenhet att anta beslut som är direkt tillämpliga på administratörer och, i tillämpliga fall rapportörer, av referensvärden, om den nationella behöriga myndigheten inte har tillämpat denna förordning eller brutit mot unionsrätten, och i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 ⁽¹⁾.**
- (31) Rapportörer som slutar att rapportera in information kan undergräva tillförlitligheten till referensvärden som är av kritisk betydelse, **eftersom sådana referensvärdens förmåga att mäta den underliggande marknaden eller den ekonomiska realiteten skulle påverkas negativt.** För att **bevara trovärdigheten hos det aktuella referensvärdet är det därför** nödvändigt att ge den relevanta behöriga myndigheten befogenhet att kräva obligatorisk inrapportering till kritiska referensvärden **från entiteter som omfattas av tillsyn. Syftet med obligatorisk inrapportering av ingångsinformation är inte att införa krav för entiteter som omfattas av tillsyn att ingå i, eller utfästa sig att ingå i, transaktioner.**
- (31a) **När ett referensvärde har definierats som referensvärde av kritisk betydelse kan administratören få monopol på användarna av referensvärdet. Därför är det nödvändigt att kollegiet av behöriga myndigheter för detta referensvärde av kritisk betydelse övervakar prissättningen och administratörens kostnader för att undvika marknadsmissbruk.**
- (32) För att användarna ska kunna göra väl avvägda val av, och förstå riskerna med, referensvärden måste de känna till vad referensvärdet mäter och hur sårbart det är. Administratörer av referensvärden bör därför offentliggöra en deklaration som klargör dessa saker **■**. **Administratörerna bör på begäran ge den relevanta behöriga myndigheten tillgång till sina ingångsuppgifter inom ramen för en undersökning.**
-
- (34) Denna förordning bör ta hänsyn till de principer för finansiella **referensvärden** som utfärdades av Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco) (**Iosco-principerna för finansiella referensvärden**) den 17 juli 2013, **samt principerna för organisationer som rapporterar oljepriser, som utfärdades av Iosco den 5 oktober 2012 (Ioscos PRA-principer), vilka fungerar som en global standard för krav för godkännande av referensvärden.**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

Tisdagen den 19 maj 2015

- (34a) *Fysiska råvarumarknader har unika egenskaper som måste beaktas för att förhindra att råvaruindex utsätts för otillbörlig påverkan och att transparensen på råvarumarknaden, försörjningstryggheten i Europa, konkurrenskraften och konsumenternas intressen påverkas negativt. Vissa bestämmelser i denna förordning lämpar sig därför inte för råvaruindex. De principer för råvaruindex som har utarbetats av Iosco i samarbete med bl.a. Internationella energiorganet och Internationella energiforumet är särskilt utformade för att gälla alla råvaruindex och därför föreskriver denna förordning att vissa krav inte kommer att gälla råvaruindex.*
- (34b) *Genom denna förordning införs också ett system för erkännande som gör att administratörer i ett tredjeland kan konstruera referensvärden i unionen, förutsatt att de till fullo uppfyller de villkor som anges i denna förordning eller bestämmelserna i de relevanta Iosco-principerna.*
- (34c) *Genom denna förordning införs en godkännandeordning som gör att administratörer i unionen som är godkända eller registrerade i enlighet med förordningens bestämmelser under vissa omständigheter får godkänna referensvärden som har konstruerats i tredjeländer. En sådan godkännandeordning bör införas för administratörer i tredjeländer som är anknutna till eller samarbetar nära med administratörer i unionen. En administratör som har godkänt referensvärden som har konstruerats i ett tredjeland bör vara ansvarig för sådana godkända referensvärden och se till att de uppfyller tillämpliga krav som avses i denna förordning eller att de uppfyller kraven i de relevanta Iosco-principerna.*
- (35) *Administratören av ett referensvärde av kritisk betydelse bör vara auktoriserad och stå under tillsyn av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där den är belägen. En administratör som enbart konstruerar referensvärden som fastställs genom tillämpning av en formel som beräknas utifrån ingångsinformation som tillhandahålls direkt av reglerade handelsplatser, godkända publiceringsarrangemang eller rapporteringsmekanismer, auktioner för energiutbyte eller utsläppsrätter och/eller en administratör som enbart konstruerar referensvärden som inte är av kritisk betydelse, bör registreras hos och kontrolleras av den behöriga myndigheten. Registreringen av en administratör är inte avsedd att påverka de relevanta behöriga myndigheternas tillsyn. Esma bör föra ett register över administratörer på unionsnivå.*
- (36) *En person kan under vissa omständigheter konstruera ett referensvärde, men inte vara medveten om att det används för prissättning av finansiella instrument eller finansiella avtal. Det gäller särskilt när användarna och administratören av referensvärden är belägna i olika medlemsstater. Därför måste graden av transparens öka i fråga om vilket referensvärde som används. Det kan åstadkommas genom att man förbättrar innehållet i de prospekt eller faktablad som krävs enligt unionsrätten, och innehållet i de anmälningar och den förteckning över finansiella instrument som krävs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 ⁽¹⁾.*
- (37) *Tillsynens effektivitet garanteras genom en uppsättning effektiva verktyg och befogenheter för den behöriga myndigheten i varje medlemsstat och för Esma. I denna förordning förutses därför i synnerhet ett minsta antal befogenheter rörande tillsyn och utredning som bör tilldelas medlemsstaternas behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt och Esma. De behöriga myndigheterna och Esma bör när de utövar sina befogenheter enligt denna förordning agera sakligt och opartiskt och förbli fristående i sitt beslutsfattande.*
- (38) *För att upptäcka fall av överträdelse av denna förordning, måste behöriga myndigheter och Esma ha möjlighet att utföra inspektioner på plats och ha tillträde till fysiska och juridiska personers lokaler så att de kan beslagta handlingar. Tillträde till sådana lokaler är nödvändigt om det föreligger skälig misstanke om att det finns handlingar och annan information som har anknytning till syftet med en inspektion eller utredning och som kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning. Dessutom krävs tillträde till sådana lokaler när den person som mottagit en begäran om upplysningar underlåter att hörsamma den, eller om det finns rimliga skäl att anta att en eventuell begäran inte skulle hörsammas eller att de dokument eller upplysningar som informationskravet avser skulle undanröjas, manipuleras eller förstöras. Om förhandsgodkännande krävs från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska denna befogenhet för tillträde till lokaler, i enlighet med nationell rätt, användas efter det att man fått rättsligt förhandstillstånd.*

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

Tisdagen den 19 maj 2015

- (39) Tillgång till dokumentation av data- och telefontrafik från entiteter som omfattas av tillsyn kan vara ett avgörande bevis och ibland det enda beviset när det gäller att upptäcka och styrka förekomsten av överträdelser av denna förordning, särskilt efterlevnaden av styrelseformer och kontrollkrav. Dokumentation av telefon- och datatrafik kan bidra till att kontrollera identiteten på den person som ansvarar för att lämna den och om **organisatorisk** separation av anställda bibehålls. Därför bör de behöriga myndigheterna ha rätt att begära att entiteter som omfattas av tillsyn överlämnar befintlig dokumentation av telefontrafik, elektronisk kommunikations- och datatrafik, om det föreligger skäligen misstanke om att sådan dokumentation eller registrering som rör ämnet för inspektionen eller utredningen kan vara relevant för att bevisa en överträdelse av denna förordning.
- (40) Vissa av bestämmelserna i denna förordning är tillämpliga på fysiska eller juridiska personer i tredjeländer som får använda referensvärden eller vara rapportör till referensvärden eller av andra skäl inte är inblandade i referensvärdesprocessen. Behöriga myndigheter bör därför finna former för samarbete med tillsynsmyndigheterna i tredjeländer. Esma bör samordna utarbetandet av sådana samarbetsformer och utbytet av information från tredjeländer mellan de behöriga myndigheterna.
- (41) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i stadgan om de grundläggande rättigheterna (**stadgan**), i synnerhet rätten till skydd för privat- och familjeliv, skyddet av personuppgifter, rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet, näringsfrihet, rätten till egendom, rätten till konsumentskydd, rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till försvar. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer. **När denna förordning hänvisar till bestämmelserna om yttrandefrihet i andra medier och till de bestämmelser och normer som är tillämpliga på journalistyrket, bör dessa friheter särskilt beaktas eftersom de garanteras både inom unionen och i medlemsstaterna och erkänns i artikel 11 i stadgan om de grundläggande rättigheterna samt andra tillämpliga bestämmelser. Denna förordning bör inte tillämpas på press, övriga medier och journalister om de endast offentliggör eller hänvisar till ett referensvärde som en del av den journalistiska verksamheten, utan att ha någon kontroll över konstruktionen av detta referensvärde.**
- (42) Rätten till försvar för de berörda personerna bör iakttagas fullt ut. Särskilt gäller att personer som är föremål för förfarandena ska ges tillgång till resultaten på vilka de behöriga myndigheterna har grundat sina beslut och ska ges rätt att bli hörda.
- (43) Transparens vad gäller referensvärden är nödvändig för stabiliteten på finansmarknaderna och investerarskyddet. Allt utbyte och all överföring av information av de behöriga myndigheterna bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾. Allt utbyte och all överföring av information från Esma bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter i Europaparlamentets och rådets direktiv 45/2001/EG av den 18 december 2000 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽²⁾.
- (44) Med hänsyn till de principer som fastställs i kommissionens meddelande om att förstärka påföljdssystemen i den finansiella tjänstesektorn och de unionsrättsakter som har antagits som en uppföljning av detta meddelande bör medlemsstaterna fastställa regler om böter och administrativa åtgärder vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och se till att de genomförs. Dessa påföljder och administrativa åtgärder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (45) Därför bör en uppsättning administrativa åtgärder, sanktioner och avgifter fastställas för att se till att medlemsstaterna har ett gemensamt tillvägagångssätt och för att öka den avskräckande effekten. Sanktioner som tillämpas i specifika fall bör fastställas med beaktande av faktorer som **förekomsten eller frånvaron av uppsåt**, återbetalning av alla identifierade ekonomiska vinster, överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet, alla försvårande eller förmildrande faktorer, det faktum att avgifter måste ha en avskräckande effekt och, om lämpligt, inkludera en rabatt för samarbete med den behöriga myndigheten.■

⁽¹⁾ EUT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Tisdagen den 19 maj 2015

- (46) För att säkerställa att beslut som fattas av behöriga myndigheter har en avskräckande effekt på allmänheten i stort bör de normalt offentliggöras. Offentliggörandet av beslut är också ett viktigt verktyg för behöriga myndigheter att informera marknadsaktörer om vilka beteenden som anses innebära en överträdelse av denna förordning och för att främja ett allmänt bättre beteende bland marknadsaktörerna. Om ett sådant offentliggörande riskerar att ge upphov till oproportionell skada för de inblandade personerna, äventyra stabiliteten på de finansiella marknaderna eller en pågående utredning bör den behöriga myndigheten offentliggöra sanktionerna eller åtgärderna utan att lämna ut namn eller försena offentliggörandet. De behöriga myndigheterna bör ha möjlighet att inte offentliggöra sanktioner om ett senarelagt eller anonymt offentliggörande anses vara otillräckligt för att se till att stabiliteten på de finansiella marknaderna inte kommer att äventyras. De behöriga myndigheterna är inte heller skyldiga att offentliggöra åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse om offentliggörandet skulle vara oproportionerligt.
- (47) Referensvärden som är av kritisk betydelse kan utarbetas av rapportörer, administratörer och användare i mer än en medlemsstat. Därmed kan upphörandet av ett sådant referensvärde eller eventuella händelser som på ett avgörande sätt kan undergräva förtroendet för att det inte utsätts för otillbörlig påverkan få följder i fler än en medlemsstat, vilket innebär att den behöriga myndighetens övervakning av ett sådant referensvärde i den medlemsstat där referensvärdet konstrueras inte kommer att vara effektivt och verkningsfullt när det gäller att hantera de risker som är knutna till detta referensvärdes kritiska betydelse. För att säkerställa ett effektivt utbyte av tillsynsinformation mellan behöriga myndigheter, samordning av deras verksamhet och tillsynsåtgärder bör kollegier av behöriga myndigheter bildas **under ledning av Esma**. Kollegiets verksamhet bör bidra till en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i denna förordning och en ökad samstämmighet i tillsynspraxis. Esmas juridiskt bindande medlingsroll är ett viktigt inslag för främjande av samordning, en enhetlig tillsyn och en samstämmig tillsynspraxis. Referensvärden kan användas för att prissätta finansiella instrument och finansiella avtal med lång varaktighet. I vissa fall kan tillgången till dessa referensvärden inte längre tillåtas när denna förordning trätt i kraft på grund av att de har egenskaper som inte kan anpassas för att uppfylla kraven i denna förordning. Att förbjuda fortsatt tillgång till ett sådant referensvärde kan leda till att finansiella instrument eller finansiella avtal sägs upp eller till vanmakt och därmed skada investerare. Det är därför nödvändigt att införa bestämmelser för att möjliggöra fortsatt tillgång till sådana referensvärden under en övergångsperiod.
- (47a) *I fall där denna förordning täcker eller eventuellt täcker sådana entiteter och marknader under tillsyn som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 ⁽¹⁾ (Remit) bör Esma fullt ut samråda med Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) för att utnyttja byråns expertkunskap om energimarknader och undvika dubbel reglering.*
- (47b) *Om ett befintligt referensvärde inte uppfyller kraven i denna förordning, men ändringar av referensvärdet för att uppfylla kraven i denna förordning skulle ge upphov till force majeure, häva eller på annat sätt bryta mot villkoren för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument, får den relevanta behöriga myndigheten tillåta en fortsatt användning av referensvärdet fram till dess att det är möjligt att upphöra att använda det relevanta referensvärdet eller fram till dess att det kan bytas ut mot ett annat referensvärde för att undvika negativa effekter för konsumenterna orsakade av ett okontrollerat eller plötsligt upphörande av referensvärdet.*
- (48) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och ytterligare specificera tekniska aspekter i förslaget, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen. **När förslag till dessa akter läggs fram bör gängse internationella standarder för förvaltning, rapportering och användning av referensvärden beaktas, särskilt resultaten av Iscos arbete. Hänsyn måste tas till proportionaliteten, särskilt när det gäller referensvärden som inte är av kritisk betydelse.**
- (49) Kommissionen bör anta förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma **om krav för styrning och kontroll och** om fastställande av minimiinhåll i samsamarbetsarrangemang med behöriga myndigheter i tredje land, genom **bland annat** delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (EUT L 326, 8.12.2011, s. 1).

Tisdagen den 19 maj 2015

- (50) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter vad gäller vissa aspekter. Dessa aspekter avser fastställelse av likvärdigheten av den rättsliga ram som konstruktörer av referensvärden i tredjeländer omfattas av och det faktum att ett referensvärde är av avgörande betydelse. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾ av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter.
- (51) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Esma för att inrätta förfaranden och former för utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och Esma, genom genomförandeakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010. Eftersom målen för denna förordning, nämligen att fastställa en konsekvent och effektiv ordning för att ta itu med de sårbarheter som finns i referensvärdena, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom de samlade effekterna av de problem som avser referensvärdena bara till fullo kan urskiljas i ett unionsperspektiv, och kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning införs en gemensam ram för att säkerställa att de index som används som referensvärden i finansiella instrument och finansiella avtal i unionen är korrekta och inte utsätts för otillbörlig påverkan. Förordningen bidrar därmed till en väl fungerande inre marknad och samtidigt uppnås en hög skyddsnivå för konsumenter och investerare.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på fastställande av referensvärden, rapportering av ingångsinformation för referensvärden och användning av referensvärden inom unionen.
2. Denna förordning ska inte tillämpas på **konstruktion av referensvärden av:**
 - a) Centralbanker, **när dessa utövar de befogenheter och fullgör de uppgifter och skyldigheter som har tilldelats dem genom fördragen och stadgan för Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och ECB, eller vars oberoende följer av den berörda medlemsstatens eller tredjelandets konstitutionella strukturer.**
 - aa) **Offentliga myndigheter, när dessa hanterar eller kontrollerar konstruktionen av referensvärden för allmänpolitiska ändamål, inklusive åtgärder inom sysselsättning, ekonomisk verksamhet och inflation.**
 - ab) **Centrala motparter.**
 - ac) **Administratörer, när dessa konstruerar enskilda priser eller referenspriser för enskilda värden.**

⁽¹⁾ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

Tisdagen den 19 maj 2015

ad) *Press, övriga medier och journalister, när de endast offentliggör eller hänvisar till ett referensvärde som en del av den journalistiska verksamheten, utan att ha någon kontroll över konstruktionen av detta referensvärde.*

ae) *Kreditföreningar i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾,*

■

2a. *Artiklarna 5.1, 5.2a, 5.3b, 5.3c, 5.3d, 5a, 5b, 5d b–g, 7.1 aa, 7.1 b, 7.1 ba, 7.1 bb, 7.1 bc, 7.1 c, 7.2a, 7.3a, 7.3b, 7a, 8.1, 8.2, 9.1, 9.2, 11 och 17.1 ska inte tillämpas på administratörer ifråga om deras referensvärden av icke-kritisk betydelse.*

■

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *index*: ett sifferbelopp

a) som offentliggörs eller görs tillgängligt för allmänheten,

b) som, helt eller delvis, fastställs regelbundet genom tillämpning av en formel eller någon annan beräkningsmetod, eller genom en bedömning, och

c) när detta fastställande görs på grundval av värdet av en eller flera underliggande tillgångar eller priser, inbegripet beräknade priser, *befintliga eller beräknade räntesatser, eller andra värden eller mätningar.*

1a. *tillhandahållare av index: en fysisk eller juridisk person en fysisk eller juridisk person som kontrollerar konstruktionen av ett index.*

2. *referensvärde*: ett index som tjänar som utgångspunkt för att fastställa det belopp som ska betalas ut enligt ett finansiellt instrument eller ett finansiellt avtal, eller som fastställer värdet på ett finansiellt instrument ■ .

2a. *familj av referensvärden: en grupp av referensvärden som har konstruerats av samma administratör och fastställs utifrån ingångsinformation av liknande slag, och som på ett specifikt sätt mäter samma eller liknande marknader eller ekonomiska verklighet.*

3. *konstruktion av ett referensvärde*:

a) att sköta arrangemangen kring fastställandet av ett referensvärde, och ■

b) att samla in, analysera eller bearbeta ingångsinformation i syfte att fastställa ett referensvärde, och

c) att fastställa ett referensvärde med hjälp av en formel eller annan beräkningsmetod eller genom en bedömning av ingångsinformation som har lämnats för detta syfte. administratör:

4. *administratör*: en fysisk eller juridisk person som kontrollerar konstruktionen av ett referensvärde. användare av ett referensvärde:

5. *användning* av ett referensvärde:

a) *att emittera* ett finansiellt instrument *som prissätts på basis av ett index eller en kombination av index,*

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

Tisdagen den 19 maj 2015

- b) *att fastställa ett belopp som ska betalas inom ramen för ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal genom att prissätta ett index eller en kombination av index,*
- c) *att vara part i ett finansiellt avtal som används för att prissätta ett index eller en kombination av index,*
- d) *att fastställa resultatet för en investeringsfond genom ett index eller en kombination av index, i syfte att spåra avkastningen på ett sådant index eller kombinationen av index, eller att fastställa en portföljs tillgångsallokering eller beräkna de resultatrelaterade avgifterna.*
6. *rapportering av ingångsinformation:* att lämna ingångsinformation **som inte är offentliggjord** till en administratör, eller till någon annan person för vidare befordran till en administratör som krävs för att fastställa ett referensvärde och som lämnas för detta syfte.
7. *rapportör:* en fysisk eller juridisk person som rapporterar ingångsinformation **som inte utgörs av reglerade uppgifter.**
8. *rapportör med tillsyn:* en övervakad entitet som rapporterar ingångsinformation till en administratör i unionen.
9. *uppgiftslämnare:* **en fysisk** person som rapportören har gett i uppdrag att rapportera ingångsinformation.
- 9a. *bedömare:* **en medarbetare till en administratör av ett råvaruindex, eller någon annan fysisk person eller tredje part vars tjänster står till administratörens förfogande eller under dennes kontroll, som ansvarar för att tillämpa en metod för eller bedömning av ingångsinformation och annan information, för att kunna genomföra en slutgiltig bedömning av priset på ett visst råvaruindex.**
10. *ingångsinformation:* uppgifter om värdet på en eller flera underliggande tillgångar, eller priser, inbegripet beräknade priser, värden eller underlag som administratören använder för att fastställa referensvärdet. reglerade uppgifter:
11. *reglerade uppgifter:*
- i) ingångsinformation som kommer **helt och hållet** från
- a) *en handelsplats enligt definitionen i led 24 i artikel 4.1 i direktiv 2014/65/EU men enbart i fråga om uppgifter som rör transaktioner med finansiella instrument,*
- b) *ett godkänt publiceringsarrangemang enligt definitionen i led 52 i artikel 4.1 i direktiv 2014/65/EU eller en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation enligt definitionen i led 53 i artikel 4.1 i direktiv 2014/65/EU, i enlighet med kraven på transparens efter handel, men enbart i fråga om uppgifter om transaktioner som rör finansiella instrument som handlas på en handelsplats,*
- c) *en godkänd rapporteringsmekanism enligt definitionen i led 54 i artikel 4.1 i direktiv 2014/65/EU, men enbart i fråga om uppgifter om transaktioner som rör finansiella instrument som handlas på en handelsplats och som måste lämnas ut i enlighet med kraven på transparens efter handel,*

Tisdagen den 19 maj 2015

- d) en elbörs som avses i artikel 37.1 j i **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2009/72/EG ⁽¹⁾,
 - e) en naturgasbörs som avses i artikel 41.1 j i **Europaparlamentets och rådets** direktiv 2009/73/EG ⁽²⁾,
 - f) en auktionsplattform som avses i artikel 26 eller artikel 30 i **kommissionens** förordning (EU) nr 1031/2010 ⁽³⁾,
 - g) **uppgifter som lämnas enligt artikel 8.1 i förordning (EU) nr 1227/2011 och förklaras närmare i genomförandeförordning (EU) nr 1348/2014 ⁽⁴⁾, eller**
 - h) **ett tredjelands handelsplats, plattform, börs, publiceringsarrangemang eller rapporteringsmekanism som är likvärdig med dem som anges i punkterna a–g ovan, eller andra entiteter såsom en sammanställare eller en insamlare av transaktionsuppgifter vars rapportering av ingångsinformation redan är föremål för passande tillsyn, och**
- ii) **nettovärden för företagsentiteter för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (UCITS-fonder) enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG ⁽⁵⁾.**
12. *transaktionsuppgifter*: observerbara priser, taxor, index eller värden som avser transaktioner mellan oberoende motparter på en aktiv marknad med förbehåll för ett konkurrenskraftigt utbud och efterfrågan.
13. *finansiellt instrument*: något av de instrument som räknas upp i bilaga I avsnitt C till direktiv 2014/65/EU, för vilka en begäran om upptagande till handel på en handelsplats har gjorts, **enligt definitionen i led 24 i artikel 4.1 i direktiv 2014/65/EU**, eller som handlas på en handelsplats, **enligt definitionen i led 24 i artikel 4.1 i direktiv 2014/65/EU**.
14. *entitet med tillsyn*: avser följande entiteter:
- a) kreditinstitut enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2013/36/EU,
 - b) värdepappersföretag enligt definitionen i led 1 i artikel **4.1 i direktiv 2014/65/EU**,
 - c) försäkringsföretag enligt definitionen i led 1 i artikel 13 i **Europaparlamentets och rådets direktiv** 2009/138/EG ⁽⁶⁾.
 - d) återförsäkringsföretag enligt definitionen i led 4 i artikel 13 i direktiv 2009/138/EG,
 - e) företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG** (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG** (EUT L 9, 14.8.2009, s. 112).

⁽³⁾ **Kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidsschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen** (EUT L 302, 18.11.2010, s. 1).

⁽⁴⁾ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1348/2014 av den 17 december 2014 om rapportering av uppgifter för att genomföra artikel 8.2 och 8.6 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi** (EUT L 363, 18.12.2014, s. 121).

⁽⁵⁾ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)** (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽⁶⁾ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II)** (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

Tisdagen den 19 maj 2015

- f) förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) enligt definitionen i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁾,
- g) centrala motparter eller enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾,
- h) transaktionsregister enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) nr 648/2012,
- i) en administratör.
15. *finansiellt avtal*:
- a) ett kreditavtal enligt definitionen i artikel 3 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽³⁾,
- b) ett kreditavtal **enligt definitionen i artikel 4.3. i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU** ⁽⁴⁾.
16. *investeringsfond*: avser AIF enligt definitionen i artikel 4.1 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU, eller företag för kollektiva investeringar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG.
17. *ledningsorgan*: ett eller flera styrande organ, bestående av övervaknings- och ledningsfunktionen, som har den yttersta beslutsrätten och är behörig att fastställa entitetens strategi, mål och allmänna inriktning. konsument:
18. *konsument*: en fysisk person som i finansiell avtal som omfattas av denna förordning handlar för ändamål som faller utanför hans eller hennes närings- eller yrkesverksamhet.
19. *referensräntor för lån mellan banker*: ett referensvärde där den underliggande tillgången för de syften som avses i punkt 1 c i denna artikel är den räntesats till vilken banker kan låna ut till eller låna från andra banker. råvaruindex:
- 19a. referensvärde för utländska växelkurser: referensvärde vars värde fastställs i förhållande till priset, uttryckt i en valuta, av en eller en korg av andra valutor.**
20. *råvaruindex*: ett referensvärde där den underliggande tillgången för de syften som avses i punkt 1 c i denna artikel är en råvara i den mening som avses i artikel 2.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 ⁽⁵⁾, **med undantag av de utsläppsrätter som avses i avsnitt C punkt 11 i bilaga I till direktiv 2014/65/EU.**
- 20a. basrisk: den risk som är relaterad till hur rättvisande referensvärdet är med avseende på beskrivningen av den marknadsmässiga eller ekonomiska realitet som referensvärdet ska vara ett mått på.**
21. *kritiskt referensvärde*:
- a) ett referensvärde **som inte bygger på reglerade uppgifter och vars referensvärde överstiger 500 miljarder EUR, enligt definitionen i artikel 13.1, eller**

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiven 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet, (EUT L 241, 2.9.2006, s. 1).

Tisdagen den 19 maj 2015

- b) ett referensvärde som, om det skulle upphöra att tillhandahållas, skulle få en betydande negativ effekt på den finansiella stabiliteten, marknadernas ordnade funktion och på realekonomin i en eller flera medlemsstater,

Ett referensvärde av kritisk betydelse har en "nationell" karaktär om de negativa effekterna till följd av att det upphör att konstrueras eller om det konstrueras genom en uppsättning rapportörer eller underliggande uppgifter som inte är representativa begränsas till en enda medlemsstat. I ett sådant fall ska förfarandet i artikel 13.2a–13.2d tillämpas.

Ett referensvärde av kritisk betydelse har en "europeisk" karaktär om de negativa effekterna till följd av att det upphör att konstrueras eller om det konstrueras genom en uppsättning rapportörer eller underliggande uppgifter som inte är representativa inte begränsas till en enda medlemsstat. I ett sådant fall ska förfarandet i artikel 13.2e, 13.2f och 13.2 g tillämpas.

- 21a. ett referensvärde som inte är av kritisk betydelse: ett referensvärde som inte uppfyller de kriterier för ett kritiskt referensvärde som föreskrivs i artikel 13.

22. belägen: för en juridisk person den medlemsstat eller det tredjeland där denna person har sitt säte eller annan officiell adress, och för en fysisk person den medlemsstat eller det tredje land där denna person har sin skatterättsliga hemvist.

22a. offentlig myndighet:

- a) en regering eller offentlig förvaltning,

- b) entitet eller person som har offentliga förvaltningsuppgifter enligt nationell rätt, eller som har offentligt ansvar eller offentliga uppgifter eller som tillhandahåller offentliga tjänster, inklusive inflations- och sysselsättningsåtgärder och ekonomisk verksamhet, under tillsyn av en regering eller offentlig myndighet.

2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 för att specificera ytterligare tekniska delar av definitionerna i punkt 1, särskilt genom att fastställa vad som utgör tillgängliggörande för allmänheten med avseende på definitionen av ett index, och för att kunna beakta marknadens eller den tekniska utvecklingen. **I dessa delegerade akter ska kommissionen se till att "offentliggjord" eller "tillgängliggjord för allmänheten" förstås som tillgängliggjord för den breda allmänheten av användare och potentiella användare".**

Kommissionen ska i förekommande fall ta hänsyn till **marknadsutvecklingen eller den tekniska utvecklingen och till internationell konvergens i tillsynspraxis i förhållande till referensvärden.**

2a. Kommissionen ska anta genomförandeakter i syfte att upprätta en förteckning över offentliga myndigheter inom unionen enligt punkt 1 led 22a i denna artikel och i syfte att se över denna förteckning. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

Artikel 4

Uteslutning av **tillhandahållare av index** som är omedvetna om användningen av de referensvärden som de ger tillgång till

Denna förordning ska inte tillämpas på en **tillhandahållare av index avseende ett index** som denne gett tillgång till om denne **tillhandahållare** är omedveten om och rimligen inte kunde ha känt till att detta **index** används för de syften som anges i punkt 2 i artikel 3.1.

AVDELNING II

AVDELNING II REFERENSVÄRDENS SKYDD MOT OTILLBÖRLIG PÅVERKAN OCH TILLFÖRLITLIGHET

Kapitel 1

Styrning och kontroll av administratörer

Artikel 5

Krav avseende styrning **och intressekonflikter**

1. Administratören ska ha stabila styrningsarrangemang, dvs. en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning mellan dem som deltar i konstruktionen av referensvärdet.

Tisdagen den 19 maj 2015

Administratören ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att *identifiera och förhindra eller hantera intressekonflikter både internt, inklusive mellan chefer, anställda och andra fysiska personer eller tredje parter vars tjänster står till administratörens förfogande eller under dennes kontroll, och mellan rapportörer eller användare, och se till att eventuella skönsmässiga bedömningar eller avgöranden som krävs i samband med referensvärdesprocessen görs på ett oberoende och rättvist sätt.*

2a. Konstruktionen av referensvärden ska i operativ bemärkelse vara åtskild från de delar av administratörens övriga verksamhet som kan ge upphov till faktiska eller potentiella intressekonflikter. I fall där intressekonflikter kan uppkomma hos administratören på grund av dennes ägandestruktur, kontrollintressen eller annan verksamhet som utförs av en entitet som äger eller kontrollerar administratören eller av en entitet eller som ägs eller kontrolleras av administratören eller någon av dennes närstående företag, ska administratören inrätta en oberoende övervakningsfunktion där olika berörda aktörer representeras, i de fall dessa är kända, samt användare och rapportörer. Om sådana konflikter inte kan hanteras ordentligt måste administratören antingen avsluta all verksamhet och alla förbindelser som ger upphov till sådana konflikter eller sluta konstruera referensvärdet.

3a. Administratörer ska offentliggöra eller informera användare av referensvärdet och den relevanta behöriga myndigheten, samt i tillämpliga fall rapportörer, om alla befintliga eller potentiella intressekonflikter, inbegripet intressekonflikter som följer av vem som äger eller kontrollerar dem.

3b. Administratörer ska fastställa och tillämpa lämpliga riktlinjer och rutiner samt ändamålsenliga organisatoriska arrangemang för att upptäcka, offentliggöra, hantera, minska och undvika intressekonflikter för att se till att referensvärdeskonstruktionen är oberoende och inte kan utsättas för otillbörlig påverkan. Dessa riktlinjer och rutiner ska regelbundet ses över och uppdateras. De bör beakta och ta itu med intressekonflikter, graden av skönsmässighet i referensvärdesprocessen och de risker som referensvärdet medför, samt

- a) säkerställa sekretessen hos information som rapporteras till eller sammanställs av administratören, om inte annat följer av kraven på offentliggörande och öppenhet i denna förordning, och
- b) specifikt minska konflikter som beror på vem som äger eller kontrollerar administratören, på andra intressen inom gruppen eller på andra personer som kan utöva inflytande eller kontroll över administratören när det gäller fastställande av referensvärdena.

3c. Administratören ska när det gäller medarbetare och andra fysiska personer vars tjänster står till dennes förfogande eller under dennes kontroll och som är direkt involverade i konstruktionen av ett referensvärde se till

- a) att de har de färdigheter, kunskaper och erfarenheter som krävs för arbetsuppgifterna och står under effektiv ledning och kontroll,
- b) att de inte utsätts för otillbörligt inflytande eller intressekonflikter och att lönesättning och utvärdering av deras arbetsinsats inte skapar intressekonflikter eller på annat sätt påverkar referensvärdesprocessens frihet från otillbörlig påverkan,
- c) att de inte har några intressen eller affärsförbindelser som äventyrar administratörens funktioner,
- d) att de inte kan påverka fastställandet av referensvärden genom att delta i anbud, offerter eller transaktioner, vare sig personligen eller för marknadsaktörers räkning, och
- e) att de måste följa effektiva rutiner för att kontrollera utbytet av information med andra medarbetare, och att de inte är involverade i verksamhet som kan skapa en risk för intressekonflikter.

3d. Administratören ska fastställa särskilda kontrollrutiner för att se till att medarbetare eller personer som fastställer referensvärdet inte utsätts för otillbörlig påverkan och att de är tillförlitliga, vilket kan inkludera internt godkännande från ledningen innan referensvärdet sprids eller lämpliga ersättningsåtgärder för exempelvis referensvärden som intradagsuppdateras eller uppdateras på realtidsbasis.

Tisdagen den 19 maj 2015

3e. *Icke väsentliga ändringar av referensvärdet i fråga om bestämmelserna i denna artikel ska inte anses vara en överträdelse av något finansiellt avtal eller finansiellt instrument som prissätts på basis av detta referensvärde. För ett referensvärde av kritisk betydelse ska den relevanta behöriga myndigheten ha befogenhet att bedöma huruvida en ändring är väsentlig.*

Artikel 5a

Krav på övervakningsfunktion

1. *Administratören ska inrätta och upprätthålla en permanent och effektiv övervakningsfunktion för att se till att alla delar av konstruktionen av referensvärden övervakas.*
2. *Administratören ska utveckla och underhålla robusta rutiner för sin övervakningsfunktion som ska ställas till de relevanta behöriga myndigheternas förfogande.*

Rutinerna ska bland annat omfatta följande huvudfunktioner:

- a) *Övervakningsfunktionens behörighet.*
- b) *Kriterier för att välja övervakningsfunktionens medlemmar.*
- c) *En sammanfattning av kraven för medlemskap i en styrelse eller kommitté som tilldelats en övervakningsfunktion, tillsammans med redovisning av eventuella intressekonflikter och förfaranden för tillsättning, nominering eller entledigande och ersättning av kommittémedlemmar.*
3. *Övervakningsfunktionen ska vara oberoende och omfatta följande ansvarsområden, som ska anpassas efter referensvärdets komplexitet, användning och sårbarhet:*
 - a) *Översyn, minst en gång per år, av definitionen av och metoden för att konstruera referensvärdet.*
 - b) *Övervakning av eventuella ändringar av metoden för att konstruera referensvärdet och godkännande av att administratören genomför samråd om sådana ändringar.*
 - c) *Övervakning av administratörens kontrollsystem, hanteringen och användningen av referensvärdet samt, om referensvärdet konstrueras med hjälp av rapportörer, den uppförandekod som avses i artikel 9.1.*
 - d) *Översyn och godkännande av rutiner för referensvärdets upphörande, inbegripet eventuellt samråd om upphörande.*
 - e) *Övervakning av eventuella tredje parter som deltar i konstruktionen av referensvärdet, inbegripet beräknings- och spridningsombud.*
 - f) *Bedömning av interna och externa revisioner eller granskningar, samt uppföljning av genomförandet av de korrigerande åtgärder som anges i resultaten från dessa revisioner.*
 - g) *Övervakning av ingångsinformation och rapportörer samt administratörens åtgärder för att pröva eller godkänna inrapporterad ingångsinformation, om referensvärdet konstrueras med hjälp av rapportörer.*
 - h) *Effektiva åtgärder mot överträdelser av uppförandekoden, om referensvärdet konstrueras med hjälp av rapportörer.*
 - i) *Rapportering av fel som begås av rapportörer eller administratörer som övervakningsfunktionen uppdragar och potentiellt avvikande eller misstänkt ingångsinformation till relevanta behöriga myndigheter, om referensvärdet konstrueras med hjälp av rapportörer.*

Tisdagen den 19 maj 2015

4. Övervakningen ska utföras av en särskild kommitté eller genom ett annat lämpligt styrningssystem.

Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa övervakningsfunktionens särdrag i fråga om sammansättning liksom placeringen inom administratörens organisatoriska struktur, i syfte att trygga funktionens integritet och undvika intressekonflikter.

Esma ska göra åtskillnad mellan olika typer av referensvärden och sektorer i enlighet med denna förordning och ska ta hänsyn till skillnaderna i administratörernas ägande- och kontrollstrukturer, arten, omfattningen och komplexiteten av referensvärdeskonstruktionen, samt till riskerna och effekterna av referensvärdet, även mot bakgrund av internationell konvergens i tillsynspraxis i förhållande till krav på styrning i fråga om referensvärden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [XXX].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

5. Övervakningsfunktionen kan övervaka mer än ett referensvärde som konstrueras av en administratör, under förutsättning att den i övrigt uppfyller kraven i avdelningarna I och IV.

6. Icke väsentliga ändringar av referensvärdet i fråga om bestämmelserna i denna artikel ska inte anses vara en överträdelse av något finansiellt avtal eller finansiellt instrument som prissätts på basis av detta referensvärde. För ett referensvärde av kritisk betydelse ska den berörda behöriga myndigheten ha befogenhet att bedöma huruvida en ändring är väsentlig.

Artikel 5b

Krav avseende kontrollstruktur

1. Administratören ska ha en kontrollstruktur som ser till att referensvärdet konstrueras och offentliggörs eller görs tillgängligt i enlighet med denna förordning.

2. Kontrollsystemet ska stå i proportion till intressekonflikternas allvar, graden av skönsräddighet i konstruktionen av referensvärden och typen av ingångsinformation, samt omfatta följande:

a) Hantering av operativ risk.

b) De beredskaps- och återställningsrutiner som finns om det skulle uppstå problem med konstruktionen av referensvärden.

3. Om ingångsinformationen inte utgörs av transaktionsuppgifter ska administratören

a) fastställa åtgärder för att i möjligaste mån se till att rapportörerna följer den uppförandekod som avses i artikel 9.1 och gällande standarder för ingångsinformation,

b) fastställa åtgärder för att kontrollera ingångsinformationen, inbegripet kontroller innan referensvärdet offentliggörs och validering av ingångsinformation efter offentliggörande för att upptäcka fel och avvikelser.

4. Kontrollsystemet ska dokumenteras, ses över och vid behov uppdateras, och på begäran göras tillgängligt för relevant behörig myndighet och på begäran för användare.

5. Icke väsentliga ändringar av referensvärdet i fråga om bestämmelserna i denna artikel ska inte anses vara en överträdelse av något finansiellt avtal eller finansiellt instrument som prissätts på basis av detta referensvärde. För ett referensvärde av kritisk betydelse ska den berörda behöriga myndigheten ha befogenhet att bedöma huruvida en ändring är väsentlig.

Tisdagen den 19 maj 2015

Artikel 5c

Krav avseende redovisningsram

1. Administratören ska ha en redovisningsram som omfattar registrering, revision och översyn, och en klagomålsprocess, som ger bevis på överensstämmelse med kraven i denna förordning.
2. Administratören ska utse en oberoende intern eller extern funktion med erforderlig förmåga att granska och rapportera om hur administratören följer metoden för att konstruera referensvärdet och denna förordning.
3. För icke-kritiska referensvärden ska administratören offentliggöra och upprätthålla en försäkran om efterlevnad där administratören ska rapportera om sin efterlevnad av denna förordning. Försäkran om efterlevnad ska åtminstone omfatta de krav som fastställs i artiklarna 5.1, 5.2a, 5.3b, 5.3c, 5.3d, 5a, 5b, 5d led b–g, 7.1aa, 7.1b, 7.1ba, 7.1bb, 7.1bc, 7.1c, 7.2a, 7.3a, 7.3b, 7a, 8.1, 8.2, 9.1, 9.2, 11 och 17.1.

Om administratören inte efterlever kraven i artiklarna 5.1, 5.2a, 5.3b, 5.3c, 5.3d, 5a, 5b, 5d led b–g, 7.1aa, 7.1b, 7.1ba, 7.1bb, 7.1bc, 7.1c, 7.2a, 7.3a, 7.3b, 7a, 8.1, 8.2, 9.1, 9.2, 11 och 17.1 ska det i försäkran om efterlevnad tydligt anges varför det finns skäl för denna administratör att inte efterleva dessa bestämmelser.

4. Administratören av ett icke-kritiskt referensvärde ska utse en oberoende extern revisor för att granska och rapportera om korrektheten i administratörens försäkran om efterlevnad. Sådana revisioner ska ske minst vartannat år och varje gång väsentliga förändringar av referensvärdet sker.
5. Administratören ska överlämna revisionerna i punkt 4 till den relevanta behöriga myndigheten. Administratören ska på begäran tillhandahålla användare eller offentliggöra närmare uppgifter om de revisioner som avses i punkt 4. Administratören ska på begäran av den relevanta behöriga myndigheten eller en användare av referensvärdet lämna eller offentliggöra närmare uppgifter om de revisioner som avses i punkt 4.
6. Den relevanta behöriga myndigheten får, tills den är helt nöjd, be om ytterligare uppgifter av administratören när det gäller dennes referensvärden av icke kritisk betydelse i enlighet med artikel 30 och/eller utfärda en rekommendation till administratören avseende dennes efterlevnad av kraven i försäkran om efterlevnad. Den behöriga myndigheten får offentliggöra rekommendationen på sin webbplats.

Artikel 5d

Krav avseende dokumentation

1. Administratörer ska dokumentera följande:
 - a) All ingångsinformation.
 - b) Avgöranden eller skönsmässiga bedömningar som administratören, och i förekommande fall beräkningsansvariga, har gjort vid fastställandet av referensvärdet.
 - c) Dokumentation av när ingångsinformation inte har beaktats, i synnerhet om informationen uppfyllde kraven enligt referensvärdesmetoden, samt skälen till varför den inte beaktades.
 - d) Andra ändringar av eller avvikelser från standardförfaranden och standardmetoder, inklusive sådana som sker under perioder när marknaden är utsatt för stress eller störningar.

Tisdagen den 19 maj 2015

- e) Namn på uppgiftslämnarna och de fysiska personer som administratörerna anställt för att fastställa referensvärden.
- f) Alla dokument som rör eventuella klagomål.
- g) Dokumentation av relevant kommunikation mellan personer som är anställda av administratören och rapportörerna eller uppgiftslämnarna med avseende på referensvärdet.

2. Om referensvärdet grundas på rapportering från rapportörer ska även rapportören dokumentera all relevant kommunikation, även med andra rapportörer.

3. Administratören ska arkivera information om det som anges i punkt 1 i minst fem år på ett sådant sätt att det är möjligt att återge och förstå alla delar av beräkningen av referensvärdet och att granska eller bedöma ingångsinformation, beräkningar och skönsmåssiga bedömningar. Registreringar av telefonsamtal eller elektronisk kommunikation ska på begäran överlämnas till berörda parter som deltagit i samtalet eller kommunikationen och ska sparas i tre år.

Artikel 5e

Handläggande av klagomål

Administratören ska införa och offentliggöra skriftliga förfaranden för att ta emot, utreda och dokumentera klagomål som görs avseende en beräkningsprocess. Ett sådant klagomålssystem ska sörja för följande:

- a) Administratörer ska ha ett system som beskrivs i en skriftlig policy för hantering av klagomål som gör att användare kan inkomma med klagomål om huruvida beräkningar av ett visst referensvärde är representativa för marknadsvärdet, om planerade ändringar av referensvärdesberäkningen, om metoden för att beräkna ett visst referensvärde och om andra beslut rörande referensvärdesberäkningen som konstruktören fattar.
- b) Det ska finnas en process och en preliminär tidsplan för handläggningen av klagomål.
- c) Formella klagomål som riktas till en administratör och dennes anställda ska utredas av administratören på ett snabbt och rättvist sätt.
- d) Utredningen ska inte göras av medarbetare som kan vara berörda av föremålet för klagomålet.
- e) Administratörer ska ha som mål att genomföra utredningen omedelbart.

Artikel 5f

Tekniska standarder för tillsyn avseende förvaltnings- och kontrollkrav

Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera och kalibrera förvaltnings- och kontrollkraven enligt artiklarna 5.2a, 5.3a-5.3d, 5a.2, 5a.3, 5b.2, 5b.3, 5c.2 och 5c.1-5c.3. I samband med dessa bestämmelser ska Esma beakta följande:

- a) Utvecklingen av referensvärden och finansiella marknader mot bakgrund av internationell konvergens i tillsynspraxis när det gäller de styrningskrav som referensvärden omfattas av.
- b) Särskilda egenskaper hos olika typer av referensvärden och administratörer, däribland sektorsspecifika egenskaper och vilka typer av ingångsinformation som används.

Tisdagen den 19 maj 2015

- c) Skillnader mellan kritiska och icke-kritiska referensvärden.
- d) Huruvida kraven redan till fullo eller helt omfattas av andra relevanta tillsynskrav, i synnerhet för referensvärden som bygger på reglerade uppgifter, och särskilt men inte uteslutande krav enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU eller förordning (EU) nr 600/2014 ⁽¹⁾ för att säkerställa att inga överlappande krav eller andra onödiga bördor skapar för administratörerna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [...].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 6

Utkontraktering

1. Utkontraktering av funktioner som rör konstruktionen av referensvärden får inte ske på ett sätt som har en väsentligen negativ inverkan på administratörens kontroll av konstruktionen av referensvärdet eller förmågan hos den relevanta behöriga myndigheten att övervaka referensvärdet.

3. Administratörer som utkontrakterar funktioner eller relevanta tjänster och aktiviteter som rör konstruktionen av referensvärden till en tjänsteleverantör har även i fortsättningen det fulla ansvaret för att se till att alla deras skyldigheter enligt denna förordning fullgörs.

3a. Vid utkontraktering ska administratören se till att följande villkor är uppfyllda:

- a) Tjänsteleverantören ska ha förmåga, kapacitet och eventuell auktorisation som krävs enligt lag för att utföra de utkontrakterade funktionerna, tjänsterna eller verksamheterna tillförlitligt och professionellt.
- b) Administratören ska till de relevanta behöriga myndigheterna lämna uppgifter om identitet och uppgifter för den tjänsteleverantör som deltar i förfarandet för fastställande av referensvärdet.
- c) Administratören ska vidta lämpliga åtgärder om det visar sig att tjänsteleverantören inte utför de utkontrakterade funktionerna effektivt och i överensstämmelse med tillämplig lag och andra författningar.
- d) Administratören ska inneha den sakkunskap som krävs för att effektivt övervaka de utkontrakterade funktionerna och hantera riskerna i samband med utkontrakterandet.
- e) Tjänsteleverantören ska underrätta administratören om alla händelser som skulle kunna ha väsentlig påverkan på dess kapacitet att effektivt utföra de utkontrakterade funktionerna i enlighet med tillämpliga lagar och andra författningar.
- f) Tjänsteleverantören ska samarbeta med den relevanta behöriga myndigheten när det gäller den utkontrakterade verksamheten, och administratören och den relevanta behöriga myndigheten ska ha tillgång till uppgifter som rör den utkontrakterade verksamheten och till tjänsteleverantörens affärslokaler, och den relevanta behöriga myndigheten ska kunna utöva de rättigheterna.
- g) Administratören ska kunna säga upp arrangemangen vid behov.
- (h) Administratören ska vidta rimliga åtgärder, inklusive införa beredskapsplaner, för att undvika oskäligen operativa risker i samband med tjänsteleverantörens deltagande i förfarandet för fastställande av referensvärdet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

Tisdagen den 19 maj 2015

Kapitel 2

Ingångsinformation, metod och rapportering av överträdelser

Artikel 7

Ingångsinformation

1. Konstruktionen av referensvärden ska vara underställd följande krav när det gäller ingångsinformation **1** :
 - a) Ingångsinformationen ska **utgöras av transaktionsuppgifter eller, om så är lämpligare, av icke transaktionsbaserade uppgifter, bland annat bindande kurser och verifierbara uppskattningar, under förutsättning att de ger en rättvisande och tillförlitlig bild av den marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet är avsett att mäta.**
 - aa) **Den ingångsinformation som avses i led a ska kunna verifieras.**
 - b) Administratörer ska få ingångsinformation från en panel eller ett urval av rapportörer vars tillförlitlighet och representativitet säkerställer att referensvärdet är tillförlitligt och representativt för den marknad eller ekonomiska verklighet som det är avsett att mäta.
 - ba) **Administratören ska enbart använda ingångsinformation från rapportörer som följer den uppförandekod som avses i artikel 9.**
 - bb) **Administratören ska ha en förteckning över personer som får rapportera ingångsinformation till administratören, med rutiner för att utvärdera rapportörers och uppgiftslämnares identitet.**
 - bc) **Administratören ska se till att rapportörer lämnar all relevant ingångsinformation.**
 - c) Om ingångsinformation för ett referensvärde inte är transaktionsuppgifter och en rapportör är part i mer än 50 % av värdet av transaktioner på marknaden som referensvärdet avser att mäta, ska administratören, **om möjligt**, kontrollera att ingångsinformationen representerar en marknad som är föremål för ett konkurrenskraftigt utbud och en konkurrenskraftig efterfrågan. Om administratören anser att ingångsinformation inte utgör en marknad som är föremål för ett konkurrenskraftigt utbud och en konkurrenskraftig efterfrågan ska den antingen ändra ingångsinformationen, rapportörer eller den metod som säkerställer att ingångsinformationen representerar en marknad som är föremål för ett konkurrenskraftigt utbud och en konkurrenskraftig efterfrågan, eller upphöra med att ge tillgång till referensvärdet **1** .
- 1**
 - 2a. **Administratörer ska se till att kontrollerna avseende ingångsinformationen omfattar följande:**
 - a) **Kriterier som anger vem som får lämna ingångsinformation till administratören och en process för val av rapportörer.**
 - b) **En process för att bedöma rapportörens ingångsinformation och hindra rapportören från att lämna ytterligare ingångsinformation, eller andra sanktioner för underlåtenhet att uppfylla kraven som i tillämpliga fall kan tillämpas på rapportören.**
 - c) **En process för att validera ingångsinformationen, bl.a. mot andra indikatorer eller data, för att säkerställa att den inte har utsatts för otillbörlig påverkan och är rättvisande. Om referensvärdet uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 14a ska detta krav endast gälla om efterlevnad är möjlig inom rimliga gränser.**
 - 1**
 - 3a. **När ingångsinformationen för ett referensvärde rapporteras från en front office-funktion, dvs. en avdelning, en enhet, en grupp eller personal från en rapportör eller något av dess dotterbolag som utför någon prissättnings-, handels-, försäljnings-, marknadsförings-, reklam-, värvnings-, strukturerings- eller förmedlingsverksamhet, ska administratören**

Tisdagen den 19 maj 2015

- a) skaffa uppgifter från andra källor som bekräftar ingångsinformationen,
- b) se till att rapportörerna har lämpliga interna övervaknings- och kontrollförfaranden för att
 - i) validera rapporterad ingångsinformation, bland annat genom förfaranden för flera översyner genomförda av erfaren personal som kontrollerar ingångsinformation, samt interna godkännandeförfaranden genomförda av ledningen för de som lämnar in ingångsinformation,
 - ii) göra fysisk åtskillnad mellan anställda i front office-funktioner och rapporteringsvägar,
 - iii) till fullo utnyttja konflikthanteringsåtgärder för att identifiera, redovisa, hantera, mildra och undvika befintliga eller potentiella incitament för att manipulera eller på annat sätt påverka uppgifter, bland annat med hjälp av ersättning, och intressekonflikter mellan verksamhet i samband med inlämning av ingångsinformation och rapportörens, dennes filialers eller kunders andra verksamheter.

Bestämmelserna i ledan a och b i första stycket ska tillämpas på referensvärden som uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 14a ska detta krav endast gälla om efterlevnad är möjlig inom rimliga gränser.

3b. Icke väsentliga ändringar av referensvärdet i fråga om bestämmelserna i denna artikel ska inte anses vara en överträdelse av något finansiellt avtal eller finansiellt instrument som prissätts utifrån detta referensvärde. För ett referensvärde av kritisk betydelse ska den berörda behöriga myndigheten ha befogenhet att bedöma huruvida en ändring är väsentlig.

3c. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de interna övervaknings- och verifieringsförfaranden som administratören ska eftersträva hos en rapportör, i enlighet med punkterna 2a och 3a, för att säkerställa att ingångsinformationen inte har utsatts för otillbörlig påverkan och är rättvisande.

Esma ska beakta proportionalitetsprincipen när det gäller icke-kritiska referensvärden och råvaruindex, särskilda egenskaper hos olika typer av referensvärden, i synnerhet de referensvärden som bygger på rapporteringar från entiteter som uppfyller kriterierna i artikel 14a, typen av ingångsinformation, huruvida kraven redan till fullo eller helt omfattas av andra relevanta tillsynskrav, i synnerhet för referensvärden som bygger på reglerade uppgifter, och särskilt men inte uteslutande krav enligt direktiv 2014/65/EU eller förordning (EU) nr 600/2014 för att säkerställa att inga överlappande krav eller andra onödiga bördor skapar för administratörerna, samt internationell konvergens i tillsynspraxis i förhållande till referensvärden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [XXX].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 7a

Metod

1. Administratören ska använda en metod för fastställande av referensvärden som

a) är väl underbyggd och tillförlitlig,

b) innehåller tydliga bestämmelser för hur och när skönsmässiga bedömningar får användas vid fastställandet av referensvärdet,

Tisdagen den 19 maj 2015

- c) är noggrann, fortlöpande och kan valideras, bl.a. genom kontroller i efterhand,
 - d) är motståndskraftig och ser till att referensvärdet kan beräknas utifrån största möjliga antal omständigheter,
 - e) är spårbar och kan kontrolleras.
2. Vid utvecklingen av referensvärdesmetodiken ska referensvärdesadministratören
- a) ta hänsyn till bl.a. marknadens storlek och normala likviditet, handelns öppenhet och marknadsaktörernas ställning, marknadskoncentration, marknadsdynamik och om eventuella urval är tillräckliga för att ge en representativ bild av marknaden eller den ekonomiska realitet som referensvärdet är avsett att mäta,
 - b) fastställa vad som utgör en aktiv marknad för tillämpning av det referensvärdet, och
 - c) fastställa prioriteringen mellan olika typer av ingångsinformation.
3. Administratörer ska ha tydliga och offentliggjorda system som anger under vilka omständigheter ingångsinformationens kvantitet eller kvalitet inte uppfyller den standard som krävs för att ett rättvisande och tillförlitligt referensvärde ska kunna beräknas, och som anger om och hur referensvärdet i så fall kommer att beräknas.
4. Icke väsentliga ändringar av referensvärdet i fråga om bestämmelserna i denna artikel ska inte anses vara en överträdelse av något finansiellt avtal eller finansiellt instrument som prissätts på basis av detta referensvärde. För ett referensvärde av kritisk betydelse ska den berörda behöriga myndigheten ha befogenhet att bedöma huruvida en ändring är väsentlig.

Artikel 7b

Transparenta metoder

1. Administratörer ska på ett öppet sätt utveckla, använda och förvalta den information och de metoder som ligger till grund för referensvärdet.

Administratörer ska offentliggöra följande information på ett sätt som garanterar rättvist och enkelt tillträde:

- i) Den metod som används för varje referensvärde eller grupp av referensvärden.
 - ii) Förfarandet för samråd om och motiveringar till föreslagna väsentliga ändringar av deras metoder, inbegripet en definition av vad som utgör en väsentlig ändring och när användare ska underrättas om ändringar.
2. Om ett referensvärde uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 14a ska administratören för detta referensvärde för varje beräkning redogöra för och offentliggöra följande, i den mån det är rimligt utan att det påverkar det planerade offentliggörandet av referensvärdet:

- a) En kortfattad förklaring som är tillräcklig för att göra det möjligt för en referensvärdesanvändare eller behörig myndighet att förstå hur beräkningen gjordes och som åtminstone anger storleken och likviditeten avseende den fysiska marknad som ska bedömas (t.ex. transaktionernas antal och volym), volymbredd och genomsnittsvolym, prisintervall och genomsnittspris, samt indikativa uppgifter om hur stor procentuell andel varje typ av ingångsinformation som ingår i beräkningen utgör. Villkor avseende prissättningsmetoden ska inkluderas, såsom "transaktionsbaserad", "spread-baserad" eller "interpolerad/extrapolerad".

Tisdagen den 19 maj 2015

- b) En kortfattad förklaring av i vilken mån, och på vilka grunder, bedömningar gjordes under beräkningen, inbegripet beslut om att utesluta ingångsuppgifter som i övrigt uppfyllde kraven i den relevanta metoden för denna beräkning, basera priser på spreadar eller interpolering/extrapolering, eller vikta anbud eller offerter som översteg de avslutade transaktionerna i någon beräkning.
3. Om offentliggörandet inte skulle vara förenligt med tillämplig immaterialrätt, ska metoden göras tillgänglig för den relevanta behöriga myndigheten.
4. Om en väsentlig ändring görs av metoden för ett referensvärde av kritisk betydelse ska administratören underrätta den relevanta behöriga myndigheten om denna ändring. Den behöriga myndigheten ska godkänna sådana metodändringar inom 30 dagar.

Artikel 7c

Tekniska standarder för tillsyn för ingångsinformation och metoder

Esma ska utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att specificera kontrollerna av ingångsinformation, under vilka omständigheter transaktionsuppgifter kan vara otillräckliga och hur detta kan påvisas för de relevanta behöriga myndigheterna samt kraven vid utarbetande av metoder, varvid skillnad ska göras mellan olika typer av referensvärden och sektorer såsom fastställs i denna förordning. I samband med dessa bestämmelser ska Esma beakta följande:

- a) Utvecklingen vad gäller referensvärden och finansiella marknader mot bakgrund av internationell konvergens i tillsynspraxis med avseende på referensvärden.
- b) Särskilda egenskaper hos olika referensvärden och typer av referensvärden.
- c) Proportionalitetsprincipen när det gäller icke-kritiska referensvärden.
- d) Referensvärdenas sårbarhet för otillbörlig påverkan mot bakgrund av de metoder och uppgifter som används.
- e) Tillräckligt utförlig information till användarna, så att de kan förstå hur ett referensvärde konstrueras och bedöma dess relevans och korrekthet som referens.
- f) Huruvida kraven redan till fullo eller helt omfattas av andra relevanta tillsynskrav, i synnerhet för referensvärden som bygger på reglerade uppgifter, och särskilt men inte uteslutande krav enligt direktiv 2014/65/EU eller förordning (EU) nr 600/2014 för att säkerställa att inga överlappande krav eller andra onödiga bördor skapar för administratörerna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [...].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 8

Rapportering av överträdelser

1. Administratören ska ha rutiner för att chefer, anställda och alla andra fysiska personer vars tjänster ställts till dess förfogande eller under dess kontroll ska kunna rapportera överträdelser av denna förordning och annan relevant tillämplig lagstiftning internt.
2. Administratören ska ha rutiner för att rapportera överträdelser av denna förordning och annan tillämplig lagstiftning till berörda myndigheter.

Tisdagen den 19 maj 2015

I

Kapitel 3

Uppförandekod och krav på rapportörer

Artikel 9

Uppförandekod

1. Om ett referensvärde grundas på ingångsinformation från rapportörer ska administratören, om möjligt i samarbete med rapportörerna, utarbeta en uppförandekod för varje referensvärde med tydliga regler för rapportörernas ansvar när det gäller rapporteringen av ingångsinformation och se till att uppgiftslämnare bekräftar att de följer uppförandekoden samt i händelse av ändringar av uppförandekoden.

2. Uppförandekoden ska omfatta åtminstone följande delar:

a) En tydlig beskrivning av den ingångsinformation som ska lämnas och krav som är nödvändiga för att se till att ingångsinformationen lämnas i enlighet med artiklarna 7 och 8.

b) Riktlinjer för att garantera att rapportörer lämnar all relevant ingångsinformation.

c) System och kontroller som rapportören måste införa, däribland

i) rutiner för inlämnande av ingångsinformation, inbegripet krav på rapportören att ange om ingångsinformationen utgörs av transaktionsuppgifter och om den uppfyller administratörens krav,

ii) strategier för hur ingångsinformation väljs ut,

iii) eventuella krav på validering av ingångsinformation innan den lämnas till administratören,

iv) riktlinjer för dokumentation,

v) krav på rapportering av misstänkt ingångsinformation,

vi) krav på konflikthantering.

2a. Administratörer får utarbeta en enda uppförandekod för varje referensvärdesfamilj som de konstruerar.

2b. Inom 20 dagar från och med dagen för antagandet av beslutet som omfattar ett referensvärde av kritisk betydelse i den förteckning som avses i artikel 13.1, ska administratören av detta referensvärde av kritisk betydelse anmäla uppförandekoden till den relevanta behöriga myndigheten. Den relevanta behöriga myndigheten ska inom 30 dagar kontrollera om uppförandekoden uppfyller kraven i denna förordning.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera innehållet i den uppförandekod som avses i punkt 2 för olika typer av referensvärden och för att ta hänsyn till utvecklingen vad gäller referensvärdena och finansiella marknader.

Tisdagen den 19 maj 2015

Esma ska vid utarbetandet av dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn ta hänsyn till proportionalitetsprincipen när det gäller de olika egenskaperna hos referensvärdena och rapportörerna, särskilt vad gäller skillnader i ingångsinformation och metoder, risker för att ingångsinformation manipuleras och internationell konvergens i tillsynspraxis i förhållande till referensvärdena. Esma ska samråda med Acer med avseende på tillämpligheten av uppförandekoder, i synnerhet med avseende på relevanta referensvärden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [XXX].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

■

Artikel 11

Krav för rapportörer med tillsyn

1. De krav ■ när det gäller styrning och kontroller som anges i punkterna 2a och 3 ska tillämpas på rapportörer med tillsyn som rapporterar ingångsinformation till ett kritiskt referensvärde.

2. Rapportörer med tillsyn ska ha effektiva system och kontroller för att säkerställa att all ingångsinformation som rapporteras till administratören är tillförlitlig och skyddad mot otillbörlig påverkan, inbegripet följande:

- a) Kontroller av vem som får lämna ingångsinformation till en administratör, inbegripet, om så är rimligt, en process för godkännande av en fysisk person som är överordnad uppgiftslämnaren.
- b) Lämplig utbildning för uppgiftslämnare som åtminstone omfattar denna förordning och förordning (EU) nr 596/2014.
- c) Konflikthanteringsåtgärder, vilka om lämpligt ska innefatta åtgärder för att organisatoriskt skilja medarbetare åt och åtgärder för att beakta hur incitament till manipulering av referensvärden som beror på ersättningspolicy kan undanröjas.
- d) Sparande under lämplig tid av kommunikation i samband med lämnandet av ingångsinformation.
- e) Registrering av enskilda handlares och kontors exponering för referensvärdesrelaterade instrument för att underlätta revisioner, undersökningar och för att hantera intressekonflikter.

f) Registrering av interna och externa revisioner.

2a. Om ingångsinformationen inte utgörs av transaktionsuppgifter eller lagda bud ska de rapportörer som omfattas av tillsyn, utöver de system och kontroller som avses i punkt 2, fastställa en policy för hur avgöranden eller skönsmässiga bedömningar får göras och spara motiveringen till sådana skönsmässiga bedömningar, med hänsyn till typen av referensvärde och ingångsinformation, om det är proportionerligt.

3. Rapportörer med tillsyn ska samarbeta fullt ut med administratörer och den relevanta behöriga myndigheten vid revisionen och övervakningen av konstruktionen av ett referensvärde, inbegripet för de ändamål som anges i artikel 5c.3, och överlämna alla upplysningar och all information som har arkiverats i enlighet med punkterna 2 och 2a.

Tisdagen den 19 maj 2015

4. *Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de krav avseende system och kontroller som anges i punkterna 2, 2a och 3 för olika typer av referensvärden.*

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [XXX].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING III

KRAV FÖR REFERENSVÄRDEN SOM ÄR AV KRITISK BETYDELSE

Kapitel 1

Reglerade uppgifter

I

Artikel 12a

Reglerade uppgifter

När referensvärden fastställs genom att en formel tillämpas på de uppgifter som anges i artikel 3.1.11 led i eller led ii samt artiklarna 7.1 b, 7.1 ba, 7.1 c, 7.2a, 7.3a, 8.1, 8.2, 9, 11 och 13a ska dessa inte vara tillämpliga på konstruktion av och inrapportering till sådana referensvärden. Artikel 5d.1 a ska inte vara tillämplig på konstruktion av sådana referensvärden med hänsyn till ingångsinformation som inrapporteras fullständigt i enlighet med artikel 3.1.11. Dessa villkor ska inte heller gälla vid tillämpning av artikel 5c.3.

Kapitel 2

Referensvärden som är av kritisk betydelse

Artikel 13

Referensvärden som är av kritisk betydelse

1. *Ett referensvärde, som inte bygger på reglerade uppgifter, ska anses vara av kritisk betydelse under följande förutsättningar:*

- a) *Referensvärdet används som referens för finansiella instrument och finansiella avtal med ett genomsnittligt värde på minst 500 000 000 000 EUR, mätt över en lämplig tidsperiod.*
- b) *Referensvärdet har erkänts som ett referensvärde av kritisk betydelse i enlighet med förfarandet i punkterna 2a, 2c och 2e–2 g.*

Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att

- ange hur marknadsvärdet på finansiella instrument beräknas,*
- ange hur det nominella bruttovärdet på derivat beräknas,*
- ange hur lång tid värdet behöver mätas för att ge ett korrekt referensvärde,*
- minst vart [tredje] år se över gränsen på 500 000 000 000 EUR efter ikraftträdandet av denna förordning.*

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [XXX].

Tisdagen den 19 maj 2015

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

I

2a. En behörig myndighet i en medlemsstat kan bedöma att ett referensvärde som administreras inom dess behörighetsområde är av kritisk betydelse om referensvärdet har ett genomsnittligt nominellt värde som är lägre än det belopp som anges i led a första stycket i punkt 1 om den anser att referensvärdets upphörande skulle ha en betydande negativ inverkan på marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag inom dess behörighetsområde. I så fall ska den behöriga myndigheten underrätta Esma om sitt beslut inom fem dagar.

2b. Esma ska inom tio dagar från och med mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 2a i denna artikel offentliggöra den på sin webbplats och uppdatera det register som avses i artikel 25a.

2c. Om en nationell behörig myndighet anser att ett beslut som fattats i enlighet med punkt 2a av en annan behörig myndighet i unionen kommer att ha en betydande negativ inverkan på finansmarknadens stabilitet, realekonomin eller rapportörer till det relevanta referensvärdet som omfattas av tillsyn inom dess behörighetsområde, ska den utfärda en begäran om att den andra nationella behöriga myndigheten ska ompröva sitt beslut. Den behöriga myndighet som fattade beslutet i enlighet med punkt 2a ska svara den begärande myndigheten inom 30 dagar från mottagandet av begäran.

2d. Om det inte finns något avtal mellan de behöriga myndigheterna får den begärande behöriga myndigheten hänskjuta ärendet till Esma. Esma ska inom 60 dagar från mottagandet av en begäran om hänskjutande agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2e. Om en behörig myndighet i en medlemsstat eller Esma anser att ett referensvärde som administreras i en annan medlemsstat som har ett genomsnittligt nominellt värde som är lägre än det belopp som anges i punkt 1 första stycket led a ändå bör bedömas vara av kritisk betydelse, eftersom referensvärdets upphörande skulle ha en betydande negativ inverkan på marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag inom dess behörighetsområde, ska den utfärda en begäran till den nationella behöriga myndigheten för den berörda administratören av referensvärdet om att referensvärdet ska kategoriseras som ett referensvärde av kritisk betydelse. Den behöriga myndigheten för den berörda administratören av referensvärdet ska svara den begärande myndigheten inom 30 dagar från mottagandet av begäran.

2f. Om det inte finns något avtal mellan de behöriga myndigheterna får den begärande behöriga myndigheten hänskjuta ärendet till Esma genom att följa det förfarande som fastställs i punkt 2e. Myndigheten ska översända en dokumenterad bedömning av effekterna av referensvärdets upphörande inom dess behörighetsområde, som ska omfatta minst följande:

- a) Olika användningsområden när det gäller marknadsaktörer samt användning på marknader för icke-professionella investerare.
- b) Tillgång till ett lämpligt marknadslett alternativt referensvärde.
- c) Värdet på de finansiella instrument och finansiella avtal som referensvärdet prissätter inom medlemsstaten, och referensvärdets relevans när det gäller medlemsstatens bruttonationalprodukt.
- d) Koncentrationen i användningen och, i förekommande fall, av bidraget till referensvärdet bland medlemsstaterna.
- e) Andra tillgängliga indikatorer för att bedöma vilka eventuella effekter ett avbrott i tillämpningen av referensvärdet eller otillförlitlighet ifråga om referensvärdet skulle få på integrationen av marknaderna, den finansiella stabiliteten eller finansieringen av hushåll och företag i medlemsstaten.

När Esma är den begärande behöriga myndigheten ska den se över sin begäran och utfärda ett bindande yttrande.

Tisdagen den 19 maj 2015

2 g. Esma ska inom [tio] veckor från mottagandet av den underrättelse som avses i punkt 2d och efter att ha samrått med ESRB och andra relevanta nationella behöriga myndigheter utfärda ett bindande yttrande om hur kritisk referensvärdets betydelse är. Esma ska översända yttrandet till kommissionen, de nationella behöriga myndigheterna och till administratören, tillsammans med resultaten av samråden. Esma ska grunda sitt yttrande på de kriterier som anges i punkt 2f samt andra relevanta kriterier.

2h. När ett referensvärde har definierats som referensvärde av kritisk betydelse ska ett kollegium av behöriga myndigheter bildas i enlighet med artikel 34.

Kollegiet av behöriga myndigheter ska som föreskrivs i artikel 23 begära nödvändig information för att utfärda en auktorisation så att referensvärdet i fråga kan konstrueras som referensvärde av kritisk betydelse enligt de ytterligare kraven i denna förordning.

2i. Kollegiet av behöriga myndigheter ska minst vartannat år se över referensvärden som tidigare klassificerats som referensvärden av kritisk betydelse.

2j. Medlemsstaterna får i undantagsfall fastställa ytterligare krav på en administratör av referensvärden när det gäller de frågor som omfattas av denna artikel.

Artikel 13a

Obligatorisk förvaltning av referensvärden av kritisk betydelse

1. Om en administratör av ett kritiskt referensvärde avser att upphöra att konstruera detta kritiska referensvärde, ska denne

- a) omedelbart underrätta den behöriga myndigheten, och
- b) inom fyra veckor från denna underrättelse lämna in en bedömning av hur referensvärdet ska överföras till en ny administratör, eller
- c) inom fyra veckor från denna underrättelse och i enlighet med artikel 17.1 lämna in en bedömning av hur man ska upphöra att konstruera referensvärdet.

Under denna period får administratören inte upphöra att konstruera referensvärdet.

2. Inom fyra veckor efter det att den behöriga myndigheten har mottagit administratörens bedömning enligt punkt 1, ska myndigheten

- a) informera Esma, och
- b) göra en egen bedömning av hur referensvärdet ska överföras till en ny administratör eller upphöra att konstrueras, med beaktande av hur administratören gått till väga för att upphöra med referensvärdet i enlighet med artikel 17.1.

Under denna period får administratören inte upphöra att konstruera referensvärdet.

3. När bedömningen enligt punkt 2 har slutförts ska den behöriga myndigheten ha befogenhet att tvinga administratören att fortsätta att offentliggöra referensvärdet till dess att

- a) konstruktionen av referensvärdet har överförts till en ny administratör, eller

Tisdagen den 19 maj 2015

b) referensvärdet kan upphöra på ett ordnat sätt, eller

c) referensvärdet inte längre är kritiskt.

Den behöriga myndigheten kan tvinga administratören att fortsätta att offentliggöra referensvärdet under en period av högst sex månader, som den behöriga myndigheten vid behov kan förlänga med ytterligare sex månader som längst.

Artikel 13b

Minskning av marknadsstyrkan för administratörer av referensvärden av kritisk betydelse

1. I sin kontroll av konstruktionen av det kritiska referensvärdet ska administratören vederbörligen beakta principerna för marknadsintegritet och referensvärdets kontinuitet, inbegripet behovet av rättslig säkerhet för avtal som prissätts på basis av referensvärdet.

2. När administratören konstruerar det kritiska referensvärdet för användning i ett finansiellt avtal eller ett finansiellt instrument, ska denne se till att referensvärdets licens och uppgifter om referensvärdet tillhandahålls samtliga användare på rättvisa, rimliga och icke-diskriminerande grunder, i enlighet med bestämmelserna i artikel 37 i förordning (EU) nr 600/2014.

Artikel 14

Obligatorisk rapportering till referensvärden av kritisk betydelse

1. Administratören av ett eller flera referensvärden av kritisk betydelse som grundas på uppgifter från rapportörer varav majoriteten är entiteter som omfattas av tillsyn, ska vartannat år till sin behöriga myndighet lämna en bedömning av förmågan hos varje referensvärde av kritisk betydelse som den konstruerar att mäta den underliggande marknadssituationen eller ekonomiska realiteten.

2. Om en eller flera rapportörer till ett referensvärde av kritisk betydelse har för avsikt att upphöra att rapportera ingångsinformation till detta kritiska referensvärde ska de utan dröjsmål skriftligen meddela administratören av det kritiska referensvärdet och den relevanta behöriga myndigheten om detta. Administratören ska inom 14 dagar efter att ha tagit emot en sådan underrättelse informera den behöriga myndigheten och lämna en bedömning av hur upphörandet påverkar referensvärdets förmåga att mäta den underliggande marknadssituationen eller ekonomiska realiteten. Administratören ska även informera de kvarvarande rapportörer till det kritiska referensvärdet som omfattas av tillsyn om den upphörande rapporteringen och försöka avgöra om det finns andra som har för avsikt att upphöra med rapporteringen.

Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål informera kollegiet av behöriga myndigheter och inom en rimlig tidsperiod göra sin egen bedömning av följderna av upphörandet. Den behöriga myndigheten ska ha befogenhet att kräva att de rapportörer som har meddelat att de har för avsikt att upphöra med rapporteringen av ingångsinformation till ett kritiskt referensvärde ska fortsätta att rapportera sådan ingångsinformation till dess att den behöriga myndigheten är klar med sin bedömning.

3. Om den behöriga myndigheten anser att ett kritiskt referensvärdes representativitet äventyras, ska den ha befogenhet att göra följande:

a) Kräva att entiteter som omfattas av tillsyn i enlighet med punkt 4, inbegripet entiteter som inte redan är rapportörer till det relevanta referensvärdet av kritisk betydelse, rapporterar ingångsinformation till administratören i enlighet med metoden, uppförandekoden eller andra regler. Ett sådant krav ska gälla under en lämplig övergångsperiod beroende på genomsnittslängden för det avtal som prissätts på basis av det berörda referensvärdet, dock inte mer än 12 månader från det datum då det ursprungliga beslutet om obligatorisk rapportering fattades.

b) Efter den översyn som anges i punkt 5b av den övergångsperiod som avses i led a i denna punkt, förlänga perioden för obligatorisk rapportering med högst 12 månader.

Tisdagen den 19 maj 2015

- c) Fastställa vid vilken tidpunkt ingångsinformation ska lämnas, utan att det medför att de entiteter som omfattas av tillsyn är skyldiga att handla eller åta sig att handla.
- d) Efter diskussioner med administratören kräva att denne gör ändringar i uppförandekoden, metoderna eller andra regler för referensvärdet av kritisk betydelse för att göra referensvärdet mer representativt och mer väl underbyggt.
- e) Begära att administratören överlämnar och ger användarna av referensvärdet tillgång till en skriftlig rapport om de åtgärder som administratören har för avsikt att vidta för att göra referensvärdet mer representativt och mer väl underbyggt.

4. De entiteter med tillsyn som avses i punkt 3 a ska fastställas av administratörens behöriga myndighet, med bistånd från entitetens behöriga myndighet, och fastställandet ska grunda sig på entitetens storlek på den marknad som referensvärdet är avsett att mäta, liksom på rapportörens sakkunskap och förmåga att rapportera ingångsinformation av nödvändig kvalitet. Vederbörlig hänsyn ska tas till om det finns lämpliga alternativa referensvärden som de finansiella avtal och finansiella instrument som prissätts med hjälp av det kritiska referensvärdet skulle kunna övergå till.

5. Om ett referensvärde bedöms vara av kritisk betydelse i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 13.2a–13.2d ska administratörens behöriga myndighet endast ha befogenhet att kräva rapportering av ingångsuppgifter i enlighet med punkt 3 a, b och c i denna artikel från rapportörer som omfattas av tillsyn i myndighetens medlemsstat.

5a. Den behöriga myndigheten för en sådan entitet som omfattas av tillsyn som avses i punkt 3 ska bistå administratörens behöriga myndighet i genomförandet av åtgärder i enlighet med punkt 3.

5b. Vid utgången av den övergångsperiod som avses i punkt 3 led a ska administratörens behöriga myndighet i samarbete med kollegiet av behöriga myndigheter se över det fortsatta behovet av åtgärder enligt punkt 3 a och lägga fram sina slutsatser i en skriftlig rapport. Den behöriga myndigheten ska återkalla åtgärderna om den bedömer att

- a) referensvärdet kan fortsätta att fungera när de rapportörer som fått i uppdrag att lämna ingångsuppgifter har upphört med rapporteringen.
- b) rapportörerna med all sannolikhet kommer att fortsätta att rapportera ingångsinformation i minst ett år om befogenheten återkallades.
- c) det efter samråd med rapportörer och användare finns ett godtagbart alternativt referensvärde och att användarna av det kritiska referensvärdet kan byta till detta alternativa referensvärde till rimliga kostnader. Ett sådant byte ska inte anses vara ett brott mot ett befintligt avtal.
- d) det inte går att finna några lämpliga alternativa rapportörer och att referensvärdet skulle försvagas så mycket att det måste avvecklas om rapporteringen skulle upphöra från de berörda entiteter som omfattas av tillsyn.

När det gäller leden a och b i första stycket ska de entiteter som omfattas av tillsyn och som har för avsikt att upphöra med rapporteringen göra det på samma dag, och detta datum ska fastställas av administratörens behöriga myndighet, varvid tidsfristerna i punkt 3 b inte får överskridas.

Tisdagen den 19 maj 2015

5c. Om det skulle bli aktuellt att avveckla ett kritiskt referensvärde, ska varje rapportör som omfattas av tillsyn och som rapporterar till det kritiska referensvärdet fortsätta att rapportera ingångsinformation under ytterligare en lämplig tidsperiod som ska fastställas av den behöriga myndigheten, men som inte får överskrida de tidsfrister som fastställs i punkt 3 b. Eventuella ändringar eller byten till ett annat referensvärde ska inte anses vara ett brott mot ett befintligt avtal.

5d. Administratören ska så snart som det är praktiskt möjligt till den relevanta behöriga myndigheten anmäla om en rapportör begär en överträdelse av kraven i punkt 2.

Artikel 14a

Råvaruindex som bygger på rapporteringar från entiteter som inte omfattas av tillsyn

Om ett råvaruindex bygger på information från rapportörer varav flertalet är entiteter som inte omfattas av tillsyn vars huvudsakliga verksamhet är tillhandahållande av investeringstjänster i den mening som avses i direktiv 2014/65/EU eller banktjänster enligt direktiv 2013/36/EU ska artiklarna 5a, 5b, 5c.1, 5c.2, 5d.2, 7.1 ba, 7.1 bc och 9 inte tillämpas.

AVDELNING IV

TRANSPARENS OCH KONSUMENTSKYDD

Artikel 15

Referensvärdesdeklaration

1. Inom två veckor från införandet i det register som avses i artikel 25a ska administratören offentliggöra en referensvärdesdeklaration för varje referensvärde eller i förekommande fall för varje familj av referensvärden som konstruerats och offentliggjorts i syfte att beviljas auktorisation eller registrering, eller i syfte att beviljas godkännande enligt artikel 21b eller erkännande enligt artikel 21a. Administratören ska minst vartannat år uppdatera referensvärdesdeklarationen för varje referensvärde eller familj av referensvärden. Deklarationen ska uppfylla följande krav:

a) Den ska klart och tydligt ange vad referensvärdet mäter och under vilka omständigheter det kan bli otillförlitligt som mått på detta.

b)

c) Den ska tydligt ange i vilka led av referensvärdet skönsmässiga bedömningar kan göras och enligt vilka kriterier detta sker.

d) Den ska innehålla varningar för att faktorer, inbegripet externa faktorer som ligger utanför administratörens kontroll, kan göra det nödvändigt att ändra eller upphöra att konstruera referensvärdet.

e) Den ska innehålla upplysningar om att åtgärder måste vidtas för att se till att avtal eller andra finansiella instrument för vilka referensvärdet används som referens inte påverkas eller kan hantera att referensvärdet ändras eller upphör att konstrueras.

2. Referensvärdesdeklarationen ska minst innehålla följande:

a) Definitioner av alla nyckeltermerna avseende referensvärdet.

b) Skälen till varför referensmetoden har valts och rutiner för översyn och godkännande av metoden.

c) Kriterier och rutiner för att fastställa referensvärdet, inbegripet en beskrivning av ingångsinformationen, hur olika typer av ingångsinformation rangordnas, vilka minimiuppgifter som krävs för att fastställa ett referensvärde, eventuella extrapoleringsmodeller eller extrapoleringsmetoder som används och rutin för omviktning av de olika beståndsdelarna av ett referensvärdes index.

Tisdagen den 19 maj 2015

- d) *Kontroller och regler för alla skönsmässiga bedömningar eller avgöranden som görs av administratören eller rapportörer i syfte att se till att sådana bedömningar görs på ett enhetligt sätt.*
- e) *Rutiner för att fastställa referensvärdet under perioder av påfrestningar eller perioder då källorna till uppgifter om transaktioner kan vara otillräckliga, oriktiga eller otillförlitliga, samt vilka begränsningar referensvärdet kan ha under sådana perioder.*
- f) *Rutiner för att hantera fel i ingångsinformationen eller i fastställandet av referensvärdet, inbegripet när referensvärdet måste fastställas på nytt.*
- g) *Uppgifter om eventuella begränsningar för ett referensvärde, inklusive dess användning på illikvida eller fragmenterade marknader och en möjlig koncentration av ingångsuppgifter.*

I

Artikel 17

Referensvärden som upphör att gälla

1. Administratörer ska, **tillsammans med den referensvärdesdeklaration som avses i artikel 15**, offentliggöra ett förfarande som gäller vilka åtgärder de kommer att vidta om ändringar av referensvärdet görs eller det upphör att gälla **eller erkännande av ett referensvärde enligt artikel 21a eller godkännande enligt artikel 21b. Förfarandet ska även införlivas i den uppförandekod som avses i artikel 9.1. Detta förfarande får i tillämpliga fall utarbetas för familjer av referensvärden och ska uppdateras och offentliggöras närhelst någon väsentlig ändring sker.**
2. Entiteter som omfattas av tillsyn som **använder** ett referensvärde ska sammanställa **och upprätthålla** tillförlitliga skriftliga planer som beskriver de åtgärder som de skulle vidta om detta referensvärde väsentligt förändras eller upphör att konstrueras. **Om så är möjligt och lämpligt ska planerna ange ett eller flera alternativa referensvärden som kan användas som referens, med en förklaring av varför dessa referensvärden skulle vara lämpliga alternativ.** Entiteter som omfattas av tillsyn ska på begäran lämna dessa planer till den berörda behöriga myndigheten **och ska om möjligt ange dem i avtalsförhållandet med kunder.**

Artikel 17a

Lämpligheten av ett referensvärde

Administratörerna ska säkerställa att referensvärdet är rättvisande med avseende på beskrivningen av den marknadsmässiga eller ekonomiska realitet som referensvärdet ska vara ett mått på i enlighet med de krav avseende referensvärdesdeklarationerna som anges i artikel 15.

Esma ska sex månader efter ikraftträdandet av denna förordning offentliggöra riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 som definierar begreppet lämplighet i form av nivåer av basrisk.

Kommissionen ska före december 2015 offentliggöra en rapport där befintlig praxis analyseras när det gäller hantering av basrisk i finansiella avtal, i förhållande till användningen av referensvärden såsom referensräntor för lån mellan banker och referensvärden för utländsk valuta och där man bedömer huruvida de bestämmelser om bedrivande av affärsverksamhet som fastställs i direktiv 2008/48/EG och direktiv 2014/17/EU är tillräckliga för att minska den basrisk som är kopplad till användandet av referensvärden i finansiella avtal.

Tisdagen den 19 maj 2015

■

AVDELNING V

ANVÄNDNING AV REFERENSVÄRDEN FRÅN AUKTORISERADE **ELLER REGISTRERADE** ADMINISTRATÖRER ELLER ADMINISTRATÖRER FRÅN TREDJELÄNDER

Artikel 19

Användning av *ett referensvärde*

1. En entitet som omfattas av tillsyn kan använda ett referensvärde *eller en kombination av referensvärden* i unionen för referens för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument ■, om *de* lämnas av ■ administratörer *som auktoriserats eller registrerats* i enlighet med artikel 23 *eller 23a* eller en administratör i ett tredje land ■ i enlighet med artikel 20, 21a eller 21b.

2. *Om föremålet för ett prospekt som ska offentliggöras enligt direktiv 2003/71/EG eller direktiv 2009/65/EG utgörs av överlåtbara värdepapper eller andra investeringar som prissätts på basis av ett referensvärde ska emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad se till att prospektet även innehåller tydlig och väl synlig information om huruvida referensvärdet har registrerats eller konstruerats av en administratör som är registrerad i det offentliga register som avses i artikel 25a i denna förordning.*

3. *Esma ska stryka punkterna 49–62 i sina riktlinjer för behöriga myndigheter och UCITS-förvaltare – Riktlinjer om börshandlade fonder och andra frågor som rör UCITS-fonder ⁽¹⁾, eller bringa dem i överensstämmelse med punkt 1 i denna artikel.*

Artikel 20

Likvärdighet

1. Referensvärden från en administratör i ett tredjeland får användas av entiteter som omfattas av tillsyn i unionen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda *och förutsatt att varken artikel 21a eller artikel 21b är tillämpliga*:

- a) Kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet i enlighet med punkt 2 *eller punkt 2a*.
- b) Administratören är auktoriserad eller registrerad, samt föremål för tillsyn, i detta tredjeland.
- c) Administratören har underrättat Esma om sitt samtycke till att deras nuvarande eller framtida referensvärden får användas av entiteter som omfattas av tillsyn i unionen ■.
- d) Administratören är vederbörligen registrerad i enlighet med artikel 25a.
- e) De samarbetsarrangemang som avses i punkt 3 i denna artikel tillämpas.

2. Kommissionen får anta ett beslut om att den rättsliga ramen och tillsynsverksamhet i ett tredjeland ska garantera att

- a) administratörer som är auktoriserade eller registrerade i det tredjelandet uppfyller de bindande krav som är likvärdiga med kraven i denna förordning, i synnerhet med hänsyn till om den rättsliga ramen och tillsynsverksamheten i ett tredjeland uppfyller Ioscós principer om referensvärden som offentliggjordes den 17 juli 2013 *samt Ioscós principer för organisationer som rapporterar oljepriser, vilka offentliggjordes den 5 oktober 2012*,
- b) de bindande kraven är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i detta tredjeland,
- ba) — *det sker ett effektivt utbyte av information med utländska skattemyndigheter,*

— *det inte råder någon brist på transparens i lagstiftande, rättsliga eller administrativa bestämmelser,*

⁽¹⁾ 1 augusti 2014, Esma/2014/937.

Tisdagen den 19 maj 2015

- *det föreligger krav på en väsentlig lokal närvaro,*
- *tredjelandet inte agerar som ett finansiellt offshore-centrum,*
- *tredjelandet inte har skattebestämmelser som tillåter inga eller endast nominella skatter och inte beviljar förmåner även om det inte förekommer någon verklig ekonomisk verksamhet och ekonomisk närvaro i det tredjeland som erbjuder sådana skatteförmåner,*
- *tredjelandet inte är upptaget i förteckningen över icke-samarbetsvilliga länder och territorier av FATF,*
- *tredjelandet helt och fullt följer standarderna i artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet och garanterar ett effektivt informationsutbyte i skatteärenden, inklusive eventuella multilaterala skatteavtal,*

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

2a. *Alternativt kan kommissionen anta ett beslut om att särskilda regler eller krav i ett tredjeland med avseende på enskilda och specifika administratörer eller endast ha befogenhet att kräva rapportering av ingångsuppgifter och specifika referensvärden eller familjer av referensvärden är likvärdiga med dem som anges i denna förordning, och att dessa endast ha befogenhet att kräva rapportering av ingångsuppgifter och specifika administratörer eller individuella och specifika referensvärden eller familjer av referensvärden därför får användas av entiteter som omfattas av tillsyn i unionen.*

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

3. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med relevanta behöriga myndigheter i tredjeländer vars regelverk och tillsynssystem har erkänts som likvärdiga i enlighet med punkt 2 **eller 2a**. I sådana samarbetsarrangemang ska minst följande anges:

- a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de berörda tredjeländernas behöriga myndigheter, inbegripet tillgång till alla **relevanta** uppgifter som Esma begär om den auktoriserade administratören i det tredjelandet.
- b) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma om en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en administratör som är auktoriserad i det tredjelandet som står under dess tillsyn bryter mot villkoren för dess auktorisation eller mot annan nationell lagstiftning.
- c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet **■**.

4. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att fastställa minimiinhållet i de samarbetsarrangemang som avses i punkt 3 och därmed se till att de behöriga myndigheterna och Esma kan utöva alla sina tillsynsbefogenheter enligt denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [XXX].

Till kommissionen delegeras befogenheten att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 21

Återkallande av registrering av administratörer i tredjeland

■

2. Esma ska återkalla registreringen av en administratör som avses i artikel 20.1 d **om Esma har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören**

- a) agerar på ett sätt som klart strider mot användarnas intressen av dess referensvärden eller väl fungerande marknader, **eller**

Tisdagen den 19 maj 2015

- b) på ett allvarligt sätt har brutit mot de nationella lagar och andra författningar som är tillämpliga i det tredjelandet och på grundval av vilka kommissionen har antagit beslutet i enlighet med artikel 20.2 **eller 20.2 a**.
3. Esma ska bara fatta beslut i enlighet med punkt 2 om följande villkor är uppfyllda:
- a) Esma har hänskjutit frågan till tredjelandets behöriga myndighet och den behöriga myndigheten har inte vidtagit de lämpliga åtgärder som krävs för att skydda investerarna och väl fungerande marknader i unionen, eller har inte kunnat visa att den berörda administratören uppfyller de krav som är tillämpliga på den i det tredjelandet.
- b) Esma har minst trettio dagar före återkallandet underrättat tredjelandets behöriga myndighet om sin avsikt att återkalla registreringer av administratören.
4. Esma ska utan dröjsmål underrätta övriga behöriga myndigheter om åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 2 och offentliggöra beslutet på sin webbplats.

Artikel 21a

Erkännande av en administratör i ett tredjeland

1. *Fram till dess att ett beslut om likvärdighet enligt artikel 20.2 antas, får referensvärden som tillhandahålls av en administratör i ett tredjeland användas av entiteter som omfattas av tillsyn i unionen, förutsatt att administratören erhåller förhandserkännande från Esma i enlighet med denna artikel.*
2. *En administratör i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska uppfylla alla krav som fastställs i denna förordning, men ska undantas från bestämmelserna i artiklarna 11, 13a och 14. Om en administratör kan visa att ett referensvärde som denne tillhandahåller baseras på reglerade uppgifter eller är ett råvaruindex som inte är baserat på information från rapportörer varav flertalet inte är entiteter som omfattas av tillsyn där gruppens huvudsakliga verksamhet är tillhandahållande av investeringstjänster enligt direktiv 2014/65/EU eller banktjänster enligt direktiv 2013/36/EU, ska de undantag för sådana referensvärden som anges i artiklarna 12a respektive 14a vara tillämpliga på den administratören.*
3. *En administratör i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska även kunna göra detta genom att till fullo uppfylla alla krav som fastställs i Iosco-principerna för finansiella referensvärden eller, om administratören uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 14a.1, de krav som fastställs i Iosco-principerna för organisationer som rapporterar oljepriser. Att dessa krav är uppfyllda ska granskas och certifieras av en oberoende extern revisor minst vartannat år, och alltid då en väsentlig ändring av referensvärdet görs, och revisionsrapporterna ska översändas till Esma och på begäran göras tillgängliga för användarna.*
4. *En administratör i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska ha en företrädare som är etablerad i unionen. Företrädaren ska vara en fysisk person som har hemvist i unionen eller en juridisk person som har säte i unionen. Företrädaren ska uttryckligen utses av administratören i ett tredjeland för att agera på dennes vägnar när det gäller all kommunikation med myndigheterna med avseende på administratörens skyldigheter enligt denna förordning, inbegripet Esma, relevanta behöriga myndigheter och alla andra relevanta personer i unionen.*
5. *En administratör i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska ansöka om erkännande hos Esma. Den ansökande administratören ska tillhandahålla all information, enligt artikel 23 eller artikel 23a, som krävs för att Esma ska kunna fastslå att administratören, vid tidpunkten för erkännandet, har vidtagit de åtgärder som krävs för att uppfylla kraven i punkt 2 eller 2a och ska ange förteckningen över sina aktuella eller framtida referensvärden som får användas i unionen och, om administratörens tillsynsmyndighet är en myndighet i tredjeland, den behöriga myndighet som ansvarar för dess tillsyn i tredjelandet.*

Esma ska inom [90] dagar efter att ha tagit emot den ansökan som avses i första stycket och efter att ha samrått med de relevanta behöriga myndigheterna, kontrollera att de villkor som fastställs i punkt 2 eller 2a och punkt 4 är uppfyllda. Esma får delegera denna uppgift till en relevant nationell behörig myndighet.

Tisdagen den 19 maj 2015

Om Esma anser att så inte är fallet ska Esma avslå begäran om erkännande och ange skälen till avslaget.

Utan att det påverkar bestämmelserna i tredje stycket ska ett erkännande endast beviljas om följande ytterligare villkor är uppfyllda:

- i) Om den tredjelandsbaserade administratörens tillsynsmyndighet är en myndighet i tredjeland, ska det finnas ett lämpligt samarbetsarrangemang mellan den relevanta behöriga myndigheten eller Esma och administratörens myndighet i tredjelandet för att säkra åtminstone ett effektivt informationsutbyte.
- ii) Den behöriga myndigheten eller Esma ska effektivt kunna utöva sina tillsynsfunktioner enligt denna förordning utan hinder av lagar eller andra författningar i det tredjeland där administratören är belägen.

6. Om en administratör i ett tredjeland avser att inhämta ett förhandserkännande genom efterlevnad av denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel, och om administratören anser att ett referensvärde som denne tillhandahåller kan omfattas av undantagen i artiklarna 12a och 14a ska denne utan onödiga dröjsmål anmäla detta till Esma. Administratören ska lämna skriftliga belägg till stöd för sitt påstående.

7. Om en administratör i ett tredjeland anser att upphörandet av ett referensvärde denne tillhandahåller är av sådant slag att det skulle få betydande negativa följder för integriteten på marknaderna, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, den reala ekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i en eller flera medlemsstater, kan denne ansöka hos Esma om ett undantag från ett eller flera av de gällande kraven i denna förordning eller relevanta Iosco-principer för en fastställd och begränsad tidsperiod på högst 12 månader. Administratören ska lämna skriftliga belägg till stöd för sin ansökan.

Esma ska behandla ansökan inom 30 dagar och meddela administratören i tredjelandet om huruvida denne undantas från ett eller flera av kraven enligt vad som specificerats i ansökan samt tidsfristen för detta undantag.

När undantagsperiodens giltighetstid löper ut får Esma förlänga den med upp till 12 månader om goda skäl föreligger.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera förfarandet för erkännande, formen och innehållet i den ansökan som avses i punkt 4, inlämnandet av de uppgifter som krävs enligt punkt 5 samt eventuell delegering av uppgifter och ansvar till nationella behöriga myndigheter med avseende på dessa punkter.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den [...].

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 21b

Godkännande

1. En administratör i unionen som är auktoriserad i enlighet med artikel 23 eller registrerad i enlighet med artikel 23a kan ansöka hos sin behöriga myndighet om godkännande av ett referensvärde eller en familj av referensvärden som tillhandahålls i ett tredjeland för användning i unionen förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Den administratör som ansöker om godkännande har verifierat och kan för sin behöriga myndighet visa att tillhandahållandet av det referensvärde eller den familj av referensvärden som är föremål för godkännandet uppfyller krav som

i) är minst lika strikta som de krav som anges i denna förordning,

Tisdagen den 19 maj 2015

- ii) till fullo säkrar efterlevnad av Iosco-principerna för finansiella referensvärden, vilka granskas och certifieras av en oberoende extern revisor minst vartannat år, eller då en väsentlig ändring av referensvärdet görs, eller
 - iii) till fullo säkrar efterlevnad av Iosco-principerna för organisationer som rapporterar oljepriser, vilka granskas och certifieras av en oberoende extern revisor minst vartannat år, eller då en väsentlig ändring av referensvärdet görs, förutsatt att det referensvärde som ska godkännas uppfyller de kriterier som fastställs i artikel 14a.1.
- b) Den administratör som ansöker om godkännande har nödvändig expertis för att effektivt övervaka konstruktionen av referensvärdet i ett tredjeland och att hantera åtföljande risker.
2. Den ansökande administratören ska lämna alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att alla villkor som anges i punkt 1 är uppfyllda vid tiden för ansökan, inbegripet de revisionsrapporter som krävs i leden a ii och iii i den punkten.
3. Inom 90 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska den relevanta behöriga myndigheten pröva ansökan om godkännande och fatta ett beslut om att godkänna eller avslå denna. Den relevanta behöriga myndigheten ska informera Esma om alla referensvärden eller familjer av referensvärden som har godkänts och den administratör som ansökt om godkännande.
4. Ett referensvärde eller en familj av referensvärden som godkänts ska anses vara ett referensvärde eller en familj av referensvärden som tillhandahålls av den administratör som ansökt om godkännande.
5. Den administratör som har godkänt ett referensvärde eller en familj av referensvärden som tillhandahålls i ett tredjeland ska ansvara för att det referensvärde eller den familj av referensvärden som godkänts uppfyller de villkor som anges i punkt 1.
6. Om den behöriga myndigheten för den administratör som gett sitt godkännande har välgrundade skäl att anse att villkoren i punkt 1 inte längre är uppfyllda ska den ha befogenhet att upphäva godkännandet och ska informera Esma. Artikel 17 ska gälla om godkännandet upphör.

AVDELNING VI

AUKTORISATION OCH TILLSYN AV ADMINISTRATÖRER

Kapitel 1

Auktorisation

■

Artikel 23

Förfarande för auktorisation av ett referensvärde av kritisk betydelse

1. En fysisk eller juridisk person belägen i unionen som har för avsikt att agera som administratör för minst ett referensvärde av kritisk betydelse ska ansöka hos den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 29 för den medlemsstat där denna person är belägen.
2. Ansökan om auktorisation i enlighet med punkt 1 ska göras ■ inom 30 dagar från alla avtal med en entitet som omfattas av tillsyn om att använda ett index som tillhandahålls av den personen som referens till ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal ■.
- 2a. När ett referensvärde har definierats som referensvärde av kritisk betydelse, oavsett om det har en nationell eller europeisk karaktär, ska den relevanta behöriga myndigheten efter att ha kontrollerat att alla krav är uppfyllda auktorisera konstruktionen av detta referensvärde enligt dess nya juridiska karaktär.

Tisdagen den 19 maj 2015

3. Den ansökande administratören ska lämna alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att denne vid tidpunkten för auktoriseringen eller registreringen har vidtagit de åtgärder som krävs för att uppfylla kraven i denna förordning. **Den ska också tillhandahålla de uppgifter som behövs för att beräkna det värde som avses i artikel 13.1 eller en uppskattning av detta, där sådana finns tillgängliga, för varje referensvärde.**

4. Den behöriga myndigheten ska inom **20** dagar efter mottagandet av ansökan bedöma om ansökan är fullständig och meddela administratören om resultatet av denna bedömning. Om ansökan är ofullständig ska den sökande lämna in de ytterligare uppgifter som krävs av den relevanta behöriga myndigheten.

5. ■ Den behöriga myndigheten ■ pröva ansökan **om auktorisering** och fatta ett beslut om att godkänna eller underkänna den **inom 60 dagar efter att ha tagit emot en fullständig ansökan.**

Inom fem **dagar** efter antagandet av ett beslut om att godkänna eller underkänna auktorisering ska den behöriga myndigheten anmäla detta till den **ansökande** administratören i fråga. Om den behöriga myndigheten nekar administratören auktorisation ska den lämna en fullständig motivering i sitt beslut.

5a. Om den relevanta behöriga myndigheten beslutar att avslå ansökan om auktorisation om att konstruera ett referensvärde av kritisk betydelse som redan konstruerats tidigare utan att vara av kritisk betydelse, får den relevanta behöriga myndigheten utfärda ett tillfälligt tillstånd på högst sex månader då referensvärdet får fortsätta att konstrueras enligt den tidigare modellen till dess att de tillämpliga kraven för att det ska auktoriseras som referensvärde av kritisk betydelse är uppfyllda.

Den relevanta behöriga myndigheten får förlänga tillståndet för ytterligare en period som inte överstider sex månader.

5b. Om administratören och/eller rapportörerna vid utgången av denna period inte uppfyller kraven för att få fortsätta att konstruera ett referensvärde av kritisk betydelse ska konstruktionen av detta referensvärde upphöra i enlighet med artikel 17.

6. Den behöriga myndigheten ska meddela eventuella beslut om att godkänna auktorisering av en ansökande administratör till Esma ■ inom **tio dagar.**

7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 om åtgärder för att specificera den information som ska lämnas i den ansökan om auktorisering **och i ansökan om registrering** med beaktande av proportionalitetsprincipen och kostnaderna för sökande och behöriga myndigheter.

Artikel 23a

Förfarande för registrering av referensvärden av icke kritisk betydelse

1. En fysisk eller juridisk person belägen i unionen som har för avsikt att uteslutande agera som administratör för referensvärden som inte är av kritisk betydelse ska ansöka om registrering till den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 29 för den medlemsstat där den personen är belägen.

2. Registrerade administratörer måste vid varje tidpunkt uppfylla de krav som fastställs i denna förordning och underrätta den behöriga myndigheten om eventuella väsentliga förändringar därav.

3. Ansökan i enlighet med punkt 1 ska göras inom 30 dagar från alla avtal med en entitet som omfattas av tillsyn om att använda ett index som tillhandahålls av den personen som referens till ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal eller för att mäta resultatet i en investeringsfond.

4. Den ansökande administratören ska lämna

a) dokumentation för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att administratören uppfyller de krav som fastställs i artiklarna 5.3a, 5.c, 6, i förekommande fall, 7b och 15, och

b) för varje referensvärde, uppgifter om totalt referensvärde eller en uppskattning om en sådan finns.

Tisdagen den 19 maj 2015

5. Den behöriga myndigheten ska inom 15 dagar efter mottagandet av ansökan bedöma om ansökan är fullständig och meddela administratören om resultatet av denna bedömning. Om ansökan är ofullständig ska den sökande lämna in de ytterligare uppgifter som krävs av den relevanta behöriga myndigheten.
6. Den behöriga myndigheten ska registrera sökanden inom 15 dagar efter mottagandet av en fullständig ansökan om registrering.
7. Om den relevanta behöriga myndigheten anser att ett referensvärde bör kategoriseras som referensvärde av kritisk betydelse i enlighet med artikel 13.1, ska den underrätta Esma och administratören inom 30 dagar efter att ha tagit emot en fullständig ansökan.
8. Om den registrerande behöriga myndigheten anser att ett referensvärde bör kategoriseras som referensvärde av kritisk betydelse i enlighet med artikel 13.2a eller 13.2c, ska den underrätta Esma och administratören inom 30 dagar efter att ha tagit emot en fullständig ansökan och lämna sin bedömning till Esma i enlighet med artikel 13.2a eller 13.2c.
9. Om en registrerad administratörs referensvärde kategoriseras som ett referensvärde av kritisk betydelse ska administratören ansöka om auktorisation i enlighet med artikel 23 inom 90 dagar efter att ha tagit emot den underrättelse som avses i artikel 13.2b eller det yttrande som avses i artikel 13.2 g.

Artikel 24

Återkallande av auktorisation **eller registrering**

1. Den behöriga myndigheten ska återkalla en administratörs auktorisation **eller registrering** om administratören
 - a) uttryckligen avstår från auktorisation eller inte har konstruerat några referensvärden under de senaste tolv månaderna,
 - b) beviljades auktorisationen **eller registreringen** efter att ha lämnat falska uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,
 - c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för auktorisationen **eller registreringen**, eller
 - d) allvarligt och återkommande har brutit mot bestämmelserna i denna förordning.
2. Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma om sitt beslut inom **sju** dagar.
 - 2a. Efter antagandet av ett beslut om att återkalla en administratörs auktorisation eller registrering och om referensvärdets upphörande skulle ge upphov till force majeure, häva eller på annat sätt bryta mot villkoren för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument som prissätts på basis av referensvärdet, får den relevanta behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är belägen tillåta att ett sådant referensvärde tillhandahålls tills beslutet om återkallande har dragits tillbaka. Under en sådan tidsperiod ska entiteter som omfattas av tillsyn endast tillåtas använda sådana referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal som redan prissätts av referensvärdet. Inga nya finansiella avtal eller finansiella instrument ska prissättas på basis av referensvärdet.
 - 2b. Efter antagandet av ett beslut om att återkalla en administratörs auktorisation eller registrering ska artikel 17.2 gälla.

Kapitel 2

Anmälan av referensvärden

Artikel 25a

Register över administratörer och referensvärdets första användning

1. Esma ska upprätta och föra ett offentligt register som innehåller följande information:
 - a) Identiteten för de administratörer som auktoriserats eller registrerats enligt bestämmelserna i artiklarna 23 och 23a och den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen därav.

Tisdagen den 19 maj 2015

- b) *Identiteten för de administratörer som har anmält sitt samtycke till Esma i enlighet med artikel 20.1 c och den behöriga myndighet i tredjelandet som ansvarar för tillsynen därav.*
- c) *Identiteten för de administratörer som har fått erkännande i enlighet med artikel 21a och den behöriga myndigheten i tredjelandet som ansvarar för tillsynen därav.*
- d) *De referensvärden som har godkänts enligt förfarandet i artikel 21b och identiteten för de administratörer som beviljat godkännandet.*

2. *Innan ett index används som referensvärde i unionen av en entitet som omfattas av tillsyn ska entiteten kontrollera att den som tillhandhåller indexet står upptagen på Esmas webbplats som auktoriserad, registrerad eller erkänd administratör i enlighet med denna förordning.*

Kapitel 3

Tillsynssamarbete

Artikel 26

Delegering av uppgifter mellan behöriga myndigheter

1. I enlighet med artikel 28 i förordning (EU) nr 1095/2010 får en behörig myndighet delegera sina uppgifter enligt denna förordning till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat **med dess skriftliga förhandsmedgivande**. De behöriga myndigheterna ska anmäla planerad delegering till Esma 60 dagar innan delegeringen träder i kraft.
2. En behörig myndighet får delegera **sina** uppgifter enligt denna förordning till Esma, förutsatt att det sker i samförstånd med Esma.
3. Esma ska informera medlemsstaterna om en planerad delegering inom sju dagar. Esma ska offentliggöra närmare information om eventuell överenskommen delegering inom **sju** dagar från underrättelsen.

Artikel 26a

En nationell behörig myndighets överträdelse av unionsrätten

1. *Om en nationell behörig myndighet inte tillämpat denna förordning eller har tillämpat den på ett sätt som framstår som en överträdelse av unionsrätten, får Esma utnyttja sina befogenheter enligt artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010 i överensstämmelse med de förfaranden som fastställs i den artikeln och får, vid tillämpning av artikel 17.6 i förordning (EU) nr 1095/2010, anta enskilda beslut riktade till administratörer av referensvärden som omfattas av denna nationella behöriga myndighets tillsyn, och till rapportörer till ett referensvärde vilka omfattas av denna nationella behöriga myndighets tillsyn, om dessa rapportörer är entiteter som omfattas av tillsyn.*
2. *Om det relevanta referensvärdet är ett referensvärde av kritisk betydelse, ska Esma sörja för samarbete med kollegiet av behöriga myndigheter i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 34.*

Artikel 27

Utlämnande av information från en annan medlemsstat

1. Den behöriga myndigheten får bara lämna ut information som den erhållit från en annan behörig myndighet om
 - a) den har erhållit ett skriftligt godkännande från den behöriga myndigheten och information bara lämnas ut för de ändamål för vilka myndigheten har gett sitt tillstånd, eller

Tisdagen den 19 maj 2015

- b) ett sådant utelämnande krävs i samband med rättsliga förfaranden.

Artikel 28

Samarbete vid utredningar

1. Den relevanta behöriga myndigheten får begära bistånd från av en annan behörig myndighet när det gäller inspektioner på plats eller utredningar. **Den behöriga myndigheten som mottar begäran ska samarbeta i den mån det är möjligt och lämpligt.**
2. Den behöriga myndighet som begär bistånd enligt punkt 1 ska underrätta Esma om detta. Om utredningen eller kontrollen har gränsöverskridande verkningar får de behöriga myndigheterna begära att Esma åtar sig att samordna inspektionen på plats eller utredningen.
3. Om en behörig myndighet får en begäran från en annan behörig myndighet om att utföra en inspektion på plats eller en utredning kan den
 - a) själv utföra inspektionen på plats eller utredningen,
 - b) tillåta att den behöriga myndighet som gjorde framställan deltar i en inspektion på plats eller en utredning,
 - c) utse revisorer eller andra sakkunniga för att **stödja eller** utföra inspektionen på plats eller utredningen.

Kapitel 4

Behöriga myndigheters roll

Artikel 29

Behöriga myndigheter

1. För administratörer och rapportörer som omfattas av tillsyn ska varje medlemsstat utse den behöriga myndighet som är ansvarig för att utföra uppgifterna enligt denna förordning och underrätta kommissionen och Esma om detta.
2. Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet, ska den klart ange respektive myndighets uppdrag och utse en myndighet för samordningen av samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esma och andra medlemsstaters behöriga myndigheter.
3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1 i denna artikel **och i enlighet med artikel 25a.1.**

Artikel 30

Behöriga myndigheters befogenheter

1. För att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och övervakningsbefogenheter:
 - a) Ha tillgång till alla **relevanta** handlingar och annan information, oavsett form, och rätt att få eller göra kopior av dem.
 - b) Begära upplysningar av vem som helst **som deltar i tillhandahållandet av och rapporteringen till ett referensvärde, även eventuella tjänsteleverantörer i enlighet med artikel 6.3a**, samt deras huvudmän, och om nödvändigt kalla en person till förhör och förhöra personen för att få tillgång till information,
 - c) När det gäller **råvaruindex**, begära upplysningar från **rapportörer** på berörda spotmarknader, **i förekommande fall** i standardiserad form, **och** rapporter om transaktioner och ha direkt tillgång till handlarnas system.

Tisdagen den 19 maj 2015

- d) Utföra inspektioner på plats eller utredningar på andra platser än fysiska personers privata bostäder.
- e) Beträda fysiska och juridiska personers lokaler i syfte att beslagta handlingar och andra uppgifter i någon form, där det finns en rimlig misstanke om att handlingar och andra uppgifter som rör ämnet för inspektionen eller utredningen kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning. När förhandsgodkännande krävs från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska denna befogenhet bara användas, i enlighet med nationell lag, efter det att förhandstillstånd utfärdats.
- f) Begära befintliga registreringar av telefonsamtal, elektronisk kommunikation eller andra datatrafik som innehas av en entitet som är föremål för tillsyn.
- g) Begära att tillgångar fryses och/eller beläggs med kvarstad.

- i) Tillfälligt kräva att ett agerande som strider mot bestämmelserna i denna förordning ska upphöra och förhindra att det upprepas.
- j) Tillfälligt införa ett förbud mot utövande av yrkesverksamhet.
- k) Vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att allmänheten får korrekt information, bl.a. genom att kräva att personer som har offentliggjort eller spridit referensvärdet ska offentliggöra en rättelse eller göra en ny beräkning av referensvärdet.

ka) Se över och kräva ändringar av försäkran om efterlevnad.

2. De behöriga myndigheterna ska utöva de tillsyns- och utredningsbefogenheter som avses i punkt 1 **samt befogenheter för att besluta om de påföljder som avses i artikel 31** i enlighet med nationell rätt och på **något av** följande sätt:

- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter eller marknadsföretag.
- c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter eller till marknadsföretag.
- d) Efter ansökan till de behöriga rättsliga myndigheterna.

För utövandet av dessa befogenheter ska de behöriga myndigheterna ha tillfredsställande och effektiva skyddsklausuler om rätten till försvar och de grundläggande rättigheterna.

3. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtagits så att behöriga myndigheter förfogar över de tillsyns- och övervakningsbefogenheter som behövs för att de ska kunna uppfylla sina åtaganden.

4. Personer som lämnar information i enlighet med punkt 2 ska inte anses bryta mot tystnadsplikt föreskriven i avtal, lag eller annan författning.

Artikel 31

Administrativa åtgärder och påföljder

1. Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter i enlighet med artikel 34 ska medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt, ge de behöriga myndigheterna befogenhet att vidta lämpliga administrativa åtgärder och införa administrativa åtgärder och påföljder åtminstone för

- a) överträdelser av artiklarna 5, **5a, 5b, 5c, 5d**, 6, 7, **7a, 7b**, 8, 9, **11**, 14, 15, 17, **19**, **23 och 23a** i denna förordning, och

Tisdagen den 19 maj 2015

- b) underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en undersökning eller begäran som omfattas av bestämmelserna i artikel 30.

2. Om det sker en överträdelse av det slag som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna i enlighet med sin nationella lagstiftning fastställa att behöriga myndigheter ska ha rätt att vidta eller utdöma åtminstone följande administrativa åtgärder och påföljder.

- a) Ett åläggande om att den **administratör eller den entitet som omfattas av tillsyn och** som är ansvarig för överträdelsen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa det.
- b) Krav på återbetalning av den vinst som har gjorts eller den förlust som har undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.
- c) En offentlig varning som namnger ansvarig **administratör eller entitet som omfattas av tillsyn** och typen av överträdelse.
- d) Återkallande eller tillfälligt upphävande av en **administratörs** auktorisation.
- e) Ett tillfälligt förbud mot att varje fysisk person som hålls ansvarig för en sådan överträdelse, utövar ledningsfunktioner i hos administratören eller en rapportör.
- f) Administrativa böter som är minst tre gånger så höga som den vinst som har gjorts eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas, eller

1. i fråga om en fysisk person maximala administrativa ekonomiska påföljder på minst:

- i) 500 000 EUR för överträdelser av artiklarna **5, 5a, 5b, 5c, 5d**, 6, 7, **7a, 7b**, 8, 9, **11, 12a.2**, 14, 15, **17, 18, 19** och 23, eller i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft, eller
- ii) 100 000 EUR för överträdelser av artikel 7.1 b **eller 7.4**, eller i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft,

2. i fråga om en juridisk person maximal administrativ ekonomisk sanktion på minst:

- i) det som är högst av 1 000 000 EUR eller 10 % av dess totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet för överträdelser av artiklarna **5, 5a, 5b, 5c, 5d**, 6, 7, **7a, 7b**, 8, 9, **11, 14, 15, 17, 18, 19** och 23 om den juridiska personen är ett moderföretag eller ett dotterföretag till ett moderföretag som måste upprätta koncernredovisning enligt definitionen i direktiv 2013/34/EU ska den relevanta totala årliga omsättningen vara den totala årliga omsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt direktiv 86/635/EEG för banker och direktiv 91/674/EEG för försäkringsföretag enligt den senaste koncernredovisning som har godkänts av ledningsorganet i det yttersta moderföretaget eller om personen är en förening, 10 % av medlemmarnas sammanlagda omsättning, eller

Tisdagen den 19 maj 2015

- ii) det som är högst av 250 000 EUR eller 2 % av dess totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet för överträdelser av **artikel 7.1 b och c**, om den juridiska personen är ett moderföretag eller ett dotterföretag till ett moderföretag som måste upprätta koncernredovisning enligt definitionen i direktiv 2013/34/EU, ska den relevanta totala årliga omsättningen vara den totala årliga omsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt direktiv 86/635/EEG för banker och direktiv 91/674/EEG för försäkringsföretag enligt den senaste koncernredovisning som har godkänts av ledningsorganet i det yttersta moderföretaget eller om personen är en förening, 10 % av medlemmarnas sammanlagda omsättning.

3. Senast [12 månader efter denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna meddela kommissionen och Esma om de bestämmelser som avses i punkt 1 och 2.

En medlemsstat får besluta att inte fastställa några regler om administrativa sanktioner för överträdelser som är föremål för straffrättsliga påföljder enligt nationell rätt. I sådana fall ska medlemsstaten meddela kommissionen och Esma om berörda straffrättsliga bestämmelser samt den underrättelse som avses i första stycket.

De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av bestämmelserna.

4. Medlemsstaterna får fastställa att behöriga myndigheter enligt nationell rätt ska ha rätt att besluta om andra påföljder än de som avses i punkt 1 och får besluta om hårdare påföljder än de som fastställs i den punkten.

Artikel 32

Utövande av befogenheter om tillsyn och påföljder **samt samarbetskyldighet**

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna vid fastställandet av typ, nivå **och proportionalitet** för de administrativa påföljderna beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet, i förekommande fall:

- a) Överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet.

aa) Hur kritisk referensvärdets betydelse är för den finansiella stabiliteten och real ekonomin.

- b) Den ansvariga personens befattning.

- c) Den ansvariga ■ juridiska personens totala omsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.

- d) Omfattningen av erhållen vinst eller undvikande av förluster för den ansvariga personen, i den mån de kan bestämmas.

- e) Den ansvariga personens grad av samarbetsvillighet med den behöriga myndigheten, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återbetalning av de vinster som personen erhållit eller förluster som denne undvikit.

- f) Eventuella tidigare överträdelser som begåtts av den berörda personen.

- g) Åtgärder som vidtagits efter överträdelsen av en person ansvarar för att förhindra upprepad överträdelse.

2. Vid utövandet av sina befogenheter att utfärda påföljder på de villkor som anges i artikel 31 ska de behöriga myndigheterna samarbeta nära för att se till att tillsyns- och utredningsbefogenheterna och de administrativa påföljderna leder till de resultat som eftersträvas med denna förordning. De ska också samordna sina insatser för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de tillämpar tillsyns- och utredningsbefogenheter och administrativa påföljder och böter på ärenden som är gränsöverskridande.

Tisdagen den 19 maj 2015

2a. Om en medlemsstat i enlighet med artikel 31 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för de överträdelser av bestämmelserna som avses i den artikeln, ska den se till att lämpliga åtgärder har vidtagits, så att de behöriga myndigheterna har alla nödvändiga befogenheter att hålla kontakter med rättsliga myndigheter inom sin jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som har inletts på grund av eventuella överträdelser av denna förordning och vidarebefordra samma information till andra behöriga myndigheter och Esma, så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra och Esma vid tillämpningen av denna förordning.

2b. Behöriga myndigheter ska bistå andra medlemsstaters behöriga myndigheter. De ska särskilt utbyta information och samarbeta vid all utrednings- eller tillsynsverksamhet. De behöriga myndigheterna får även samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att underlätta indrivning av avgifter.

Artikel 33

Offentliggörande av beslut

1. Ett beslut om en administrativ påföljd eller åtgärd på grund av överträdelse av denna förordning ska offentliggöras av behöriga myndigheter på deras officiella webbplats omedelbart efter det att den person som har ålagts påföljd har underrättats om det beslutet. Offentliggörandet ska åtminstone innehålla information om vilken typ av överträdelse det rör sig om och vilka personer som är ansvariga. Denna skyldighet gäller inte för beslut om åtgärder som är av ett undersökande slag.

2. Om offentliggörandet av identiteten på de juridiska personerna eller personuppgifter om fysiska personer av den behöriga myndigheten anses vara oproportionerligt efter en bedömning från fall till fall som genomförs om offentliggörandet av sådana uppgifter är oproportionerligt, eller om offentliggörandet äventyrar stabiliteten på de finansiella marknaderna eller en pågående utredning, ska de behöriga myndigheterna antingen

- a) försena offentliggörandet av beslutet om att ålägga en påföljd eller en åtgärd fram till den tidpunkt när skälen till detta upphör att gälla,
- b) offentliggöra beslutet att ålägga en påföljd eller en åtgärd på anonym grund på ett sätt som överensstämmer med nationell lag, om sådana anonyma offentliggöranden säkerställer ett effektivt skydd av de personuppgifterna. Vid beslut om att offentliggöra påföljden eller åtgärden på anonym grund kan offentliggörandet av relevanta uppgifter skjutas upp under en rimlig tidsperiod, om det förväntas att skälen till ett anonymt offentliggörande inom den perioden kommer att upphöra att gälla,
- c) inte alls offentliggöra beslutet att ålägga en påföljd eller åtgärd om de alternativ som anges i punkterna a) och b) ovan inte anses tillräckliga för att säkerställa
 - i) att stabiliteten på finansmarknaderna inte skulle äventyras, eller
 - ii) att offentliggörandet av dessa beslut är oproportionerligt med hänsyn till åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse.

3. Om beslutet att ålägga en påföljd eller vidta en åtgärd överklagas hos rättsliga eller andra myndigheter ska de behöriga myndigheterna också omgående på sin offentliga webbplats offentliggöra sådan information och eventuell senare information om resultatet av en sådan överklagan. Vidare ska varje beslut som ogiltigförklarar ett tidigare beslut om att ålägga en påföljd eller en åtgärd också offentliggöras.

4. Behöriga myndigheter ska se till att varje offentliggörande, i enlighet med denna artikel, finns kvar på deras officiella webbplats under en period på minst fem år efter offentliggörandet. Om personuppgifter ingår i offentliggörandet ska dessa bara hållas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den period som är nödvändig i enlighet med gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

4a. Medlemsstaterna ska årligen tillhandahålla Esma uppgifter i aggregerad form om alla påföljder och åtgärder som har beslutats i enlighet med artikel 31. Den skyldigheten gäller inte för åtgärder av utredningskaraktär. Esma ska offentliggöra den informationen i en årsrapport.

Tisdagen den 19 maj 2015

Om en medlemsstat i enlighet med artikel 31 har valt att föreskriva straffrättsliga påföljder för överträdelser av de bestämmelser som avses i den artikeln, ska dess behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Esma anonyma uppgifter i aggregerad form om alla brottsutredningar som inletts och alla straffrättsliga påföljder som påförts. Esma ska i en årsrapport offentliggöra uppgifter om utdömda straffrättsliga påföljder.

Artikel 34

Kollegium av behöriga myndigheter

1. Inom 30 *dag*ar från och med *införandet av ett referensvärde på förteckningen över kritiska referensvärden enligt artikel 25a, med undantag för kritiska referensvärden av nationell karaktär enligt artikel 3.1.21*, ska den relevanta behöriga myndigheten inrätta ett kollegium av behöriga myndigheter.

2. Kollegiet ska bestå av administratörens behöriga myndighet, Esma och *de viktigaste* rapportörernas behöriga myndigheter.

3. Behöriga myndigheter i andra medlemsstater har rätt att bli medlemmar i kollegiet, om konstruktionen av *detta* referensvärde skulle upphöra, om det skulle ha en betydande negativ inverkan på den finansiella stabiliteten eller väl fungerande marknader eller *konsumenter* eller den reala ekonomin i dessa medlemsstater.

Om en behörig myndighet har för avsikt att bli medlem i ett kollegium i enlighet med första stycket, ska den lämna in en begäran till administratörens behöriga myndighet som innehåller belägg för att kraven i den bestämmelsen är uppfyllda. Administratörens behöriga myndighet ska överväga ansökan och underrätta den ansökande myndigheten inom 30 *dag*ar efter mottagandet av ansökan om huruvida den anser att dessa krav är uppfyllda. Om den inte anser att dessa krav är uppfyllda, kan den ansökande myndigheten hänskjuta ärendet till Esma i enlighet med punkt 10.

4. Esma ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de tillsynskollegier som avses i denna artikel, i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska i detta syfte delta i lämplig utsträckning och ska för detta ändamål betraktas som en behörig myndighet.

5. *Esma* ska vara ordförande för kollegiets möten, samordna dess verksamhet och säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan medlemmarna i kollegiet.

6. Administratörens behöriga myndighet ska skriftligen fastställa arrangemang inom ramen för kollegiet vad gäller följande frågor:

a) Information som ska utbytas mellan de behöriga myndigheterna.

b) Beslutsprocessen mellan de behöriga myndigheterna.

c) De fall då de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra.

d) Det bistånd som ska lämnas i enlighet med artikel 14.5a vid genomförandet av de åtgärder som avses i artikel 14.3.

Om administratören konstruerar mer än ett referensvärde kan Esma inrätta ett enda kollegium för alla referensvärden som konstrueras av den administratören.

7. Om ingen överenskommelse kan nås beträffande de skriftliga arrangemangen enligt punkt 6, kan vilken medlem i kollegiet som helst, utom Esma, hänskjuta ärendet till Esma. Administratörens behöriga myndighet ska på lämpligt sätt beakta eventuella råd från Esma beträffande de skriftliga samordningsarrangemangen innan den godkänner deras slutliga utformning. De skriftliga samordningsarrangemangen ska redovisas i ett dokument som innehåller fullständiga motiveringar till varje betydande avvikelse från Esmas råd. Administratörens behöriga myndighet ska översända de skriftliga samordningsarrangemangen till kollegiets medlemmar och till Esma.

Tisdagen den 19 maj 2015

8. Innan några av de åtgärder som avses i **artikel 24, och i förekommande fall artiklarna 14 och 23**, vidtas ska administratörens behöriga myndighet rådfråga medlemmarna i kollegiet. Medlemmarna i kollegiet ska göra allt de kan för att nå en överenskommelse **inom den tidsfrist som anges i de skriftliga arrangemang som avses i punkt 6. Ett medlingssystem ska inrättas för att bidra till att uppnå samsyn mellan berörda myndigheter i händelse av oenighet.**

9. I avsaknad av en överenskommelse mellan medlemmarna i kollegiet **får andra behöriga myndigheter än Esma** hänskjuta någon av följande situationer **till Esma**:

- a) Om en behörig myndighet inte har lämnat väsentlig information.
- b) Om administratörens behöriga myndighet efter en begäran i enlighet med punkt 3 har underrättat den ansökande myndigheten om att villkoren i den punkten inte är uppfyllda eller om den inte har fattat något beslut efter en sådan ansökan inom rimlig tid.
- c) Om de behöriga myndigheterna inte kunnat enas om de förhållanden som anges i punkt 6.
- d) Om **■** det finns meningsskiljaktigheter avseende den åtgärd som har vidtagits i enlighet med artiklarna **23 och 24**.

Om ärendet ännu inte avgjorts 20 dagar efter hänskjutandet till Esma som föreskrivs i första stycket, ska administratörens behöriga myndighet fatta det slutliga beslutet och lämna en utförlig skriftlig motivering till sitt beslut till de myndigheter som avses i första stycket och till Esma.

Om Esma anser att administratörens behöriga myndighet har vidtagit någon av de åtgärder som avses i punkt 8 som eventuellt inte överensstämmer med unionslagstiftningen ska Esma agera i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9a. Om någon av de behöriga myndigheterna inom ett kollegium inte stöder alla de åtgärder som ska vidtas enligt artikel 13a eller 14 kan denna hänvisa frågan till Esma. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget får Esma agera i enlighet med artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9b. Alla åtgärder som vidtagits enligt artikel 13a eller 14 måste fortsätta att gälla åtminstone till dess att det föreligger enighet inom kollegiet, enligt punkterna 8 och 9a.

Artikel 35

Samarbete med Esma

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med alla uppgifter den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

2a. När Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) utför sin uppgift i genomförandet och övervakningen av förordning (EU) nr 1227/2011, ska den, liksom andra relevanta tillsynsorgan, samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, och höras i samband med utarbetandet av alla tekniska standarder för tillsyn och delegerade akter, och utan dröjsmål tillhandahålla all information den behöver för att uppfylla sina skyldigheter.

3. Esma ska utarbeta förslag på tekniska standarder för genomförande för att fastställa de förfaranden och format för informationsutbyte som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna det förslag på tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den [...].

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Tisdagen den 19 maj 2015

Artikel 36

Tystnadsplikt

1. Bestämmelserna om tystnadsplikt i punkt 2 ska gälla allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiell information i enlighet med denna förordning.
2. Tystnadsplikten ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten, eller för den myndighet eller det marknadsföretag eller den fysiska eller juridiska person som den behöriga myndigheten delegerat sina befogenheter till, inbegripet revisorer och experter som arbetar på myndighetens uppdrag.
3. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till någon annan person eller myndighet utom när detta föreskrivs i lag.
4. All information som utbyts mellan de behöriga myndigheterna enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftsförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom när den behöriga myndigheten vid den tidpunkt då informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut eller om det krävs för rättsliga förfaranden.

AVDELNING VII

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 37

Utövandet av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2 ■ och 23.7 ska ges till kommissionen på obestämd tid från och med den [datum för ikraftträdandet av denna förordning].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2 ■ och 23.7 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten för de delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt underrätta Europaparlamentet och rådet.
5. En delegerad akt som antas i enlighet med artiklarna 3.2 ■ och 23.7 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 38

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén. Den kommittén ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i den förordningen.

Tisdagen den 19 maj 2015

AVDELNING VIII
ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 39
Övergångsbestämmelser

1. En administratör som konstruerar ett referensvärde på [dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska ansöka om auktorisation *eller registrering* i enlighet med artikel 23 *eller 23a* inom [12 månader efter tillämpningsdatum].

1a. De nationella behöriga myndigheterna ska analysera vilka av de registrerade referensvärdena som ska anses utgöra referensvärden av kritisk betydelse. Dessa referensvärden ska auktoriseras i enlighet med artikel 23.

2. En *fysisk eller juridisk person* som har lämnat in en ansökan om auktorisation *eller registrering* i enlighet med punkt 1 får fortsätta att konstruera ett befintligt referensvärde *som får användas av entiteter som omfattas av tillsyn* om inte och i så fall fram till dess att auktoriseringen *eller registreringen* har avslagits.

3. Om ett befintligt referensvärde inte uppfyller kraven i denna förordning, men ändringar av referensvärdet för att uppfylla kraven i denna förordning skulle ge upphov till force majeure, häva eller på annat sätt bryta mot villkoren för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument som är knutet till referensvärdet, *får den relevanta behöriga myndigheten i den medlemsstat där den fysiska eller juridiska person som tillhandahåller referensvärdet är belägen tillåta att referensvärdet fortsätter att användas i befintliga finansiella avtal och finansiella instrument fram till dess att den behöriga myndigheten anser det vara möjligt att upphöra att använda referensvärdet eller fram till dess att det kan bytas ut mot ett annat referensvärde, utan att detta åsamkar skada för någon av avtalsparterna.*

3a. Inga nya finansiella instrument eller finansiella avtal ska prissättas på basis av ett befintligt referensvärde som inte uppfyller kraven i denna förordning efter [denna förordnings ikraftträdande].

3b. Genom undantag från punkt 3a får nya finansiella instrument prissättas på basis av ett befintligt referensvärde som inte uppfyller kraven i denna förordning under högst ett år efter [tillämpningsdatumet för denna förordning], förutsatt att det finansiella instrumentet är nödvändigt för risksäkring i syfte att hantera risken för ett befintligt finansiellt instrument som prissätts på basis av detta referensvärde.

4. Såvida inte kommissionen antagit ett beslut om likvärdighet i den mening som avses i artikel 20.2 eller 20.2a ska entiteter som omfattas av tillsyn i unionen endast använda ett referensvärde som tillhandahålls av en administratör belägen i ett tredjeland om referensvärdet används som referens i befintliga finansiella instrument och finansiella avtal vid tidpunkten för denna förordnings ikraftträdande, *eller om det används i nya finansiella instrument och finansiella avtal under tre år från och med denna förordnings tillämpningsdatum.*

Artikel 39a
Tidsfrist för uppdatering av prospekt och faktablad

Artikel 19.2 påverkar inte befintliga prospekt som godkänts i enlighet med direktiv 2003/71/EG före [denna förordnings ikraftträdande]. För prospekt som godkänts före [denna förordnings ikraftträdande] i enlighet med direktiv 2009/65/EG ska de underliggande handlingarna uppdateras så snart det är möjligt och i vilket fall som helst senast den ...* [[tolv] månader efter denna förordnings ikraftträdande].

Tisdagen den 19 maj 2015

Artikel 40

Översyn

1. Senast den 1 **januari** 2018 ska kommissionen se över denna förordning och till Europaparlamentet och rådet **överlämna en** rapport om genomförandet av förordningen, med särskild tonvikt på följande:

- a) Driften och effektiviteten av det referensvärde som är av kritisk betydelse och systemet med obligatoriskt deltagande enligt artiklarna 13 och 14 samt definitionen av ett referensvärde som är av kritisk betydelse i artikel 3.
- b) Effektiviteten av tillsynsordningen i avdelning VI och tillsynskollegiernas enligt artikel 34 och lämpligheten av att ett unionsorgan utövar tillsyn över vissa referensvärden.

1a. *Kommissionen ska se över utvecklingen av internationella principer, i synnerhet principer tillämpliga på PRA-bedömda råvaruindex, samt utvecklingen av rättsliga ramar och tillsynsverksamheter i tredjeländer när det gäller fastställande av referensvärden, och senast den ...* [fyra år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Denna rapport ska om lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag.*

Artikel 41

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Den ska tillämpas från och med **6** månader efter ... [ikraftträdandet **av de delegerade akter som antagits av kommissionen enligt denna förordning**].

Artiklarna 13.1, **14** och 34 ska dock tillämpas från och med den ... [6 månader efter ikraftträdandet].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0199

Beslut att inte invända mot en delegerad akt: stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling

Europaparlamentets beslut om att inte invända mot kommissionens delegerade förordning av den 27 april 2015 om ändring av bilaga I till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (C(2015)02802 – 2015/2673 (DEA))

(2016/C 353/23)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av kommissionens delegerade förordning (C(2015)02802),
 - med beaktande av kommissionens skrivelse av den 3 februari 2015, i vilken parlamentet uppmanas att tillkännage att det inte avser att invända mot den delegerade förordningen,
 - med beaktande av skrivelsen av den 6 maj 2015 från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling till utskottsordförandekonferensens ordförande,
 - med beaktande av artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 ⁽¹⁾, särskilt artikel 58.7 och artikel 83.5,
 - med beaktande av rekommendationen till beslut från utskottet för jordbruk och landsbygds utveckling,
 - med beaktande av artikel 105.6 i arbetsordningen,
 - med beaktande av att ingen invändning har gjorts inom den tidsfrist som anges i artikel 105.6 tredje och fjärde strecksatserna i arbetsordningen, som löpte ut den 19 maj 2015.
- A. I artikel 19.1 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 föreskrivs en revidering av den fleråriga budgetramen om program med delad förvaltning för bland annat Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling antas efter den 1 januari 2014, för att överföra anslag som inte användes 2014 till påföljande år utöver motsvarande utgiftstak.
- B. Programmen för landsbygdsutveckling i Bulgarien, Tjeckien, Irland, Grekland, Spanien, Kroatien, Italien, Cypern, Luxemburg, Ungern, Malta, Rumänien och Sverige och vissa regionala program i Belgien, Tyskland, Frankrike och Förenade kungariket var inte klara för antagande vid utgången av 2014.
- C. Förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 har setts över i enlighet med detta genom rådets förordning (EU, Euratom) nr 2015/623 och de motsvarande oanvända anslagen för 2014 har för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling förts över till utgiftstaken för 2015 och 2016.
- D. Bilaga I till förordning (EU) nr 1305/2013, som fastställer fördelningen av unionens stöd för landsbygdsutveckling för perioden 2014–2020 bör därför ändras i enlighet med detta.
- E. Den delegerade förordningen behövs för att man på ett smidigt sätt och i tid ska kunna anta program för landsbygdsutveckling och det är därför lämpligt att den träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.
1. Europaparlamentet förklarar att det inte invänder mot den delegerade förordningen.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 487.

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0200

Avtal med Republiken Sydafrika om handel, utveckling och samarbete (tilläggsprotokoll med anledning av Kroatiens anslutning till Europeiska unionen) ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 maj 2015 om utkastet till rådets beslut om ingående på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar av ett tilläggsprotokoll till avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (07657/2015 – C8-0103/2015 – 2014/0236(NLE))

(Godkännande)

(2016/C 353/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (07657/2015),
 - med beaktande av förslaget till tilläggsprotokoll till avtalet om handel, utveckling och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Sydafrika, å andra sidan, med beaktande av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen (13175/2014),
 - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artikel 217 samt artikel 218.6 andra stycket a v i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C8-0103/2015),
 - med beaktande av artikel 99.1 första och tredje styckena samt artiklarna 99.2 och 108.7 i arbetsordningen,
 - med beaktande av rekommendationen från utskottet för utveckling (A8-0146/2015).
1. Europaparlamentet godkänner att protokollet ingås.
 2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Republiken Sydafrika.

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0201

Förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 maj 2015 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om förhindrande av att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (05933/4/2015 – C8-0109/2015 – 2013/0025(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2016/C 353/25)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (05933/4/2015 – C8-0109/2015),
 - med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 17 maj 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 23 maj 2013 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽³⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0045),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för medborgarlaga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för medborgarlaga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0153/2015).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 166, 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Antagna texter från 11.3.2014, P7_TA(2014)0191.

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0202

Uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 maj 2015 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om uppgifter som ska åtfölja överföringar av medel och om upphävande av förordning (EG) nr 1781/2006 (05932/2/2015 – C8-0108/2015 – 2013/0024(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2016/C 353/26)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (05932/2/2015 – C8-0108/2015),
 - med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande av den 17 maj 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 23 maj 2013 ⁽²⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽³⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2013)0044),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av den gemensamma behandlingen av ärendet i utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, i enlighet med artikel 55 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för ekonomi och valutafrågor och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A8-0154/2015).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 166, 12.6.2013, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 31.

⁽³⁾ Antagna texter från 11.3.2014, P7_TA(2014)0190.

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0203

Insolvensförfaranden *II**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 20 maj 2015 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om insolvensförfaranden (omarbetning) (16636/5/2014 – C8-0090/2015 – 2012/0360(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

(2016/C 353/27)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (16636/5/2014 – C8-0090/2015),
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 22 maj 2013 ⁽¹⁾,
 - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽²⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2012)0744),
 - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
 - med beaktande av artikel 76 i arbetsordningen,
 - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A8-0155/2015).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
 2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
 3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
 4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
 5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 271, 19.9.2013, s. 55.

⁽²⁾ Antagna texter från sammanträdet 5.2.2014, P7_TA(2014)0093.

Onsdagen den 20 maj 2015

P8_TA(2015)0204

Unionssystem för självcertifiering av importörer av vissa mineraler och metaller med ursprung i konfliktdrabbade områden och högriskområden *I**

Europaparlamentets ändringar antagna den 20 maj 2015 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett unionssystem för självcertifiering av tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan hos ansvarstagande importörer av tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld med ursprung i konfliktdrabbade områden och högriskområden (COM(2014)0111 – C7-0092/2014 – 2014/0059(COD)) ⁽¹⁾

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

(2016/C 353/28)

Ändring 1**Förslag till förordning****Skäl 1***Kommissionens förslag*

- (1) Naturresurser i form av mineraler i konfliktdrabbade eller högriskområden kan, även om de har en stor potential för utveckling, vara en orsak till tvist när inkomster från dem utlöser eller driver fortsatta våldsamma konflikter och undergräver **nationella** strävanden för att uppnå utveckling, goda styrelseformer och rättsstatlighet. I sådana områden är **det av avgörande betydelse för fred och stabilitet att kunna bryta** sambandet mellan konflikter och olaglig exploatering av mineraler.

Ändring

- (1) Naturresurser i form av mineraler i konfliktdrabbade eller högriskområden kan, även om de har en stor potential för utveckling, vara en orsak till tvist när inkomster från dem utlöser eller driver fortsatta våldsamma konflikter och undergräver strävanden för att uppnå utveckling, goda styrelseformer och rättsstatlighet. I sådana områden är **upplösningen av** sambandet mellan konflikter och olaglig exploatering av mineraler **ett kritiskt element för att kunna garantera fred, utveckling och stabilitet**.

Ändring 2**Förslag till förordning****Skäl 1a (nytt)***Kommissionens förslag**Ändring*

- (1a) **Inom utvinningsindustrin är det vanligt att de mänskliga rättigheterna kränks, t.ex. genom barnarbete, sexuellt våld, ofrivilligt försvinnande, tvångsförflyttningar och förstörande av rituellt eller kulturellt betydelsefulla platser.**

⁽¹⁾ Ärendet återförvisades till det ansvariga utskottet för ytterligare behandling enligt artikel 61.2 andra stycket i arbetsordningen (A8-0141/2015).

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 3
Förslag till förordning
Skäl 2

Kommissionens förslag

- (2) Denna fråga berör resursrika områden där regeringar och internationella organisationer tillsammans med företag och organisationer i det civila samhället har antagit utmaningen att **minimera** finansieringen av väpnade grupper och säkerhetsstyrkor.

Ändring

- (2) Denna fråga berör resursrika områden där regeringar och internationella organisationer tillsammans med företag och organisationer i det civila samhället har antagit utmaningen att **förhindra** finansieringen av väpnade grupper och säkerhetsstyrkor. **Till dessa organisationer räknas också de kvinnoorganisationer som leder arbetet med att uppmärksamma den exploatering som dessa grupper infört, såväl som våldtäkter och våld som används för att kontrollera lokalbefolkningarna.**

(Den ändring som innebär att "regioner" ersätts av "områden" gäller hela texten.)

Ändring 4
Förslag till förordning
Skäl 5a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (5a) **Denna förordning är ett av sätten att få slut på väpnade gruppers finansiering genom kontroll av handeln med mineraler från konfliktregioner. Det hindrar inte att unionens utrikespolitiska åtgärder och utvecklingsåtgärder bör inriktas på att bekämpa lokal korruption och porösa gränser samt se till att lokalbefolkningen och deras företrädare utbildas för att påvisa missbruk.**

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 5
Förslag till förordning
Skäl 7

Kommissionens förslag

- (7) **Europaparlamentet antog** den 7 oktober 2010 **en resolution som** uppmanade unionen **till** att lagstifta i enlighet med den amerikanska "konfliktminerallagen", dvs. paragraf 1502 i Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act, och kommissionen uttryckte i sina meddelanden från 2011 och 2012 sin avsikt att undersöka möjligheterna att förbättra insynen i leveranskedjan, inklusive aspekter som rör tillbörlig aktsamhet. I det senare meddelandet och i linje med det åtagande som kommissionen gjorde i maj 2011 vid OECD:s ministerkonferens förordade kommissionen också ett större stöd för och användning av OECD:s riktlinjer för multinationella företag och OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet, även för länder som inte är med i OECD.

Ändring

- (7) **I sina resolutioner av** den 7 oktober 2010, **8 mars 2011, 5 juli 2011 och 26 februari 2014** uppmanade **Europaparlamentet** unionen att lagstifta i enlighet med den amerikanska "konfliktminerallagen", dvs. paragraf 1502 i Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act, och kommissionen uttryckte i sina meddelanden från 2011 och 2012 sin avsikt att undersöka möjligheterna att förbättra insynen i leveranskedjan, inklusive aspekter som rör tillbörlig aktsamhet. I det senare meddelandet och i linje med det åtagande som kommissionen gjorde i maj 2011 vid OECD:s ministerkonferens förordade kommissionen också ett större stöd för och användning av OECD:s riktlinjer för multinationella företag och OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet, även för länder som inte är med i OECD.

Ändring 6
Förslag till förordning
Skäl 8

Kommissionens förslag

- (8) Unionsmedborgare och det civila samhällets aktörer har uppmärksammat att företag som är verksamma under unionens jurisdiktion inte hålls ansvariga för den potentiella kopplingen till olaglig utvinning av och handel med mineral från konfliktområden. Följden blir att dessa mineraler, som kan förekomma i konsumentprodukter, knyter konsumenter till konflikter utanför unionen. Medborgare har därför, framför allt genom framställningar, begärt att en lagstiftning som gör företag ansvariga enligt de riktlinjer som FN och OECD utfärdat föreslås till Europaparlamentet och rådet.

Ändring

- (8) Unionsmedborgare och det civila samhällets aktörer har uppmärksammat att företag som är verksamma under unionens jurisdiktion inte hålls ansvariga för den potentiella kopplingen till olaglig utvinning av och handel med mineral från konfliktområden. Följden blir att dessa mineraler, som kan förekomma i konsumentprodukter, knyter konsumenter till konflikter utanför unionen. **På så sätt är konsumenter indirekt knutna till konflikter med allvarliga konsekvenser för de mänskliga rättigheterna, särskilt vad gäller kvinnors rättigheter, eftersom beväpnade grupper ofta använder massvåldtäkter som en avsiktlig strategi för att skrämma och kontrollera lokalbefolkningar i syfte att skydda sina intressen.** Medborgare har därför, framför allt genom framställningar, begärt att en lagstiftning som gör företag ansvariga enligt de riktlinjer som FN och OECD utfärdat föreslås till Europaparlamentet och rådet.

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 71, 91, och 112

Förslag till förordning

Skäl 9a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (9a) I förordningen framkommer behovet av tillbörlig aktsamhet i hela leveranskedjan från utvinningsplatsen till slutprodukten genom krav på alla företag som i första ledet saluför de resurser som förordningen berör – inklusive produkter som innehåller dessa resurser – på unionsmarknaden att visa och offentligt rapportera om tillbörlig aktsamhet i sin leveranskedja. Denna förordning innehåller olika skyldigheter på området tillbörlig aktsamhet. Av skyldigheterna framgår det, precis som egenskaperna hos själva begreppet tillbörlig aktsamhet förutsätter, att förfarandena för tillbörlig aktsamhet hela tiden bör utvecklas och vara flexibla och att skyldigheterna på lämpligt sätt måste vara anpassade till de olika omständigheter som råder i olika företag. Skyldigheterna bör vara anpassade till ett företags storlek och inflytande och till den ställning företaget har i sin leveranskedja.

Ändring 57

Förslag till förordning

Skäl 11a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (11a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU ^(1bis) innebär att företag med fler än 500 anställda ska lämna upplysningar om sina olika policyer, bl.a. gällande mänskliga rättigheter, bekämpning av korrup­tion och tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan. I detta direktiv anges att kommissionen ska utarbeta riktlinjer för att underlätta tillhandahållandet av dessa upplysningar. Kommissionen bör överväga att inkludera resultatindikatorer avseende anvarsfullt anskaffande av mineraler och metaller i dessa riktlinjer.

^(1bis) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy (EUT L 330, 15.11.2014, s. 1).

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 9
Förslag till förordning
Skäl 11b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (11b) *Många befintliga system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan kan bidra till att målen i denna förordning uppnås. Det finns redan industrisystem som syftar till att bryta kopplingen mellan konflikter och anskaffning av tenn, tantal, volfram och guld. Dessa system använder oberoende externa granskare för att certifiera smältverk och anrikningsverk som har system för att garantera att mineraler endast anskaffas på ansvarsfullt sätt. Dessa industrisystem skulle kunna erkännas i unionens system. Kriterier och förfaranden för erkännande av sådana systems likvärdighet med kraven i denna förordning måste dock förtydligas så att man kan upprätthålla respekten för höga standarder och undvika dubbel granskning.*

Ändring 10
Förslag till förordning
Skäl 12

Kommissionens förslag

Ändring

- (12) Företag i unionen har i det offentliga samrådet uttryckt sitt intresse för en ansvarsfull anskaffning av mineraler och rapporterat om industrins nuvarande program för att uppfylla målen för företagens sociala ansvar, kundernas önskemål och en säker tillgång på råvaror. Företagen har emellertid också rapporterat om otaliga svårigheter vid tillämpningen av tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan på grund av de utdragna och komplexa globala leveranskedjorna som omfattar ett stort antal aktörer som ofta inte är tillräckligt medvetna om eller intresserade av de etiska problemen. Kostnaden för en ansvarsfull anskaffning av råvaror och den eventuella effekten på framför allt små och medelstora företags konkurrenskraft bör övervakas av kommissionen.

- (12) Företag i unionen har i det offentliga samrådet uttryckt sitt intresse för en ansvarsfull anskaffning av mineraler och rapporterat om industrins nuvarande program för att uppfylla målen för företagens sociala ansvar, kundernas önskemål och en säker tillgång på råvaror. Företagen har emellertid också rapporterat om otaliga svårigheter **och praktiska utmaningar** vid tillämpningen av tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan på grund av de utdragna och komplexa globala leveranskedjorna som omfattar ett stort antal aktörer som ofta inte är tillräckligt medvetna om eller intresserade av de etiska problemen. Kostnaden för en ansvarsfull anskaffning av råvaror, **tredjepartsgranskning, dess administrativa konsekvenser** och den eventuella effekten på framför allt små och medelstora företags konkurrenskraft bör övervakas **noggrant och rapporteras** av kommissionen. **Kommissionen bör bistå mikroföretagen och de små och medelstora företagen med tekniskt och ekonomiskt stöd och bör underlätta informationsutbytet för att genomföra denna förordning. Små och medelstora företag som är etablerade i unionen och som importerar mineraler och metaller samt inrättat system för tillbörlig aktsamhet bör få ekonomiskt stöd genom kommissionens Cosmeprogram.**

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 12
Förslag till förordning
Skäl 12a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (12a) *Företag som är etablerade i unionen, som arbetar i senare led av leveranskedjan och som frivilligt inför system för ansvarsfull anskaffning av mineraler och metaller bör bli certifierade av medlemsstaternas behöriga myndigheter genom en märkning. Kommissionen bör förlita sig på OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet när man fastställer kriterier för certifiering, och kan kontakta OECD:s sekretariat om detta ärende. Villkoren för att bevilja "europeisk ansvarscertifiering" bör vara lika strikta som de som ingår i OECD:s certifieringssystem. Företag som drar nytta av en "europeisk ansvarscertifiering" uppmuntras att ange detta på sina webbsidor och ta med denna uppgift i den information man ger europeiska konsumenter.*

Ändring 14
Förslag till förordning
Skäl 13

Kommissionens förslag

Ändring

- (13) Smältverk och anrikningsverk är viktiga länkar i globala leveranskedjor för mineraler eftersom de vanligtvis är det sista steget där tillbörlig aktsamhet faktiskt kan säkerställas genom insamling, redovisning och kontroll av uppgifter om mineralernas ursprung och kontrollkedja. Efter denna bearbetningsfas bedöms det ofta vara ogenomförbart att spåra mineralernas ursprung. En unionsförteckning över ansvarstagande smältverk och anrikningsverk kan därför ge företag i senare led insyn och säkerhet när det gäller åtgärder för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan.
- (13) Smältverk och anrikningsverk är viktiga länkar i globala leveranskedjor för mineraler eftersom de vanligtvis är det sista steget där tillbörlig aktsamhet faktiskt kan säkerställas genom insamling, redovisning och kontroll av uppgifter om mineralernas ursprung och kontrollkedja. Efter denna bearbetningsfas bedöms det ofta vara ogenomförbart att spåra mineralernas ursprung. **Det samma gäller återvunna metaller som har genomgått ännu fler steg i omvandlingsprocessen.** En unionsförteckning över ansvarstagande smältverk och anrikningsverk kan därför ge företag i senare led insyn och säkerhet när det gäller åtgärder för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan. **I överensstämmelse med OECD:s riktlinjer bör aktörer i ett tidigt skede av leveranskedjan, t. ex. smältverk och anrikningsverk, genomgå oberoende tredjepartsgranskningar av sina åtgärder för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan, även med syftet att tas upp i förteckningen över ansvarstagande smältverk och anrikningsverk.**

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 15
Förslag till förordning
Skäl 13a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (13a) *Smältverk och anrikningsverk som förädlar och importerar mineraler och anrikade mineraler bör vara skyldiga att tillämpa unionens system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan.*

Ändring 16
Förslag till förordning
Skäl 13b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (13b) *Användning av alla mineraler och metaller som omfattas av denna förordning bör ske i överensstämmelse med förordningens krav. Importörer måste ovillkorligen iaktta förordningens bestämmelser.*

Ändring 18
Förslag till förordning
Skäl 15a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (15a) *För att garantera ett effektivt genomförande av denna förordning bör det föreskrivas en övergångsperiod på två år för att ge kommissionen möjlighet att upprätta ett system för tredjepartsgranskning och för att ge ansvarstagande importörer tid att vänja sig vid sina skyldigheter enligt denna förordning.*

Ändring 19
Förslag till förordning
Skäl 15b (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (15b) *Kommissionen bör regelbundet se över sina åtaganden när det gäller finansiellt och politiskt stöd till konflikt-drabbade områden och högriskområden där tenn, tantal, volfram och guld utvinns, framför allt området kring de afrikanska stora sjöarna, för att säkerställa en konsekvent politik och för att uppmuntra till och förstärka respekten för goda styrelseformer, rättsstatsprincipen och framför allt etisk utvinning.*

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 20
Förslag till förordning
Skäl 16

Kommissionens förslag

- (16) Kommissionen bör regelbundet rapportera till **rådet** och **Europaparlamentet** om systemets verkan. **Senast tre** år efter **ikraftträdandet** och därefter vart **sjätte** år bör kommissionen se över **denna förordnings** tillämpning och ändamålsenlighet, **inbegripet** när det gäller främjandet av ansvarsfull anskaffning av de mineraler som omfattas från konflikt-drabbade områden och högriskområden. Dessa rapporter kan vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag, som även kan omfatta obligatoriska åtgärder.

Ändring

- (16) Kommissionen bör regelbundet rapportera till **Europa-parlamentet** och **rådet** om systemets verkan. **Två** år efter **att denna förordning har börjat tillämpas** och därefter vart **tredje** år bör kommissionen se över **dess** tillämpning och ändamålsenlighet **samt de senaste effekterna av systemet i praktiken** när det gäller främjandet av ansvarsfull anskaffning av de mineraler som omfattas från konflikt-drabbade områden och högriskområden **samt rapportera till Europaparlamentet och rådet**. Dessa rapporter kan vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag, som även kan omfatta **ytterligare** obligatoriska åtgärder.

Ändring 21
Förslag till förordning
Skäl 16a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

- (16a) **I sitt gemensamma meddelande av den 5 mars 2014 åtog sig kommissionen och kommissionens vice ordförande/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik att utforma kompletterande åtgärder som leder till en integrerad EU-strategi för ansvarsfull anskaffning parallellt med denna förordning, inte bara för att få många företag att delta i unionssystemet enligt denna förordning utan också för att se till att en global, konsekvent och heltäckande strategi tillämpas för att främja ansvarsfull anskaffning från konflikt-drabbade områden och högriskområden.**

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 60

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Genom denna förordning inrättas ett unionssystem för **självcertifiering** av tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan i syfte att begränsa möjligheterna för väpnade grupper och säkerhetsstyrkor⁽¹²⁾ att handla med tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld. Systemet är utformat för att ge insyn och säkerhet när det gäller importörers, smältverks och anrikningsverks anskaffning av råvaror från konflikttrabbade områden och högriskområden.

⁽¹²⁾ Väpnade grupper och säkerhetsstyrkor definieras i bilaga II till OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet (OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas: Second Edition, OECD Publishing, OECD (2013), <http://dx.doi.org/10.1787/9789264185050-en>).

Ändring

1. Genom denna förordning inrättas ett unionssystem för **certifiering** av tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan i syfte att begränsa möjligheterna för väpnade grupper och säkerhetsstyrkor⁽¹²⁾ att handla med tenn, tantal och volfram, malmer av dessa metaller, samt guld. Systemet är utformat för att ge insyn och säkerhet när det gäller importörers, smältverks och anrikningsverks anskaffning av råvaror från konflikttrabbade områden och högriskområden.

⁽¹²⁾ Väpnade grupper och säkerhetsstyrkor definieras i bilaga II till OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet (OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas: Second Edition, OECD Publishing, OECD (2013), <http://dx.doi.org/10.1787/9789264185050-en>).

Ändring 154

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. I denna förordning fastställs skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för **de** unionsimportörer **som väljer att självcertifiera sig som ansvarstagande importörer av mineraler och metaller som innehåller eller består av tenn, tantal, volfram och guld, i enlighet med vad som fastställs i bilaga I.**

Ändring

2. I denna förordning fastställs skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan för **samtliga** unionsimportörer som **anskaffar mineraler och metaller som omfattas av föreliggande förordning och i enlighet med OECD:s riktlinjer.** Dessa riktlinjer är utformade för att göra importörernas anskaffningspraxis transparent och säker i konflikttrabbade områden och högriskområden, så att våldsamma konflikter och kränkningar av de mänskliga rättigheterna minimeras eller förhindras genom att man inskränker möjligheterna för väpnade grupper och säkerhetsstyrkor, enligt definitionen i bilaga II i OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet, att handla med dessa mineraler eller metaller.

Ändring 23

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2a. **Metaller som rimligtvis kan antas vara återvunna ska inte omfattas av denna förordning.**

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 76, 97, 117 och 135

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 2b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2b. För att undvika oavsiktliga snedvridningar av marknaden ska denna förordning skilja mellan företagens roll beroende på om de befinner sig i tidigare eller senare led i leveranskedjan. Tillämpningen av tillbörlig aktsamhet måste anpassas till det berörda företagets verksamhet, dess storlek och dess ställning i leveranskedjan.

Ändring 77, 98, 118 och 136

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 2c (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2c. Kommissionen kan i samarbete med industrisammanslutningar och i enlighet med OECD:s riktlinjer ge ytterligare riktlinjer avseende företagens skyldigheter beroende på deras ställning i leveranskedjan, för att se till att systemet omfattar ett flexibelt förfarande som beaktar de små och medelstora företagens ställning.

Ändring 155

Förslag till förordning

Artikel 1 – punkt 2d (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

2d. Företag i senare led av leveranskedjan ska, i enlighet med föreliggande förordning och OECD:s riktlinjer, vidta alla rimliga åtgärder för att identifiera och hantera riskerna i sin leveranskedja för mineraler och metaller som omfattas av föreliggande förordning. I detta sammanhang omfattas de av en informationsplikt avseende vilka åtgärder för rimlig aktsamhet som de har vidtagit för att garantera ansvarsfull anskaffning.

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 26
Förslag till förordning
Artikel 2 – led ba (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

ba) återvunnen metall: tillvaratagande av slutanvändares produkter eller färdig använda produkter, eller metallrester från tillverkningsprocesser; återvunna metaller inkluderar överskott, föråldrat, defekt och överblivet material som innehåller förädlade eller bearbetade metaller som är lämpliga att återvinna vid produktionen av tenn, tantal, volfram och/eller guld; delvis bearbetade eller obearbetade mineraler eller biprodukter från andra malmer är inte återvunna metaller.

Ändring 24
Förslag till förordning
Artikel 2 – led e

Kommissionens förslag

Ändring

(e) konflikttrabbade områden och högriskområden: områden i väpnad konflikt, områden instabila efter en konflikt samt områden med svag eller obefintlig styrning och säkerhet, såsom sönderfallande stater, **samt med** omfattande och systematiska kränkningar av internationell rätt, **inklusive brott mot de mänskliga rättigheterna**.

e) konflikttrabbade områden och högriskområden: områden i väpnad konflikt **med omfattande våld och förstörd civil infrastruktur**, områden instabila efter en konflikt samt områden med svag eller obefintlig styrning och säkerhet, såsom sönderfallande stater, **präglade av** omfattande och systematiska kränkningar av **de mänskliga rättigheterna i enlighet med** internationell rätt.

Ändring 25
Förslag till förordning
Artikel 2 – led g

Kommissionens förslag

Ändring

(g) importör: varje fysisk eller juridisk person som **deklarerar** mineraler och metaller som omfattas av denna förordning **för övergång till fri omsättning i den mening som avses i artikel 79 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92** ⁽¹³⁾.

g) importör: varje fysisk eller juridisk person som **är etablerad i unionen och som lämnar uppgifter om övergång till fri omsättning** av mineraler och metaller som omfattas av denna förordning **i sitt eget namn eller för den person i vars namn sådana uppgifter lämnas. En företrädare som lämnar uppgifter i en annan persons namn eller på uppdrag av en annan person eller en företrädare som agerar i sitt eget namn på uppdrag av en annan person anses också vara en importör enligt denna förordning.**

⁽¹³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 19.10.1992, s. 1).

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 100
Förslag till förordning
Artikel 2 – led h

Kommissionens förslag

Ändring

h) ansvarstagande importör: varje importör som väljer att självcertifiera sig i enlighet med de regler som fastställs i denna förordning.

utgår

Ändring 138
Förslag till förordning
Artikel 2 – led i

Kommissionens förslag

Ändring

i) självcertifiering: förklaring om att fullgöra de skyldigheter avseende förvaltningssystem, riskhantering, oberoende extern granskning och uppgiftslämnande som anges i denna förordning.

utgår

(Denna ändring är tillämplig på hela texten.)

Ändring 29
Förslag till förordning
Artikel 2 – led qa (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

qa) industrisystem: en kombination av frivilliga förfaranden, verktyg och system för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan, utformade och kontrollerade av relevanta branschorganisationer, inklusive oberoende bedömningar av överensstämmelse.

Ändring 30
Förslag till förordning
Artikel 2 – led qb (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

qb) beväpnade grupper och säkerhetsstyrkor: de grupper som avses i bilaga II i OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet.

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 31
Förslag till förordning
Artikel 4 – led a

Kommissionens förslag

- (a) Anta en strategi för leveranskedjan för mineraler och metaller som kan komma från konfliktdrabbade områden och högriskområden, och tydligt meddela denna strategi till leverantörer och allmänhet.

Ändring

- a) Anta en strategi för leveranskedjan för mineraler och metaller som kan komma från konfliktdrabbade områden och högriskområden, och tydligt **och systematiskt** meddela denna strategi till leverantörer och allmänhet.

Ändring 85, 126, och 145

Förslag till förordning
Artikel 4 – punkt 1 a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Om ett företag kan vara rimligen övertygat om att mineraler eller metaller kommer enbart från återvinning eller metallskrot ska det, med vederbörligt iakttagande av behovet att bevara affärshemligheter samt andra konkurrensfrågor,

- a) offentliggöra vad det har fastställt och*

- b) på rimlig detaljnivå beskriva vilka åtgärder för tillbörlig aktsamhet det har vidtagit för att fastställa detta.*

Ändring 67

Förslag till förordning
Artikel 6 – punkt 1 – stycke 2a (nytt)

Kommissionens förslag

Ändring

Certifierade ansvarstagande importörer av smälta eller förädlade metaller ska vara undantagna från skyldigheten att låta utföra oberoende externa granskningar i enlighet med artikel 3.1a i denna förordning, förutsatt att de lägger fram vägande bevis för att alla smältverk och anrikningsverk i deras leveranskedja följer bestämmelserna i denna förordning.

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 40
Förslag till förordning
Artikel 7a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 7a**Förteckning över ansvarstagande importörer**

1. På grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna i de rapporter som avses i artikel 15 ska kommissionen anta och offentliggöra ett beslut med en förteckning över namn och adresser för ansvarstagande importörer av mineraler och metaller som omfattas av denna förordning.
2. Kommissionen ska anta förteckningen med användning av mallen i bilaga Ia och i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 13.2.
3. Kommissionen ska vid lämpliga tidpunkter uppdatera och offentliggöra uppgifterna i förteckningen, även på internet. Kommissionen ska från förteckningen avlägsna de namn på importörer som, om de ansvarstagande importörerna vidtar otillräckliga korrigerande åtgärder, inte längre erkänns som ansvarstagande importörer av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14.3.

Ändring 43
Förslag till förordning
Artikel 7b (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 7b**Smältverks och anrikningsverks skyldigheter avseende tillbörlig aktsamhet**

1. Smältverk och anrikningsverk som är etablerade i unionen och som förädlar och importerar mineraler och anrikade mineraler är skyldiga att tillämpa unionssystemet för tillbörlig aktsamhet i leveranskedjan eller ett system för tillbörlig aktsamhet som kommissionen erkänner som likvärdigt.
2. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska se till att smältverk och anrikningsverk korrekt tillämpar unionssystemet för tillbörlig aktsamhet. Om dessa skyldigheter inte fullgörs ska myndigheterna meddela smältverket eller anrikningsverket och uppmana dem att vidta korrigerande åtgärder för att följa unionssystemet för tillbörlig aktsamhet. Om dessa skyldigheter varaktigt åsidosätts ska medlemsstaternas behöriga myndigheter vidta sanktioner för överträdelse av denna förordning. Sanktionerna ska upphöra så snart smältverket eller anrikningsverket uppfyller bestämmelserna i denna förordning.

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 44

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. På grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna i de rapporter som avses i artikel 15 ska kommissionen anta och offentliggöra ett beslut med en förteckning över namn och adresser för ansvarstagande smältverk och anrikningsverk **för mineraler som omfattas av denna förordning.**

Ändring

1. På grundval av den information som lämnats av medlemsstaterna i de rapporter som avses i artikel 15 ska kommissionen anta och offentliggöra ett beslut med en förteckning över namn och adresser för ansvarstagande smältverk och anrikningsverk.

Ändring 45

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. I den förteckning som avses i punkt 1 ska kommissionen ange vilka ansvarstagande smältverk och anrikningsverk som åtminstone delvis anskaffar råvaror från konflikttrabbade områden och högriskområden.

Ändring

2. I den förteckning som avses i punkt 1 ska kommissionen ange vilka ansvarstagande smältverk och anrikningsverk som åtminstone delvis anskaffar råvaror från konflikttrabbade områden och högriskområden. **Denna förteckning ska utarbetas med hänsyn till befintliga likvärdiga industrisystem, statliga system eller andra system för tillbörlig aktsamhet för de mineraler och metaller som omfattas av denna förordning.**

Ändring 46

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 3

Kommissionens förslag

3. Kommissionen ska anta förteckningen **i enlighet med** mallen i bilaga II och det **föreskrivande** förfarande som avses i artikel 13.2. Samråd med OECD-sekretariatet ska äga rum.

Ändring

3. Kommissionen ska anta förteckningen **med användning av** mallen i bilaga II och **i enlighet med** det **rådgivande** förfarande som avses i artikel 13.2. Samråd med OECD-sekretariatet ska äga rum.

Ändring 47

Förslag till förordning

Artikel 8 – punkt 4

Kommissionens förslag

4. Kommissionen ska vid lämpliga tidpunkter uppdatera uppgifterna i förteckningen. Kommissionen ska från förteckningen avlägsna de smältverk och anrikningsverk som inte längre erkänns som ansvarstagande importörer av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14.3 och de smältverk och anrikningsverk som ingår i leveranskedjan för importörer som inte längre erkänns som ansvarstagande.

Ändring

4. Kommissionen ska vid lämpliga tidpunkter uppdatera **och offentliggöra** uppgifterna i förteckningen, **även på internet.** Kommissionen ska från förteckningen avlägsna de smältverk och anrikningsverk som inte längre erkänns som ansvarstagande importörer av medlemsstaterna i enlighet med artikel 14.3 och de smältverk och anrikningsverk som ingår i leveranskedjan för importörer som inte längre erkänns som ansvarstagande.

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 48
Förslag till förordning
Artikel 9 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. Kommissionen ska fatta ett beslut om att offentliggöra, inbegripet på internet, en förteckning över behöriga myndigheter **i enlighet med** mallen i bilaga III och det **föreskrivande** förfarande som avses i artikel 13.2. Kommissionen ska uppdatera denna förteckning regelbundet.

Ändring

2. Kommissionen ska fatta ett beslut om att offentliggöra, inbegripet på internet, en förteckning över behöriga myndigheter **med användning av** mallen i bilaga III och **i enlighet med** det **rådgivande** förfarande som avses i artikel 13.2. Kommissionen ska uppdatera denna förteckning regelbundet.

Ändring 151
Förslag till förordning
Artikel 10 – punkt 1

Kommissionens förslag

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utföra lämpliga kontroller i efterhand för att kontrollera om ***självcertifierade*** ansvarstagande importörer av de mineraler och metaller som omfattas av denna förordning uppfyller sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 5, 6, och 7 i denna förordning.

Ändring

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utföra lämpliga kontroller i efterhand för att kontrollera om ansvarstagande importörer av de mineraler och metaller som omfattas av denna förordning uppfyller sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 5, 6, och 7 i denna förordning.

Ändring 49
Förslag till förordning
Artikel 10 – punkt 2

Kommissionens förslag

2. De kontroller som avses i punkt 1 ska göras med hjälp av en riskbaserad metod. Dessutom **får** kontroller utföras när en behörig myndighet förfogar över relevant information, inklusive sådan som utgår från väl underbyggda farhågor från tredje part, om den ansvarstagande importörens efterlevnad av denna förordning.

Ändring

2. De kontroller som avses i punkt 1 ska göras med hjälp av en riskbaserad metod. Dessutom **ska** kontroller utföras när en behörig myndighet förfogar över relevant information, inklusive sådan som utgår från väl underbyggda farhågor från tredje part, om den ansvarstagande importörens efterlevnad av denna förordning.

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 51
Förslag till förordning
Artikel 12a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 12a

För att skapa tydlighet, säkerhet och konsekvens för de ekonomiska aktörerna, särskilt små och medelstora företag, ska kommissionen i samråd med europeiska utrikestjänsten och OECD utarbeta icke bindande riktlinjer i form av en handbok för företag, där det förklaras hur man bäst ska tillämpa kriterierna för de områden som kan omfattas av denna förordnings tillämpningsområde. Denna handbok ska baseras på definitionen av konfliktdrabbade områden och högriskområden i artikel 2e i denna förordning och ta hänsyn till OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet inom detta område.

Ändring 52
Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 2 – stycke 2

Kommissionens förslag

Ändring

Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom tidsfristen för att avge yttrandet, kommitténs ordförande så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär.

utgår

Ändring 53
Förslag till förordning
Artikel 13 – punkt 2a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

(2a) När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 55
Förslag till förordning
Artikel 15a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Artikel 15a**Stödåtgärder**

1. Kommissionen ska, när så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag under övergångsperioden med kompletterande åtgärder för att förstärka förordningens effektivitet, i överensstämmelse med det gemensamma meddelandet till Europaparlamentet och rådet med titeln "Ansvarsfull anskaffning av mineraler från konfliktdrabbade områden och högriskområden: mot en integrerad EU-strategi" (JOIN(2014) 0008).

De kompletterande åtgärderna för att garantera en integrerad EU-strategi för skyldigheten att tillämpa ansvarsfull anskaffning ska omfatta

- a) stöd till företag som bedriver ansvarsfull anskaffning, i form av incitament, tekniskt stöd och tekniska riktlinjer till företag, med beaktande av situationen för små och medelstora företag och deras ställning i leveranskedjan, för att underlätta efterlevnaden av kraven i denna förordning,
- b) fortlöpande politisk dialog med tredjeländer och andra aktörer, inklusive möjligheten att genomföra en harmonisering med nationella och regionala certifieringssystem och bedriva samarbete med offentlig-privata initiativ,
- c) fortlöpande och målinriktat utvecklingssamarbete med tredjeländer, särskilt stöd till marknadsföring av mineraler från områden som inte är konfliktdrabbade och tillhandahållande av bättre förutsättningar för lokala företag att efterleva denna förordning,
- d) nära samarbete med medlemsstaterna för att införa kompletterande initiativ när det gäller konsument-, investerar- och kundinformation och ytterligare incitament för ansvarsfullt beteende hos företag samt resultatklausuler i upphandlingskontrakt som undertecknas av nationella myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ^(1a).

2. Kommissionen ska lägga fram en årsrapport om resultaten av de kompletterande åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 1 samt om åtgärdernas konsekvenser och effektivitet.

^(1a) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

Onsdagen den 20 maj 2015

Ändring 56
Förslag till förordning
Artikel 16 – punkt 1a (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Denna förordning ska tillämpas från och med den... (*)

(*) Två år efter det datum då denna förordning trätt i kraft.

Ändring 59
Förslag till förordning
Bilaga II – kolumn Ca (ny)

Kommissionens förslag

Ändring

Kolumn Ca: Typ av mineral

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV